

Επίσημη Εφημερίδα L 180

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

56ο έτος
29 Ιουνίου 2013

Περιεχόμενα

I Νομοθετικές πράξεις

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

- ★ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 603/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση του «Eurodac» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα και σχετικά με αιτήσεις της αντιπαραβολής με τα δεδομένα Eurodac που υποβάλλουν οι αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών και η Ευρωπόλ για σκοπούς επιβολής του νόμου και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1077/2011 σχετικά με την ίδρυση Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη Λειτουργική Διαχείριση Συστημάτων ΤΠ Μεγάλης Κλίμακας στον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης 1
- ★ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα 31

ΟΔΗΓΙΕΣ

- ★ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας 60
- ★ Οδηγία 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία 96

Τιμή: 7 EUR

EL

Οι πράξεις των οποίων οι τίτλοι έχουν τυπωθεί με λευκά στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχείρισεως που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 603/2013 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 26ης Ιουνίου 2013**

σχετικά με τη θέσπιση του «Eurodac» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα και σχετικά με αιτήσεις της αντιπαραβολής με τα δεδομένα Eurodac που υποβάλλουν οι αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών και η Ευρωπόλ για σκοπούς επιβολής του νόμου και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1077/2011 σχετικά με την ίδρυση Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη Λειτουργική Διαχείριση Συστημάτων ΤΠ Μεγάλης Κλίμακας στον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης (αναδιατύπωση)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

μάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή της σύμβασης του Δουβλίνου ⁽⁴⁾. Για λόγους σαφήνειας, οι εν λόγω κανονισμοί θα πρέπει να αναδιατυπωθούν.

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 78 σημείο 2) στοιχείο ε), το άρθρο 87 σημείο 2) στοιχείο α) και το άρθρο 88 σημείο 2) στοιχείο α),

- (2) Η κοινή πολιτική ασύλου, που περιλαμβάνει ένα ενιαίο ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ανοικτού σε εκείνους οι οποίοι, αναγκασμένοι από τις περιστάσεις, αναζητούν νομίμως διεθνή προστασία στην Ένωση.

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων ⁽¹⁾,

- (3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στις 4 Νοεμβρίου 2004, ενέκρινε το πρόγραμμα της Χάγης, το οποίο καθόριζε τους στόχους προς υλοποίηση στον τομέα της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης κατά την περίοδο 2005-2010. Το Ευρωπαϊκό Σύμφωνο για τη Μετανάστευση και το Άσυλο που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 2008 έκανε έκκληση για την ολοκλήρωση της θέσπισης ενιαίου ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου με τη δημιουργία ενιαίας διαδικασίας που θα περιλαμβάνει κοινές εγγυήσεις και ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες και τα πρόσωπα που δικαιούνται επικουρική προστασία.

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήδη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Είναι απαραίτητο να επέλθουν ορισμένες σημαντικές τροποποιήσεις στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2725/2000 του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με τη θέσπιση του «Eurodac» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή της σύμβασης του Δουβλίνου ⁽³⁾, καθώς και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 407/2002 του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, που θεσπίζει ορισμένους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2725/2000 σχετικά με τη θέσπιση του «Eurodac» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπω-

- (4) Για τους σκοπούς της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα ⁽⁵⁾, είναι απαραίτητο να διαπιστώνεται η ταυτότητα των αιτούντων διεθνή προστασία και των προσώπων που συλλαμβάνονται για

⁽¹⁾ ΕΕ C 92 της 10.4.2010, σ. 1.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Ιουνίου 2013 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 20ης Ιουνίου 2013.

⁽³⁾ ΕΕ L 316 της 15.12.2000, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 62 της 5.3.2002, σ. 1.

⁽⁵⁾ Βλέπε σελίδα 31 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

παράνομη διάβαση των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης. Για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, και ιδίως του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχία β) και δ), είναι επίσης σκόπιμο να επιτρέπεται σε κάθε κράτος μέλος να ελέγχει εάν υπήκοος τρίτης χώρας ή άπατρις που διαμένει παράνομα στο έδαφός του έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος.

- (5) Τα δακτυλικά αποτυπώματα αποτελούν σημαντικό στοιχείο προκειμένου να διαπιστώνεται με ακρίβεια η ταυτότητα των προσώπων αυτών. Είναι ανάγκη να δημιουργηθεί ένα σύστημα για την αντιπαραβολή των δεδομένων των δακτυλικών τους αποτυπωμάτων.
- (6) Για τον σκοπό αυτό, είναι αναγκαίο να θεσπισθεί ένα σύστημα, γνωστό ως «Eurodac», το οποίο θα αποτελείται από ένα κεντρικό σύστημα που θα περιλαμβάνει μηχανοργανωμένη κεντρική βάση δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων, καθώς και ηλεκτρονικά μέσα διαβίβασης μεταξύ των κρατών μελών και του κεντρικού συστήματος, εφεξής «υποδομή επικοινωνίας».
- (7) Το πρόγραμμα της Χάγης έκανε έκκληση για τη βελτίωση της πρόσβασης στα υφιστάμενα συστήματα αρχαιοδετήσης δεδομένων της Ένωσης. Επιπλέον, το πρόγραμμα της Στοκχόλμης απηύθυνε έκκληση για καλώς στοχοθετημένη συγκέντρωση δεδομένων και για ανάπτυξη ανταλλαγής πληροφοριών και των σχετικών μέσων με βάση τις ανάγκες επιβολής του νόμου.
- (8) Είναι σημαντικό για την καταπολέμηση των τρομοκρατικών εγκλημάτων και άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων να τίθενται στη διάθεση των αρχών επιβολής του νόμου όσο το δυνατόν πιο πλήρεις και επικαιροποιημένες πληροφορίες που διευκολύνουν την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο σύστημα Eurodac είναι απαραίτητες για τους σκοπούς της πρόληψης, εξακρίβωσης ή διερεύνησης τρομοκρατικών εγκλημάτων, όπως αναφέρονται στην απόφαση-πλαίσιο 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας ⁽¹⁾, ή άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων, όπως αναφέρονται στην απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών ⁽²⁾. Ως εκ τούτου, τα δεδομένα που αποθηκεύονται στο Eurodac θα πρέπει να είναι διαθέσιμα, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, για να μπορεί να γίνει αντιπαραβολή από τις εντεταλμένες αρχές των κρατών μελών και από την Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Ευρωπόλ) (Ευρωπόλ).
- (9) Οι εξουσίες που παρέχονται στις αρχές επιβολής του νόμου σε σχέση με την πρόσβαση στο Eurodac δεν θα πρέπει να θίγουν το δικαίωμα των αιτούντων διεθνή προστασία για διεκπεραίωση της αίτησής τους εν ευθέτω χρόνο, σύμφωνα με τη συναφή νομοθεσία. Επιπλέον, οιαδήποτε συνέχεια δίδεται μετά τη λήψη «συμπύκνωσης» από το Eurodac δεν θα πρέπει ομοίως να θίγει το δικαίωμα αυτό.
- (10) Η Επιτροπή τονίζει στην ανακοίνωσή της προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο της 24ης Νοεμβρίου 2005 σχετικά με τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας, της λειτουργικότητας και των συνεργιών μεταξύ των ευρωπαϊκών

βάσεων δεδομένων στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων ότι οι αρχές που είναι υπεύθυνες για την εσωτερική ασφάλεια θα μπορούσαν να έχουν πρόσβαση στο Eurodac σε σαφώς καθορισμένες περιπτώσεις, όταν υπάρχει βάσιμη υπόνοια ότι ο δράστης τρομοκρατικής ή άλλης σοβαρής εγκληματικής πράξης έχει υποβάλει αίτηση για να του χορηγηθεί διεθνή προστασία. Στην εν λόγω ανακοίνωση, η Επιτροπή διαπίστωσε επίσης ότι η αρχή της αναλογικότητας επιβάλλει την υποχρέωση να πραγματοποιούνται έρευνες με αναζήτηση στο Eurodac για τους σκοπούς αυτού μόνο σε περίπτωση που αυτό απαιτείται από το ανώτερο συμφέρον της δημόσιας ασφάλειας, δηλαδή, σε περίπτωση που η εγκληματική ή τρομοκρατική αυτή πράξη είναι τόσο αξιόμηπτη που δικαιολογεί την αναζήτηση σε βάση δεδομένων στην οποία καταχωρίζονται πρόσωπα με καθαρό ποινικό μητρώο και κατέληξε ότι το κατώφλι για την πραγματοποίηση έρευνας με αναζήτηση στο Eurodac εκ μέρους των αρχών που είναι υπεύθυνες για την εσωτερική ασφάλεια πρέπει επομένως να είναι πάντοτε σημαντικά υψηλότερο από το κατώφλι που ισχύει για την έρευνα σε βάσεις δεδομένων που έχουν σχέση με την εγκληματικότητα.

- (11) Επιπλέον, η Ευρωπόλ διαδραματίζει βασικό ρόλο όσον αφορά τη συνεργασία μεταξύ των αρχών των κρατών μελών στον τομέα της διασυνοριακής διερεύνησης εγκλημάτων, συμβάλλοντας στην πρόληψη, την ανάλυση και τη διερεύνηση της εγκληματικότητας σε επίπεδο Ένωσης. Κατά συνέπεια, η Ευρωπόλ θα πρέπει να έχει εξίσου πρόσβαση στο Eurodac στο πλαίσιο της εκτέλεσης των καθηκόντων της και σύμφωνα με την απόφαση 2009/371/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 6ης Απριλίου 2009 για τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Ευρωπόλ) ⁽³⁾.
- (12) Οι αιτήσεις αντιπαραβολής στα δεδομένα του Eurodac από την Ευρωπόλ θα πρέπει να επιτρέπονται μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, υπό συγκεκριμένες συνθήκες και αυστηρές προϋποθέσεις.
- (13) Δεδομένου ότι το σύστημα Eurodac δημιουργήθηκε αρχικά για να διευκολύνει την εφαρμογή της Σύμβασης του Δουβλίνου, η πρόσβαση στο Eurodac για τους σκοπούς της πρόληψης, εξακρίβωσης ή διερεύνησης τρομοκρατικών εγκλημάτων ή άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων αποτελεί αλλαγή του αρχικού σκοπού του Eurodac, που επηρεάζει το θεμελιώδες δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής των ατόμων των οποίων τα προσωπικά δεδομένα αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας από το σύστημα Eurodac. Κάθε τέτοια παρέμβαση πρέπει να είναι σύννομη, πρέπει να διατυπώνεται με επαρκή σαφήνεια ώστε να επιτρέπει στα άτομα να προσαρμόζουν τη συμπεριφορά τους, πρέπει να προστατεύει τους πολίτες από καταχρήσεις και τέλος πρέπει να προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια το πεδίο της διακριτικής ευχέρειας που αναγνωρίζεται στις αρμόδιες αρχές και τον τρόπο άσκησης της. Σε μια δημοκρατική κοινωνία, κάθε παρέμβαση πρέπει να είναι απαραίτητη για την προστασία έννομου και ανάλογου συμφέροντος και να είναι ανάλογη προς τον επιδιωκόμενο στόχο.
- (14) Παρά το γεγονός ότι ο αρχικός σκοπός της θέσπισης του Eurodac δεν προέβλεπε τη δυνατότητα να ζητηθεί η αντιπαραβολή δεδομένων με τη βάση δεδομένων βάσει λανθάνοντος δακτυλικού αποτυπώματος, το οποίο αποτελεί ίχνος

⁽¹⁾ ΕΕ L 164 της 22.6.2002, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ L 190 της 18.7.2002, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 121 της 15.5.2009, σ. 37.

δακτυλικού αποτυπώματος που μπορεί να βρεθεί στον τόπο του εγκλήματος, μια τέτοια δυνατότητα είναι θεμελιώδους σημασίας για την αστυνομική συνεργασία. Η δυνατότητα αντιπαραβολής ενός λανθάνοντος δακτυλικού αποτυπώματος με τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων που αποθηκεύονται στο Eurodac σε περιπτώσεις όπου υπάρχουν εύλογοι λόγοι να θεωρηθεί ότι ο δράστης ή το θύμα ενδέχεται να εμπίπτει σε μια από τις κατηγορίες που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, θα αποτελέσει για τις εντεταλμένες αρχές των κρατών μελών πολύτιμο εργαλείο για την πρόληψη, εξακρίβωση ή διερεύνηση τρομοκρατικών εγκλημάτων ή άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων όταν, για παράδειγμα, τα μόνα διαθέσιμα στον τόπο του εγκλήματος αποδεικτικά στοιχεία είναι λανθάνοντα δακτυλικά αποτυπώματα.

- (15) Ο παρών κανονισμός ορίζει επίσης τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα πρέπει να επιτρέπονται οι αιτήσεις αντιπαραβολής δακτυλικών αποτυπωμάτων με τα δεδομένα Eurodac με σκοπό την πρόληψη, εξακρίβωση ή διερεύνηση τρομοκρατικών εγκλημάτων ή άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων, καθώς και τις απαραίτητες εγγυήσεις για να εξασφαλίσει την προστασία του θεμελιώδους δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής ζωής των προσώπων, τα προσωπικά δεδομένα των οποίων αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας στο Eurodac. Η αυστηρότητα των εν λόγω όρων αντικατοπτρίζει το γεγονός ότι η βάση δεδομένων Eurodac καταχωρίζει δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων προσώπων που δεν θεωρείται ότι έχουν διαπράξει τρομοκρατικό έγκλημα ή άλλη σοβαρή αξιόποινη πράξη.
- (16) Προκειμένου να διασφαλιστεί η ίση μεταχείριση όλων των αιτούντων και δικαιούχων διεθνούς προστασίας, καθώς και η συνοχή με το ισχύον περί ασύλου κεκτημένο της Ένωσης, και ιδίως με την οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011 σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας⁽¹⁾, καθώς και με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013, είναι σκόπιμο να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού για να συμπεριληφθούν σ' αυτό οι αιτούντες επικουρική προστασία και τα πρόσωπα τα οποία δικαιούνται επικουρική προστασία.
- (17) Είναι επίσης αναγκαίο να απαιτηθεί από τα κράτη μέλη να λαμβάνουν και να διαβιβάζουν ταχέως τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων κάθε αιτούντος διεθνή προστασία και κάθε υπηκόου τρίτης χώρας ή απάτριδος που συλλαμβάνεται για παράνομη διάβαση των εξωτερικών συνόρων κράτους μέλους, εφόσον έχει ηλικία τουλάχιστον 14 ετών.
- (18) Είναι αναγκαίο να θεσπισθούν ακριβείς κανόνες σχετικά με τη διαβίβαση των εν λόγω δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων στο κεντρικό σύστημα, με την καταχώριση των δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων και άλλων σχετικών δεδομένων στο κεντρικό σύστημα, με την αποθήκευση, την αντιπαραβολή τους προς άλλα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων, τη διαβίβαση των αποτελεσμάτων της αντιπαραβολής καθώς και με τη σήμανση και την απαλοιφή των καταχωρηθέντων δεδομένων. Οι κανόνες αυτοί μπορούν να διαφέρουν

και θα πρέπει να προσαρμόζονται ανάλογα με την κατάσταση των διαφόρων κατηγοριών υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων.

- (19) Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη διαβίβαση των δεδομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων σε μορφή κατάλληλη για την αντιπαραβολή μέσω του ηλεκτρονικού συστήματος αναγνώρισης των δακτυλικών αποτυπωμάτων. Όλες οι αρχές που έχουν δικαίωμα πρόσβασης στο Eurodac θα πρέπει να επενδύουν στην κατάλληλη κατάρτιση του προσωπικού τους και στον απαραίτητο τεχνολογικό εξοπλισμό. Οι αρχές που έχουν δικαίωμα πρόσβασης στο Eurodac θα πρέπει να ενημερώνουν τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για τη Λειτουργική Διαχείριση Συστημάτων ΤΠ Μεγάλης Κλίμακας στον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης που ιδρύθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1077/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾ («Οργανισμός») για τις συγκεκριμένες δυσκολίες που εντοπίζουν όσον αφορά την ποιότητα των δεδομένων, προκειμένου να επιτευχθούν λύσεις.
- (20) Το γεγονός ότι η λήψη και/ή διαβίβαση δακτυλικών αποτυπωμάτων είναι προσωρινά ή μόνιμα αδύνατη, για λόγους όπως η ανεπαρκής ποιότητα των δεδομένων για την κατάλληλη αντιπαραβολή, τεχνικά προβλήματα, λόγοι που άπτονται της προστασίας της υγείας ή λόγω ακαταλληλότητας ή αδυναμίας λήψης των δακτυλικών αποτυπωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων, για λόγους που δεν τελούν υπό τον έλεγχό του, δεν θα πρέπει να επηρεάζουν αρνητικά την εξέταση ή την απόφαση σχετικά με την αίτηση χορήγησης διεθνούς προστασίας που έχει υποβάλει το εν λόγω πρόσωπο.
- (21) Οι συμπώσεις που λαμβάνονται μέσω του Eurodac θα πρέπει να επαληθεύονται από εκπαιδευμένο εμπειρογνώμονα δακτυλικών αποτυπωμάτων, ούτως ώστε να διασφαλίζεται ο ακριβής προσδιορισμός της ευθύνης δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 και την ακριβή ταυτοποίηση του υπόπτου ή του θύματος ενός εγκλήματος, του οποίου τα δεδομένα είναι ενδεχομένως καταχωρισμένα στο Eurodac.
- (22) Οι υπήκοοι τρίτων χωρών ή οι απάτριδες που έχουν υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας σε ένα κράτος μέλος μπορούν να έχουν για πολλά έτη τη δυνατότητα να ζητήσουν διεθνή προστασία σε άλλο κράτος μέλος. Κατά συνέπεια, η μέγιστη περίοδος κατά την οποία θα πρέπει να διατηρούνται τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων στο κεντρικό σύστημα, θα πρέπει να είναι αρκετά μεγάλη. Δεδομένου ότι οι περισσότεροι υπήκοοι τρίτων χωρών ή απάτριδες που παραμένουν στην Ένωση επί αρκετά έτη διευθετούν το καθεστώς τους ή ακόμα αποκτούν και την ιθαγένεια κράτους μέλους μετά το εν λόγω χρονικό διάστημα, δέκα έτη θα πρέπει να θεωρούνται εύλογη περίοδος για την αποθήκευση των δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων.
- (23) Η περίοδος για την αποθήκευση θα πρέπει να συντέμνεται σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις όταν δεν υπάρχει ανάγκη να διατηρούνται τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα. Τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων θα πρέπει να απαλείφονται αμέσως μόλις οι υπήκοοι τρίτων χωρών ή απάτριδες αποκτήσουν την ιθαγένεια κράτους μέλους.

(1) ΕΕ L 337 της 20.12.2011, σ. 9.

(2) ΕΕ L 286 της 1.11.2011, σ. 1.

- (24) Είναι σκόπιμο να αποθηκεύονται τα δεδομένα προσώπων των οποίων τα δακτυλικά αποτυπώματα καταχωρίστηκαν αρχικά στο Eurodac κατά την υποβολή των αιτήσεων τους διεθνούς προστασίας και στα οποία χορηγήθηκε η διεθνής αυτή προστασία από ένα κράτος μέλος, ούτως ώστε να επιτρέπεται η αντιπαραβολή των δεδομένων αυτών με τα δεδομένα που καταχωρίστηκαν τη στιγμή της υποβολής της αίτησης διεθνούς προστασίας.
- (25) Στον Οργανισμό έχουν ανατεθεί τα καθήκοντα της Επιτροπής που συνδέονται με τη λειτουργική διαχείριση του Eurodac σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, καθώς και ορισμένα καθήκοντα σχετικά με την υποδομή επικοινωνίας, από την ημερομηνία κατά την οποία ο Οργανισμός ανέλαβε τα καθήκοντά του την 1η Δεκεμβρίου 2012. Ο Οργανισμός θα πρέπει να αναλάβει τα καθήκοντα που του ανατίθενται δυνάμει του παρόντα κανονισμού, και οι σχετικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1077/2011 θα πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως. Επιπλέον, η Ευρωπόλ θα πρέπει να έχει καθεστώς παρατηρητή κατά τις συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου του Οργανισμού, όταν στην ημερήσια διάταξη περιλαμβάνεται θέμα που αφορά την εφαρμογή του παρόντα κανονισμού σχετικά με τη χορήγηση πρόσβασης στο Eurodac σε εντεταλμένες αρχές των κρατών μελών καθώς και στην Ευρωπόλ, προς αναζήτηση δεδομένων για την πρόληψη, εξακρίβωση ή διερεύνηση τρομοκρατικών εγκλημάτων ή άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων. Η Ευρωπόλ θα πρέπει να μπορεί να διορίζει εκπρόσωπο στη συμβουλευτική ομάδα Eurodac του Οργανισμού.
- (26) Ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων) και το καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης («καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού»), που καθορίζεται με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 259/68 του Συμβουλίου⁽¹⁾ (αποκαλούμενοι ομοί «Κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης») θα πρέπει να εφαρμόζονται σε όλο το προσωπικό του Οργανισμού για ζητήματα που αφορούν τον παρόντα κανονισμό.
- (27) Είναι αναγκαίο να ορισθούν επακριβώς οι αρμοδιότητες, αφενός, της Επιτροπής και του Οργανισμού, όσον αφορά το κεντρικό σύστημα και την υποδομή επικοινωνίας και, αφετέρου, των κρατών μελών όσον αφορά την επεξεργασία και την ασφάλεια των δεδομένων, την πρόσβαση και τη διόρθωση των καταχωρισμένων δεδομένων.
- (28) Είναι απαραίτητο να ορισθούν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών καθώς και το εθνικό σημείο πρόσβασης μέσω των οποίων θα υποβάλλονται αιτήσεις για αντιπαραβολή με τα δεδομένα Eurodac και να τηρηθεί κατάλογος των επιχειρησιακών μονάδων στο εσωτερικό των διορισμένων αρχών που θα είναι εξουσιοδοτημένες να ζητούν αντιπαραβολή αυτού του είδους για τον ειδικό σκοπό της πρόληψης, εξακρίβωσης ή διερεύνησης τρομοκρατικών εγκλημάτων ή άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων.
- (29) Οι αιτήσεις αντιπαραβολής με τα δεδομένα που αποθηκεύονται στο κεντρικό σύστημα θα πρέπει να υποβάλλονται από τις επιχειρησιακές μονάδες που έχουν ορισθεί στο εσωτερικό των εντεταλμένων αρχών στο εθνικό σημείο πρόσβασης, μέσω της αρχής ελέγχου και να είναι αιτιολογημένες. Οι επιχειρησιακές μονάδες στο εσωτερικό των διορισμένων αρχών που θα είναι εξουσιοδοτημένες να ζητούν αντιπαραβολές με τα δεδομένα Eurodac δεν θα λειτουργούν ως αρχές ελέγχου. Οι αρχές ελέγχου θα πρέπει να ενεργούν ανεξάρτητα από τις εντεταλμένες αρχές και θα πρέπει να είναι υπεύθυνες, με ανεξάρτητο τρόπο, για την εξασφάλιση αυστηρής συμμόρφωσης με τις προϋποθέσεις πρόσβασης που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Οι αρχές ελέγχου θα πρέπει στη συνέχεια να προωθούν την αίτηση αντιπαραβολής, χωρίς διαβίβαση της αιτιολόγησής της, μέσω του εθνικού σημείου πρόσβασης στο κεντρικό σύστημα, αφού ελεγχθεί ότι πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις πρόσβασης. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις, εφόσον είναι αναγκαία η ταχεία πρόσβαση στα δεδομένα προκειμένου να αντιμετωπιστεί συγκεκριμένη και πραγματική απειλή που έχει σχέση με τρομοκρατικά εγκλήματα ή άλλες σοβαρές αξιόποινες πράξεις, η αρχή ελέγχου θα πρέπει να διεκπεραιώνει αμέσως την αίτηση και μόνο στη συνέχεια να προβαίνει σε έλεγχο.
- (30) Η εντεταλμένη αρχή και η αρχή ελέγχου μπορούν να είναι μέλη του ίδιου οργανισμού εφόσον αυτό ορίζει η εθνική νομοθεσία αλλά, κατά την άσκηση των καθηκόντων που ορίζει ο παρών κανονισμός, η αρχή ελέγχου θα πρέπει να διαθέτει ανεξαρτησία.
- (31) Για τους σκοπούς της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, και ιδιαίτερα για να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο μαζικών αντιπαραβολών που θα πρέπει να απαγορεύονται, η επεξεργασία των δεδομένων Eurodac θα πρέπει να λαμβάνει χώρα αποκλειστικά σε ειδικές περιπτώσεις και μόνον όταν αυτή είναι απαραίτητη για τους σκοπούς της πρόληψης, εξακρίβωσης και διερεύνησης τρομοκρατικών εγκλημάτων και άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων. Μια ιδιαίτερη περίπτωση υπάρχει ιδίως όταν η αίτηση αντιπαραβολής συνδέεται με ειδική και συγκεκριμένη κατάσταση ή με ειδικό και συγκεκριμένο κίνδυνο που έχει σχέση με τρομοκρατικό έγκλημα ή άλλη σοβαρή αξιόποινη πράξη, ή με συγκεκριμένα πρόσωπα σε σχέση με τα οποία υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστευτεί ότι θα διαπράξουν ή έχουν διαπράξει μία τέτοια πράξη. Μια ιδιαίτερη περίπτωση υπάρχει επίσης όταν η αίτηση αντιπαραβολής συνδέεται με πρόσωπο το οποίο είναι θύμα τρομοκρατικού εγκλήματος ή άλλης σοβαρής αξιόποινής πράξης. Οι εντεταλμένες αρχές και η Ευρωπόλ θα πρέπει συνεπώς να ζητούν αντιπαραβολή με τα δεδομένα Eurodac μόνον όταν έχουν εύλογους λόγους να πιστεύουν ότι αυτή η αντιπαραβολή θα εξασφαλίσει πληροφορίες που θα βοηθήσουν ουσιαστικά στην πρόληψη, εξακρίβωση και διερεύνηση τρομοκρατικών εγκλημάτων ή άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων.
- (32) Επιπλέον, η πρόσβαση θα πρέπει να επιτρέπεται μόνον υπό τον όρο ότι οι αντιπαραβολές με τις βάσεις δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων του κράτους μέλους και με τα αυτόματα συστήματα ταυτοποίησης δακτυλικών αποτυπωμάτων όλων των άλλων κρατών μελών σύμφωνα με την απόφαση 2008/615/ΔΕΥ Συμβουλίου της 23ης Ιουνίου 2008 σχετικά με την αναβάθμιση της διασυνοριακής συνεργασίας, ιδίως όσον αφορά την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του διασυνοριακού εγκλήματος⁽²⁾ δεν οδήγησαν στη διαπίστωση της ταυτότητας του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα. Ο όρος αυτός προϋποθέτει ότι το αιτούν κράτος μέλος προβαίνει σε αντιπαραβολές με τα αυτόματα συστήματα ταυτοποίησης των δακτυλικών αποτυπωμάτων όλων των άλλων κρατών μελών, με βάση την απόφαση 2008/615/ΔΕΥ, που είναι τεχνικώς διαθέσιμες, εκτός αν το

⁽¹⁾ ΕΕ L 56 της 4.3.1968, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 210 της 6.8.2008, σ. 1.

εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να στοιχειοθετηθεί ότι υπάρχουν βάσιμοι λόγοι ότι δεν θα οδηγήσουν στη διαπίστωση της ταυτότητας του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα. Τέτοιου είδους βάσιμοι λόγοι υφίστανται ιδίως όταν μια συγκεκριμένη υπόθεση δεν έχει επιχειρησιακή ή ερευνητική σύνδεση με συγκεκριμένο κράτος μέλος. Ο όρος αυτός προϋποθέτει προηγουμένως να έχει εφαρμοσθεί νομικά και τεχνικά η απόφαση 2008/615/ΔΕΥ από το αιτούν κράτος μέλος στο πεδίο των δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων, δεδομένου ότι δεν θα πρέπει να επιτρέπεται η διενέργεια ελέγχου Eurodac για σκοπούς επιβολής του νόμου, εφόσον δεν έχουν προηγουμένως πραγματοποιηθεί τα προαναφερόμενα βήματα.

- (33) Προτού πραγματοποιήσουν αναζήτηση στο Eurodac, οι εντεταλμένες αρχές θα πρέπει επίσης, υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι όροι για αντιπαραβολή, να πραγματοποιούν αναζήτηση στο Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις βάσει της απόφασης 2008/633/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2008, σχετικά με την πρόσβαση στο Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS) των εντεταλμένων αρχών των κρατών μελών καθώς και της Ευρωπόλ, προς αναζήτηση δεδομένων για την πρόληψη, εξακρίβωση και διερεύνηση τρομοκρατικών εγκλημάτων και άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων ⁽¹⁾.
- (34) Με σκοπό την αποτελεσματική σύγκριση και την ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν πλήρως και να αξιοποιούν τις υφιστάμενες διεθνείς συμφωνίες, καθώς και την ήδη ισχύουσα νομοθεσία της Ένωσης όσον αφορά την ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και ιδίως την απόφαση 2008/615/ΔΕΥ.
- (35) Το μείζον συμφέρον του παιδιού θα πρέπει να αποτελεί πρωταρχική μέριμνα των κρατών μελών κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Σε περίπτωση που το αιτούν κράτος μέλος διαπιστώσει ότι δεδομένα Eurodac αφορούν ανήλικο, τα δεδομένα αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για σκοπούς εφαρμογής του νόμου από το αιτούν κράτος μέλος σύμφωνα με την περί ανηλικών νομοθεσία του εν λόγω κράτους και βάσει της υποχρέωσης να δίδεται πρωταρχική σημασία στο συμφέρον του παιδιού.
- (36) Παρότι η εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης όσον αφορά τη λειτουργία του συστήματος Eurodac διέπεται από τις σχετικές διατάξεις της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), είναι αναγκαίο να θεσπισθούν συγκεκριμένοι κανόνες σχετικά με την εξωσυμβατική ευθύνη των κρατών μελών όσον αφορά τη λειτουργία του συστήματος.
- (37) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, ήτοι η δημιουργία συστήματος για την αντιπαραβολή των δεδομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων προκειμένου να συμβάλει στην εφαρμογή της πολιτικής της Ένωσης για το άσυλο, δεν είναι δυνατόν, από τη φύση του, να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί ως εκ τούτου να επιτευχθεί επαρκέστερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να εγκρίνει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας,

όπως αυτή διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.

- (38) Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ⁽²⁾ εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα κράτη μέλη που πραγματοποιείται κατ'εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, εκτός εάν η επεξεργασία αυτή διενεργείται από τις εντεταλμένες αρχές ή τις αρχές ελέγχου των κρατών μελών για τους σκοπούς της πρόληψης, εξακρίβωσης ή διερεύνησης τρομοκρατικών εγκλημάτων ή άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων.
- (39) Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αρχές των κρατών μελών για τους σκοπούς της πρόληψης, εξακρίβωσης ή διερεύνησης τρομοκρατικών εγκλημάτων ή άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων βάσει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να υπόκειται σε ένα επίπεδο προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά το εθνικό τους δικαίο, το οποίο θα πρέπει να είναι σύμφωνο με την απόφαση πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τυγχάνουν επεξεργασίας στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις ⁽³⁾.
- (40) Οι αρχές που καθορίζονται με την οδηγία 95/46/ΕΚ σχετικά με την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών των ατόμων, κυρίως του δικαιώματος ιδιωτικής ζωής, και αφορούν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, θα πρέπει να συμπληρωθούν ή να διευκρινιστούν, ιδίως σχετικά με ορισμένους τομείς.
- (41) Οι διαβιβάσεις προσωπικών δεδομένων που λαμβάνονται από κράτος μέλος ή την Ευρωπόλ, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό από το κεντρικό σύστημα σε οιαδήποτε τρίτη χώρα ή διεθνή οργανισμό ή ιδιωτική οντότητα που είναι εγκαταστημένη εντός ή εκτός Ένωσης θα πρέπει να απαγορεύονται προκειμένου να εξασφαλιστεί το δικαίωμα στο άσυλο και να προστατευθούν οι αιτούντες διεθνή προστασία από την κοινοποίηση των δεδομένων τους σε οποιαδήποτε τρίτη χώρα. Αυτό συνεπάγεται ότι τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να διαβιβάζουν πληροφορίες που λαμβάνονται από το κεντρικό σύστημα όσον αφορά: το κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη προέλευσης, τον τόπο και την ημερομηνία της αίτησης διεθνούς προστασίας, τον αριθμό μητρώου που χρησιμοποιήσε το κράτος μέλος προέλευσης, την ημερομηνία λήψης των δακτυλικών αποτυπωμάτων, καθώς και την ημερομηνία κατά την οποία τα δεδομένα διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη στο Eurodac, τον αναγνωριστικό αριθμό του χειριστή και οιοδήποτε πληροφορίες αφορούν κάθε μεταφορά των δεδομένων που υπάγονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013. Η εν λόγω απαγόρευση θα πρέπει να τελεί υπό την επιφύλαξη του δικαιώματος των κρατών μελών να διαβιβάζουν δεδομένα αυτού του είδους σε τρίτες χώρες στις οποίες εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 604/2013, ώστε να εξασφαλιστεί ότι τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να συνεργάζονται με τις τρίτες αυτές χώρες για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.

⁽²⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

⁽³⁾ ΕΕ L 350 της 30.12.2008, σ. 60.

⁽¹⁾ ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 129.

- (42) Οι εθνικές εποπτικές αρχές θα πρέπει να ελέγχουν τη νομιμότητα της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα κράτη μέλη, και η εποπτική αρχή που δημιουργήθηκε με την απόφαση 2009/371/ΔΕΥ θα πρέπει να ελέγχει τη νομιμότητα των δραστηριοτήτων επεξεργασίας δεδομένων που εκτελούνται από την Ευρωπαϊκή.
- (43) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽¹⁾ και ιδίως τα άρθρα 21 και 22 σχετικά με την εμπιστευτικότητα και την ασφάλεια της επεξεργασίας εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται από τα θεσμικά όργανα και τα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης, κατ'εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Εντούτοις, θα πρέπει να διευκρινιστούν ορισμένα σημεία όσον αφορά την ευθύνη της επεξεργασίας δεδομένων και την εποπτεία της προστασίας δεδομένων, λαμβάνοντας πάντοτε υπόψη ότι η προστασία των δεδομένων συνιστά παράγοντα κλειδί στην επιτυχή λειτουργία του Eurodac και ότι η ασφάλεια των δεδομένων, η υψηλή τεχνική ποιότητα και η νομιμότητα της πρόσβασης είναι ουσιαστικής σημασίας για τη διασφάλιση της ομαλής και κατάλληλης λειτουργίας του Eurodac, καθώς και για τη διευκόλυνση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013.
- (44) Το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα θα πρέπει να ενημερώνεται σχετικά με τον σκοπό για τον οποίο θα γίνει επεξεργασία των δεδομένων του στο Eurodac, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής των στόχων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 και τη χρήση που θα επιφυλάξουν οι αρχές επιβολής του νόμου στα δεδομένα του.
- (45) Είναι σκόπιμο οι εθνικές εποπτικές αρχές να ελέγχουν τη νομιμότητα της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται από τα κράτη μέλη, ενώ ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων, όπως αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001, θα πρέπει να ελέγχει τις δραστηριότητες των θεσμικών οργάνων και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης σε σχέση με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται κατ'εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (46) Τα κράτη μέλη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι εθνικές και οι ευρωπαϊκές εποπτικές αρχές είναι σε θέση να εποπτεύουν επαρκώς τη χρήση των δεδομένων Eurodac και την πρόσβαση σε αυτά.
- (47) Είναι σκόπιμο να παρακολουθούνται και να αξιολογούνται οι επιδόσεις του Eurodac κατά τακτά χρονικά διαστήματα, εξετάζοντας μεταξύ άλλων αν η πρόσβαση για σκοπούς επιβολής του νόμου έχει οδηγήσει σε στιγματισμό των αιτούντων διεθνή προστασία, όπως αναφέρεται στην αξιολόγηση που διενήργησε η Επιτροπή σχετικά με τη συμμόρφωση της πρότασης με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ο Χάρτης»). Ο Οργανισμός θα πρέπει να υποβάλλει ετήσια έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες του κεντρικού συστήματος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (48) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβλέψουν αποτελεσματικό, αναλογικό και αποτρεπτικό σύστημα κυρώσεων για τις περιπτώσεις επεξεργασίας των καταγεγραμμένων στο κεντρικό σύστημα δεδομένων, κατά τρόπο που αντιβαίνει στους σκοπούς του Eurodac.
- (49) Τα κράτη μέλη είναι αναγκαίο να ενημερώνονται για το καθεστώς ιδιαίτερων διαδικασιών χορήγησης ασύλου, ούτως ώστε να διευκολύνεται η δέουσα εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013.
- (50) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και είναι επίσης σύμφωνος προς τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη. Ειδικότερα, ο παρών κανονισμός αποβλέπει στη διασφάλιση πλήρους σεβασμού της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και του δικαιώματος στην αναζήτηση διεθνούς προστασίας, καθώς επίσης και στην προαγωγή της εφαρμογής των άρθρων 8 και 18 του Χάρτη. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει συνεπώς να εφαρμόζεται αντιστοίχα.
- (51) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν, ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (52) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας σχετικά με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, το Ηνωμένο Βασίλειο έχει γνωστοποιήσει την επιθυμία του να συμμετάσχει στη θέσπιση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (53) Σύμφωνα με το άρθρο 1 και το άρθρο 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας σχετικά με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, το Ηνωμένο Βασίλειο, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν, ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (54) Είναι σκόπιμο να περιοριστεί η εδαφική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, ώστε να ευθυγραμμιστεί με την εδαφική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013,

⁽¹⁾ ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Σκοπός του «Eurodac»

1. Θεσπίζεται σύστημα, γνωστό ως «Eurodac», το οποίο έχει σκοπό να συντελεί στον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013, να εξετάσει την αίτηση διεθνούς προστασίας η οποία έχει υποβληθεί σε ένα κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από άπατριδα, και να διευκολύνει γενικότερα την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 υπό τους όρους που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Ο παρόν κανονισμός ορίζει επίσης τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι εντεταλμένες αρχές των κρατών μελών και η Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Ευρωπόλ) μπορούν να ζητούν την αντιπαραβολή δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων με τα δεδομένα που αποθηκεύονται στο κεντρικό σύστημα για σκοπούς επιβολής του νόμου.

3. Με την επιφύλαξη της επεξεργασίας δεδομένων που αποστέλλει στο Eurodac το κράτος μέλος προέλευσης, τα οποία είναι καταχωρημένα σε βάσεις δεδομένων που έχουν δημιουργηθεί δυνάμει του εθνικού του δικαίου, τα δεδομένα των δακτυλικών αποτυπωμάτων και άλλα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να υπόκεινται σε επεξεργασία από το Eurodac μόνο για τους σκοπούς που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό και στο άρθρο 34 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

α) «αιτών διεθνή προστασία»: υπήκοος τρίτης χώρας ή άπατρις ο οποίος έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο η) της οδηγίας 2011/95/ΕΚ για την οποία δεν έχει ακόμα εκδοθεί τελική απόφαση,

β) «κράτος μέλος προέλευσης»:

i) σε σχέση με, πρόσωπο που καλύπτεται από το άρθρο 9 παράγραφος 1, το κράτος μέλος το οποίο διαβιβάζει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στο κεντρικό σύστημα και λαμβάνει τα αποτελέσματα της αντιπαραβολής,

ii) σε σχέση με πρόσωπο που καλύπτεται από το άρθρο 14 παράγραφος 1, το κράτος μέλος το οποίο διαβιβάζει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στο κεντρικό σύστημα,

iii) σε σχέση με πρόσωπο που καλύπτεται από το άρθρο 17 παράγραφος 1, το κράτος μέλος το οποίο διαβιβάζει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στο κεντρικό σύστημα και λαμβάνει τα αποτελέσματα της αντιπαραβολής,

γ) «δικαιούχος διεθνούς προστασίας»: υπήκοος τρίτης χώρας ή άπατρις στον οποίο έχει χορηγηθεί διεθνής προστασία, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της οδηγίας 2011/95/ΕΕ,

δ) «σύμπτωση»: ένα ή περισσότερα συμπίπτοντα στοιχεία, τα οποία καθορίζονται από το κεντρικό σύστημα μετά από αντιπαραβολή των δεδομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων που έχουν καταχωριστεί στην μηχανογραφημένη κεντρική βάση δεδομένων και εκείνων που διαβιβάζει το κράτος μέλος σχετικά με ένα πρόσωπο, με την επιφύλαξη της απαίτησης ότι τα αποτελέσματα της αντιπαραβολής ελέγχονται πάραυτα από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 4,

ε) «εθνικό σημείο πρόσβασης»: το καθορισμένο εθνικό σύστημα που επικοινωνεί με το κεντρικό σύστημα,

στ) «Οργανισμός»: ο Οργανισμός που ιδρύθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1077/2011,

ζ) «Ευρωπόλ»: η Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία που δημιουργήθηκε με την απόφαση 2009/371/ΔΕΥ,

η) «δεδομένα Eurodac»: νοούνται όλα τα δεδομένα που αποθηκεύονται στο κεντρικό σύστημα σύμφωνα με το άρθρο 11 και το άρθρο 14 παράγραφος 2,

θ) «επιβολή του νόμου»: νοείται η πρόληψη, η εξακρίβωση ή η διερεύνηση τρομοκρατικών εγκλημάτων ή άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων,

ι) «τρομοκρατικά εγκλήματα»: τα εγκλήματα που σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο αντιστοιχούν ή είναι ισοδύναμα με εκείνα που αναφέρονται στα άρθρα 1 έως 4 της απόφασης-πλαίσιου του Συμβουλίου 2002/475/ΔΕΥ,

ια) «σοβαρές αξιόποινες πράξεις»: οι μορφές εγκλήματος που αντιστοιχούν ή είναι ισοδύναμες με εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, εφόσον τιμωρούνται κατά το εθνικό δίκαιο με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο,

ιβ) «δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων»: τα δεδομένα τα σχετικά με τα δακτυλικά αποτυπώματα όλων των δακτύλων ή τουλάχιστον των δεικτών, και στην περίπτωση που λείπουν οι δείκτες, τα αποτυπώματα όλων των άλλων δακτύλων ενός προσώπου ή ένα λανθάνον δακτυλικό αποτύπωμα.

2. Οι όροι του άρθρου 2 της οδηγίας 95/46/EK έχουν την ίδια έννοια και στον παρόντα κανονισμό, εφόσον τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υπόκεινται σε επεξεργασία από τις αρχές των κρατών μελών για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού.

3. Ελλείψει αντίθετης διάταξης, οι όροι που περιλαμβάνονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 έχουν την ίδια έννοια και στον παρόντα κανονισμό.

4. Οι όροι του άρθρου 2 της οδηγίας-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ έχουν την ίδια έννοια και στον παρόντα κανονισμό, εφόσον τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υπόκεινται σε επεξεργασία από τις αρχές των κρατών μελών για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Αρχιτεκτονική του συστήματος και βασικές αρχές

1. Το Eurodac αποτελείται από:

α) ηλεκτρονική κεντρική βάση δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων («κεντρικό σύστημα»), αποτελούμενη από:

i) κεντρική μονάδα,

ii) σχέδιο και σύστημα αδιάλειπτης λειτουργίας,

β) υποδομή επικοινωνίας μεταξύ του κεντρικού συστήματος και των κρατών μελών, η οποία παρέχει κρυπτογραφημένο εικονικό δίκτυο αποκλειστικά για τα δεδομένα του Eurodac («επικοινωνιακή υποδομή»).

2. Κάθε κράτος μέλος διαθέτει ένα ενιαίο εθνικό σημείο πρόσβασης.

3. Η επεξεργασία των δεδομένων που αφορούν πρόσωπα που καλύπτονται από το άρθρο 9 παράγραφος 1, άρθρο 14 παράγραφος 1 και το άρθρο 17 παράγραφος 1 και η οποία πραγματοποιείται στο κεντρικό σύστημα, γίνεται για λογαριασμό του κράτους μέλους προέλευσης σύμφωνα με τους όρους που προβλέπει ο παρών κανονισμός και τα εν λόγω δεδομένα διαχωρίζονται με τα κατάλληλα τεχνικά μέσα.

4. Οι κανόνες που διέπουν το Eurodac εφαρμόζονται επίσης στις ενέργειες των κρατών μελών από τη διαβίβαση των δεδομένων στο κεντρικό σύστημα έως τη χρησιμοποίηση των αποτελεσμάτων της αντιπαραβολής.

5. Η μέθοδος λήψης των δακτυλικών αποτυπωμάτων καθορίζεται και εφαρμόζεται σύμφωνα με την εθνική πρακτική του εκάστοτε κράτους μέλους και με τις διασφαλίσεις που ορίζουν ο Χάρτης των

Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και η σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

Άρθρο 4

Λειτουργική διαχείριση

1. Ο Οργανισμός είναι υπεύθυνος για τη λειτουργική διαχείριση του Eurodac.

Η λειτουργική διαχείριση του Eurodac συνίσταται σε όλες τις εργασίες που απαιτούνται, ώστε να παραμένει το Eurodac σε λειτουργία επί εικοσιτετραώρου βάσεως, 7 ημέρες την εβδομάδα, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό· τούτο ισχύει ιδίως για τις εργασίες συντήρησης και τις τεχνικές βελτιώσεις που απαιτούνται για να διασφαλίζεται ότι η επιχειρησιακή ποιοτική στάθμη της λειτουργίας του συστήματος είναι ικανοποιητική, ιδιαίτερα όσον αφορά τον χρόνο που απαιτείται για τις αναζητήσεις στο κεντρικό σύστημα. Εκπονείται σχέδιο και σύστημα αδιάλειπτης λειτουργίας λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες συντήρησης και τυχόν απρόβλεπτες διακοπές λειτουργίας του συστήματος, συμπεριλαμβανομένου του αντικτύπου των μέτρων αδιάλειπτης λειτουργίας στην προστασία και την ασφάλεια των δεδομένων.

Ο Οργανισμός διασφαλίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, ότι χρησιμοποιούνται για το κεντρικό σύστημα ανά πάσα στιγμή οι καλύτερες διαθέσιμες και πλέον ασφαλείς τεχνολογίες και τεχνικές, με την επιφύλαξη ανάλυσης κόστους-ωφέλειας.

2. Ο Οργανισμός φέρει την ευθύνη για τα ακόλουθα καθήκοντα σε σχέση με την επικοινωνιακή υποδομή:

α) εποπτεία,

β) ασφάλεια,

γ) συντονισμό των σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και του παρόχου.

3. Η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για όλα τα καθήκοντα που σχετίζονται με την επικοινωνιακή υποδομή, εκτός εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, και συγκεκριμένα για:

α) την εκτέλεση του προϋπολογισμού,

β) τις αγορές και την ανανέωση,

γ) τα συμβατικά θέματα.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 17 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, ο Οργανισμός εφαρμόζει τους δέοντες κανόνες περί επαγγελματικού απορρήτου ή άλλη ισοδύναμη υποχρέωση εχεμύθειας στο σύνολο του προσωπικού του που καλείται να ασχοληθεί με δεδομένα Eurodac. Η υποχρέωση αυτή εξακολουθεί να ισχύει ακόμη και αφού το οικείο προσωπικό παύσει να ασκεί τα καθήκοντά του ή να απασχολείται στη συγκεκριμένη θέση εργασίας ή μετά τον τερματισμό των καθηκόντων του.

Άρθρο 5

Εντεταλμένες αρχές των κρατών μελών για σκοπούς επιβολής του νόμου

1. Για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη διορίζουν τις αρχές που είναι εξουσιοδοτημένες να ζητούν αντιπαραβολές με τα δεδομένα Eurodac σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Οι εντεταλμένες αρχές είναι οι αρχές των κρατών μελών που είναι υπεύθυνες για την πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση τρομοκρατικών εγκλημάτων ή άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων. Στις εντεταλμένες αρχές δεν περιλαμβάνονται οργανισμοί ή μονάδες που είναι αποκλειστικά υπεύθυνες για στοιχεία που συνδέονται με την εθνική ασφάλεια.

2. Κάθε κράτος μέλος τηρεί κατάλογο των εντεταλμένων αρχών.

3. Κάθε κράτος μέλος τηρεί κατάλογο των επιχειρησιακών μονάδων στο εσωτερικό των εντεταλμένων αρχών που είναι εξουσιοδοτημένες να ζητούν αντιπαραβολές με τα δεδομένα Eurodac μέσω του εθνικού σημείου πρόσβασης.

Άρθρο 6

Αρχές ελέγχου των κρατών μελών για σκοπούς επιβολής του νόμου

1. Για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, κάθε κράτος μέλος διορίζει μια ενιαία εθνική αρχή ή μια μονάδα στο πλαίσιο μιας τέτοιας αρχής που ενεργεί ως η δική του αρχή ελέγχου. Η αρχή ελέγχου είναι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους για την πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση τρομοκρατικών εγκλημάτων ή άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων.

Η εντεταλμένη αρχή και η αρχή ελέγχου μπορούν να είναι μέλη του ίδιου οργανισμού εφόσον αυτό ορίζει η εθνική νομοθεσία, αλλά η αρχή ελέγχου ενεργεί ανεξάρτητα κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της όπως αυτά ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Η αρχή ελέγχου λειτουργεί χωριστά από τις επιχειρησιακές μονάδες που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 και δεν λαμβάνει οδηγίες από αυτές όσον αφορά το αποτέλεσμα του ελέγχου.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν περισσότερα του ενός κεντρικά σημεία πρόσβασης προκειμένου να ανταποκριθούν στην οργανωτική και διοικητική δομή τους σύμφωνα με τις συνταγματικές ή νομικές υποχρεώσεις τους.

2. Η αρχή ελέγχου εξασφαλίζει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για να υποβληθεί αίτηση αντιπαραβολής δακτυλικών αποτυπωμάτων με τα δεδομένα Eurodac.

Μόνο το δεόντως εξουσιοδοτημένο προσωπικό της αρχής ελέγχου έχει πρόσβαση στο Eurodac, σύμφωνα με το άρθρο 19.

Μόνον η αρχή ελέγχου είναι εξουσιοδοτημένη να διαβιβάζει αιτήσεις για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων στο εθνικό σημείο πρόσβασης.

Άρθρο 7

Ευρωπόλ

1. Για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, η Ευρωπόλ διορίζει μια ειδική μονάδα με δεόντως εξουσιοδοτημένους υπαλλήλους της Ευρωπόλ για να ενεργεί ως η δική της αρχή ελέγχου, η οποία ενεργεί ανεξάρτητα από τις εντεταλμένες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της όπως αυτά ορίζονται στον παρόντα κανονισμό και δεν λαμβάνει οδηγίες από αυτές όσον αφορά το αποτέλεσμα του ελέγχου. Η μονάδα εξασφαλίζει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για να υποβληθεί αίτηση αντιπαραβολής δακτυλικών αποτυπωμάτων με τα δεδομένα Eurodac. Η Ευρωπόλ διορίζει, σε συμφωνία με κάθε κράτος μέλος, το εθνικό σημείο πρόσβασης του συγκεκριμένου κράτους μέλους, το οποίο διαβιβάζει τις αιτήσεις του για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων στο κεντρικό σύστημα.

2. Για τους σκοπούς του άρθρου 1 παράγραφος 2, η Ευρωπόλ διορίζει μια επιχειρησιακή μονάδα που είναι εξουσιοδοτημένη να ζητεί αντιπαραβολές με τα δεδομένα Eurodac μέσω του εθνικού σημείου πρόσβασης. Η εντεταλμένη αρχή αποτελεί επιχειρησιακή μονάδα της Ευρωπόλ που είναι αρμόδια για τη συλλογή, αποθήκευση, ανάλυση και ανταλλαγή πληροφοριών, με σκοπό τη στήριξη και ενίσχυση των δράσεων των κρατών μελών για την πρόληψη, τον εντοπισμό ή τη διερεύνηση τρομοκρατικών εγκλημάτων ή άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων που εμπίπτουν στο πεδίο αρμοδιοτήτων της Ευρωπόλ.

Άρθρο 8

Στατιστικές

1. Ο Οργανισμός εκπονεί ανά τρίμηνο στατιστικές για τις εργασίες του κεντρικού συστήματος, στις οποίες αναφέρονται ιδίως:

- α) ο αριθμός των συνόλων δεδομένων που έχουν διαβιβαστεί σχετικά με τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, στο άρθρο 14 παράγραφος 1 και στο άρθρο 17 παράγραφος 1,
- β) ο αριθμός των συμπτώσεων για αιτούντες διεθνή προστασία που υπέβαλαν αίτηση διεθνούς προστασίας σε ένα άλλο κράτος μέλος,
- γ) ο αριθμός των συμπτώσεων για πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1, τα οποία υπέβαλαν στη συνέχεια αίτηση διεθνούς προστασίας,

- δ) ο αριθμός των συμπτώσεων για πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1, τα οποία είχαν προηγουμένως υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας σε ένα άλλο κράτος μέλος,
- ε) ο αριθμός των δεδομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων τα οποία το κεντρικό σύστημα αναγκάστηκε να ζητήσει πάνω από μία φορά από τα κράτη μέλη προέλευσης, διότι τα αρχικώς διαβιβασθέντα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων δεν προσφέρονται για αντιπαραβολή με τη βοήθεια του ηλεκτρονικού συστήματος αναγνώρισης των δακτυλικών αποτυπωμάτων,
- στ) ο αριθμός των συνόλων δεδομένων τα οποία έχουν σημειωθεί, τα οποία έχουν κλειδωθεί και τα οποία έχουν ξεκλειδωθεί σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφοι 1 και 3,
- ζ) ο αριθμός των συμπτώσεων για τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 για τα οποία έχει καταγραφεί σύμπτωση δυνάμει των στοιχείων β) και δ) του παρόντος άρθρου,
- η) ο αριθμός των αιτήσεων και των συμπτώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 1,
- θ) ο αριθμός των αιτήσεων και των συμπτώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 21 παράγραφος 1.

2. Στο τέλος κάθε έτους, καταρτίζονται στατιστικές υπό μορφήν ανασκόπησης των τριμηνιαίων στατιστικών το συγκεκριμένο έτος, συμπεριλαμβανομένης μνείας του αριθμού των προσώπων για τα οποία έχει καταγραφεί σύμπτωση όσον αφορά τα στοιχεία β), γ) και δ) της παραγράφου 1. Οι στατιστικές περιλαμβάνουν ανάλυση των δεδομένων για έκαστο των κρατών μελών. Τα αποτελέσματα δημοσιοποιούνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΛΙΠΟΥΝΤΕΣ ΔΙΕΘΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Άρθρο 9

Συλλογή, διαβίβαση και αντιπαραβολή των δακτυλικών αποτυπωμάτων

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει πάραυτα τα δακτυλικά αποτυπώματα όλων των δακτύλων κάθε αιτούντος διεθνή προστασία ηλικίας τουλάχιστον 14 ετών, το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός 72 ωρών από την υποβολή αίτησης διεθνούς προστασίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, και τα διαβιβάζει στο κεντρικό σύστημα μαζί με τα δεδομένα που αναφέρονται στο άρθρο 11 στοιχεία β) έως ζ) του παρόντος κανονισμού.

Η μη συμμόρφωση με την προθεσμία των 72 ωρών δεν απαλλάσσει τα κράτη μέλη από την υποχρέωση να λάβουν και να διαβιβάσουν τα δακτυλικά αποτυπώματα στο κεντρικό σύστημα. Όταν η κατάσταση των άκρων των δακτύλων δεν επιτρέπει τη λήψη δακτυλικών αποτυπωμάτων σε ποιότητα που διασφαλίζει την κατάλληλη αντιπαραβολή δυνάμει του άρθρου 25, το κράτος μέλος προέλευσης λαμβάνει εκ νέου τα δακτυλικά αποτυπώματα του αιτούντος και τα επαναδιαβιβάζει το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός 48 ωρών αφού ληφθούν εκ νέου επιτυχώς.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, όταν δεν είναι δυνατό να ληφθούν τα δακτυλικά αποτυπώματα αιτούντος διεθνή προστασία λόγω μέτρων για τη διασφάλιση της υγείας του ή για την προστασία της δημόσιας υγείας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν και διαβιβάζουν τα εν λόγω δακτυλικά αποτυπώματα το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός 48 ωρών αφότου εκλείψουν αυτοί οι λόγοι υγείας.

Σε περίπτωση σοβαρών τεχνικών προβλημάτων, τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν την προθεσμία των 72 ωρών που ορίζεται στην παράγραφο 1, έως και κατά 48 ώρες, προκειμένου να διεξαχθούν τα εθνικά τους σχέδια αδιάλειπτης λειτουργίας.

3. Τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων, κατά την έννοια του άρθρου 11 στοιχείο α), που διαβιβάζονται από ένα κράτος μέλος, με εξαίρεση εκείνα που διαβιβάζονται σύμφωνα με το άρθρο 10 στοιχείο β), αντιπαραβάλλονται αυτομάτως προς τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων τα οποία έχουν διαβιβαστεί από άλλα κράτη μέλη και έχουν ήδη αποθηκευτεί στο κεντρικό σύστημα.

4. Το κεντρικό σύστημα εξασφαλίζει ότι, κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους, στην αντιπαραβολή που αναφέρεται στην παράγραφο 3, εκτός από τα δεδομένα που έχουν διαβιβαστεί από άλλα κράτη μέλη, εξετάζονται επίσης τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων που έχει διαβιβάσει κατά το παρελθόν το εν λόγω κράτος μέλος.

5. Το κεντρικό σύστημα διαβιβάζει αυτομάτως τη σύμπτωση ή το αρνητικό αποτέλεσμα της αντιπαραβολής στο κράτος μέλος προέλευσης. Στην περίπτωση που υπάρχει σύμπτωση, διαβιβάζει για όλα τα σύνολα δεδομένων που αντιστοιχούν σε αυτήν, τα δεδομένα που αναφέρονται στο άρθρο 11 στοιχεία α) έως ια) ενδεχομένως, μαζί με τη σήμανση που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1.

Άρθρο 10

Πληροφορίες για το καθεστώς του υποκειμένου των δεδομένων

Οι ακόλουθες πληροφορίες διαβιβάζονται στο κεντρικό σύστημα για να αποθηκευθούν σύμφωνα με το άρθρο 12 για τους σκοπούς της διαβίβασης που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 5:

α) όταν ένας αιτών διεθνή προστασία ή άλλο πρόσωπο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 φθάνει στο υπεύθυνο κράτος μέλος έπειτα από μεταφορά που πραγματοποιείται σύμφωνα με απόφαση που κάνει δεκτό αίτημα εκ νέου ανάληψης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 25 αυτού, το υπεύθυνο κράτος μέλος ενημερώνει το σύνολο δεδομένων του που έχει καταχωρίσει σύμφωνα με το άρθρο 11 του παρόντος κανονισμού όσον αφορά το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, προσθέτοντας την ημερομηνία άφιξής του,

β) όταν ένας αιτών διεθνή προστασία φθάνει στο υπεύθυνο κράτος μέλος έπειτα από μεταφορά που πραγματοποιείται σύμφωνα με απόφαση που κάνει δεκτό αίτημα αναδοχής, όπως αναφέρεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, το υπεύθυνο κράτος μέλος διαβιβάζει σύνολο δεδομένων που καταχωρίζονται σύμφωνα με το άρθρο 11 του παρόντος κανονισμού όσον αφορά το ενδιαφερόμενο πρόσωπο προσθέτοντας την ημερομηνία άφιξής του,

- γ) μόλις το κράτος μέλος προέλευσης εξακριβώσει ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, του οποίου τα δεδομένα είχαν καταχωρισθεί στο Eurodac σύμφωνα με το άρθρο 11 του παρόντος κανονισμού, εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών, ενημερώνει το σύνολο δεδομένων του που έχουν καταχωρισθεί σύμφωνα με το άρθρο 11 του παρόντος κανονισμού όσον αφορά το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, προσθέτοντας την ημερομηνία αναχώρησης του προσώπου αυτού από το έδαφος, ώστε να διευκολύνει την εφαρμογή του άρθρου 19 παράγραφος 2 και του άρθρου 20 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013,
- δ) μόλις το κράτος μέλος προέλευσης διασφαλίσει ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, του οποίου τα δεδομένα είχαν καταχωρισθεί στο Eurodac σύμφωνα με το άρθρο 11 του παρόντος κανονισμού έχει εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών σύμφωνα με απόφαση επιστροφής ή διαταγή απομάκρυνσης που εξέδωσε μετά την ανάκληση ή την απόρριψη της αίτησης διεθνούς προστασίας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, ενημερώνει το σύνολο των δεδομένων του που έχουν καταχωρισθεί σύμφωνα με το άρθρο 11 του παρόντος κανονισμού όσον αφορά το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, προσθέτοντας την ημερομηνία της απομάκρυνσης του ή την ημερομηνία κατά την οποία αυτός αναχώρησε από το έδαφος,
- ε) το κράτος μέλος που αναλαμβάνει ευθύνη σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 ενημερώνει το σύνολο των δεδομένων του σύμφωνα με το άρθρο 11 του παρόντος κανονισμού όσον αφορά τον συγκεκριμένο αιτούντα διεθνή προστασία, προσθέτοντας την ημερομηνία λήψης της απόφασης εξέτασης της αίτησής του.

Άρθρο 11

Καταχώριση δεδομένων

Στο κεντρικό σύστημα καταχωρίζονται μόνο τα εξής δεδομένα:

- α) τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων,
- β) το κράτος μέλος προέλευσης, ο τόπος και η ημερομηνία της αίτησης διεθνούς προστασίας· στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 10 στοιχείο β), η ημερομηνία αίτησης είναι η ημερομηνία που καταγράφει το κράτος μέλος που μετέφερε τον αιτούντα,
- γ) το φύλο,
- δ) τον αριθμό μητρώου που χρησιμοποίησε το κράτος μέλος προέλευσης,
- ε) την ημερομηνία λήψης των δακτυλικών αποτυπωμάτων,
- στ) την ημερομηνία διαβίβασης των δεδομένων στο κεντρικό σύστημα,
- ζ) τον αναγνωριστικό αριθμό του χειριστή,
- η) ενδεχομένως, την ημερομηνία άφιξης του ενδιαφερόμενου προσώπου μετά από επιτυχή μεταφορά, σύμφωνα με το άρθρο 10 στοιχείο α) ή στοιχείο β),

- θ) ενδεχομένως, σύμφωνα με το άρθρο 10 στοιχείο γ), την ημερομηνία κατά την οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών,
- ι) ενδεχομένως, σύμφωνα με το άρθρο 10 στοιχείο δ), την ημερομηνία κατά την οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο απομακρύνθηκε από το έδαφος των κρατών μελών,
- ια) ενδεχομένως, σύμφωνα με το άρθρο 10 στοιχείο ε), την ημερομηνία κατά την οποία ελήφθη η απόφαση για την εξέταση της αίτησης.

Άρθρο 12

Αποθήκευση δεδομένων

- Κάθε σύνολο δεδομένων, όπως ορίζεται στο άρθρο 11, αποθηκεύεται στο κεντρικό σύστημα για δέκα έτη από την ημερομηνία λήψης των δακτυλικών αποτυπωμάτων.
- Μετά τη λήξη της περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το κεντρικό σύστημα απαλείφει αυτομάτως τα δεδομένα από το κεντρικό σύστημα.

Άρθρο 13

Πρόωρη απαλοιφή των δεδομένων

- Τα δεδομένα που αφορούν πρόσωπο το οποίο απέκτησε την ιθαγένεια οιοδήποτε κράτους μέλους πριν από τη λήξη της περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 απαλείφονται από το κεντρικό σύστημα, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 4 μόλις το κράτος μέλος προέλευσης λάβει γνώση ότι το πρόσωπο αυτό απέκτησε την προαναφερθείσα ιθαγένεια.
- Το κεντρικό σύστημα ενημερώνει, το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός 72 ωρών, όλα τα κράτη μέλη προέλευσης σχετικά με την απαλοιφή από άλλο κράτος μέλος προέλευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, των δεδομένων που οδήγησαν σε σύμπτωση με δεδομένα που είχαν διαβιβαστεί από τα κράτη αυτά σε σχέση με πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 ή στο άρθρο 14 παράγραφος 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΥΠΗΚΟΟΙ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ Ή ΑΠΑΤΡΙΔΕΣ ΠΟΥ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΔΙΑΒΑΣΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

Άρθρο 14

Συλλογή και διαβίβαση δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων

- Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει πάραυτα τα δακτυλικά αποτυπώματα όλων των δακτύλων κάθε υπηκόου τρίτης χώρας ή απάτριδος, ηλικίας τουλάχιστον 14 ετών, που συλλαμβάνεται από τις αρμόδιες αρχές ελέγχου κατά την παράνομη διάβαση δια ξηράς, θαλάσσης ή αέρος των συνόρων του εν λόγω κράτους μέλους, προερχόμενου από τρίτη χώρα, ο οποίος δεν επαναπροωθείται ή που παραμένει στο έδαφος των κρατών μελών και δεν τελεί υπό κράτηση, περιορισμό ή φυλάκιση καθ' όλη την περίοδο που μεσολαβεί από τη σύλληψη μέχρι την απομάκρυνσή του βάσει της απόφασης επαναπροώθησης.

2. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος διαβιβάζει, το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός 72 ωρών μετά την ημερομηνία σύλληψης, στο κεντρικό σύστημα τα ακόλουθα στοιχεία σχετικά με κάθε υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, ο οποίος δεν επαναπροωθείται:

- α) τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων,
- β) το κράτος μέλος προέλευσης, τον τόπο κι την ημερομηνία της σύλληψης,
- γ) το φύλο,
- δ) τον αριθμό μητρώου που χρησιμοποίησε το κράτος μέλος προέλευσης,
- ε) την ημερομηνία λήψεως των δακτυλικών αποτυπωμάτων,
- στ) την ημερομηνία διαβίβασης των δεδομένων στο κεντρικό σύστημα,
- ζ) τον αναγνωριστικό αριθμό του χειριστή.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, τα δεδομένα που καθορίζονται στην παράγραφο 2 όσον αφορά τα πρόσωπα που συλλαμβάνονται όπως περιγράφεται στην παράγραφο 1, τα οποία μένουν στο έδαφος των κρατών μελών αλλά τελούν υπό κράτηση, περιορισμό ή φυλάκιση από τη στιγμή της σύλληψής τους για περίοδο που υπερβαίνει τις 72 ώρες, διαβιβάζονται πριν από την αποφυλάκιση, την άρση του περιορισμού ή την απόλυσή τους.

4. Η μη τήρηση της προθεσμίας των 72 ωρών που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου δεν απαλλάσσει τα κράτη μέλη από την υποχρέωση να λάβουν και να διαβιβάσουν τα δακτυλικά αποτυπώματα στο κεντρικό σύστημα. Όταν η κατάσταση των άκρων των δακτύλων δεν επιτρέπει τη λήψη δακτυλικών αποτυπωμάτων των οποίων η ποιότητα διασφαλίζει την κατάλληλη αντιπαραβολή δυνάμει του άρθρου 25 του παρόντος κανονισμού, το κράτος μέλος προέλευσης λαμβάνει εκ νέου τα δακτυλικά αποτυπώματα των προσώπων που συλλαμβάνονται όπως περιγράφεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και τα επαναδιαβιβάζει το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός 48 ωρών αφού ληφθούν εκ νέου επιτυχώς.

5. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, όταν δεν είναι δυνατό να ληφθούν τα δακτυλικά αποτυπώματα συλληφθέντος λόγω μέτρων για τη διασφάλιση της υγείας του ή για την προστασία της δημόσιας υγείας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν και διαβιβάζουν τα εν λόγω δακτυλικά αποτυπώματα το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός 48 ωρών αφότου εκλείψουν οι συγκεκριμένοι λόγοι υγείας.

Σε περίπτωση σοβαρών τεχνικών προβλημάτων, τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν την προθεσμία των 72 ωρών που ορίζεται στην παράγραφο 2, μέχρι και κατά 48 ώρες επί πλέον, προκειμένου να διεξάγουν τα εθνικά τους σχέδια αδιάλειπτης λειτουργίας.

Άρθρο 15

Καταχώριση δεδομένων

1. Τα δεδομένα που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 καταχωρίζονται στο κεντρικό σύστημα.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 8, τα δεδομένα που διαβιβάζονται στο κεντρικό σύστημα σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2 καταχωρίζονται αποκλειστικά για τους σκοπούς αντιπαραβολής με δεδομένα αιτούντων διεθνή προστασία τα οποία διαβιβάζονται μεταγενέστερα στο κεντρικό σύστημα και για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

Το κεντρικό σύστημα δεν αντιπαραβάλλει δεδομένα που του διαβιβάζονται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2 με δεδομένα που είχαν καταχωριστεί παλαιότερα στο κεντρικό σύστημα, ούτε με δεδομένα τα οποία διαβιβάζονται μεταγενέστερα στο κεντρικό σύστημα σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2.

2. Όσον αφορά την αντιπαραβολή των δεδομένων των αιτούντων διεθνή προστασία που διαβιβάστηκαν μεταγενέστερα στο κεντρικό σύστημα με τα δεδομένα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εφαρμόζονται οι διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 9 παράγραφοι 3 και 5 και στο άρθρο 25 παράγραφος 4.

Άρθρο 16

Αποθήκευση δεδομένων

1. Κάθε σύνολο δεδομένων σχετικά με υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 1 αποθηκεύεται στο κεντρικό σύστημα για 18 μήνες από την ημερομηνία λήψης των δακτυλικών αποτυπωμάτων του υπηκόου τρίτης χώρας ή του απάτριδος. Μετά τη λήξη της εν λόγω περιόδου, το κεντρικό σύστημα απαλείφει αυτομάτως τα εν λόγω δεδομένα.

2. Τα δεδομένα σχετικά με υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 1, απαλείφονται από το κεντρικό σύστημα σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 3, αμέσως μόλις το κράτος μέλος προέλευσης λάβει γνώση ότι συντρέχει μία από τις ακόλουθες περιστάσεις, πριν από τη λήξη της περιόδου των 18 μηνών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου:

- α) έχει εκδοθεί άδεια παραμονής για τον υπήκοο τρίτης χώρας ή τον απάτριδα·
- β) ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις έχει εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών·

γ) ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις έχει αποκτήσει την ιθαγένεια οιοδήποτε κράτους μέλους.

3. Το κεντρικό σύστημα ενημερώνει, το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός 72 ωρών, όλα τα κράτη μέλη προέλευσης σχετικά με την απαλοιφή από άλλο κράτος μέλος προέλευσης, για λόγο καθοριζόμενο στην παράγραφο 2 στοιχείο α) ή β) του παρόντος άρθρου, δεδομένων που οδήγησαν σε σύμπτωση με δεδομένα που διαβιβάστηκαν σε σχέση με πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1.

4. Το κεντρικό σύστημα ενημερώνει, το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός 72 ωρών, όλα τα κράτη μέλη προέλευσης σχετικά με την απαλοιφή από άλλο κράτος μέλος προέλευσης, για λόγο καθοριζόμενο στην παράγραφο 2 στοιχείο γ) του παρόντος άρθρου, των δεδομένων που οδήγησαν σε σύμπτωση με δεδομένα που είχαν διαβιβάσει από τα κράτη αυτά σε σχέση με πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 ή στο άρθρο 14 παράγραφος 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΥΠΗΚΟΟΙ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ Ή ΑΠΑΤΡΙΔΕΣ ΠΟΥ ΔΙΑΜΕΝΟΥΝ ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ

Άρθρο 17

Αντιπαραβολή δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων

1. Κάθε κράτος μέλος, προκειμένου να ελέγξει εάν ένας υπήκοος τρίτης χώρας ή άπατρις που διαμένει παράνομα στο έδαφος του έχει ήδη υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος, μπορεί να διαβιβάζει στο κεντρικό σύστημα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων τα οποία ενδεχομένως έχει λάβει από υπήκοο τρίτης χώρας ή άπατριδα, ηλικίας τουλάχιστον 14 ετών, καθώς και τον αριθμό μητρώου που χρησιμοποιήθηκε από το εν λόγω κράτος μέλος.

Κατά γενικό κανόνα, θεωρείται ότι υπάρχουν λόγοι να ελεγχθεί εάν ένας υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις έχει προηγουμένως υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος όταν:

- α) ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις δηλώνει ότι έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας αλλά δεν αναφέρει το κράτος μέλος στο οποίο υπέβαλε την αίτηση,
- β) ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις δεν ζητεί διεθνή προστασία αλλά αρνείται να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του ισχυριζόμενος ότι διατρέχει κίνδυνο ή
- γ) ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις προσπαθεί να αποτρέψει την απομάκρυνσή του με άλλα μέσα, αρνούμενος να συνεργασθεί για να διαπιστωθεί η ταυτότητά του, ιδίως μη δείχνοντας έγγραφα ταυτότητας ή προσκομίζοντας πλαστά έγγραφα ταυτότητας.

2. Στην περίπτωση που κράτη μέλη μετέχουν στη διαδικασία που αναφέρεται στην παράγραφο 1, διαβιβάζουν στο κεντρικό σύστημα τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων όλων των δακτύλων, ή τουλάχιστον των δεικτών, και, στην περίπτωση που οι δείκτες λείπουν, τα αποτυπώματα όλων των άλλων δακτύλων, των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απατρίδων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων υπηκόου τρίτης χώρας ή απάτριδος, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, διαβιβάζονται στο κεντρικό σύστημα με αποκλειστικό σκοπό την αντιπαραβολή με τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων αιτούντων διεθνή προστασία που έχουν διαβιβάσει από άλλα κράτη μέλη και έχουν ήδη καταχωριστεί στο κεντρικό σύστημα.

Τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων του εν λόγω υπηκόου τρίτης χώρας ή του απάτριδος δεν καταχωρίζονται στο κεντρικό σύστημα, ούτε αντιπαραβάλλονται με τα δεδομένα που έχουν διαβιβάσει στο κεντρικό σύστημα, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2.

4. Μόλις τα αποτελέσματα της αντιπαραβολής των δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων διαβιβάστούν στο κράτος μέλος προέλευσης, το ιστορικό της έρευνας τηρείται στο κεντρικό σύστημα μόνο για τους σκοπούς του άρθρου 28. Τα κράτη μέλη ή το κεντρικό σύστημα δεν μπορούν να καταχωρίζουν κανένα άλλο στοιχείο της έρευνας για άλλους διαφορετικούς σκοπούς.

5. Όσον αφορά την αντιπαραβολή των δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων που διαβιβάζονται δυνάμει του παρόντος άρθρου με τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων των αιτούντων διεθνή προστασία που έχουν διαβιβάσει άλλα κράτη μέλη, τα οποία έχουν ήδη αποθηκευθεί στο κεντρικό σύστημα, εφαρμόζονται οι διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 9 παράγραφοι 3 και 5 και στο άρθρο 25 παράγραφος 4.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Άρθρο 18

Σήμανση δεδομένων

1. Για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, το κράτος μέλος προέλευσης που έχει χορηγήσει διεθνή προστασία σε αιτούντα διεθνή προστασία του οποίου τα δεδομένα καταχωρίστηκαν προηγουμένως στο κεντρικό σύστημα κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 επιθέτει σήμανση στα οικεία δεδομένα σύμφωνα με τις καθοριζόμενες από τον οργανισμό απαιτήσεις που διέπουν την ηλεκτρονική επικοινωνία με το κεντρικό σύστημα. Η εν λόγω σήμανση αποθηκεύεται στο κεντρικό σύστημα σύμφωνα με το άρθρο 12 με σκοπό τη διαβίβαση βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 5. Το κεντρικό σύστημα ενημερώνει όλα τα κράτη μέλη προέλευσης σχετικά με την απαλοιφή δεδομένων από άλλο κράτος μέλος προέλευσης τα οποία οδήγησαν σε σύμπτωση με δεδομένα που διαβιβάστηκαν από αυτό σε σχέση με πρόσωπα που εμπίπτουν στο άρθρο 9 παράγραφος 1 ή στο άρθρο 14 παράγραφος 1. Τα εν λόγω κράτη μέλη προέλευσης επιδέχονται σήμανση επίσης στα αντίστοιχα σύνολα δεδομένων.

2. Τα δεδομένα δικαιούχων διεθνούς προστασίας που καταχωρίζονται στο κεντρικό σύστημα και σημαίνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου διατίθενται προς αντιπαραβολή για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 για περίοδο τριών ετών από την ημερομηνία κατά την οποία χορηγήθηκε διεθνής προστασία στο πρόσωπο το οποίο αφορούν τα δεδομένα.

Στην περίπτωση που υπάρχει σύμπτωση, το κεντρικό σύστημα διαβιβάζει για όλα τα σύνολα δεδομένων που αντιστοιχούν σε αυτήν, τα δεδομένα που αναφέρονται στο άρθρο 11 στοιχεία α) έως ια). Το κεντρικό σύστημα δεν διαβιβάζει τα σεσημασμένα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Με τη λήξη της τριετούς περιόδου, το κεντρικό σύστημα κλειδώνει αυτομάτως τα δεδομένα αυτά μη επιτρέποντας τη διαβίβασή τους σε περίπτωση αίτησης προς αντιπαραβολή για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, επιτρέποντας την αντιπαραβολή των δεδομένων αυτών για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, μέχρι την απαλοιφή τους. Κλειδωμένα δεδομένα δεν διαβιβάζονται και το κεντρικό σύστημα απαντά αρνητικά σε αίτημα κράτους μέλους σε περίπτωση σύμπτωσης.

3. Το κράτος μέλος προέλευσης αφαιρεί τη σήμανση από ή ξεκλειδώνει δεδομένα αναφερόμενα σε υπήκοο τρίτης χώρας ή απότιδα του οποίου τα δεδομένα σημάνθηκαν ή κλειδώθηκαν προηγουμένως δυνάμει των παραγράφων 1 ή 2 του παρόντος άρθρου, σε περίπτωση που το καθεστώς του εν λόγω προσώπου ανακληθεί ή τερματισθεί ή δεν γίνει δεκτή η ανανέωσή του σύμφωνα με το άρθρο 14 ή το άρθρο 19 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΤΙΠΑΡΑΒΟΛΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΣΚΟΠΟΥΣ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Άρθρο 19

Διαδικασία αντιπαραβολής δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων με τα δεδομένα Eurodac

1. Για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, οι εντεταλμένες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 και στο άρθρο 7 παράγραφος 2 μπορούν να υποβάλλουν αιτιολογημένη ηλεκτρονική αίτηση, όπως προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφος 1, συνοδευόμενη από τον αριθμό αναφοράς που χρησιμοποιούν αυτές, στην αρχή ελέγχου, για τη διαβίβαση προς αντιπαραβολή δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων στο κεντρικό σύστημα μέσω του εθνικού σημείου πρόσβασης. Μετά την παραλαβή ενός τέτοιου αιτήματος, η αρχή ελέγχου ελέγχει κατά πόσον πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για να ζητηθεί η αντιπαραβολή που αναφέρεται στα άρθρα 20 ή 21.

2. Σε περίπτωση που πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για να ζητηθεί η αντιπαραβολή που αναφέρεται στα άρθρα 20 ή 21, η αρχή ελέγχου διαβιβάζει την αίτηση αντιπαραβολής στο εθνικό σημείο πρόσβασης, το οποίο θα τη διαβιβάσει περαιτέρω στο κεντρικό σύστημα, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφοι 3 και 5, με σκοπό την αντιπαραβολή με τα δεδομένα που διαβιβάζονται στο κεντρικό σύστημα, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 και το άρθρο 14 παράγραφος 2.

3. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις όπου είναι ανάγκη να αποτραπεί επικείμενος κίνδυνος που συνδέεται με τρομοκρατικά

εγκλήματα ή άλλες σοβαρές αξιόποινες πράξεις, η αρχή ελέγχου μπορεί να διαβιβάσει τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων στο εθνικό σημείο πρόσβασης για άμεση αντιπαραβολή μετά από την παραλαβή αίτησης εκ μέρους εντεταλμένης αρχής και να ελέγξει μόνο εκ των υστέρων το κατά πόσον πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για να ζητηθεί η αντιπαραβολή που αναφέρεται στο άρθρο 20 ή στο άρθρο 21, καθώς και το κατά πόσον υπήρχε πράγματι εξαιρετικά επείγουσα περίπτωση. Ο εκ των υστέρων έλεγχος πραγματοποιείται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση μετά τη διεκπεραίωση της αίτησης.

4. Όταν ο εκ των υστέρων έλεγχος αποδεικνύει ότι η πρόσβαση στα δεδομένα Eurodac δεν ήταν δικαιολογημένη, όλες οι αρχές που είχαν πρόσβαση στα εν λόγω δεδομένα καταστρέφουν τις πληροφορίες που κοινοποιήθηκαν από το Eurodac και ενημερώνουν την αρχή ελέγχου για την εν λόγω καταστροφή των πληροφοριών.

Άρθρο 20

Προϋποθέσεις πρόσβασης στο Eurodac από τις εντεταλμένες αρχές

1. Για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, οι εντεταλμένες αρχές μπορούν να υποβάλουν αιτιολογημένη ηλεκτρονική αίτηση για να ζητήσουν την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων με τα δεδομένα που αποθηκεύονται στην κεντρική βάση εντός των ορίων των εξουσιών τους μόνον εφόσον οι αντιπαραβολές με τις κάτωθι βάσεις δεδομένων δεν οδήγησαν στη διαπίστωση της ταυτότητας του προσώπου το οποίο αφορούν τα δεδομένα:

- εθνικές βάσεις δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων,
- αυτόματα συστήματα ταυτοποίησης δακτυλικών αποτυπωμάτων όλων των άλλων κρατών μελών σύμφωνα με την απόφαση 2008/615/ΔΕΥ όπου οι αντιπαραβολές είναι τεχνικώς διαθέσιμες, εκτός και αν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι ότι η αντιπαραβολή με τέτοιου είδους συστήματα δεν θα οδηγήσει στη διαπίστωση της ταυτότητας του προσώπου το οποίο αφορούν τα δεδομένα. Οι εν λόγω βάσιμοι λόγοι περιλαμβάνονται στην αιτιολογημένη ηλεκτρονική αίτηση αντιπαραβολής με τα δεδομένα Eurodac που απέστειλε η εντεταλμένη αρχή στην ελεγκτική αρχή, και
- το Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις, υπό την προϋπόθεση ότι οι όροι που αναφέρονται στην απόφαση 2008/633/ΔΕΥ τηρούνται για την εν λόγω αντιπαραβολή,

και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η αντιπαραβολή είναι απαραίτητη για τον σκοπό της πρόληψης, της εξακρίβωσης ή της διερεύνησης τρομοκρατικών εγκλημάτων ή άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων, που σημαίνει ότι υπάρχει υπέρτερο συμφέρον δημόσιας ασφάλειας που καθιστά αναλογική την αναζήτηση της βάσης δεδομένων,
- β) η αντιπαραβολή είναι απαραίτητη σε συγκεκριμένη υπόθεση (π.χ., δεν πραγματοποιούνται συστηματικές αντιπαραβολές), και

γ) υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστεύεται ότι η αντιπαραβολή θα συμβάλει ουσιωδώς στην πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση κάθε εν λόγω σοβαρής αξιόποινης πράξης. Αυτοί οι βάσιμοι λόγοι υφίστανται ιδίως όταν υπάρχει βάσιμη υπόνοια ότι ο ύποπτος, ο δράστης ή το θύμα τρομοκρατικού εγκλήματος ή άλλης σοβαρής αξιόποινης πράξης εμπίπτει σε κατηγορία που καλύπτεται από τον παρόντα κανονισμό.

2. Οι αιτήσεις αντιπαραβολής με τα δεδομένα Eurodac περιορίζονται στα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων.

Άρθρο 21

Προϋποθέσεις πρόσβασης της Ευρωπόλ στο Eurodac

1. Για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 η εντεταλμένη αρχή της Ευρωπόλ μπορεί να υποβάλει αιτιολογημένο ηλεκτρονικό αίτημα για αντιπαραβολή των δακτυλικών αποτυπωμάτων με αυτά που είναι καταχωρισμένα στο κεντρικό σύστημα εντός των ορίων της εντολής της Ευρωπόλ και όταν αυτό είναι απαραίτητο για την εκτέλεση των καθηκόντων της Ευρωπόλ, μόνον εφόσον οι αντιπαραβολές των δακτυλικών αποτυπωμάτων που είναι καταχωρισμένα σε οιοδήποτε σύστημα επεξεργασίας πληροφοριών που είναι τεχνικός και νομικός προσβάσιμο από την Ευρωπόλ δεν οδήγησαν στη διαπίστωση της ταυτότητας του προσώπου το οποίο αφορούν τα δεδομένα και όταν πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η αντιπαραβολή είναι απαραίτητη για τη στήριξη και ενίσχυση της δράσης των κρατών μελών για την πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση τρομοκρατικών εγκλημάτων ή άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων που εμπίπτουν στο πεδίο αρμοδιοτήτων της Ευρωπόλ, που σημαίνει ότι υπάρχει υπέρτερο ζήτημα δημόσιας ασφάλειας το οποίο καθιστά την αναζήτηση της βάσης δεδομένων αναλογική,

β) η αντιπαραβολή είναι απαραίτητη σε συγκεκριμένη υπόθεση (π.χ., δεν πραγματοποιούνται συστηματικές αντιπαραβολές) και

γ) υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστεύεται ότι η αντιπαραβολή θα συμβάλει στην πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση κάθε εν λόγω αξιόποινης πράξης. Αυτοί οι βάσιμοι λόγοι υφίστανται ιδίως όταν υπάρχει βάσιμη υπόνοια ότι ο ύποπτος, ο δράστης ή το θύμα τρομοκρατικού εγκλήματος ή άλλης σοβαρής αξιόποινης πράξης εμπίπτει σε κατηγορία που καλύπτεται από τον παρόντα κανονισμό.

2. Οι αιτήσεις αντιπαραβολής με τα δεδομένα Eurodac περιορίζονται στις αντιπαραβολές δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων.

3. Οι πληροφορίες που λαμβάνει η Ευρωπόλ μέσω της αντιπαραβολής με τα δεδομένα Eurodac υποβάλλονται σε επεξεργασία μόνο με την έγκριση του κράτους μέλους προέλευσης. Αυτή η έγκριση επιτυγχάνεται μέσω της εθνικής μονάδας Ευρωπόλ του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Άρθρο 22

Επικοινωνία μεταξύ των εντεταλμένων αρχών, των αρχών ελέγχου και των εθνικών σημείων πρόσβασης

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 26, κάθε επικοινωνία μεταξύ των εντεταλμένων αρχών, των αρχών ελέγχου και των εθνικών σημείων πρόσβασης είναι ασφαλής και πραγματοποιείται ηλεκτρονικά.

2. Για τους σκοπούς του άρθρου 1 παράγραφος 2, τα δακτυλικά αποτυπώματα υπόκεινται σε ψηφιακή επεξεργασία από το κράτος μέλος και διαβιβάζονται υπό τη μορφή δεδομένων που αναφέρονται στο παράρτημα I για να εξασφαλιστεί ότι η αντιπαραβολή μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω του ηλεκτρονικού συστήματος αναγνώρισης των δακτυλικών αποτυπωμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ, ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΗ

Άρθρο 23

Ευθύνη όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων

1. Το κράτος μέλος προέλευσης είναι υπεύθυνο να εξασφαλίζει:

α) τη νόμιμη καταγραφή των δακτυλικών αποτυπωμάτων,

β) τη νόμιμη διαβίβαση στο κεντρικό σύστημα των δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων και των λοιπών δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 11, στο άρθρο 14 παράγραφος 2 και στο άρθρο 17 παράγραφος 2,

γ) την ακρίβεια και την ενημέρωση των δεδομένων κατά τη διαβίβασή τους στο κεντρικό σύστημα,

δ) με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του Οργανισμού, τη νόμιμη καταχώριση, αποθήκευση, διόρθωση και απαλοιφή των δεδομένων στο κεντρικό σύστημα,

ε) τη νόμιμη επεξεργασία των αποτελεσμάτων της αντιπαραβολής των δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων που διαβιβάζονται από το κεντρικό σύστημα.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 34, το κράτος μέλος προέλευσης εξασφαλίζει την ασφάλεια των αναφερομένων στην παράγραφο 1 δεδομένων, πριν από και κατά τη διαβίβαση στο κεντρικό σύστημα, καθώς και την ασφάλεια των δεδομένων που λαμβάνει από το κεντρικό σύστημα.

3. Το κράτος μέλος προέλευσης είναι υπεύθυνο για την τελική εξακρίβωση των δεδομένων, σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 4.

4. Ο Οργανισμός εξασφαλίζει ότι το κεντρικό σύστημα λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού. Ειδικότερα, ο Οργανισμός:

- α) θεσπίζει μέτρα που εξασφαλίζουν ότι τα πρόσωπα που εργάζονται με το κεντρικό σύστημα επεξεργάζονται τα δεδομένα που είναι καταχωρισμένα σε αυτό, μόνον κατά τρόπο που συμβιβάζεται με τους σκοπούς του Eurodac, όπως αυτοί ορίζονται στο άρθρο 1,
- β) λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να κατοχυρώσει την ασφάλεια του κεντρικού συστήματος σύμφωνα με το άρθρο 34,
- γ) εξασφαλίζει ότι μόνο τα πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα να εργάζονται με το κεντρικό σύστημα έχουν πρόσβαση σε αυτό, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων.

Ο Οργανισμός ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, καθώς και τον Ευρωπαϊό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνει δυνάμει του πρώτου εδαφίου.

Άρθρο 24

Διαβίβαση

1. Τα δακτυλικά αποτυπώματα υπόκεινται σε ψηφιακή επεξεργασία και διαβιβάζονται υπό τη μορφή δεδομένων που αναφέρεται στο παράρτημα I. Καθ' όσον κρίνεται απαραίτητο για την αποτελεσματική λειτουργία του κεντρικού συστήματος, ο Οργανισμός καθορίζει τις τεχνικές προδιαγραφές για τη διαβίβαση της μορφής δεδομένων από τα κράτη μέλη προς το κεντρικό σύστημα και αντίστροφα. Ο Οργανισμός διασφαλίζει ότι τα δεδομένα των δακτυλικών αποτυπωμάτων που διαβιβάζονται από τα κράτη μέλη, μπορούν να αντιπαραβάλλονται από το ηλεκτρονικό σύστημα αναγνώρισης των δακτυλικών αποτυπωμάτων.

2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν τα δεδομένα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1, στο άρθρο 14 παράγραφος 2 και στο άρθρο 17 παράγραφος 2 με ηλεκτρονικό τρόπο. Τα δεδομένα που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 και στο άρθρο 14 παράγραφος 2 καταχωρίζονται αυτομάτως στο κεντρικό σύστημα. Καθ' όσον κρίνεται απαραίτητο για την αποτελεσματική λειτουργία του κεντρικού συστήματος, ο Οργανισμός καθορίζει τις τεχνικές προδιαγραφές ώστε να είναι δυνατή η ηλεκτρονική διαβίβαση των δεδομένων από τα κράτη μέλη προς το κεντρικό σύστημα και αντίστροφα.

3. Ο αριθμός μητρώου που αναφέρεται στο άρθρο 11 στοιχείο δ), στο άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο δ), στο άρθρο 17 παράγραφος 1 και στο άρθρο 19 παράγραφος 1, καθιστά δυνατό τον αναμφισβήτητο συσχετισμό των δεδομένων με ένα συγκεκριμένο πρόσωπο και με το κράτος μέλος το οποίο διαβιβάζει τα δεδομένα. Επιπλέον, με αυτόν τον αριθμό μητρώου μπορεί να διαπιστώνεται εάν πρόκειται περί προσώπου που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, στο άρθρο 14 παράγραφος 1 ή στο άρθρο 17 παράγραφος 1.

4. Ο αριθμός μητρώου αρχίζει με το κωδικό στοιχείο ή τα κωδικά στοιχεία με τα οποία χαρακτηρίζεται, σύμφωνα με το

πρότυπο που αναφέρεται στο παράρτημα I, το κράτος μέλος το οποίο διαβίβασε τα δεδομένα. Το κωδικό στοιχείο ή τα κωδικά στοιχεία ακολουθείται/ακολουθούνται από το αναγνωριστικό της κατηγορίας προσώπων ή αιτήσεων. Στα πλαίσια αυτά, τα δεδομένα των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 χαρακτηρίζονται με τον αριθμό «1», εκείνα των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1 με τον αριθμό «2» και εκείνα των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 με τον αριθμό «3», των αιτήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 20 με τον αριθμό «4», των αιτήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 21 με τον αριθμό «5» και των αιτήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 29 με τον αριθμό «9».

5. Ο Οργανισμός καθορίζει τις τεχνικές διαδικασίες που απαιτούνται ώστε τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν ότι το κεντρικό σύστημα λαμβάνει ακριβή δεδομένα.

6. Το κεντρικό σύστημα πιστοποιεί την παραλαβή των διαβιβασθέντων δεδομένων, το ταχύτερο δυνατόν. Για τον σκοπό αυτό, ο Οργανισμός καθορίζει τις απαραίτητες τεχνικές προδιαγραφές, ώστε να διασφαλίζεται ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν, εάν το ζητήσουν, τη βεβαίωση παραλαβής.

Άρθρο 25

Αντιπαραβολή και διαβίβαση των αποτελεσμάτων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη διαβίβαση των δεδομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων σε μορφή κατάλληλη για την αντιπαραβολή μέσω του ηλεκτρονικού συστήματος αναγνώρισης των δακτυλικών αποτυπωμάτων. Καθ' όσον κρίνεται αναγκαία η διασφάλιση υψηλού βαθμού ακρίβειας για τα αποτελέσματα της αντιπαραβολής από το κεντρικό σύστημα, ο Οργανισμός καθορίζει την κατάλληλη μορφή των διαβιβαζόμενων δεδομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων. Το κεντρικό σύστημα ελέγχει, το συντομότερο δυνατόν, την ποιότητα των διαβιβασθέντων δεδομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων. Εάν τα δεδομένα των δακτυλικών αποτυπωμάτων δεν είναι κατάλληλα για αντιπαραβολή μέσω του ηλεκτρονικού συστήματος αναγνώρισης των δακτυλικών αποτυπωμάτων, το κεντρικό σύστημα ενημερώνει το οικείο κράτος μέλος. Το εν λόγω κράτος μέλος διαβιβάζει δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων της ενδεδειγμένης ποιότητας, χρησιμοποιώντας τον ίδιο αριθμό αναφοράς όπως για το προηγούμενο σύνολο δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων.

2. Το κεντρικό σύστημα διεξάγει τις αντιπαραβολές ακολουθώντας τη σειρά αξίωσης των αιτήσεων. Κάθε αίτηση διεκπεραιώνεται εντός 24ώρου. Ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητά, για λόγους που έχουν σχέση με το εθνικό δίκαιο, οι ιδιαίτερα επείγουσες αντιπαραβολές να γίνονται εντός μιας ώρας. Εάν, για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται ο Οργανισμός, οι προθεσμίες επεξεργασίας δεν είναι δυνατόν να τηρηθούν, το κεντρικό σύστημα διεκπεραιώνει την αίτηση κατά προτεραιότητα μόλις παύσουν να ισχύουν οι λόγοι αυτοί. Στις περιπτώσεις αυτές, εφ' όσον κρίνεται απαραίτητο για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής λειτουργίας του κεντρικού συστήματος, ο Οργανισμός καθορίζει κριτήρια ώστε να εξασφαλίζεται η κατά προτεραιότητα διεκπεραίωση των αιτήσεων.

3. Καθ' όσον κρίνεται απαραίτητο για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής λειτουργίας του κεντρικού συστήματος, ο Οργανισμός καθορίζει τις λειτουργικές διαδικασίες για την επεξεργασία των λαμβανόμενων δεδομένων και για τη διαβίβαση του αποτελέσματος της αντιπαραβολής.

4. Το αποτέλεσμα της αντιπαραβολής ελέγχεται πάραυτα στο κράτος μέλος προέλευσης από εμπειρογνώμονα δακτυλικών αποτυπωμάτων που ορίζεται σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες, ειδικά εκπαιδευμένο στις κατηγορίες αντιπαραβολής δακτυλικών αποτυπωμάτων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό. Για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, η τελική εξακρίβωση πραγματοποιείται από το κράτος μέλος προέλευσης, σε συνεργασία με τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 34 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013.

Οι πληροφορίες που λαμβάνονται από το κεντρικό σύστημα και αφορούν άλλα δεδομένα που αποδεικνύονται αναξιόπιστα, απαλείφονται μόλις διαπιστωθεί η αναξιοπιστία των δεδομένων.

5. Οσάκις από την τελική εξακρίβωση βάσει της παραγράφου 4 προκύπτει ότι το αποτέλεσμα της αντιπαραβολής που προήλθε από το κεντρικό σύστημα δεν αντιστοιχεί στα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων που απεστάλησαν προς αντιπαραβολή, τα κράτη μέλη διαγράφουν πάραυτα το αποτέλεσμα της αντιπαραβολής και γνωστοποιούν το γεγονός αυτό το ταχύτερο δυνατόν και το αργότερο εντός τριών εργασίμων ημερών στην Επιτροπή και στον Οργανισμό.

Άρθρο 26

Επικοινωνία μεταξύ κρατών μελών και του κεντρικού συστήματος

Τα δεδομένα που διαβιβάζονται από τα κράτη μέλη στο κεντρικό σύστημα και αντίστροφα χρησιμοποιούν την επικοινωνιακή υποδομή. Καθ' όσον κρίνεται απαραίτητο για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής λειτουργίας του κεντρικού συστήματος, ο Οργανισμός καθορίζει τις τεχνικές διαδικασίες που απαιτούνται για τη χρήση της επικοινωνιακής υποδομής.

Άρθρο 27

Πρόσβαση σε δεδομένα που έχουν καταχωριστεί στο Eurodac και διόρθωση ή απαλοιφή τους

1. Το κράτος μέλος προέλευσης έχει πρόσβαση στα δεδομένα τα οποία διαβίβασε και τα οποία έχουν καταχωριστεί στο κεντρικό σύστημα, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Δεν επιτρέπεται σε κανένα κράτος μέλος να διενεργεί έρευνες στα δεδομένα που έχει διαβίβασει άλλο κράτος μέλος, ούτε να λαμβάνει τέτοια δεδομένα, πλην εκείνων που προκύπτουν από την αντιπαραβολή που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 5.

2. Οι αρχές των κρατών μελών οι οποίες, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, έχουν πρόσβαση στα δεδομένα που είναι καταχωρισμένα στο κεντρικό σύστημα, είναι εκείνες που διορίζει κάθε κράτος μέλος για τους σκοπούς που καθορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1. Με τον εν λόγω διορισμό καθορίζεται η συγκεκριμένη μονάδα που είναι αρμόδια για την εκτέλεση των καθηκόντων που σχετίζονται με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Κάθε κράτος μέλος διαβιβάζει αμελλητί στην Επιτροπή και στον Οργανισμό κατάλογο των μονάδων αυτών και τις τυχόν τροποποιήσεις του. Ο Οργανισμός δημοσιεύει τον ενοποιημένο

κατάλογο στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε περίπτωση που επέρχονται τροποποιήσεις στον κατάλογο, ο Οργανισμός δημοσιεύει ετησίως επιγραμματικά επικαιροποιημένο ενοποιημένο κατάλογο.

3. Μόνο το κράτος μέλος προέλευσης έχει δικαίωμα είτε να τροποποιεί τα δεδομένα που έχει διαβίβασει στο κεντρικό σύστημα, διορθώνοντας ή συμπληρώνοντας τα, είτε να τα απαλείφει, με την επιφύλαξη της απαλοιφής που πραγματοποιείται κατ' εφαρμογή του άρθρου 12 παράγραφος 2 ή του άρθρου 16 παράγραφος 1.

4. Εάν ένα κράτος μέλος ή ο Οργανισμός έχει ενδείξεις από τις οποίες προκύπτει ότι τα δεδομένα που έχουν καταχωριστεί στο κεντρικό σύστημα είναι προδήλως ανακριβή, ειδοποιεί, το συντομότερο δυνατό, το κράτος μέλος προέλευσης.

Εάν ένα κράτος μέλος έχει ενδείξεις από τις οποίες προκύπτει ότι τα δεδομένα που έχουν καταχωριστεί στο κεντρικό σύστημα αντιβαίνουν προς τον παρόντα κανονισμό, ειδοποιεί το συντομότερο δυνατό τον Οργανισμό, την Επιτροπή και το κράτος μέλος προέλευσης. Το κράτος μέλος προέλευσης ελέγχει τα σχετικά δεδομένα και, εφόσον συντρέχει λόγος, τα τροποποιεί ή τα απαλείφει αμελλητί.

5. Ο Οργανισμός δεν διαβιβάζει στις αρχές τρίτης χώρας ούτε θέτει στη διάθεσή τους δεδομένα καταχωρισμένα στο κεντρικό σύστημα. Η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται για διαβίβασεις τέτοιου είδους δεδομένων σε τρίτες χώρες στις οποίες εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 604/2013.

Άρθρο 28

Τήρηση αρχείων

1. Ο Οργανισμός τηρεί αρχείο όλων των εργασιών επεξεργασίας δεδομένων στο πλαίσιο του κεντρικού συστήματος. Στα αρχεία αυτά φαίνονται ο σκοπός, η ημερομηνία και η ώρα της πρόσβασης, τα διαβιβάσιμα δεδομένα, τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν για έρευνα και τα ονόματα τόσο της μονάδας που κατέγραψε ή ανέκτησε τα δεδομένα όσο και των υπευθύνων προσώπων.

2. Τα αρχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνον για τον έλεγχο της νομότυπης επεξεργασίας δεδομένων που διενεργείται με σκοπό την προστασία δεδομένων, καθώς και για την κατοχύρωση της ασφάλειας δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 34. Τα αρχεία πρέπει να προστατεύονται με κατάλληλα μέτρα από κάθε αυθαίρετη πρόσβαση και να απαλείφονται μετά την παρέλευση ενός έτους από τη λήξη της περιόδου διατήρησης που προβλέπεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 και στο άρθρο 16 παράγραφος 1, εφόσον δεν είναι απαραίτητα για διαδικασίες ελέγχου που έχουν ήδη κινηθεί.

3. Για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου σε σχέση με το εθνικό του σύστημα. Επιπλέον, κάθε κράτος μέλος τηρεί μητρώο για το προσωπικό που είναι δέοντως εξουσιοδοτημένο να καταγράφει ή να ανακτά δεδομένα.

Άρθρο 29

Δικαιώματα του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα

1. Κάθε πρόσωπο που καλύπτεται από το άρθρο 9 παράγραφος 1, το άρθρο 14 παράγραφος 1 ή το άρθρο 17 παράγραφος 1 ενημερώνεται από το κράτος μέλος προέλευσης γραπτώς και, κατά περίπτωση, προφορικά, σε γλώσσα την οποία ευλόγως τεκμαίρεται ότι κατανοεί, σχετικά με:

- α) την ταυτότητα του υπευθύνου της επεξεργασίας κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 95/46/EK και του αντιπροσώπου του, αν υπάρχει,
- β) όσον αφορά τον σκοπό για τον οποίο θα γίνει επεξεργασία δεδομένων του στο Eurodac, συμπεριλαμβανομένης περιγραφής των στόχων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, σύμφωνα με το άρθρο 4 αυτού, και εξήγησης με κατανοητό τρόπο και σε σαφή και απλή γλώσσα, του γεγονότος ότι μπορεί να υπάρξει πρόσβαση από πλευράς κρατών μελών και Ευρώπης στο Eurodac με σκοπό την επιβολή του νόμου,
- γ) τους αποδέκτες των δεδομένων,
- δ) αναφορικά με πρόσωπο καλυπτόμενο από το άρθρο 9 παράγραφος 1 ή το άρθρο 14 παράγραφος 1, την υποχρέωση λήψης των δακτυλικών του αποτυπωμάτων,
- ε) το δικαίωμα πρόσβασης σε δεδομένα που έχουν σχέση με αυτό, καθώς και το δικαίωμα να ζητήσει τη διόρθωση ανακριβών δεδομένων που το αφορούν ή την απαλοιφή των δεδομένων που το αφορούν και τα οποία υπέστησαν παράνομη επεξεργασία, καθώς και του δικαιώματος να ενημερώνεται για τις διαδικασίες άσκησης αυτών των δικαιωμάτων και για τα στοιχεία επικοινωνίας με τον υπεύθυνο της επεξεργασίας και τις εθνικές εποπτικές αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 30 παράγραφος 1.

2. Σε σχέση με πρόσωπο καλυπτόμενο από το άρθρο 9 παράγραφος 1 ή το άρθρο 14 παράγραφος 1, οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου πληροφορίες παρέχονται κατά τη λήψη των δακτυλικών του αποτυπωμάτων.

Σε σχέση με πρόσωπο καλυπτόμενο από το άρθρο 17 παράγραφος 1, οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου πληροφορίες παρέχονται το αργότερο όταν τα δεδομένα που αφορούν το εν λόγω πρόσωπο διαβιβάζονται στο κεντρικό σύστημα. Η υποχρέωση αυτή δεν τυγχάνει εφαρμογής όταν η παροχή των πληροφοριών είναι αδύνατη ή θα απαιτούσε δυσανάλογη προσπάθεια.

Εάν το πρόσωπο που καλύπτεται από το άρθρο 9 παράγραφος 1, το άρθρο 14 παράγραφος 1 και το άρθρο 17 παράγραφος 1 είναι ανήλικος, τα κράτη μέλη παρέχουν τις πληροφορίες με τρόπο κατάλληλο για την ηλικία του.

3. Σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 44 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 συντάσσεται

κοινό φυλλάδιο, το οποίο περιλαμβάνει τουλάχιστον τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού.

Το φυλλάδιο είναι σαφές και απλό και σε γλώσσα την οποία το οικείο πρόσωπο κατανοεί ή την οποία τεκμαίρεται ευλόγως ότι κατανοεί.

Το φυλλάδιο καταρτίζεται κατά τρόπο που επιτρέπει στα κράτη μέλη να το συμπληρώνουν με πρόσθετες πληροφορίες που αφορούν τα κράτη μέλη. Οι εν λόγω πληροφορίες περιλαμβάνουν επίσης τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων, τη δυνατότητα συνδρομής από τις εθνικές εποπτικές αρχές, καθώς και τα στοιχεία επικοινωνίας με τον υπεύθυνο της επεξεργασίας και τις εθνικές εποπτικές αρχές.

4. Για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, σε κάθε κράτος μέλος, οιοδήποτε υποκείμενο των δεδομένων μπορεί, σύμφωνα με τις νομοθετικές, και κανονιστικές διατάξεις και τις διαδικασίες του εν λόγω κράτους, να ασκεί τα δικαιώματα που προβλέπονται στο άρθρο 12 της οδηγίας 95/46/EK.

Με την επιφύλαξη της υποχρέωσης παροχής άλλων πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 12 στοιχείο α) της οδηγίας 95/46/EK, το υποκείμενο των δεδομένων έχει το δικαίωμα να λαμβάνει τη γνωστοποίηση των δεδομένων που το αφορούν τα οποία έχουν καταχωριστεί στο κεντρικό σύστημα και για το κράτος μέλος το οποίο διαβίβασε τα δεδομένα αυτά στο κεντρικό σύστημα. Η πρόσβαση στα δεδομένα μπορεί να χορηγείται μόνον από κράτος μέλος.

5. Για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, σε κάθε κράτος μέλος, οιοδήποτε πρόσωπο μπορεί να ζητεί τη διόρθωση των προδήλως εσφαλμένων δεδομένων ή την απαλοιφή των δεδομένων που δεν έχουν καταχωριστεί νομίμως. Η διόρθωση και η απαλοιφή διενεργούνται χωρίς υπερβολική καθυστέρηση από το κράτος μέλος που διαβίβασε τα δεδομένα, σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και τις διαδικασίες του.

6. Για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, εάν τα δικαιώματα διόρθωσης και απαλοιφής ασκούνται σε κράτος μέλος, άλλο από εκείνο ή εκείνα που διαβίβασαν τα δεδομένα, οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους έρχονται σε επαφή με τις αρχές του σχετικού κράτους μέλους ή κρατών μελών που διαβίβασε τα δεδομένα, προκειμένου να εξακριβώσουν αν τα δεδομένα είναι ακριβή και έχουν νομίμως διαβιβάσθει και καταχωριστεί στο κεντρικό σύστημα.

7. Για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, εάν διαπιστωθεί ότι τα δεδομένα που έχουν καταχωριστεί στο κεντρικό σύστημα είναι προδήλως ανακριβή ή δεν έχουν καταχωριστεί νομίμως, το κράτος μέλος που τα διαβίβασε, διορθώνει ή απαλείφει τα δεδομένα, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3. Το εν λόγω κράτος μέλος επιβεβαιώνει γραπτώς στο υποκείμενο των δεδομένων, χωρίς υπερβολική καθυστέρηση, ότι ανέλαβε να διορθώσει ή να απαλείψει τα δεδομένα που το αφορούν.

8. Για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, εάν το κράτος μέλος το οποίο διαβίβασε τα δεδομένα δεν συμφωνεί ότι τα δεδομένα που έχουν καταχωριστεί στο κεντρικό σύστημα είναι προδήλως ανακριβή ή δεν έχουν καταχωριστεί νομίμως, εξηγεί γραπτώς στο υποκείμενο των δεδομένων, χωρίς υπερβολική καθυστέρηση, για ποιον λόγο δεν προτίθεται να διορθώσει ή να απαλείψει τα δεδομένα.

Το εν λόγω κράτος μέλος παρέχει επίσης στο υποκείμενο των δεδομένων πληροφορίες σχετικά με τις κινήσεις στις οποίες μπορεί να προβεί εάν δεν δέχεται τις προβαλλόμενες εξηγήσεις. Οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν τον τρόπο άσκησης προσφυγής ή, ενδεχομένως, κατάθεσης μήνυσης ενώπιον των αρμοδίων αρχών ή δικαστηρίων του, καθώς και κάθε οικονομική ή άλλη αρωγή που μπορεί να παρασχεθεί σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και διαδικασίες του εν λόγω κράτους μέλους.

9. Οποιοδήποτε αίτημα υποβάλλεται σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5, περιέχει όλα τα αναγκαία στοιχεία για την εξακρίβωση της ταυτότητας του υποκειμένου των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων. Τα δεδομένα αυτά χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την άσκηση των δικαιωμάτων που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 5 και διαγράφονται αμέσως μετά.

10. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών συνεργάζονται ενεργά για την ταχεία άσκηση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στις παραγράφους 5, 6 και 7.

11. Οσάκις ένα πρόσωπο ζητεί να του κοινοποιηθούν δεδομένα που το αφορούν δυνάμει της παραγράφου 4, η αρμόδια αρχή τηρεί αρχείο στο οποίο καταχωρίζεται εγγράφως η υποβολή της αίτησης και η συνέχεια που δόθηκε και θέτει αμελλητί το σχετικό έγγραφο στη διάθεση των εθνικών εποπτικών αρχών.

12. Για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, σε κάθε κράτος μέλος, η εθνική εποπτική αρχή επικουρεί το υποκείμενο των δεδομένων, κατόπιν αιτήσεώς του, σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 4 της οδηγίας 95/46/EK, κατά την άσκηση των δικαιωμάτων του.

13. Για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, η εθνική εποπτική αρχή του κράτους μέλους που διαβίβασε τα δεδομένα και η εθνική εποπτική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται το υποκείμενο των δεδομένων, του παρέχουν βοήθεια και, εφόσον τους ζητηθεί, συμβουλές σχετικά με την άσκηση του δικαιώματος διόρθωσης ή απαλοιφής των δεδομένων. Οι δύο εθνικές εποπτικές αρχές συνεργάζονται για τον σκοπό αυτό. Τα αιτήματα συνδρομής μπορούν να υποβάλλονται στην εθνική εποπτική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται το υποκείμενο των δεδομένων, η οποία τα διαβιβάζει στην εθνική εποπτική αρχή του κράτους μέλους που διαβίβασε τα δεδομένα.

14. Σε κάθε κράτος μέλος, οποιοδήποτε πρόσωπο μπορεί, σύμφωνα με τις νομοθετικές, και κανονιστικές διατάξεις και διαδικασίες

του εν λόγω κράτους, να ασκήσει προσφυγή ή, ανάλογα, να καταθέσει μήνυση ενώπιον των αρμοδίων αρχών ή των δικαστηρίων του εν λόγω κράτους, εάν δεν του αναγνωρίζεται το δικαίωμα πρόσβασης που προβλέπεται στην παράγραφο 4.

15. Οιοδήποτε πρόσωπο μπορεί, σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και διαδικασίες του κράτους μέλους που διαβίβασε τα δεδομένα, να ασκήσει προσφυγή ή, ανάλογα, να καταθέσει μήνυση ενώπιον των αρμοδίων αρχών ή δικαστηρίων του εν λόγω κράτους σχετικά με δεδομένα που το αφορούν, τα οποία έχουν καταχωριστεί στο κεντρικό σύστημα, προκειμένου να ασκήσει τα δικαιώματά του σύμφωνα με την παράγραφο 5. Η υποχρέωση των εθνικών εποπτικών αρχών να παρέχουν βοήθεια και, εφόσον τους ζητηθεί, συμβουλές στο υποκείμενο των δεδομένων, σύμφωνα με την παράγραφο 13, ισχύει καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας.

Άρθρο 30

Άσκηση εποπτείας από τις εθνικές εποπτικές αρχές

1. Για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε η εθνική εποπτική αρχή ή αρχές που ορίζονται στο άρθρο 28 παράγραφος 1 της οδηγίας 95/46/EK να εποπτεύουν με πλήρη ανεξαρτησία, σύμφωνα με το σχετικό εθνικό του δικαίο, τη νομιμότητα της επεξεργασίας, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από το εν λόγω κράτος μέλος, συμπεριλαμβανομένης της διαβίβασής τους στο κεντρικό σύστημα.

2. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι η εθνική εποπτική αρχή του έχει πρόσβαση σε συμβουλές από πρόσωπα με επαρκείς γνώσεις στον τομέα των δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων.

Άρθρο 31

Άσκηση εποπτείας από τον Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων

1. Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων διασφαλίζει ότι όλες οι δραστηριότητες επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο του Eurodac, ιδίως από τον Οργανισμό, διεξάγονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και με τον παρόντα κανονισμό.

2. Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων μεριμνά ώστε, σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα ελέγχου, να διενεργείται τουλάχιστον ανά τριετία έλεγχος των δραστηριοτήτων του Οργανισμού όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Η έκθεση ελέγχου διαβιβάζεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, τον Οργανισμό και τις εθνικές εποπτικές αρχές. Ο Οργανισμός δύναται να διατυπώσει παρατηρήσεις πριν από την έγκριση της αίτησης.

Άρθρο 32

Συνεργασία μεταξύ των εθνικών εποπτικών αρχών και του Ευρωπαϊκού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων

1. Οι εθνικές εποπτικές αρχές και ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων, έκαστος στο πεδίο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων του, συνεργάζονται ενεργά στο πλαίσιο των ευθυνών τους και διασφαλίζουν τη συντονισμένη εποπτεία του Eurodac.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε χρόνο διενεργείται έλεγχος της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 εκ μέρους ανεξάρτητης αρχής, σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2, όπου περιλαμβάνεται και ανάλυση δείγματος αιτιολογημένων ηλεκτρονικών αιτήσεων.

Ο έλεγχος επισυνάπτεται στην ετήσια έκθεση των κρατών μελών που αναφέρεται στο άρθρο 40 παράγραφος 7.

3. Οι εθνικές εποπτικές αρχές και ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων, έκαστος στο πεδίο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων του, ανταλλάσσουν σχετικές πληροφορίες, αλληλοβοηθούνται κατά τη διενέργεια ελέγχων και επιθεωρήσεων, εξετάζουν τυχόν δυσκολίες όσον αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, μελετούν προβλήματα που μπορεί να ανακύψουν κατά τη διενέργεια ανεξάρτητης εποπτείας ή κατά την άσκηση των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων, συντάσσουν εναρμονισμένες προτάσεις ώστε να εξευρεθούν κοινές λύσεις σε τυχόν προβλήματα και προάγουν κατά τον δέοντα τρόπο την ευαισθητοποίηση όσον αφορά τα δικαιώματα για την προστασία δεδομένων.

4. Για τον σκοπό που καθορίζεται στην παράγραφο 3, οι εθνικές εποπτικές αρχές και ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων συνεδριάζουν τουλάχιστον δις ετησίως. Τα έξοδα των συνεδριάσεων αυτών και η διοργάνωσή τους αναλαμβάνονται από τον Ευρωπαίο Επόπτη Προστασίας Δεδομένων. Κατά την πρώτη συνεδρίαση εγκρίνεται ο εσωτερικός κανονισμός. Αναλόγως των αναγκών, γίνεται από κοινού η επεξεργασία περαιτέρω μεθόδων εργασίας. Κοινή έκθεση δραστηριοτήτων διαβιβάζεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και τον Οργανισμό ανά διετία.

Άρθρο 33

Προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς της επιβολής του νόμου

1. Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι οι διατάξεις που εγκρίνονται στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας κατ' εφαρμογή της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ εφαρμόζονται επίσης και όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις εθνικές αρχές για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

2. Ο έλεγχος της νομιμότητας της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό εκ μέρους του κράτους μέλους για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της διαβίβασής τους προς και από την Eurodac, διενεργείται από τις αρμόδιες εθνικές εντεταλμένες αρχές σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ.

3. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό πραγματοποιείται βάσει της απόφασης 2009/371/ΔΕΥ. Τα άρθρα 30, 31 και 32 της εν λόγω απόφασης εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Ο ανεξάρτητος εξωτερικός επόπτης προστασίας δεδομένων διασφαλίζει ότι δεν παραβιάζονται τα ατομικά δικαιώματα.

4. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αποκτώνται από το Eurodac για τους σκοπούς που ορίζονται στο

άρθρο 1 παράγραφος 2 γίνεται μόνο για σκοπούς πρόληψης, εξακρίβωσης ή διερεύνησης της συγκεκριμένης υπόθεσης για την οποία ζητήθηκαν τα δεδομένα από κράτος μέλος ή από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

5. Το ιστορικό της έρευνας τηρείται στο κεντρικό σύστημα του Eurodac, τις εντεταλμένες αρχές και αρχές ελέγχου και την Ευρωπαϊκή Ένωση, με σκοπό να παρασχεθεί δυνατότητα στις εθνικές αρχές προστασίας δεδομένων και του Ευρωπαίου Επόπτη Προστασίας Δεδομένων να εποπτεύουν τη συμμόρφωση της διαδικασίας επεξεργασίας δεδομένων με τους κανόνες της Ένωσης όσον αφορά την προστασία των δεδομένων, όπου περιλαμβάνεται και η διατήρηση των ιστορικών για την κατάρτιση των εκθέσεων που ορίζονται στο άρθρο 40 παράγραφος 7. Πέρα από τους ανωτέρω λόγους, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και το ιστορικό της έρευνας, απαλείφονται τόσο από όλα τα εθνικά όσο και από τα αρχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση που τα δεδομένα αυτά δεν είναι απαραίτητα για τη διεξαγωγή συνεχιζόμενης δικαστικής έρευνας για την οποία ζητήθηκαν τα δεδομένα από το συγκεκριμένο κράτος μέλος ή από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρθρο 34

Ασφάλεια των δεδομένων

1. Το κράτος μέλος προέλευσης κατοχυρώνει την ασφάλεια των δεδομένων πριν και κατά τη διάρκεια της διαβίβασής τους στο κεντρικό σύστημα.

2. Κάθε κράτος μέλος, σε σχέση με όλα τα δεδομένα που επεξεργάζονται οι αρμόδιες αρχές του σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, συμπεριλαμβανομένου σχεδίου ασφαλείας, ώστε:

- α) να προβλέπει την υλική προστασία των δεδομένων, καθώς και σχέδια έκτακτης ανάγκης για την προστασία υποδομών ζωτικής σημασίας,
- β) να απαγορεύει την πρόσβαση μη εξουσιοδοτημένων προσώπων σε εθνικές εγκαταστάσεις στις οποίες το κράτος μέλος εκτελεί εργασίες σύμφωνα με τους σκοπούς του Eurodac (έλεγχος στην είσοδο της εγκατάστασης),
- γ) να αποτρέπει την άνευ αδειας ανάγνωση, αντιγραφή, τροποποίηση ή απομάκρυνση των μέσων εγγραφής δεδομένων (έλεγχος μέσων εγγραφής δεδομένων),
- δ) να αποτρέπει την άνευ αδειας καταγραφή δεδομένων και την άνευ αδειας επίθεωρηση, τροποποίηση ή απαλοιφή αποθηκευμένων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (έλεγχος αποθήκευσης),
- ε) να αποτρέπει την άνευ αδειας επεξεργασία δεδομένων στο Eurodac καθώς και οποιαδήποτε άνευ αδειας τροποποίηση ή διαγραφή δεδομένων που έχουν υποστεί επεξεργασία στο Eurodac (έλεγχος καταγραφής δεδομένων),
- στ) να διασφαλίζει ότι τα εξουσιοδοτημένα πρόσωπα που έχουν πρόσβαση στο Eurodac έχουν πρόσβαση μόνο σε δεδομένα που καλύπτονται από τις άδειες πρόσβασής τους, με ατομικούς και μοναδικούς αναγνωριστικούς αριθμούς και μόνο με εμπιστευτικούς κωδικούς πρόσβασης (έλεγχος πρόσβασης στα δεδομένα),

- ζ) να διασφαλίζει ότι όλες οι αρχές που έχουν δικαίωμα πρόσβασης στο Eurodac δημιουργούν προφίλ τα οποία περιγράφουν τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των προσώπων που έχουν άδεια πρόσβασης, καταγραφής, ενημέρωσης, απαλοιφής και αναζήτησης δεδομένων, και ότι θέτουν τα εν λόγω προφίλ και κάθε άλλη σχετική πληροφορία που ενδέχεται να ζητήσουν οι εν λόγω αρχές για τον σκοπό της διενέργειας της εποπτείας αμελλητί στη διάθεση των εθνικών εποπτικών αρχών που αναφέρονται στο άρθρο 28 της οδηγίας 95/46/ΕΚ και στο άρθρο 25 της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ, εφόσον αυτές το ζητήσουν (προφίλ προσωπικού),
- η) να διασφαλίζει τη δυνατότητα ελέγχου και εξακρίβωσης των φορέων στους οποίους μπορούν να διαβιβάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μέσω εξοπλισμού διαβίβασης δεδομένων (έλεγχος διαβίβασης),
- θ) να μπορεί να ελέγχει και να εξακριβώνει ποια δεδομένα έχουν υποστεί επεξεργασία στο Eurodac, πότε, από ποιον και για ποιον σκοπό (έλεγχος της καταχώρισης δεδομένων),
- ι) να εμποδίζει την άνευ αδείας ανάγνωση, αντιγραφή, τροποποίηση ή απαλοιφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς ή από το Eurodac, ή κατά τη μεταφορά μέσω εγγραφής δεδομένων, κυρίως με κατάλληλες τεχνικές κρυπτογράφησης (έλεγχος μεταφοράς),
- ια) να παρακολουθεί την αποτελεσματικότητα των μέτρων ασφαλείας της παρούσας παραγράφου και να λαμβάνει τα απαραίτητα οργανωτικά μέτρα εσωτερικού ελέγχου ώστε να εξασφαλίζει τη συμμόρφωση προς τον παρόντα κανονισμό (αυτοαξιολόγηση) και να εντοπίζει αυτομάτως εντός 24 ωρών κάθε σχετικό συμβάν που απορρέει από την εφαρμογή των μέτρων που καταγράφονται στα στοιχεία β) έως ια) που ενδέχεται να αναφέρεται σε συμβάν που αφορά την ασφάλεια.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τον Οργανισμό για συμβάντα σχετικά με την ασφάλεια που εντοπίζουν στα συστήματά τους. Ο Οργανισμός ενημερώνει τα κράτη μέλη, την Ευρώπη και τον Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων σε περίπτωση συμβάντων σχετικών με την ασφάλεια. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, ο Οργανισμός και η Ευρώπη συνεργάζονται κατά την διάρκεια συμβάντων που αφορά την ασφάλεια.

4. Ο Οργανισμός λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο ώστε να επιτύχει τους στόχους της παραγράφου 2 όσον αφορά τη λειτουργία του Eurodac, συμπεριλαμβανομένης της υιοθέτησης σχεδίου ασφαλείας.

Άρθρο 35

Απαγόρευση της διαβίβασης δεδομένων σε τρίτες χώρες, διεθνείς οργανισμούς ή ιδιωτικές οντότητες

1. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνει ένα κράτος μέλος ή η Ευρώπη, δυνάμει της παρούσας απόφασης από την

κεντρική βάση δεδομένων δεν διαβιβάζονται ούτε τίθενται στη διάθεση τρίτης χώρας, διεθνούς οργανισμού ή ιδιωτικής οντότητας εγκατεστημένης εντός ή εκτός της Ένωσης. Η συγκεκριμένη απαγόρευση εφαρμόζεται επίσης εάν τα εν λόγω δεδομένα υπόκεινται σε επεξεργασία σε εθνικό επίπεδο, ή μεταξύ των κρατών μελών κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο β) της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ.

2. Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που προέρχονται από κράτος μέλος και ανταλλάσσονται μεταξύ κρατών μελών εν συνεχεία σύμπτωσης που ελήφθη για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 δεν διαβιβάζονται σε τρίτες χώρες εφόσον υπάρχει σοβαρός κίνδυνος από τη διαβίβαση αυτή το υποκείμενο των δεδομένων να υποστεί βασανισμό, απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία, ή οιαδήποτε άλλη παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων του.

3. Οι απαγορεύσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 τελούν υπό την επιφύλαξη του δικαιώματος των κρατών μελών να διαβιβάζουν δεδομένα αυτού του είδους σε τρίτες χώρες στις οποίες εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 604/2013.

Άρθρο 36

Καταχώριση και τεκμηρίωση

1. Κάθε κράτος μέλος και η Ευρώπη διασφαλίζουν ότι όλες οι πράξεις επεξεργασίας δεδομένων που απορρέουν από αιτήσεις αντιπαραβολής με τα δεδομένα Eurodac για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 καταχωρίζονται ή τεκμηριώνονται προκειμένου να ελεγχθεί το παραδεκτό της αίτησης, η νομιμότητα της επεξεργασίας δεδομένων και η ακεραιότητα και ασφάλεια των δεδομένων, καθώς και για σκοπούς αυτοελέγχου.

2. Η καταχώριση ή τεκμηρίωση αναφέρει σε όλες τις περιπτώσεις:

- α) τον ακριβή σκοπό της αίτησης αντιπαραβολής, συμπεριλαμβανομένης της συγκεκριμένης μορφής τρομοκρατικού εγκλήματος ή άλλης σοβαρής αξιόποινης πράξης, και, όσον αφορά την Ευρώπη, τον ακριβή σκοπό της αίτησης αντιπαραβολής,
- β) εύλογες αιτιολογήσεις για τη μη διενέργεια αντιπαραβολής με άλλα κράτη μέλη, βάσει της απόφασης 2008/615/ΔΕΥ, σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού,
- γ) τα στοιχεία του εθνικού φακέλου,
- δ) την ημερομηνία και την ακριβή ώρα της αίτησης αντιπαραβολής εκ μέρους του εθνικού σημείου πρόσβασης προς το κεντρικό σύστημα Eurodac,
- ε) το όνομα της αρχής που έχει ζητήσει πρόσβαση για αντιπαραβολή και του υπευθύνου που έχει υποβάλει την αίτηση και προβεί στην επεξεργασία των δεδομένων,

στ) κατά περίπτωση, τη χρήση της διαδικασίας επείγοντος που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 3 και τη ληφθείσα απόφαση σε σχέση με τον εκ των υστέρων έλεγχο,

ζ) τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν για αντιπαραβολή,

η) σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ή την απόφαση 2009/371/ΔΕΥ, τα στοιχεία ταυτότητας του υπαλλήλου που διενήργησε την έρευνα και του υπαλλήλου που διέταξε την έρευνα ή τη χορήγηση δεδομένων.

3. Η καταχώριση και η τεκμηρίωση χρησιμοποιούνται μόνο για την παρακολούθηση της νομιμότητας της επεξεργασίας δεδομένων και για την κατοχύρωση της ακεραιότητας και ασφάλειας των δεδομένων. Μόνο καταχωρίσεις που περιλαμβάνουν μη προσωπικά δεδομένα μπορούν να χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο και την αξιολόγηση που αναφέρεται στο άρθρο 40. Οι αρμόδιες εθνικές εποπτικές αρχές που είναι υπεύθυνες για τον έλεγχο του παραδεκτού της αίτησης και την παρακολούθηση της νομιμότητας της επεξεργασίας των δεδομένων και της ακεραιότητας και ασφάλειας των δεδομένων έχουν, εφόσον το ζητήσουν, πρόσβαση σε αυτές τις καταχωρίσεις για τους σκοπούς της εκτέλεσης των καθηκόντων τους.

Άρθρο 37

Ευθύνη

1. Κάθε πρόσωπο ή κράτος μέλος που υπέστη ζημία, ως αποτέλεσμα παράνομης επεξεργασίας ή οποιασδήποτε πράξης που δεν συμβιβάζεται με τον παρόντα κανονισμό, δικαιούται να λαμβάνει αποζημίωση από το κράτος μέλος το οποίο είναι υπεύθυνο για τη ζημία που υπέστη. Αυτό το κράτος μέλος απαλλάσσεται, πλήρως ή εν μέρει, από την ευθύνη αυτή, εάν αποδείξει ότι δεν ευθύνεται για το ζημιογόνο γεγονός.

2. Εάν η παράλειψη ενός κράτους μέλους να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του βάσει του παρόντος κανονισμού προκαλέσει ζημία στο κεντρικό σύστημα, το εν λόγω κράτος μέλος θεωρείται υπεύθυνο για την εν λόγω ζημία, εκτός εάν, και στο μέτρο που ο Οργανισμός ή κάποιο άλλο κράτος μέλος έχει παραλείψει να λάβει τα δέοντα μέτρα για να προλάβει την πρόκληση της ζημίας ή να περιορίσει τις συνέπειές της.

3. Οι απαιτήσεις αποζημίωσης κατά κράτους μέλους για τις ζημίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, διέπονται από τις διατάξεις του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους κατά του οποίου προβάλλονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΕ) αριθ. 1077/2011

Άρθρο 38

Τροποποιήσεις στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1077/2011

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1077/2011 τροποποιείται ως εξής:

1) το άρθρο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 5

Καθήκοντα σχετικά με το Eurodac

Σχετικά με το Eurodac, ο Οργανισμός εκτελεί:

α) Τα καθήκοντα που του ανατίθενται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 603/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση του «Eurodac» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα και σχετικά με τις αιτήσεις αντιπαραβολής με τα δεδομένα Eurodac που υποβάλλουν οι αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών και η Ευρωπαϊκή αρχή επιβολής του νόμου (*) και

β) καθήκοντα που αφορούν την κατάρτιση στην τεχνική χρήση του Eurodac.

(*) ΕΕ L 180 της 29.6.2013, σ. 1.»

2) το άρθρο 12 παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

α) τα στοιχεία κα) και κβ) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«κα) εγκρίνει την ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων του κεντρικού συστήματος του Eurodac σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013,

κβ) διατυπώνει παρατηρήσεις σχετικά με τις εκθέσεις του Ευρωπαϊκού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων για τους λογιστικούς ελέγχους σύμφωνα με άρθρο 45 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1987/2006, το άρθρο 42 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2008 και το άρθρο 31 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013 και διασφαλίζει ότι δίδεται η κατάλληλη συνέχεια στους εν λόγω ελέγχους.»

β) το στοιχείο κδ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«κδ) συλλέγει στατιστικά στοιχεία για τη λειτουργία του κεντρικού συστήματος του Eurodac σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013.»

γ) το στοιχείο κστ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«κστ) φροντίζει για την ετήσια έκδοση του καταλόγων των μονάδων σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013»,

3) το άρθρο 15 παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Η Ευρωπόλ και η Eurojust μπορούν να παρίστανται στις συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου ως παρατηρητές, όταν στην ημερήσια διάταξη περιλαμβάνεται θέμα που αφορά το SIS II σε σχέση με την εφαρμογή της απόφασης 2007/533/ΔΕΥ. Επίσης, η Ευρωπόλ μπορεί να παρίσταται στις συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου ως παρατηρητής, όταν στην ημερήσια διάταξη περιλαμβάνεται θέμα που αφορά το VIS, σε σχέση με την εφαρμογή της απόφασης 2008/633/ΔΕΥ ή θέμα που αφορά το Eurodac, σε σχέση με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013.»

4) το άρθρο 17 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 5, το στοιχείο ζ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ζ) με την επιφύλαξη του άρθρου 17 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, θεσπίζει απαιτήσεις εμπιστευτικότητας, όπως ορίζει το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1987/2006, το άρθρο 17 της απόφασης 2007/533/ΔΕΥ, το άρθρο 26 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2008 και το άρθρο 4 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013»,

β) στην παράγραφο 6, το στοιχείο θ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«θ) εκθέσεις για την τεχνική λειτουργία κάθε συστήματος ΤΠ μεγάλης κλίμακας που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο κ) και την ετήσια έκθεση για τις δραστηριότητες του κεντρικού συστήματος του Eurodac που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο κα), βάσει των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης και της αξιολόγησης.»

5) το άρθρο 19 παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Η Ευρωπόλ και η Eurojust μπορούν να διορίζουν από έναν εκπρόσωπο στη συμβουλευτική ομάδα SIS II. Η Ευρωπόλ μπορεί επίσης να διορίζει έναν εκπρόσωπο στις συμβουλευτικές ομάδες VIS και Eurodac.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΧ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 39

Δαπάνες

1. Οι δαπάνες που προκύπτουν από την εγκατάσταση και τη λειτουργία του κεντρικού συστήματος και της επικοινωνιακής

υποδομής βαρύνουν τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Οι δαπάνες που προκύπτουν από τα εθνικά σημεία πρόσβασης καθώς και τα έξοδα για τη σύνδεσή τους με το κεντρικό σύστημα βαρύνουν κάθε κράτος μέλος.

3. Κάθε κράτος μέλος και η Ευρωπόλ δημιουργούν και συντηρούν με δικές τους δαπάνες την τεχνική υποδομή που είναι αναγκαία για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης, και είναι υπεύθυνα για τις δαπάνες που απορρέουν από τις αιτήσεις αντιπαραβολής με τα δεδομένα Eurodac για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

Άρθρο 40

Ετήσια έκθεση: παρακολούθηση και αξιολόγηση

1. Ο Οργανισμός υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και τον Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων ετήσια έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες του κεντρικού συστήματος, συμπεριλαμβανομένης της τεχνικής λειτουργίας του και της ασφάλειάς του. Η ετήσια έκθεση περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τη διαχείριση και την απόδοση του Eurodac σε σύγκριση με προκαθορισμένους ποσοτικούς δείκτες για τους στόχους που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

2. Ο Οργανισμός διασφαλίζει την ύπαρξη διαδικασιών για την παρακολούθηση της λειτουργίας του κεντρικού συστήματος σε σχέση με τους επιδιωκόμενους στόχους όσον αφορά την απόδοση, τη σχέση κόστους-αποτελέσματος και την ποιότητα των υπηρεσιών.

3. Για τους σκοπούς της τεχνικής συντήρησης, της υποβολής εκθέσεων και της κατάρτισης στατιστικών, ο Οργανισμός έχει πρόσβαση στις αναγκαίες πληροφορίες οι οποίες σχετίζονται με διαδικασίες επεξεργασίας εκτελούμενες στο κεντρικό σύστημα.

4. Έως 20ης Ιουλίου 2018 και κάθε τέσσερα έτη εφεξής, η Επιτροπή προβαίνει σε συνολική αξιολόγηση του Eurodac, εξετάζοντας τα επιτευχθέντα αποτελέσματα σε σχέση με τους τεθέντες στόχους και τον αντίκτυπο στα θεμελιώδη δικαιώματα, όπου περιλαμβάνεται και το κατά πόσον η πρόσβαση στις υπηρεσίες επιβολής του νόμου οδήγησε σε έμμεσες διακρίσεις σε βάρος ατόμων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, και εκτιμώντας, αφενός, εάν εξακολουθεί να ισχύει η λογική θεμελίωση του συστήματος και, αφετέρου, τις τυχόν επιπτώσεις σε μελλοντικές ενέργειες, και διατυπώνει τις απαιτούμενες συστάσεις. Η Επιτροπή διαβιβάζει την έκθεση αξιολόγησης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Τα κράτη μέλη παρέχουν στον Οργανισμό και στην Επιτροπή τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκπόνηση ετήσιας έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

6. Ο Οργανισμός, τα κράτη μέλη και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή χορηγούν στην Επιτροπή τις απαραίτητες πληροφορίες για τη σύνταξη της συνολικής αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 4. Οι συγκεκριμένες πληροφορίες δεν θέτουν σε κίνδυνο μεθόδους εργασίας ούτε περιλαμβάνουν πληροφορίες που αποκαλύπτουν πηγές, μέλη του προσωπικού ή έρευνες των εντεταλμένων αρχών.

7. Με σεβασμό στις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας σχετικά με τη δημοσίευση ευαίσθητων πληροφοριών, κάθε κράτος μέλος και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταρτίζουν ετήσιες εκθέσεις για την αποτελεσματικότητα της αντιπαραβολής δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων με τα δεδομένα Eurodac για τον σκοπό της επιβολής του νόμου, οι οποίες περιλαμβάνουν πληροφορίες και στατιστικές για:

- τον ακριβή σκοπό της αντιπαραβολής, καθώς επίσης και το είδος τρομοκρατικού εγκλήματος ή άλλης σοβαρής αξιόποινης πράξης,
- στοιχεία για εύλογες υπόνοιες,
- τους βάσιμους λόγους για μη διενέργεια αντιπαραβολής με άλλα κράτη μέλη βάσει της απόφασης 2008/615/ΔΕΥ, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού,
- τον αριθμό αιτήσεων αντιπαραβολής,
- τον αριθμό και το είδος των υποθέσεων που έχουν καταλήξει σε επιτυχείς ταυτοποιήσεις και
- την ανάγκη και τη χρήση του εξαιρετικά κατεπείγοντος, συμπεριλαμβανομένων εκείνων τις υποθέσεων των οποίων ο επείγουσ χαρακτήρας δεν έγινε δεκτός από τον εκ των υστέρων έλεγχο στον οποίο προέβη η αρχή ελέγχου.

Οι εκθέσεις των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής διαβιβάζονται στην Επιτροπή έως τις 30 Ιουνίου του επόμενου έτους.

8. Βάσει των ετήσιων εκθέσεων των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που προβλέπονται στην παράγραφο 7 και συμπληρωματικά στη συνολική αξιολόγηση που προβλέπεται στην παράγραφο 4, η Επιτροπή καταρτίζει ετήσια έκθεση σχετικά με την πρόσβαση στο Eurodac για σκοπούς επιβολής του νόμου και διαβιβάζει την αξιολόγηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και τον Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων.

Άρθρο 41

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν ότι κάθε επεξεργασία δεδομένων που καταγράφονται στο κεντρικό

σύστημα κατά τρόπο αντίθετο προς τον σκοπό του Eurodac, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 1, τιμωρείται με επιβολή κυρώσεων, περιλαμβανομένων διοικητικών και/ή ποινικών, που είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 42

Πεδίο εδαφικής εφαρμογής

Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν εφαρμόζονται σε κανένα έδαφος στο οποίο δεν εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 604/2013.

Άρθρο 43

Γνωστοποίηση των εντεταλμένων αρχών και των αρχών ελέγχου

1. Έως 20 Οκτωβρίου 2013, κάθε κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή τις εντεταλμένες αρχές του, τις επιχειρησιακές μονάδες που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 και την οικεία αρχή ελέγχου και γνωστοποιεί χωρίς καθυστέρηση οποιαδήποτε σχετική αλλαγή.

2. Έως 20 Οκτωβρίου 2013, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή γνωστοποιεί στην Επιτροπή την εντεταλμένη αρχή της, την οικεία αρχή ελέγχου και το εθνικό σημείο πρόσβασης που έχει ορίσει και γνωστοποιεί χωρίς καθυστέρηση οποιαδήποτε σχετική αλλαγή.

3. Η Επιτροπή δημοσιεύει τις πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* σε ετήσια βάση και μέσω ηλεκτρονικής δημοσίευσης που διατίθεται επιγραμματικά και ενημερώνεται σε τακτική βάση.

Άρθρο 44

Μεταβατική διάταξη

Τα δεδομένα που κλειδώνονται στο κεντρικό σύστημα κατ' εφαρμογή του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2725/2000 ξεκλειδώνονται και επισημαίνονται σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού στις 20 Ιουλίου 2015.

Άρθρο 45

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 2725/2000 και ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 407/2002 καταργούνται με ισχύ από 20 Ιουλίου 2015.

Οι παραπομπές στους καταργούμενους κανονισμούς νοούνται με βάση τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος III.

Άρθρο 46

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από τις 20 Ιουλίου 2015.

Τα κράτη μέλη ειδοποιούν την Επιτροπή και τον Οργανισμό αμέσως μόλις προβούν στις αναγκαίες τεχνικές προσαρμογές για τη διαβίβαση δεδομένων στο κεντρικό σύστημα, και πάντως το αργότερο στις 20 Ιουλίου 2015.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, 26 Ιουνίου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
A. SHATTER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Μορφή δεδομένων και σχέδιο εντύπου δακτυλικών αποτυπωμάτων

Ορίζεται η ακόλουθη μορφή για την ανταλλαγή των δεδομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων:

ANSI/NIST-ITL 1a-1997, Έκδ.3, Ιούνιος 2001 (INT-1) και κάθε μελλοντική περαιτέρω εξέλιξη αυτού του προτύπου.

Πρότυπο κωδικών στοιχείων των κρατών μελών

Ισχύει το εξής πρότυπο του ISO: ISO 3166 - κωδικός δύο στοιχείων.

Σχέδιο Εντύπου Δακτυλικών Αποτυπωμάτων-Eurodac

1.	Αριθμός μητρώου			
2.	Τύπος υποβολής αίτησης διεθνούς προστασίας ή τύπος σύλληψης του αλλοδαπού			
3.	Ημερομηνία υποβολής αίτησης διεθνούς προστασίας ή ημερομηνία σύλληψης του αλλοδαπού			
4.	Φύλο			
5.	Ημερομηνία δακτυλοσκόπησης			
6.	Ημερομηνία διαβίβασης των δεδομένων στην Κεντρική Μονάδα			

ΚΥΛΙΟΜΕΝΑ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

1. Δεξιός αντίχειρας	2. Δεξιός δείκτης	3. Δεξιός μέσος	4. Δεξιός παρήμεσος	5. Δεξιός ιψίτης
50 mm	40 mm	40 mm	40 mm	40 mm
40 mm				
6. Αριστερός αντίχειρας	7. Αριστερός δείκτης	8. Αριστερός μέσος	9. Αριστερός παρήμεσος	10. Αριστερός ιψίτης
40 mm				

ΣΤΑΘΕΡΑ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΧΕΡΙ Τίτλος δάκτυλα ταυτίσθων	ΔΥΟ ΑΝΤΙΧΕΙΡΕΣ Αποτυπώματα λεγόμενα ταυτίσθων		ΔΕΞΙΟ ΧΕΡΙ Τίτλος δάκτυλα ταυτίσθων
	ΑΡΙΣΤΕΡΟ	ΔΕΞΙΟ	
75 mm	30 mm	30 mm	75 mm
65 mm	65 mm		

10,0 mm (από το άνω μέρος του εντύπου)

15,0 mm (από το άνω μέρος του εντύπου)

20,0 mm (από το άνω μέρος του εντύπου)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Καταργούμενοι κανονισμοί (που αναφέρονται στο άρθρο 45)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2725/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 316 της 15.12.2000, σ. 1.)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 407/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 62 της 5.3.2002, σ. 1.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Πίνακας αντιστοιχίας

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2725/2000	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 1 παράγραφος 1
Άρθρο 1 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) και β)	Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α)
Άρθρο 1 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ)	—
Άρθρο 1 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 3 παράγραφος 4
Άρθρο 1 παράγραφος 3	Άρθρο 1 παράγραφος 3
Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α)	—
Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία β) έως ε)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως δ)
—	Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία ε) έως ι)
Άρθρο 3 παράγραφος 1	—
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 3 παράγραφος 3
Άρθρο 3 παράγραφος 3 στοιχεία α) έως ε)	Άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως ε)
—	Άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχεία στ) έως θ)
Άρθρο 3 παράγραφος 4	—
Άρθρο 4 παράγραφος 1	Άρθρο 9 παράγραφος 1 και άρθρο 3 παράγραφος 5
Άρθρο 4 παράγραφος 2	—
Άρθρο 4 παράγραφος 3	Άρθρο 9 παράγραφος 3
Άρθρο 4 παράγραφος 4	Άρθρο 9 παράγραφος 4
Άρθρο 4 παράγραφος 5	Άρθρο 9 παράγραφος 5
Άρθρο 4 παράγραφος 6	Άρθρο 25 παράγραφος 4
Άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως στ)	Άρθρο 11 στοιχεία α) έως στ)
—	Άρθρο 11 στοιχεία ζ) έως ια)
Άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία ζ) έως η)	—
Άρθρο 6	Άρθρο 12
Άρθρο 7	Άρθρο 13
Άρθρο 8	Άρθρο 14
Άρθρο 9	Άρθρο 15
Άρθρο 10	Άρθρο 16
Άρθρο 11 παράγραφοι 1 έως 3	Άρθρο 17 παράγραφοι 1 έως 3
Άρθρο 11 παράγραφος 4	Άρθρο 17 παράγραφος 5
Άρθρο 11 παράγραφος 5	Άρθρο 17 παράγραφος 4
Άρθρο 12	Άρθρο 18
Άρθρο 13	Άρθρο 23
Άρθρο 14	—

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2725/2000	Παρών κανονισμός
Άρθρο 15	Άρθρο 27
Άρθρο 16	Άρθρο 28 παράγραφοι 1 και 2
—	Άρθρο 28 παράγραφος 3
Άρθρο 17	Άρθρο 37
Άρθρο 18	Άρθρο 29 παράγραφοι 1, 2, 4 έως 10 και 12 έως 15
—	Άρθρο 29 παράγραφοι 3 και 11
Άρθρο 19	Άρθρο 30
—	Άρθρα 31 έως 36
Άρθρο 20	—
Άρθρο 21	Άρθρο 39 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 22	—
Άρθρο 23	—
Άρθρο 24 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 40 παράγραφοι 1 και 2
—	Άρθρο 40 παράγραφοι 3 έως 8
Άρθρο 25	Άρθρο 41
Άρθρο 26	Άρθρο 42
—	Άρθρα 43 έως 45
Άρθρο 27	Άρθρο 46
<hr/>	
Κανονισμός 407/2002/ΕΚ	Παρών κανονισμός
Άρθρο 2	Άρθρο 24
Άρθρο 3	Άρθρο 25 παράγραφοι 1 έως 3
—	Άρθρο 25 παράγραφοι 4 και 5
Άρθρο 4	Άρθρο 26
Άρθρο 5 παράγραφος 1	Άρθρο 3 παράγραφος 3
Παράρτημα Ι	Παράρτημα Ι
Παράρτημα ΙΙ	—

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 604/2013 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Ιουνίου 2013

για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιатύπωση)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 78 παράγραφος 2 στοιχείο ε),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ⁽⁴⁾ πρέπει να επέλθουν ορισμένες ουσιαστικές αλλαγές. Για λόγους σαφήνειας, ο εν λόγω κανονισμός θα πρέπει να αναδιατυπωθεί.

(2) Η κοινή πολιτική στον τομέα του ασύλου, που περιλαμβάνει ένα κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου (ΚΕΣΑ), αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης ανοικτού σε εκείνους οι οποίοι, αναγκασμένοι από τις περιστάσεις, αναζητούν νομίμως προστασία στην Ένωση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 317 της 23.12.2009, σ. 115.

⁽²⁾ ΕΕ C 79 της 27.3.2010, σ. 58.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Μαΐου 2009 (ΕΕ C 212 Ε της 5.8.2010, σ. 370) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 6ης Ιουνίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Ιουνίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 50 της 25.2.2003, σ. 1.

(3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά την ειδική σύνοδο που πραγματοποιήθηκε στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, συμφώνησε να αρχίσουν οι εργασίες για την εγκαθίδρυση του ΚΕΣΑ, που θα βασίζεται στην πλήρη και συμπεριληπτική εφαρμογή της σύμβασης της Γενεύης για το καθεστώς των προσφύγων, της 28ης Ιουλίου 1951, η οποία συμπληρώθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης, της 31ης Ιανουαρίου 1967 (καλούμενης εφεξής «σύμβαση της Γενεύης»), ώστε να εξασφαλίζεται ότι κανείς δεν θα αποστέλλεται πίσω εκεί όπου θα υποστεί διώξεις, δηλαδή να διατηρηθεί η αρχή της μη επαναπροώθησης. Από την άποψη αυτή, και χωρίς να θίγονται τα κριτήρια ευθύνης που ορίζει ο παρών κανονισμός, τα κράτη μέλη, όλα εκ των οποίων σέβονται την αρχή της μη επαναπροώθησης, θεωρούνται ασφαλείς χώρες για τους υπηκόους τρίτων χωρών.

(4) Τα συμπεράσματα του Τάμπερε προσδιόρισαν επίσης ότι το ΚΕΣΑ θα πρέπει να περιλαμβάνει, σε μία βραχυχρόνια προοπτική, ένα σαφή και λειτουργικό καθορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεων ασύλου.

(5) Μια τέτοια μέθοδος θα πρέπει να θεμελιώνεται σε αντικειμενικά και δίκαια κριτήρια τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Θα πρέπει, ιδίως, να επιτρέπει τον ταχύ προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο, προκειμένου η κατοχυρώνεται η πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες χορήγησης διεθνούς προστασίας και να μην διακυβεύεται ο στόχος της ταχύτητας κατά την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας.

(6) Η πρώτη φάση της δημιουργίας του ΚΕΣΑ που θα πρέπει να οδηγήσει, μακροπρόθεσμα, σε κοινή διαδικασία και ομοιόμορφο καθεστώς, που θα ισχύουν σε όλη την Ένωση, για εκείνους στους οποίους χορηγείται διεθνής προστασία, έχει επί του παρόντος ολοκληρωθεί. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στις 4 Νοεμβρίου 2004, ενέκρινε το πρόγραμμα της Χάγης, το οποίο καθορίζει τους στόχους προς υλοποίηση στον τομέα της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης κατά την περίοδο 2005-2010. Από την άποψη αυτή, με το πρόγραμμα της Χάγης κλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ολοκληρώσει την αξιολόγηση των νομικών μέσων της πρώτης φάσης και να υποβάλει τα μέσα και τα μέτρα της δεύτερης φάσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο προκειμένου να εκδοθούν πριν από το 2010.

(7) Με το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επιβεβαίωσε την προσηλωσή του στον στόχο της δημιουργίας κοινού χώρου προστασίας και αλληλεγγύης σύμφωνα με το άρθρο 78 της Συνθήκης για τη λειτουργία

της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), για τα πρόσωπα στα οποία χορηγείται διεθνής προστασία, έως το 2012 το αργότερο. Επίσης, τόνισε ότι το σύστημα του Δουβλίνου εξακολουθεί να αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο στην οικοδόμηση του ΚΕΣΑ, διότι σαφώς κατανέμει μεταξύ των κρατών μελών την ευθύνη για την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας.

- (8) Οι πόροι της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο (ΕΥΥΑ), που έχει συσταθεί με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 439/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, θα πρέπει να διατίθενται για την κατάλληλη υποστήριξη των αρμόδιων υπηρεσιών των κρατών μελών που είναι υπεύθυνα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Συγκεκριμένα, θα πρέπει να προβλεφθούν από την ΕΥΥΑ μέτρα αλληλεγγύης, όπως η Δύναμη Επέμβασης για το Άσυλο με ομάδες υποστήριξης για το άσυλο, ώστε να βοηθούνται τα κράτη μέλη τα οποία αντιμετωπίζουν ιδιαίτερη πίεση και στα οποία οι αιτούντες διεθνή προστασία (καλούμενοι εφεξής «αιτούντες») δεν μπορούν να επωφελούνται από τους κατάλληλους κανόνες, ιδίως όσον αφορά την υποδοχή και την προστασία.
- (9) Ενόψει των αποτελεσμάτων των αξιολογήσεων που διενεργήθηκαν όσον αφορά την εφαρμογή των μέσων της πρώτης φάσης, ενδείκνυται, στο παρόν στάδιο, να επιβεβαιωθούν οι αρχές στις οποίες βασίζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003, καθώς επίσης και να επέλθουν οι αναγκαίες βελτιώσεις, βάσει της εμπειρίας, στην αποτελεσματικότητα του συστήματος του Δουβλίνου και στην προστασία που χορηγείται στους αιτούντες στο πλαίσιο του εν λόγω συστήματος. Δεδομένου ότι η καλή λειτουργία του συστήματος του Δουβλίνου έχει ουσιαστική σημασία για το ΚΕΣΑ, θα πρέπει να επανεξετασθούν οι αρχές και η λειτουργία του καθώς δημιουργούνται άλλα στοιχεία του ΚΕΣΑ και μέσα αλληλεγγύης της Ένωσης. Θα πρέπει να προβλεφθεί ένας ολοκληρωμένος «έλεγχος καταλληλότητας» με τη διενέργεια επανεξέτασης βάσει αποδεικτικών στοιχείων η οποία θα καλύπτει τα νομικά, οικονομικά και κοινωνικά αποτελέσματα του συστήματος του Δουβλίνου, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων του στα θεμελιώδη δικαιώματα.
- (10) Για να εξασφαλιστεί η ίση μεταχείριση όλων των αιτούντων και δικαιούχων διεθνούς προστασίας, καθώς και η συνοχή με το ισχύον κεκτημένο της Ένωσης για το άσυλο, ιδίως με την οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται για επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας⁽²⁾, το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού περιλαμβάνει τους αιτούντες επικουρική προστασία και τα πρόσωπα που δικαιούνται επικουρικής προστασίας.
- (11) Η οδηγία 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία⁽³⁾ θα πρέπει να εφαρμόζεται στη διαδικασία για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους, όπως ρυθμίζεται στον παρόντα κανονισμό, με τους περιορισμούς της εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας.
- (12) Η οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας⁽⁴⁾ θα πρέπει να εφαρμόζεται επιπλέον και με την επιφύλαξη των διατάξεων σχετικά με τις διαδικαστικές εγγυήσεις που διέπονται βάσει του παρόντος κανονισμού, με τους περιορισμούς της εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας.
- (13) Σύμφωνα με τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών του 1989 για τα δικαιώματα του παιδιού και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού να λαμβάνουν πρωτίστως υπόψη το μείζον συμφέρον του παιδιού. Κατά την αξιολόγηση του μείζονος συμφέροντος του παιδιού, τα κράτη μέλη θα πρέπει, ιδιαίτερα, να λαμβάνουν σοβαρά υπόψη την καλή διαβίωση και την κοινωνική ανάπτυξη του ανηλίκου, ζητήματα ασφάλειας και προστασίας και τις απόψεις του ανηλίκου ανάλογα με την ηλικία του και την ωριμότητά του, συμπεριλαμβανομένων των καταβολών του. Επιπρόσθετα, θα πρέπει να θεσπιστούν ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις για ασυνόδευτους ανήλικους λόγω ιδιαίτερα ευάλωτης κατάστασής τους.
- (14) Σύμφωνα με την ευρωπαϊκή σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να λαμβάνουν πρωτίστως υπόψη τον σεβασμό της προσωπικής και οικογενειακής ζωής.
- (15) Η κοινή εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας των μελών μιας οικογένειας από το ίδιο κράτος μέλος αποτελεί μέτρο που επιτρέπει να εξασφαλιστεί η εις βάθος εξέταση των αιτήσεων και η συνοχή των αποφάσεων που λαμβάνονται σε σχέση με αυτές, καθώς και να αποφευχθεί ο χωρισμός των μελών μιας οικογένειας.
- (16) Για να εξασφαλιστεί η πλήρης τήρηση της αρχής της ενότητας της οικογένειας και του μείζονος συμφέροντος του παιδιού, η ύπαρξη σχέσης εξάρτησης μεταξύ αιτούντος και του τέκνου, αδελφού ή γονιού του λόγω εγκυμοσύνης ή μητρότητας, κατάστασης υγείας ή προχωρημένης ηλικίας του αιτούντος θα πρέπει να αποτελεί δεσμευτικό κριτήριο ευθύνης. Όταν ο αιτών είναι ασυνόδευτος ανήλικος, η παρουσία μέλους της οικογένειας ή συγγενούς στο έδαφος άλλου κράτους μέλους που μπορεί να μεριμνήσει για αυτόν θα πρέπει επίσης να αποτελεί δεσμευτικό κριτήριο ευθύνης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 132 της 29.5.2010, σ. 11.

⁽²⁾ ΕΕ L 337 της 20.12.2011, σ. 9.

⁽³⁾ Βλέπε σελίδα 96 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽⁴⁾ Βλέπε σελίδα 60 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- (17) Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να μπορεί να παρεκκλίνει από τα κριτήρια ευθύνης, ιδίως για ανθρωπιστικούς λόγους ή λόγους ευσπλαχνίας, ώστε να καθίσταται δυνατή η επανένωση μελών της οικογένειας, συγγενών ή οποιωνδήποτε άλλων προσώπων έχουν σχέση μεταξύ τους, και να εξετάζει αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε αυτό ή σε άλλο κράτος μέλος, ακόμα και εάν η εξέταση αυτή δεν εμπίπτει στην ευθύνη του σύμφωνα με τα δεσμευτικά κριτήρια που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.
- (18) Θα πρέπει να διεξάγεται προσωπική συνέντευξη με τον αιτούντα για να διευκολύνεται ο προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας. Αμέσως μόλις υποβάλλεται η αίτηση διεθνούς προστασίας, ο αιτών θα πρέπει να ενημερώνεται σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και τη δυνατότητα, κατά τη συνέντευξη προκειμένου να διευκολυνθεί η διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους, παροχής πληροφοριών όσον αφορά την παρουσία μελών της οικογένειας, συγγενών ή οποιωνδήποτε άλλων προσώπων με τα οποία έχει σχέση στα κράτη μέλη, προκειμένου να διευκολυνθεί η διαδικασία καθορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους.
- (19) Για την εγγύηση της αποτελεσματικής προστασίας των δικαιωμάτων των ενδιαφερόμενων προσώπων, θα πρέπει να θεσπιστούν νομικές εγγυήσεις και το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής όσον αφορά αποφάσεις για μεταφορές στο υπεύθυνο κράτος μέλος, σύμφωνα, ιδίως, με τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προκειμένου να τηρείται το διεθνές δίκαιο, η πραγματική προσφυγή κατά των ανωτέρω αποφάσεων θα πρέπει να καλύπτει την εξέταση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και της νομικής και της πραγματικής κατάστασης στο κράτος μέλος στο οποίο μεταφέρεται ο αιτών.
- (20) Η κράτηση των αιτούντων θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τη βασική αρχή ότι ένα πρόσωπο δεν θα πρέπει να κρατείται απλώς και μόνο επειδή επιζητεί διεθνή προστασία. Η κράτηση θα πρέπει να είναι όσο το δυνατό πιο σύντομη και να υπόκειται στις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας. Ειδικότερα, η κράτηση των αιτούντων πρέπει να είναι σύμφωνη με το άρθρο 31 της σύμβασης της Γενεύης. Οι διαδικασίες που προβλέπονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό όσον αφορά τους κρατούμενους θα πρέπει να εκτελούνται κατά προτεραιότητα, εντός των ελάχιστων δυνατών προθεσμιών. Όσον αφορά τις γενικές εγγυήσεις που διέπουν την κράτηση, καθώς και τις συνθήκες κράτησης, όπου ενδείκνυται, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν τις διατάξεις της οδηγίας 2013/33/ΕΕ και στα πρόσωπα που κρατούνται βάσει του παρόντος κανονισμού.
- (21) Η ανεπάρκεια ή η κατάρρευση των συστημάτων ασύλου, τα οποία συχνά επιδεινώνονται λόγω άσκησης πίεσης, μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την ορθή λειτουργία του συστήματος που δημιουργήθηκε με τον παρόντα κανονισμό, πράγμα που θα μπορούσε να προκαλέσει κίνδυνο παραβίασης των δικαιωμάτων των αιτούντων, όπως καθορίζονται στο ενωσιακό κεκτημένο για το άσυλο και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άλλων διεθνών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων των προσφύγων.
- (22) Θα πρέπει να δημιουργηθεί διαδικασία έγκαιρης προειδοποίησης, ετοιμότητας και διαχείρισης κρίσεων σχετικά με το άσυλο για την αποτροπή της επιδείνωσης ή της κατάρρευσης των συστημάτων ασύλου, όπου η ΕΥΥΑ θα συμβάλει σημαντικά χρησιμοποιώντας τις εξουσίες της βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 439/2010, προκειμένου να εξασφαλιστεί σταθερή συνεργασία στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού και να αναπτυχθεί αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την πολιτική περί ασύλου. Η διαδικασία αυτή θα πρέπει να εξασφαλίσει ότι η Ένωση ενημερώνεται το ταχύτερο δυνατό όταν ελλοχεύει κίνδυνος για την ομαλή λειτουργία του συστήματος που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό επειδή τα συστήματα ασύλου ενός ή περισσότερων κρατών μελών υπόκεινται σε ιδιαίτερη πίεση και/ή λόγω ανεπαρκειών των συστημάτων ασύλου ενός ή περισσότερων κρατών μελών. Η διαδικασία αυτή θα επιτρέψει στην Ένωση να προωθήσει εγκαίρως προληπτικά μέτρα και να αφιερώσει την ενδεδειγμένη πολιτική προσοχή στις εν λόγω καταστάσεις. Η αλληλεγγύη, η οποία αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του ΚΕΣΑ, συμβαδίζει με την αμοιβαία εμπιστοσύνη. Ενισχύοντας αυτήν την εμπιστοσύνη, η διαδικασία έγκαιρης προειδοποίησης, ετοιμότητας και διαχείρισης κρίσεων σχετικά με το άσυλο θα μπορούσε να βελτιώσει τον προσανατολισμό συγκεκριμένων μέτρων ειλικρινούς και έμπρακτης αλληλεγγύης προς τα κράτη μέλη, ώστε να βοηθηθούν τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν πρόβλημα γενικά και οι αιτούντες ειδικά. Σύμφωνα με το άρθρο 80 ΣΛΕΕ, οι πράξεις της Ένωσης, όταν απαιτείται, θα πρέπει να περιέχουν τα κατάλληλα μέτρα για την τήρηση της αρχής της αλληλεγγύης· ως εκ τούτου, η διαδικασία θα πρέπει να συνοδεύεται από τέτοια μέτρα. Τα συμπεράσματα σχετικά με κοινό πλαίσιο για ειλικρινή και έμπρακτη αλληλεγγύη προς τα κράτη μέλη των οποίων τα συστήματα ασύλου αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες πιέσεις, μεταξύ άλλων, μέσω μεικτών μεταναστευτικών ροών, που εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο στις 8 Μαρτίου 2012, προβλέπουν μια «εργαλειοθήκη» η οποία περιλαμβάνει ισχύοντα και πιθανά νέα μέτρα, η οποία θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στο πλαίσιο του μηχανισμού έγκαιρης προειδοποίησης, ετοιμότητας και διαχείρισης κρίσεων.
- (23) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεργάζονται με την ΕΥΥΑ για τη συλλογή πληροφοριών όσον αφορά την ικανότητά τους να διαχειρίζονται την ιδιαίτερη πίεση που ασκείται στα οικεία συστήματα ασύλου και υποδοχής, ειδικά στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Η ΕΥΥΑ θα πρέπει να υποβάλλει τακτικές εκθέσεις σχετικά με τις πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 439/2010.
- (24) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 της Επιτροπής⁽¹⁾, οι μεταφορές στο υπεύθυνο προς εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας κράτος μέλος μπορούν να γίνονται εθελοντικά, με ελεγχόμενη αναχώρηση ή με συνοδεία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παράγουν τις εθελοντικές μεταφορές, παρέχοντας επαρκείς πληροφορίες στον αιτούντα, και να εξασφαλίζουν ότι οι ελεγχόμενες ή με συνοδεία μεταφορές πραγματοποιούνται λαμβάνοντας υπόψη τον ανθρωπιστικό παράγοντα, με πλήρη τήρηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και σεβασμό της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, καθώς και του μείζονος συμφέροντος του παιδιού και λαμβάνοντας υπόψη

(1) ΕΕ L 222 της 5.9.2003, σ. 3.

πρωτίστως τις εξελίξεις της συναφούς νομολογίας, ιδίως όσον αφορά τις μεταφορές για ανθρωπιστικούς λόγους.

- (25) Η προοδευτική υλοποίηση ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα στο εσωτερικό του οποίου κατοχυρώνεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων σύμφωνα με τις διατάξεις της ΣΔΕΕ και η θέσπιση ενωσιακών πολιτικών όσον αφορά τους όρους εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών, συμπεριλαμβανομένων των κοινών προσπαθειών για τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων, καθιστά αναγκαία την ισορροπία των κριτηρίων αρμοδιότητας με πνεύμα αλληλεγγύης.
- (26) Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽¹⁾ εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (27) Η ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένων των ευαίσθητων δεδομένων που αφορούν την υγεία του, πριν από τη μεταφορά θα εξασφαλίζει ότι οι αρμόδιες αρχές ασύλλου είναι σε θέση να χορηγήσουν στους αιτούντες τη δέουσα συνδρομή και να εξασφαλίσουν τη συνέχεια στην προστασία και τα δικαιώματα που παρέχονται σε αυτούς. Θα πρέπει να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις για την εξασφάλιση της προστασίας των δεδομένων τα οποία αφορούν αιτούντες που ευρίσκονται στην εν λόγω κατάσταση σύμφωνα με την οδηγία 95/46/ΕΚ.
- (28) Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού μπορεί να διευκολύνεται και η αποτελεσματικότητά του να ενισχύεται με διμερείς διακανονισμούς μεταξύ κρατών μελών, με σκοπό να βελτιωθεί η επικοινωνία μεταξύ των αρμοδίων υπηρεσιών, να μειωθούν οι διαδικαστικές προθεσμίες ή να απλουστευθεί η εξέταση των αιτημάτων αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης των αιτούντων ασύλλο ή να καθορισθούν οι λεπτομέρειες σχετικά με την εκτέλεση των μεταφορών.
- (29) Θα πρέπει να εξασφαλιστεί η συνέχεια μεταξύ του συστήματος προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους που θεσπίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 343/2003 και του συστήματος που θεσπίζεται από τον παρόντα κανονισμό. Θα πρέπει επίσης να εξασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση του «Eurodac» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα και σχετικά με αιτήσεις της αντιπαραβολής με τα δεδομένα Eurodac που υποβάλλουν οι αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για σκοπούς επιβολής του νόμου⁽²⁾.
- (30) Η λειτουργία του συστήματος Eurodac, όπως έχει θεσπιστεί με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 603/2013, θα πρέπει να διευκολύνουν την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (31) Η λειτουργία του Συστήματος Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις, όπως έχει θεσπιστεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 767/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για το Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS) και την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ κρατών μελών για τις θεωρήσεις μικρής διάρκειας⁽³⁾, και ιδίως η εφαρμογή των άρθρων 21 και 22 αυτού, θα πρέπει να διευκολύνουν την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (32) Όσον αφορά τη μεταχείριση των προσώπων τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη δεσμεύονται από τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από πράξεις του διεθνούς δικαίου, συμπεριλαμβανομένης της σχετικής νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.
- (33) Προκειμένου να εξασφαλισθούν ενιαίοι όροι εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Οι αρμοδιότητες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή⁽⁴⁾.
- (34) Η διαδικασία εξέτασης θα πρέπει να χρησιμοποιείται για την έκδοση κοινού φυλλαδίου για το Δουβλίνο/Eurodac, καθώς και ειδικού φυλλαδίου για ασυνόδετους ανηλίκους, για την έκδοση υποδείγματος για την ανταλλαγή σχετικών πληροφοριών για ασυνόδετους ανηλίκους, για τον καθορισμό ενιαίων όρων για τη διαβούλευση και την ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά ανηλίκους και εξαρτώμενα πρόσωπα, για τον καθορισμό ενιαίων όρων για την προετοιμασία και την υποβολή αιτημάτων αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης, για την κατάρτιση δύο καταλόγων σχετικών αποδεικτικών στοιχείων και έμμεσων αποδείξεων και την τακτική επανεξέτασή τους, για την έκδοση άδειας ελεύθερης διέλευσης, για τον καθορισμό ενιαίων όρων για τη διαβούλευση και την ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά τις μεταφορές, για την έκδοση υποδείγματος για την ανταλλαγή δεδομένων πριν από μια μεταφορά, για την έκδοση ενιαίου πιστοποιητικού υγείας, για τον καθορισμό ενιαίων όρων και πρακτικών ρυθμίσεων για την ανταλλαγή πληροφοριών για τα δεδομένα σχετικά με την υγεία ενός προσώπου πριν από μια μεταφορά και για τον καθορισμό ασφαλών διαύλων ηλεκτρονικής διαβίβασης για τη διαβίβαση αιτημάτων.

⁽²⁾ Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽³⁾ ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 60.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

⁽¹⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

- (35) Προκειμένου να προβλεφθούν συμπληρωματικοί κανόνες, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ όσον αφορά τον εντοπισμό των μελών της οικογένειας, αδελφών ή συγγενών ασυνόδευτου ανηλίκου, τα κριτήρια για τη διαπίστωση της ύπαρξης αποδεδειγμένων οικογενειακών δεσμών, τα κριτήρια εκτίμησης της ικανότητας συγγενούς να φροντίζει ασυνόδευτο ανήλικο, μεταξύ άλλων και όταν τα μέλη της οικογένειας, οι αδελφοί ή οι συγγενείς του ασυνόδευτου ανηλίκου διαμένουν σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη, τα στοιχεία για την εκτίμηση σχέσης εξάρτησης, τα κριτήρια για την εκτίμηση της ικανότητας προσώπου να φροντίζει εξαρτώμενο πρόσωπο και τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί η ανικανότητα μετακίνησης επί αρκετό χρονικό διάστημα. Κατά την άσκηση των εξουσιών έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, η Επιτροπή δεν υπερβαίνει το πεδίο του μείζονος συμφέροντος του παιδιού όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξαγάγει η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, ακόμη και σε επίπεδο εμπειρογνομώνων. Η Επιτροπή, όταν ετοιμάζει και συντάσσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, θα πρέπει να εξασφαλίζει για την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
- (36) Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, μεταξύ άλλων και κατά την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, η Επιτροπή θα πρέπει να ζητεί τη γνώμη εμπειρογνομώνων, μεταξύ άλλων, από όλες τις σχετικές εθνικές αρχές
- (37) Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003 θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1560/2003. Ορισμένες διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 θα πρέπει να ενσωματωθούν στον παρόντα κανονισμό, είτε για λόγους σαφήνειας είτε διότι μπορούν να εξυπηρετούν γενικό στόχο. Ιδίως, είναι σημαντικό, τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τους ενδιαφερόμενους αιτούντες άσυλο, να υπάρχει γενικός μηχανισμός για την εξεύρεση λύσης σε περιπτώσεις απόκλισης των απόψεων των κρατών μελών σχετικά με την εφαρμογή διάταξης του παρόντος κανονισμού. Επομένως, δικαιολογείται η ενσωμάτωση στον παρόντα κανονισμό του μηχανισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 για τη διευθέτηση των διαφορών σχετικά με την ανθρωπιστική ρήτρα, καθώς και η επέκταση του πεδίου εφαρμογής του στο σύνολο του παρόντος κανονισμού.
- (38) Η αποτελεσματική παρακολούθηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού απαιτεί την αξιολόγησή του σε τακτά διαστήματα.
- (39) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται, ιδίως, από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ιδιαίτερα, ο παρών κανονισμός αποσκοπεί να εξασφαλίσει την πλήρη τήρηση του δικαιώματος ασύλου που διασφαλίζεται από το άρθρο 18 του Χάρτη, καθώς και τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στα άρθρα 1, 4, 7, 24 και 47 αυτού. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει κατά συνέπεια να εφαρμόζεται ανάλογα.
- (40) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, κυρίως η θέσπιση κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα, είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί, συνεπώς, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων του παρόντος κανονισμού, να επιτευχθεί καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως εκτίθεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως εκτίθεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού όρια.
- (41) Σύμφωνα με το άρθρο 3 και το άρθρο 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά το χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, τα εν λόγω κράτη μέλη έχουν γνωστοποιήσει ότι επιθυμούν να συμμετέχουν στην έκδοση και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (42) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του,

ΕΞΕΛΘΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Στόχος

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τα κριτήρια και τους μηχανισμούς προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας η οποία υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (εφεξής «υπεύθυνο κράτος μέλος»).

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- α) «υπήκοος τρίτης χώρας»: κάθε πρόσωπο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ και που δεν είναι υπήκοος κράτους το οποίο συμμετέχει στον παρόντα κανονισμό δυνάμει συμφωνίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση,

- β) «αίτηση διεθνούς προστασίας»: η αίτηση διεθνούς προστασίας όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο η) της οδηγίας 2011/95/ΕΕ,
- γ) «αιτών»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις που έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας, για την οποία δεν έχει ακόμη ληφθεί οριστική απόφαση,
- δ) «εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας»: το σύνολο των εξεταστικών μέτρων, αποφάσεων ή δικαστικών αποφάσεων που εκδίδονται για μια αίτηση διεθνούς προστασίας από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με την οδηγία 2013/32/ΕΕ και την οδηγία 2011/95/ΕΕ, εξαιρουμένων των διαδικασιών προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό,
- ε) «ανάκληση αίτησης διεθνούς προστασίας»: οι ενέργειες με τις οποίες ο αιτών θέτει τέρμα στις διαδικασίες που έχουν κινηθεί με την υποβολή της αίτησής του διεθνούς προστασίας, σύμφωνα με την οδηγία 2013/32/ΕΕ, είτε ρητώς είτε σιωπηρώς,
- στ) «δικαιούχος διεθνούς προστασίας»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις στον οποίο έχει χορηγηθεί το δικαίωμα διεθνούς προστασίας όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της οδηγίας 2011/95/ΕΕ,
- ζ) «μέλη της οικογένειας»: εφόσον ή οικογένεια ήδη υπήρχε στη χώρα καταγωγής, τα ακόλουθα μέλη της οικογένειας του αιτούντος τα οποία είναι παρόντα στο έδαφος των κρατών μελών:
- ο ή η σύζυγος του αιτούντος ή ο σύντροφος ή η σύντροφός του που διατηρεί σταθερή σχέση με το εν λόγω πρόσωπο σε ελεύθερη ένωση, υπό την προϋπόθεση ότι το δικαίωμά του ή η πρακτική του οικείου κράτους μέλους αντιμετωπίζει τα άγαμα ζεύγη κατά τρόπο παρόμοιο με τον ισχύοντα για τα έγγαμα ζεύγη βάσει του δικαίου περί υπηκόων τρίτων χωρών,
  - τα ανήλικα τέκνα των ζευγών της πρώτης περίπτωσης ή του αιτούντος, υπό την προϋπόθεση ότι είναι άγαμα, ανεξαρτήτως αν γεννήθηκαν εντός ή εκτός γάμου ή αν είναι υιοθετημένα, όπως ορίζεται από το εθνικό δίκαιο,
  - όταν ο αιτών είναι ανήλικος και άγαμος, ο πατέρας, η μητέρα ή άλλος ανήλικος υπεύθυνος για τον αιτούντα, είτε βάσει νόμου είτε βάσει της πρακτικής του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται ο ανήλικος,
  - όταν ο δικαιούχος διεθνούς προστασίας είναι ανήλικος και άγαμος, ο πατέρας, η μητέρα ή άλλος ανήλικος υπεύθυνος για τον αιτούντα, είτε βάσει νόμου είτε βάσει της πρακτικής του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται ο δικαιούχος,
- η) «συγγενείς»: ο ανήλικος θείος ή θεία του αιτούντος ή ο πάππος/μάμμη του αιτούντος, οι οποίοι ευρίσκονται στο έδαφος των κρατών μελών, ανεξαρτήτως αν ο αιτών γεννήθηκε εντός ή εκτός γάμου ή αν είναι υιοθετημένος, όπως ορίζεται από το εθνικό δίκαιο,
- θ) «ανήλικος»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις κάτω των 18 ετών,
- ι) «ασυνόδευτος ανήλικος»: ο ανήλικος ο οποίος εισέρχεται στο έδαφος των κρατών μελών χωρίς να συνοδεύεται από ενήλικα υπεύθυνο για αυτόν, δυνάμει νόμου ή της πρακτικής του συγκεκριμένου κράτους μέλους, και για όσο χρονικό διάστημα δεν τελεί πραγματικά υπό τη μέριμνα υπεύθυνου ενήλικα· συμπεριλαμβάνονται οι ανήλικοι οι οποίοι αφήθηκαν ασυνόδευτοι, αφού εισήλθαν στο έδαφος κρατών μελών,
- ια) «εκπρόσωπος»: πρόσωπο ή οργάνωση που έχει οριστεί από τις αρμόδιες αρχές για να συνδράμει και να αντιπροσωπεύει ασυνόδευτο ανήλικο σε διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, ώστε να διασφαλίζει το μείζον συμφέρον του τέκνου και να ασκεί νομική ικανότητα για λογαριασμό του οσάκις είναι αναγκαίο. Σε περίπτωση που οργάνωση ενεργεί ως εκπρόσωπος, ορίζει ένα πρόσωπο υπεύθυνο για να επιτελεί τα καθήκοντά της όσον αφορά τον ανήλικο, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό,
- ιβ) «τίτλος διαμονής»: άδεια εκδιδόμενη από τις αρχές κράτους μέλους που επιτρέπει τη διαμονή υπηκόου τρίτης χώρας ή απάτριδος στο έδαφός του, καθώς και όσα έγγραφα του επιτρέπουν να διαμένει στο κράτος αυτό δυνάμει συμφωνιών προσωρινής προστασίας ή μέχρις ότου αρθούν τα κωλύματα εκτέλεσης μέτρου απομάκρυνσης. Εξαιρούνται οι θεωρήσεις και οι άδειες διαμονής που εκδίδονται κατά τη χρονική περίοδο που απαιτείται για τον καθορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού ή κατά τη διάρκεια της εξέτασης αίτησης διεθνούς προστασίας ή αίτησης άδειας διαμονής,
- ιγ) «θεώρηση»: η άδεια ή η απόφαση κράτους μέλους που απαιτείται με σκοπό τη διέλευση ή την είσοδο για προβλεπόμενη διαμονή στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ή σε περισσότερα κράτη μέλη. Το είδος της θεώρησης προσδιορίζεται σύμφωνα με τους ακόλουθους ορισμούς:
- «θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας»: άδεια ή απόφαση που εκδίδεται από ένα κράτος μέλος σύμφωνα με το εθνικό ή ενωσιακό δίκαιο και απαιτείται με σκοπό την είσοδο για προβλεπόμενη διαμονή, διάρκειας άνω των τριών μηνών, στο συγκεκριμένο κράτος μέλος,

- «θεώρηση για διαμονή σύντομης διάρκειας»: άδεια ή απόφαση κράτους μέλους με σκοπό τη διέλευση μέσω του εδάφους ενός ή περισσότερων ή όλων των κρατών μελών ή την εκ προθέσεως διαμονή στο εν λόγω έδαφος, διάρκειας τριών μηνών το πολύ εντός οιασδήποτε εξαμήνου περιόδου η οποία ξεκινά από την ημερομηνία της πρώτης εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών,
  - «θεώρηση διέλευσης από αερολιμένα»: θεώρηση έγκυρη για διέλευση μέσω των ζωνών διεθνούς διέλευσης ενός ή περισσότερων αερολιμένων των κρατών μελών,
- ιδ) «κίνδυνος διαφυγής»: η ύπαρξη λόγων σε μεμονωμένη περίπτωση, που βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια τα οποία καθορίζονται από τον νόμο, επί τη βάση των οποίων εικάζεται ότι ο αιτών ή ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις που υπόκειται σε διαδικασία μεταφοράς μπορεί να διαφύγει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΗΣΕΙΣ

Άρθρο 3

Πρόσβαση στη διαδικασία εξέτασης αίτησης διεθνούς προστασίας

1. Τα κράτη μέλη εξετάζουν κάθε αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται από υπήκοο τρίτης χώρας ή από άπατριδα στο έδαφος οποιουδήποτε από αυτά, συμπεριλαμβανομένων των συνόρων ή των ζωνών διέλευσης. Η αίτηση εξετάζεται από ένα μόνο κράτος μέλος, το οποίο είναι το οριζόμενο ως υπεύθυνο σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στο κεφάλαιο III.

2. Εάν δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί το υπεύθυνο κράτος μέλος βάσει των κριτηρίων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης είναι το πρώτο κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση διεθνούς προστασίας.

Όταν είναι αδύνατη η μεταφορά αιτούντος στο κράτος μέλος που έχει προσδιορισθεί πρωτίστως ως υπεύθυνο, εξαιτίας βάσιμων λόγων που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν συστημικές ελλείψεις στη διαδικασία ασύλου και στις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων στο εν λόγω κράτος μέλος, με αποτέλεσμα να υπάρχει κίνδυνος απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το προσδιορίζον κράτος μέλος εξακολουθεί να εξετάζει τα κριτήρια του κεφαλαίου III, ώστε να διαπιστώσει αν άλλο κράτος μέλος μπορεί να προσδιορισθεί ως υπεύθυνο.

Όταν η μεταφορά δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί, βάσει της παρούσας παραγράφου, σε κάποιο κράτος μέλος που έχει προσδιορισθεί σύμφωνα με τα κριτήρια του κεφαλαίου III ή στο πρώτο κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση, το προσδιορίζον κράτος μέλος καθίσταται το υπεύθυνο κράτος μέλος.

3. Έκαστο κράτος μέλος διατηρεί το δικαίωμα να προωθεί τον αιτούντα προς ασφαλή τρίτη χώρα, σύμφωνα με τους κανόνες και τις εγγυήσεις που θεσπίζονται στην οδηγία 2013/32/ΕΕ.

Άρθρο 4

Δικαίωμα ενημέρωσης

1. Μόλις υποβληθεί σε κράτος μέλος αίτηση διεθνούς προστασίας κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 2, οι αρμόδιες αρχές του ενημερώνουν τον αιτούντα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και ιδίως για:

- α) τους στόχους του παρόντος κανονισμού και τις συνέπειες της υποβολής άλλης αίτησης σε διαφορετικό κράτος μέλος, καθώς και τις συνέπειες της μεταφοράς από ένα κράτος μέλος σε άλλο κατά τη διάρκεια των σταδίων προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο βάσει του παρόντος κανονισμού και κατά τη διάρκεια της εξέτασης της αίτησης διεθνούς προστασίας,
- β) τα κριτήρια για τον καθορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους, την ιεράρχηση των κριτηρίων αυτών, τα διαφορετικά στάδια της διαδικασίας και τη διάρκειά τους, καθώς και το ενδεχόμενο η αίτηση διεθνούς προστασίας που έχει υποβληθεί σε ένα κράτος μέλος να έχει ως αποτέλεσμα το εν λόγω κράτος μέλος να προσδιορισθεί ως υπεύθυνο βάσει του παρόντος κανονισμού, ακόμη και αν τέτοιου είδους ευθύνη δεν προκύπτει από τα εν λόγω κριτήρια,
- γ) την προσωπική συνέντευξη σύμφωνα με το άρθρο 5 και τη δυνατότητα υποβολής πληροφοριών σχετικά με την παρουσία στα κράτη μέλη μελών της οικογένειας, συγγενών ή οποιωνδήποτε άλλων προσώπων με τα οποία έχει σχέση, συμπεριλαμβανομένων των μέσων με τα οποία ο αιτών μπορεί να υποβάλλει τις πληροφορίες αυτές,
- δ) τη δυνατότητα προσβολής της απόφασης μεταφοράς και, κατά περίπτωση, υποβολής αίτησης για αναστολή της μεταφοράς,
- ε) το γεγονός ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να ανταλλάσσουν δεδομένα για αυτόν με μόνο στόχο την εφαρμογή των υποχρεώσεών τους που ανακύπτουν από τον παρόντα κανονισμό,
- στ) το δικαίωμα πρόσβασης σε δεδομένα που τον αφορούν και το δικαίωμα να ζητά διόρθωση ανακριβών δεδομένων ή διαγραφή δεδομένων που τον αφορούν τα οποία υπέστησαν παράνομη επεξεργασία, καθώς και τις διαδικασίες άσκησης αυτών των δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων επικοινωνίας των αρχών του άρθρου 35 και των εθνικών αρχών προστασίας δεδομένων, οι οποίες εξετάζουν τις προσφυγές σχετικά με την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται γραπτώς σε γλώσσα την οποία κατανοεί ή ευλόγως τεκμαίρεται ότι κατανοεί ο αιτών. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το κοινό φυλλάδιο που συντάσσεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 για τον σκοπό αυτό.

Εφόσον είναι απαραίτητο για την ορθή κατανόηση από μέρους του αιτούντος, οι πληροφορίες παρέχονται σε αυτόν και προφορικά, φέρ' ειπείν, σε σχέση με την προσωπική συνέντευξη, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5.

3. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, συντάσσει κοινό φυλλάδιο, καθώς και ειδικό φυλλάδιο για τους ασυνόδευτους ανήλικους το οποίο περιλαμβάνει οπωσδήποτε τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Το κοινό αυτό φυλλάδιο περιλαμβάνει επίσης πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013 και, συγκεκριμένα, σχετικά με τον σκοπό για τον οποίο τα δεδομένα αιτούντος δύναται να τύχουν επεξεργασίας στο πλαίσιο του Eurodac. Το κοινό φυλλάδιο καταρτίζεται κατά τρόπο που επιτρέπει στα κράτη μέλη να το συμπληρώνουν με πρόσθετες πληροφορίες που αφορούν τα κράτη μέλη. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 44 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 5

Προσωπική συνέντευξη

1. Προκειμένου να διευκολύνει τη διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους, το προσδιορίζον κράτος μέλος διεξάγει προσωπική συνέντευξη με τον αιτούντα. Η συνέντευξη επιτρέπει επίσης την ορθή κατανόηση των πληροφοριών που παρέχονται στον αιτούντα σύμφωνα με το άρθρο 4.

2. Η προσωπική συνέντευξη μπορεί να παραλείπεται, εφόσον:

α) ο αιτών έχει διαφύγει ή

β) μετά την παραλαβή των πληροφοριών του άρθρου 4, ο αιτών έχει ήδη παράσχει τις πληροφορίες σχετικά με τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους με άλλο μέσο. Το κράτος μέλος που παραλείπει τη συνέντευξη δίνει στον αιτούντα τη δυνατότητα να παράσχει όλες τις περαιτέρω πληροφορίες σχετικές για τον ορθό προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους, πριν από τη λήψη απόφασης για τη μεταφορά του αιτούντος στο υπεύθυνο κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 1.

3. Η προσωπική συνέντευξη πραγματοποιείται εγκαίρως και, σε κάθε περίπτωση, πριν από τη λήψη απόφασης μεταφοράς του αιτούντος στο υπεύθυνο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 1.

4. Η προσωπική συνέντευξη πραγματοποιείται σε γλώσσα την οποία κατανοεί ή ευλόγως θεωρείται ότι κατανοεί ο αιτών και στην οποία μπορεί αυτός να επικοινωνήσει. Όπου απαιτείται, τα κράτη μέλη διαθέτουν διερμηνέα ο οποίος μπορεί να διασφαλίσει τη δέουσα επικοινωνία μεταξύ του αιτούντος και του προσώπου που διεξάγει την προσωπική συνέντευξη.

5. Η προσωπική συνέντευξη πραγματοποιείται υπό όρους που διασφαλίζουν τη δέουσα εμπιστευτικότητα. Διεξάγεται από πρόσωπο που διαθέτει τα κατάλληλα προσόντα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

6. Το κράτος μέλος που διεξάγει την προσωπική συνέντευξη συντάσσει γραπτή περίληψη η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον τις κύριες πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τον αιτούντα

κατά τη συνέντευξη. Η περίληψη μπορεί να έχει τη μορφή έκθεσης ή έντυπου υποδείγματος. Το κράτος μέλος παρέχει εγκαίρως στον αιτούντα και/ή τον νομικό ή άλλο σύμβουλο που εκπροσωπεί τον αιτούντα έγκαιρη πρόσβαση στην περίληψη.

Άρθρο 6

Εγγυήσεις για ανήλικους

1. Το μείζον συμφέρον του παιδιού αποτελεί το πρωταρχικό μέλημα των κρατών μελών όσον αφορά όλες τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ένας εκπρόσωπος εκπροσωπεί και/ή συνδράμει τον ασυνόδευτο ανήλικο όσον αφορά όλες τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Ο εκπρόσωπος διαθέτει τα προσόντα και την πείρα ώστε να εξασφαλίζεται η συνεκτίμηση του μείζονος συμφέροντος του ανήλικου παιδιού κατά τις διαδικασίες που διεξάγονται βάσει του παρόντος κανονισμού. Ο εν λόγω εκπρόσωπος έχει πρόσβαση στο περιεχόμενο των σχετικών εγγράφων του φακέλου του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένου του ειδικού φυλλαδίου για τους ασυνόδευτους ανήλικους.

Η παρούσα παράγραφος δεν θίγει τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 25 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ.

3. Για την αξιολόγηση του μείζονος συμφέροντος του παιδιού, τα κράτη μέλη συνεργάζονται στενά μεταξύ τους και, ιδίως, λαμβάνουν δεόντως υπόψη τους ακόλουθους παράγοντες:

α) τις δυνατότητες επανένωσης της οικογένειας,

β) την ευζωία και την κοινωνική ανάπτυξη του ανήλικου,

γ) τις παραμέτρους που σχετίζονται με την ασφάλεια και την προστασία, ιδίως όπου υπάρχει κίνδυνος το παιδί να είναι θύμα εμπορίας ανθρώπων,

δ) τις απόψεις του ανήλικου σύμφωνα με την ηλικία και την ωριμότητά του.

4. Για τον σκοπό της εφαρμογής του άρθρου 8, το κράτος μέλος στο οποίο ο ασυνόδευτος ανήλικος έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας προβαίνει στις ενδεδειγμένες ενέργειες το ταχύτερο δυνατό, ώστε να εντοπίσει τα μέλη της οικογένειας, τους αδελφούς ή τους συγγενείς του ασυνόδευτου ανήλικου στο έδαφος των κρατών μελών, προστατεύοντας το μείζον συμφέρον του παιδιού.

Προς τούτο, το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να ζητά τη βοήθεια διεθνών ή άλλων αρμόδιων οργανώσεων και να διευκολύνει την πρόσβαση του ανήλικου στις υπηρεσίες εντοπισμού των εν λόγω οργανώσεων.

Το προσωπικό των αρμόδιων αρχών του άρθρου 35 που ασχολείται με αιτήσεις που αφορούν ασυνόδευτους ανήλικους πρέπει να έχει εκπαιδευθεί και να εξακολουθεί να εκπαιδεύεται σχετικά με τις ιδιαίτερες ανάγκες των ανήλικων.

5. Προκειμένου να διευκολυνθούν οι κατάλληλες δράσεις εντοπισμού των μελών της οικογένειας, των αδελφών ή των συγγενών του ασυνόδευτου ανήλικου που ζει στο έδαφος άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις, συμπεριλαμβανομένου υποδείγματος για την ανταλλαγή των ενδεδειγμένων πληροφοριών μεταξύ κρατών μελών. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ

Άρθρο 7

Ιεράρχηση των κριτηρίων

1. Τα κριτήρια για τον προσδιορισμό του υπευθύνου κράτους μέλους εφαρμόζονται με τη σειρά με την οποία παρατίθενται στο παρόν κεφάλαιο.

2. Ο προσδιορισμός του υπευθύνου κράτους μέλους κατ' εφαρμογή των κριτηρίων που παρατίθενται στο παρόν κεφάλαιο πραγματοποιείται βάσει της κατάστασης που υπήρχε τη στιγμή κατά την οποία ο αιτών υπέβαλε την αίτησή του διεθνούς προστασίας για πρώτη φορά σε ένα κράτος μέλος.

3. Προκειμένου να πληρούν τα κριτήρια των άρθρων 8, 10 και 16, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη όλα τα διαθέσιμα στοιχεία που αποδεικνύουν την παρουσία, στο έδαφος κράτους μέλους, μελών της οικογένειας, συγγενών ή οποιωνδήποτε άλλων προσώπων με τα οποία ο αιτών έχει σχέση, εφόσον τα εν λόγω στοιχεία προσκομίζονται πριν άλλο κράτος μέλος αποδεχθεί το αίτημα αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερόμενου προσώπου, σύμφωνα με το άρθρα 22 και 25 αντίστοιχα, και οι προηγούμενες αιτήσεις διεθνούς προστασίας του αιτούντος δεν έχουν αποτελέσει ακόμα αντικείμενο πρώτης απόφασης επί της ουσίας.

Άρθρο 8

Ανήλικοι

1. Εάν ο αιτών είναι ασυνόδευτος ανήλικος, υπεύθυνο κράτος μέλος είναι εκείνο στο οποίο ευρίσκεται νομίμως ένα μέλος της οικογένειας ή αδελφός του ασυνόδευτου ανήλικου, εφόσον αυτό είναι προς το μείζον συμφέρον του ανήλικου. Όταν ο αιτών είναι έγγαμος ανήλικος, ο σύζυγος του οποίου δεν ευρίσκεται νομίμως στο έδαφος των κρατών μελών, υπεύθυνο κράτος μέλος είναι εκείνο στο οποίο ευρίσκεται νομίμως ο πατέρας, η μητέρα ή άλλος ανήλικος υπεύθυνος για τον ανήλικο, είτε βάσει νόμου είτε βάσει της πρακτικής του εν λόγω κράτους μέλους, ή αδελφός του.

2. Στην περίπτωση που ο αιτών είναι ασυνόδευτος ανήλικος ο οποίος έχει συγγενή που ευρίσκεται νομίμως σε άλλο κράτος μέλος και έχει αποδειχθεί βάσει ατομικής εξέτασης ότι ο συγγενής μπορεί να αναλάβει τη φροντίδα του, το εν λόγω κράτος μέλος επανενώνει

τον ανήλικο με τον συγγενή του και είναι το υπεύθυνο κράτος μέλος, υπό τον όρο ότι αυτό είναι προς το μείζον συμφέρον του ανήλικου.

3. Εάν μέλη της οικογένειας, αδελφοί ή συγγενείς, όπως αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2, διαμένουν σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη, η απόφαση για το υπεύθυνο κράτος μέλος λαμβάνεται με βάση το μείζον συμφέρον του ασυνόδευτου ανήλικου.

4. Εάν δεν υπάρχει μέλος της οικογένειας, αδελφός ή συγγενής, όπως αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2, υπεύθυνο κράτος μέλος είναι εκείνο στο οποίο ο ασυνόδευτος ανήλικος υπέβαλε την αίτησή του διεθνούς προστασίας, υπό τον όρο ότι αυτό είναι το μείζον συμφέρον του ανήλικου.

5. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 45 σχετικά με τον εντοπισμό μελών της οικογένειας, αδελφών ή συγγενών του ασυνόδευτου ανήλικου, τα κριτήρια για τη διαπίστωση της ύπαρξης αποδεδειγμένων οικογενειακών δεσμών, τα κριτήρια εκτίμησης της ικανότητας του συγγενούς να φροντίζει τον ασυνόδευτο ανήλικο, μεταξύ άλλων και όταν τα μέλη της οικογένειας, οι αδελφοί ή οι συγγενείς του ασυνόδευτου ανήλικου διαμένουν σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη. Κατά την άσκηση των εξουσιών της έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, η Επιτροπή δεν υπερβαίνει το πεδίο του μείζονος συμφέροντος του παιδιού όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3.

6. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καθορίζει ενιαίους όρους για τη διαβούλευση και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Άρθρο 9

Μέλη οικογένειας που είναι δικαιούχοι διεθνούς προστασίας

Εάν ένα μέλος της οικογένειας του αιτούντος, ανεξαρτήτως του αν οι οικογενειακοί δεσμοί είχαν δημιουργηθεί προηγουμένως στη χώρα καταγωγής, έλαβε άδεια διαμονής σε κράτος μέλος ως δικαιούχος διεθνούς προστασίας, το εν λόγω κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, υπό τον όρο ότι οι ενδιαφερόμενοι εξέφρασαν την επιθυμία τους γραπτώς.

Άρθρο 10

Μέλη οικογένειας που είναι αιτούντες διεθνή προστασία

Εάν ένα μέλος της οικογένειας του αιτούντος έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας σε κράτος μέλος για την οποία δεν έχει ακόμη ληφθεί πρώτη απόφαση επί της ουσίας, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, υπό τον όρο ότι οι ενδιαφερόμενοι εξέφρασαν την επιθυμία τους γραπτώς.

Άρθρο 11

Οικογενειακή διαδικασία

Όταν πλείονα μέλη οικογένειας και/ή ανήλικοι άγαμοι αδελφοί υποβάλλουν αιτήσεις διεθνούς προστασίας στο ίδιο κράτος μέλος ταυτόχρονα ή σε παραπλήσιες ημερομηνίες ώστε να μπορούν να διεξαχθούν από κοινού οι διαδικασίες προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους και η εφαρμογή των κριτηρίων του παρόντος κανονισμού μπορεί να οδηγήσει στον χωρισμό τους, ο προσδιορισμός του υπεύθυνου κράτους μέλους πραγματοποιείται βάσει των ακόλουθων διατάξεων:

- α) υπεύθυνο για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας όλων των μελών της οικογένειας και/ή των ανήλικων άγαμων αδελφών είναι το κράτος μέλος το οποίο προσδιορίζεται βάσει των κριτηρίων ως υπεύθυνο για την αναδοχή του μεγαλύτερου αριθμού αυτών,
- β) στις λοιπές περιπτώσεις, υπεύθυνο είναι το κράτος μέλος το οποίο προσδιορίζεται βάσει των κριτηρίων ως υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης του πλέον ηλικιωμένου μέλους της.

Άρθρο 12

Έκδοση τίτλων διαμονής ή θεωρήσεων

1. Εάν ο αιτών είναι κάτοχος εν ισχύ τίτλου διαμονής, το κράτος μέλος που εξέδωσε τον τίτλο είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

2. Εάν ο αιτών είναι κάτοχος έγκυρης θεώρησης, το κράτος μέλος που την εξέδωσε είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, εκτός εάν η θεώρηση εκδόθηκε εξ ονόματος άλλου κράτους μέλους βάσει συμφωνίας εκπροσώπησης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων⁽¹⁾. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

3. Εάν ο αιτών είναι κάτοχος περισσότερων του ενός εν ισχύ τίτλων διαμονής ή θεωρήσεων που έχουν εκδοθεί από διάφορα κράτη μέλη, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας λογίζεται το κράτος μέλος το οποίο κατά σειρά:

- α) εξέδωσε τον τίτλο διαμονής με τη μεγαλύτερη χρονική ισχύ ή, σε περίπτωση ίσης διάρκειας ισχύος, το κράτος μέλος που εξέδωσε τον τίτλο διαμονής με την αψότερη ημερομηνία λήξεως ισχύος,
- β) εξέδωσε τη θεώρηση με την αψότερη ημερομηνία λήξεως όταν οι διάφορες θεωρήσεις είναι του αυτού τύπου,

γ) σε περίπτωση θεωρήσεων διαφορετικού είδους, το κράτος μέλος το οποίο εξέδωσε τη θεώρηση με τη μεγαλύτερη διάρκεια ισχύος ή, σε περίπτωση ίσης διάρκειας ισχύος, το κράτος μέλος που εξέδωσε τη θεώρηση με την αψότερη ημερομηνία λήξεως ισχύος.

4. Εάν ο αιτών είναι μόνον κάτοχος ενός ή περισσότερων τίτλων διαμονής που έχουν λήξει ήδη από διάστημα μικρότερο των δύο ετών ή μιας ή περισσότερων θεωρήσεων που έχουν λήξει ήδη από διάστημα μικρότερο των έξι μηνών βάσει των οποίων μπορούσε να εισέλθει στο έδαφος κράτους μέλους, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 1, 2 και 3 για όσο χρονικό διάστημα ο αιτών δεν έχει εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών.

Όταν ο αιτών είναι κάτοχος ενός ή περισσότερων τίτλων διαμονής που έχουν λήξει ήδη από διάστημα μεγαλύτερο των δύο ετών, ή μιας ή περισσότερων θεωρήσεων που έχουν λήξει ήδη από διάστημα μεγαλύτερο των έξι μηνών βάσει των οποίων μπορούσε να εισέλθει στο έδαφος κράτους μέλους, και εφόσον δεν έχει εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών, υπεύθυνο είναι το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση διεθνούς προστασίας.

5. Το γεγονός ότι ο τίτλος διαμονής ή η θεώρηση εκδόθηκαν βάσει πλαστής ή ψευδούς ταυτότητας ή με παρουσίαση πλαστών, παραποιημένων ή άκυρων εγγράφων, δεν κωλύει την ανάθεση της ευθύνης στο κράτος μέλος που τα εξέδωσε. Εντούτοις, το κράτος μέλος που εξέδωσε τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση δεν είναι υπεύθυνο, εάν μπορεί να αποδείξει ότι η απάτη διαπράχθηκε μεταγενέστερα της έκδοσης του εγγράφου ή της θεώρησης.

Άρθρο 13

Είσοδος και/ή διαμονή

1. Όταν διαπιστώνεται, βάσει αποδεικτικών στοιχείων ή των έμμεσων αποδείξεων, όπως περιγράφεται στους δύο καταλόγους που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 603/2013, ότι ο αιτών διέβη παρανόμως, οδικώς, διά θαλάσσης ή δι' αέρος, τα σύνορα κράτους μέλους προερχόμενος από τρίτη χώρα, αυτό το κράτος μέλος στο οποίο εισήλθε παρανόμως είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας. Η ευθύνη αυτή παύει να υφίσταται δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε χώρα η παράνομη διάβαση των συνόρων.

2. Όταν ένα κράτος μέλος δεν μπορεί ή δεν μπορεί πλέον να θεωρηθεί υπεύθυνο σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και εφόσον διαπιστώνεται, βάσει των αποδεικτικών στοιχείων ή των έμμεσων αποδείξεων, όπως περιγράφεται στους δύο καταλόγους που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 3, ότι ο αιτών —ο οποίος εισήλθε στο έδαφος των κρατών μελών παρανόμως ή υπό συνθήκες που δεν είναι δυνατόν να εξακριβωθούν— ζούσε για μια συνεχή περίοδο τουλάχιστον πέντε μηνών σε ένα κράτος μέλος, πριν από την υποβολή της αίτησης διεθνούς προστασίας, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

Εάν ο αιτών διέμεινε για διαστήματα τουλάχιστον πέντε μηνών σε πλείονα κράτη μέλη, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας είναι το κράτος μέλος της τελευταίας διαμονής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1.

Άρθρο 14

Είσοδος χωρίς υποχρέωση θεώρησης

1. Εάν ένας υπήκοος τρίτης χώρας ή άπατρις εισέρχεται στο έδαφος κράτους μέλους στο οποίο δεν υφίσταται η ανάγκη θεώρησης, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

2. Η αρχή η οποία ορίζεται στην παράγραφο 1 δεν ισχύει, εάν ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις υποβάλει την αίτηση διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος στο οποίο δεν υφίσταται η ανάγκη θεώρησης για την είσοδο. Στην περίπτωση αυτή, το άλλο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

Άρθρο 15

Αίτηση σε χώρο διεθνούς διέλευσης αερολιμένα

Όταν η αίτηση διεθνούς προστασίας γίνεται στον χώρο διεθνούς διέλευσης αερολιμένα κράτους μέλους από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΞΑΡΤΩΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΡΗΤΡΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΥΧΕΡΕΙΑΣ

Άρθρο 16

Εξαρτώμενα πρόσωπα

1. Όταν, λόγω εγκυμοσύνης, πρόσφατου τοκετού, σοβαρής ασθένειας, σοβαρής αναπηρίας ή προχωρημένης ηλικίας, ένας αιτών εξαρτάται από τη βοήθεια του τέκνου, του αδελφού ή του γονέα του που διαμένει νομίμως σε κράτος μέλος ή νομίμως διαμένον σε κράτος μέλος τέκνο, αδελφός ή γονέας αιτούντος εξαρτάται από τη βοήθεια του αιτούντος, τα κράτη μέλη συνήθως τοποθετούν μαζί ή επανενώνουν τον αιτούντα με το τέκνο, αδερφό ή γονέα, υπό την προϋπόθεση ότι οι οικογενειακοί δεσμοί υπήρχαν στη χώρα καταγωγής, ότι το τέκνο, ο αδερφός ή ο γονέας ή ο αιτών μπορεί να φροντίσει το εξαρτώμενο πρόσωπο και ότι τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα εξέφρασαν την επιθυμία τους γραπτώς.

2. Όταν το τέκνο, ο αδελφός ή ο γονέας της παραγράφου 1 διαμένει νομίμως σε κράτος μέλος άλλο από αυτό στο οποίο ευρίσκεται ο αιτών, υπεύθυνο κράτος μέλος είναι εκείνο στο οποίο διαμένει νομίμως το τέκνο, ο αδελφός ή ο γονέας, εκτός εάν η υγεία του αιτούντος δεν του επιτρέπει επί σημαντικό χρονικό διάστημα να μεταβεί στο εν λόγω κράτος μέλος. Σε μια τέτοια περίπτωση, υπεύθυνο κράτος μέλος είναι εκείνο στο οποίο ευρίσκεται ο αιτών. Το εν λόγω κράτος μέλος δεν υποχρεούται να φέρει το τέκνο, τον αδερφό ή τον γονέα του αιτούντος στην επικράτεια του.

3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 45 σχετικά με τα στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί η σχέση εξάρτησης, τα κριτήρια για τη διαπίστωση της ύπαρξης αποδεδειγμένων οικογενειακών δεσμών, τα κριτήρια εκτίμησης της ικανότητας του ενδιαφερόμενου να φροντίζει το εξαρτώμενο πρόσωπο και τα στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί η ανικανότητα μετακίνησης επί αρκετό χρονικό διάστημα.

4. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καθορίζει ενιαίους όρους για τη διαβούλευση και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Άρθρο 17

Ρήτρες διακριτικής ευχέρειας

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 3 παράγραφος 1, κάθε κράτος μέλος δύναται να αποφασίζει να εξετάζει αίτηση διεθνούς προστασίας που έχει κατατεθεί από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, ακόμη και αν δεν είναι υπεύθυνο για την εξέταση δυνάμει των κριτηρίων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

Το κράτος μέλος που αποφασίζει να εξετάσει αίτηση διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο καθίσταται το υπεύθυνο κράτος μέλος και αναλαμβάνει τις υποχρεώσεις που συνδέονται με αυτήν την ευθύνη. Κατά περίπτωση ενημερώνει, χρησιμοποιώντας το δίκτυο ηλεκτρονικής επικοινωνίας «DubliNet» που δημιουργήθηκε βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003, το κράτος μέλος που ήταν προηγουμένως υπεύθυνο, το κράτος μέλος που διεξάγει διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους ή το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε αίτημα αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του αιτούντος.

Το κράτος μέλος που κατέστη υπεύθυνο σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο επισημαίνει αμέσως το γεγονός αυτό στο Eurodac σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 603/2013 προσθέτοντας την ημερομηνία λήψης της απόφασης εξέτασης της αίτησης.

2. Το κράτος μέλος στο οποίο γίνεται αίτηση διεθνούς προστασίας και το οποίο διεξάγει τη διαδικασία του προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους ή το υπεύθυνο κράτος μέλος μπορεί, οποτεδήποτε πριν από τη λήψη πρώτης απόφασης επί της ουσίας, να υποβάλει σε άλλο κράτος μέλος αίτημα αναδοχής αιτούντος για να επανενώσει οποιαδήποτε πρόσωπα με τα οποία έχει σχέση, για ανθρωπιστικούς λόγους, βάσει ιδίως οικογενειακών ή πολιτισμικών κριτηρίων, ακόμα και όταν το άλλο κράτος μέλος δεν είναι υπεύθυνο κατ' εφαρμογή των κριτηρίων που θεσπίζονται στα άρθρα 8 έως 11 και στο άρθρο 16. Οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να εκφράσουν τη συναίνεσή τους γραπτώς.

Το αίτημα αναδοχής περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που διαθέτει το κράτος που υποβάλει το αίτημα, έτσι ώστε το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να είναι σε θέση να εκτιμήσει την κατάσταση.

Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα προβαίνει σε οποιοδήποτε αναγκαίες επαληθεύσεις, ώστε να εξετάσει τους επικαλούμενους ανθρωπιστικούς λόγους, και απαντάει στο αιτούν κράτος μέλος εντός δύο μηνών από την παραλαβή του αιτήματος, χρησιμοποιώντας το δίκτυο ηλεκτρονικής επικοινωνίας «DubliNet», το οποίο δημιουργήθηκε με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003. Η απάντηση που απορρίπτει το αίτημα αναφέρει τους λόγους στους οποίους βασίζεται η άρνηση.

Εάν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα το αποδεχθεί, η ευθύνη για την εξέταση της αίτησης μεταβιβάζεται σε αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ

Άρθρο 18

Υποχρεώσεις του υπεύθυνου κράτους μέλους

1. Το υπεύθυνο κράτος μέλος δυνάμει του παρόντος κανονισμού υποχρεούται:

- α) να αναδέχεται, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 21, 22 και 29, αιτούντα ο οποίος υπέβαλε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος,
- β) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24, 25 και 29, αιτούντα η αίτηση του οποίου τελεί υπό εξέταση και ο οποίος έκανε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος ή ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει τίτλο διαμονής στο έδαφος άλλου κράτους μέλους,
- γ) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24, 25 και 29, υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα ο οποίος ανακάλεσε την υπό εξέταση αίτησή του και έκανε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος ή ο οποίος ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους χωρίς τίτλο διαμονής,
- δ) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24, 25 και 29, υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα του οποίου η αίτηση απερρίφθη και ο οποίος έκανε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος ή ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει τίτλο διαμονής στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

2. Στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 στοιχεία α) και β), το υπεύθυνο κράτος μέλος εξετάζει ή ολοκληρώνει την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας που έκανε ο αιτών.

Στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 στοιχείο γ), όταν το υπεύθυνο κράτος μέλος είχε διακόψει την εξέταση αίτησης μετά από ανάκλησή της από τον αιτούντα πριν από τη λήψη απόφασης επί της ουσίας πρωτοδικώς, το εν λόγω κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι ο αιτών έχει δικαίωμα να ζητήσει να ολοκληρωθεί η εξέταση της αίτησής του ή να υποβάλει νέα

αίτηση διεθνούς προστασίας, η οποία δεν θα αντιμετωπισθεί ως μεταγενέστερη αίτηση, όπως προβλέπεται στην οδηγία 2013/32/ΕΕ. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ολοκληρώνεται η εξέταση της αίτησης.

Στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 στοιχείο δ), όταν η αίτηση απορρίπτεται πρωτοδικώς μόνο, το υπεύθυνο κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει ή είχε δυνατότητα πραγματικής προσφυγής, σύμφωνα με το άρθρο 46 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ.

Άρθρο 19

Παύση ευθυνών

1. Εάν κάποιο κράτος χορηγήσει τίτλο διαμονής στον αιτούντα, οι υποχρεώσεις που ορίζονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 μεταβιβάζονται στο εν λόγω κράτος μέλος.

2. Οι υποχρεώσεις που ορίζονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 εκλείπουν εάν το υπεύθυνο κράτος μέλος μπορεί να αποδείξει, όταν υποβάλλεται σε αυτό αίτημα αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ), ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών για διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών, εκτός εάν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είναι κάτοχος εν ισχύ τίτλου διαμονής που έχει εκδοθεί από το υπεύθυνο κράτος μέλος

Αίτηση που υποβάλλεται μετά από το χρονικό διάστημα απουσίας του πρώτου εδαφίου θεωρείται νέα αίτηση που οδηγεί σε νέα διαδικασία για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους.

3. Οι υποχρεώσεις που καθορίζονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1) στοιχεία γ) και δ) εκλείπουν όταν το υπεύθυνο κράτος μέλος δύναται να αποδείξει, όταν υποβάλλεται σε αυτό αίτημα εκ νέου ανάληψης αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ), ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών σύμφωνα με απόφαση επιστροφής ή με μέτρο απομάκρυνσης που εξέδωσε μετά την ανάκληση ή την απόρριψη της αίτησης.

Αίτηση που υποβάλλεται μετά από πραγματική απομάκρυνση θεωρείται νέα αίτηση που οδηγεί σε νέα διαδικασία για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΟΧΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚ ΝΕΟΥ ΑΝΑΛΗΨΗ

ΤΜΗΜΑ I

Κίνηση της διαδικασίας

Άρθρο 20

Κίνηση της διαδικασίας

1. Η διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους κινείται μόλις υποβληθεί για πρώτη φορά αίτηση διεθνούς προστασίας σε ένα κράτος μέλος.

2. Μια αίτηση διεθνούς προστασίας θεωρείται υποβληθείσα από τη στιγμή κατά την οποία παραλαμβάνεται από τις αρμόδιες αρχές του συγκεκριμένου κράτους έντυπο που υποβάλλεται από τον αιτούντα ή πρακτικό που καταρτίζεται από τις αρχές. Εάν η αίτηση δεν γίνεται εγγράφως, το διάστημα μεταξύ της δήλωσης πρόθεσης και της κατάρτισης πρακτικού θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν βραχύτερο.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η κατάσταση του ανηλίκου ο οποίος συνοδεύει τον αιτούντα και εμπίπτει στον ορισμό του μέλους οικογένειας είναι αδιαχώριστη από εκείνη του μέλους οικογένειάς του και υπάγεται στην αρμοδιότητα του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας του εν λόγω μέλους οικογένειας, ακόμα και αν ο ανήλικος δεν είναι ατομικά αιτών, εφόσον αυτό είναι προς το μείζον συμφέρον του ανηλίκου. Το ίδιο ισχύει και για τα τέκνα που γεννήθηκαν μετά την άφιξη του αιτούντος στο έδαφος των κρατών μελών, χωρίς να χρειάζεται να κινηθεί νέα διαδικασία αναδοχής ευθύνης για τα εν λόγω τέκνα.

4. Όταν μια αίτηση διεθνούς προστασίας υποβάλλεται στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους από αιτούντα που ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, ο προσδιορισμός του υπεύθυνου κράτους μέλους γίνεται από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται ο αιτών άσυλο. Αυτό το κράτος μέλος ενημερώνεται αμελλητί από το κράτος μέλος το οποίο έλαβε την αίτηση και θεωρείται ως εκ τούτου, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, το κράτος μέλος στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση διεθνούς προστασίας.

Ο αιτών ενημερώνεται εγγράφως για αυτήν την αλλαγή στο προσδιορίζον κράτος μέλος και για την ημερομηνία, κατά την οποία αυτή έλαβε χώρα.

5. Το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε πρώτα η αίτηση διεθνούς προστασίας είναι υποχρεωμένο, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24, 25 και 29 και έως την ολοκλήρωση της διαδικασίας προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, να αναλάβει εκ νέου τον αιτούντα ο οποίος ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος χωρίς τίτλο διαμονής ή έχει υποβάλει εκεί αίτηση διεθνούς προστασίας αφού ανακάλεσε την πρώτη αίτησή του κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους.

Η εν λόγω υποχρέωση παύει όταν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ολοκλήρωσης της διαδικασίας προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους δύναται να αποδείξει ότι ο αιτών εγκατέλειψε εν τω μεταξύ το έδαφος των κρατών μελών για περίοδο τουλάχιστον τριών μηνών ή απέκτησε τίτλο διαμονής από άλλο κράτος μέλος.

Αίτηση που υποβάλλεται μετά από ανάλογη περίοδο απουσίας όπως αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο θεωρείται νέα αίτηση που οδηγεί σε νέα διαδικασία για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους.

ΤΜΗΜΑ II

Διαδικασίες για τα αιτήματα αναδοχής

Άρθρο 21

Υποβολή αιτήματος αναδοχής

1. Εάν το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε αίτηση διεθνούς προστασίας θεωρεί ότι άλλο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέτασή της, μπορεί να απευθύνει σε αυτό αίτημα περί αναδοχής του αιτούντος, το συντομότερο δυνατό και, σε κάθε περίπτωση, εντός προθεσμίας τριών μηνών από την υποβολή της αίτησης κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 2.

Παρά το πρώτο εδάφιο, σε περίπτωση σύμπτωσης του Eurodac με δεδομένα που έχουν καταχωριστεί σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013, το αίτημα αποστέλλεται εντός δύο μηνών από την παραλαβή της σύμπτωσης σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού.

Εάν το αίτημα περί αναδοχής του αιτούντος δεν υποβληθεί εντός των προθεσμιών του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου, η ευθύνη της εξέτασης της αίτησης διεθνούς προστασίας εμπίπτει στο κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση.

2. Το κράτος μέλος που υποβάλει το αίτημα μπορεί να ζητήσει επειγόντως απάντηση εφόσον η αίτηση διεθνούς προστασίας υποβλήθηκε ύστερα από άρνηση εισόδου ή διαμονής, σύλληψη λόγω παράνομης διαμονής ή ύστερα από επίδοση ή εκτέλεση μέτρου απομάκρυνσης.

Το αίτημα προσδιορίζει τους λόγους που δικαιολογούν επείγουσα απάντηση και την προθεσμία εντός της οποίας αναμένεται απάντησή. Η εν λόγω προθεσμία είναι τουλάχιστον μια εβδομάδα.

3. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 και 2, το αίτημα αναδοχής από άλλο κράτος μέλος γίνεται μέσω τυποποιημένου εντύπου και συμπεριλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία ή έμμεσα αποδεικτικά στοιχεία, όπως περιγράφονται στους δύο καταλόγους του άρθρου 22 παράγραφος 3 και/ή άλλα συναφή στοιχεία από τη δήλωση του αιτούντος, τα οποία επιτρέπουν στις αρχές του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται το αίτημα να επαληθεύει εάν είναι υπεύθυνο βάσει των κριτηρίων του παρόντος κανονισμού.

Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καθορίζει ενιαίους όρους για την προετοιμασία και την υποβολή αιτημάτων αναδοχής. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Άρθρο 22

Απάντηση σε αίτημα αναδοχής

1. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα προβαίνει στις απαραίτητες επαληθεύσεις, και αποφαιίνεται σχετικά με το αίτημα περί αναδοχής του αιτούντος εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία της παραλαβής του αιτήματος.

2. Κατά τη διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους, χρησιμοποιούνται αποδεικτικά στοιχεία και έμμεσες αποδείξεις.

3. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καταρτίζει και αναθεωρεί περιοδικά δύο καταλόγους, αναφέροντας τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία και τις έμμεσες αποδείξεις σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στα στοιχεία α) και β) της παρούσας παραγράφου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

α) Αποδεικτικά στοιχεία:

- i) Αυτό αναφέρεται στις τυπικές αποδείξεις οι οποίες θεμελιώνουν ευθύνη δυνάμει του παρόντος κανονισμού, ενόσω αυτό δεν αναιρείται από απόδειξη περί του αντιθέτου.
- ii) Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 44 υποδείγματα των διαφόρων τύπων διοικητικών εγγράφων, σύμφωνα με την τυπολογία που καθιερώνεται στον κατάλογο τυπικών αποδείξεων.

β) Έμμεσες αποδείξεις:

- i) Αυτό αναφέρεται σε ενδείξεις, οι οποίες, αν και είναι μαχητές, ενδέχεται να επαρκούν, σε ορισμένες περιπτώσεις, σύμφωνα με την αποδεικτική αξία που τους αποδίδεται.
- ii) Η αποδεικτική τους αξία, σε σχέση με την ευθύνη εξέτασης της αίτησης διεθνούς προστασίας, εξετάζεται κατά περίπτωση.

4. Οι απαιτήσεις για τα αποδεικτικά στοιχεία θα πρέπει να μην υπερβαίνουν ό,τι είναι απαραίτητο για την καλή εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

5. Εάν δεν υπάρχουν τυπικές αποδείξεις, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αναγνωρίζει την ευθύνη του, εάν οι έμμεσες αποδείξεις έχουν συνοχή, μπορούν να εξακριβωθούν και είναι αρκούντως λεπτομερείς για να θεμελιωθεί η ευθύνη.

6. Εάν το κράτος μέλος που υποβάλλει το αίτημα επικαλείται λόγους επείγοντος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 παράγραφος 2, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να απαντήσει εντός της αιτούμενης προθεσμίας. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν αποδεικνύεται ότι η εξέταση του αιτήματος αναδοχής αιτούντος είναι ιδιαίτερα πολύπλοκη, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα μπορεί να απαντήσει μετά την πάροδο της ταχθείσας προθεσμίας, αλλά εν πάση περιπτώσει εντός ενός μηνός. Στις περιπτώσεις αυτές, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα πρέπει να γνωστοποιεί την απόφασή του να αναβάλει την απάντηση προς το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα εντός της αρχικώς αιτηθείσας προθεσμίας.

7. Η έλλειψη απάντησης εντός της προθεσμίας των δύο μηνών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και του ενός μηνός που προβλέπεται στην παράγραφο 6 ισοδυναμεί με αποδοχή του αιτήματος και συνεπάγεται την υποχρέωση αναδοχής του προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης για κατάλληλη διευθέτηση της αφιέξής.

ΤΜΗΜΑ III

Διαδικασίες για τα αιτήματα εκ νέου ανάληψης

Άρθρο 23

Υποβολή αιτήματος εκ νέου ανάληψης όταν υποβάλλεται νέα αίτηση στο αιτούν κράτος μέλος

1. Όταν ένα κράτος μέλος στο οποίο ένα πρόσωπο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), έχει

υποβάλει νέα αίτηση διεθνούς προστασίας, θεωρεί ότι είναι υπεύθυνο άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 5 και το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), μπορεί να υποβάλει στο εν λόγω κράτος μέλος αίτημα εκ νέου ανάληψης του εν λόγω προσώπου.

2. Το αίτημα εκ νέου ανάληψης υποβάλλεται το ταχύτερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση εντός δύο μηνών από την παραλαβή της σύμπτωσης Eurodac, βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013.

Εάν το αίτημα εκ νέου ανάληψης βασίζεται σε αποδεικτικά στοιχεία διαφορετικά από τα στοιχεία που ελήφθησαν από το σύστημα Eurodac, αποστέλλεται στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία υποβλήθηκε η αίτηση διεθνούς προστασίας κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 2.

3. Όταν το αίτημα εκ νέου ανάληψης δεν υποβάλλεται εντός των προθεσμιών της παραγράφου 2, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας είναι το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η νέα αίτηση.

4. Το αίτημα εκ νέου ανάληψης υποβάλλεται με τη χρήση υποδείγματος και συμπεριλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία ή έμμεσες αποδείξεις όπως περιγράφονται στους δύο καταλόγους που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 3 και/ή συναφή στοιχεία από τις δηλώσεις του ενδιαφερόμενου προσώπου, που επιτρέπουν στις αρχές του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να επαληθεύει κατά πόσον είναι υπεύθυνο βάσει των κριτηρίων που ορίζει ο παρών κανονισμός.

Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καθορίζει ενιαίους όρους για την προετοιμασία και την υποβολή αιτημάτων εκ νέου ανάληψης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2

Άρθρο 24

Υποβολή αιτήματος εκ νέου ανάληψης όταν δεν έχει υποβληθεί νέα αίτηση στο αιτούν κράτος μέλος

1. Όταν κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου πρόσωπο το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) διαμένει χωρίς τίτλο διαμονής και στο οποίο δεν έχει υποβληθεί νέα αίτηση διεθνούς προστασίας θεωρεί ότι άλλο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 5 και το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), δύναται να ζητήσει από το άλλο κράτος μέλος να αναλάβει εκ νέου το εν λόγω πρόσωπο.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμων

διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών⁽¹⁾, όταν κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου διαμένει πρόσωπο χωρίς τίτλο διαμονής αποφασίσει να ερευνηθεί το σύστημα Eurodac σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013, το αίτημα εκ νέου ανάληψης προσώπου το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β) ή γ) του παρόντος κανονισμού ή προσώπου το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και του οποίου η αίτηση για διεθνή προστασία δεν έχει απορριφθεί με οριστική απόφαση υποβάλλεται το ταχύτερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση εντός δύο μηνών από την παραλαβή της σύμπτωσης Eurodac, βάσει του άρθρου 17 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013.

Εάν το αίτημα εκ νέου ανάληψης βασίζεται σε αποδεικτικά στοιχεία διαφορετικά από τα στοιχεία που ελήφθησαν από το σύστημα Eurodac, αποστέλλεται στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία το αιτούν κράτος μέλος λαμβάνει γνώση ότι υπεύθυνο για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο μπορεί να είναι άλλο κράτος μέλος.

3. Όταν το αίτημα εκ νέου ανάληψης δεν υποβάλλεται εντός των προθεσμιών της παραγράφου 2, το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου διαμένει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο χωρίς τίτλο διαμονής παρέχει στο εν λόγω πρόσωπο τη δυνατότητα να υποβάλει νέα αίτηση.

4. Όταν πρόσωπο το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του παρόντος κανονισμού και του οποίου η αίτηση για διεθνή προστασία έχει απορριφθεί με οριστική απόφαση σε ένα κράτος μέλος ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους χωρίς τίτλο διαμονής, το δεύτερο κράτος μέλος δύναται είτε να ζητήσει από το πρώτο να αναλάβει εκ νέου το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε να διεξαγάγει διαδικασία επιστροφής, σύμφωνα με την οδηγία 2008/115/ΕΚ.

Όταν το δεύτερο κράτος μέλος αποφασίζει να ζητήσει από το πρώτο να αναλάβει εκ νέου το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, δεν ισχύουν οι κανόνες της οδηγίας 2008/115/ΕΚ.

5. Το αίτημα εκ νέου ανάληψης προσώπου το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) υποβάλλεται με τη χρήση υποδείγματος και συμπεριλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία ή έμμεσες αποδείξεις όπως περιγράφονται στους δύο καταλόγους που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 3 και/ή συναφή στοιχεία από τις δηλώσεις του προσώπου που επιτρέπουν στις αρχές του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να επαληθεύει κατά πόσον είναι υπεύθυνο το κράτος μέλος βάσει των κριτηρίων που θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό.

Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καταρτίζει και επανεξετάζει τακτικά δύο καταλόγους προσδιορίζοντας τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία και έμμεσες αποδείξεις σύμφωνα με τα κριτήρια που θεσπίζονται στο άρθρο 22 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β) και καθορίζει ενιαίους όρους για την προετοιμασία και την υποβολή αιτημάτων εκ νέου ανάληψης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Άρθρο 25

Απάντηση στο αίτημα εκ νέου ανάληψης

1. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα προβαίνει στις απαραίτητες επαληθεύσεις και αποφαίνεται σχετικά με το

αίτημα εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερόμενου προσώπου το ταχύτερο δυνατόν και, σε κάθε περίπτωση όχι αργότερα από ένα μήνα από την ημερομηνία κατά την οποία παρελήφθη το αίτημα. Όταν το αίτημα βασίζεται σε στοιχεία λαμβανόμενα από το σύστημα Eurodac, η εν λόγω προθεσμία μειώνεται σε δύο εβδομάδες.

2. Η έλλειψη απάντησης εντός της προθεσμίας του ενός μηνός ή των δύο εβδομάδων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ισοδυναμεί με αποδοχή του αιτήματος και συνεπάγεται την υποχρέωση εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερόμενου προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης για κατάλληλη διεύθυνση της άφιξης.

ΤΜΗΜΑ IV

Διαδικαστικές εγγυήσεις

Άρθρο 26

Κοινοποίηση της απόφασης μεταφοράς

1. Όταν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δέχεται την αναδοχή ή την εκ νέου ανάληψη του αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ), το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα κοινοποιεί στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο την απόφαση για τη μεταφορά του προς το υπεύθυνο κράτος μέλος και, κατά περίπτωση, για την απόφαση περί μη εξέτασης της αίτησής του για διεθνή προστασία. Εάν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο εκπροσωπείται από νομικό ή άλλο σύμβουλο, τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέξουν να κοινοποιήσουν σε εκείνον την απόφαση και όχι στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο και, κατά περίπτωση, να ανακοινώσουν την απόφαση στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

2. Η απόφαση της παραγράφου 1 περιλαμβάνει πληροφορίες για τα διαθέσιμα ένδικα μέσα, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος αίτησης αναστολής, κατά περίπτωση, και για τις προθεσμίες προσφυγής και μεταφοράς και περιλαμβάνει, εφόσον είναι απαραίτητο, τις πληροφορίες σχετικά με τον τόπο στον οποίο, και την ημερομηνία κατά την οποία, θα πρέπει να παρουσιασθεί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, εφόσον το εν λόγω πρόσωπο μεταβαίνει στο υπεύθυνο κράτος μέλος με δικά του μέσα.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν επίσης ότι οι πληροφορίες σχετικά με τα πρόσωπα και τις οντότητες που μπορούν να παράσχουν νομική συνδρομή στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο τού ανακοινώνονται μαζί με την απόφαση της παραγράφου 1, όταν οι εν λόγω πληροφορίες δεν έχουν ήδη ανακοινωθεί.

3. Όταν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν επικουρείται ή δεν εκπροσωπείται από νομικό ή άλλο σύμβουλο, τα κράτη μέλη τη ενημέρωση αυτή πάντοτε περιλαμβάνει πληροφορίες για τα διαθέσιμα ένδικα μέσα και τις προθεσμίες άσκησής τους, σε γλώσσα την οποία κατανοεί ή ευλόγως τεκμαίρεται ότι κατανοεί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Άρθρο 27

Προσφυγές

1. Ο αιτών ή άλλο πρόσωπο όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ) έχει το δικαίωμα άσκησης πραγματικής προσφυγής, με τη μορφή ένδικου μέσου ή επανεξέτασης, ενώπιον δικαστηρίου, τόσο για τα πραγματικά όσο και για τα νομικά στοιχεία, κατά απόφασης μεταφοράς.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο εύλογο χρονικό διάστημα εντός του οποίου μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής σύμφωνα με την παράγραφο 1.

⁽¹⁾ ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 98.

3. Για τους σκοπούς ένδικων μέσων κατά αποφάσεων μεταφοράς ή επανεξέτασων των αποφάσεων αυτών, τα κράτη μέλη προβλέπουν στο εθνικό δίκαιο:

- α) ότι το ένδικο μέσο ή η επανεξέταση παρέχει στον ενδιαφερόμενο το δικαίωμα να παραμείνει στο συγκεκριμένο κράτος μέλος εν αναμονή του αποτελέσματος του ένδικου μέσου ή της επανεξέτασης ή
- β) η μεταφορά αναστέλλεται αυτόματα και παύει να ισχύει μετά την παρέλευση εύλογου χρονικού διαστήματος, κατά τη διάρκεια του οποίου το δικαστήριο, μετά από λεπτομερή και αυστηρή εξέταση του αιτήματος, λαμβάνει απόφαση για την αναστολή ή μη του ένδικου μέσου ή της επανεξέτασης ή
- γ) το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να ζητήσει εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από δικαστήριο να αναστείλει την εφαρμογή της απόφασης μεταφοράς εν αναμονή του ένδικου μέσου ή της επανεξέτασης που αιτήθηκε. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη δυνατότητα πραγματικής προσφυγής αναστέλλοντας τη μεταφορά έως ότου ληφθεί η απόφαση για το πρώτο αίτημα αναστολής. Η απόφαση για την αναστολή ή μη της εφαρμογής της απόφασης μεταφοράς λαμβάνεται εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, επιτρέποντας, παράλληλα, τη λεπτομερή και αυστηρή εξέταση του αιτήματος αναστολής. Η απόφαση για τη μη αναστολή της εφαρμογής της απόφασης μεταφοράς αναφέρει τους λόγους στους οποίους βασίζεται.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αποφασίσουν αυτεπάγγελτα να αναστείλουν την εφαρμογή της απόφασης μεταφοράς εν αναμονή του ένδικου μέσου ή της επανεξέτασης.

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει πρόσβαση σε νομική συνδρομή και/ή εκπροσώπηση και, εάν απαιτείται, σε γλωσσική βοήθεια.

6. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη χορήγηση, κατόπιν αιτήματος, δωρεάν νομικής συνδρομής, όταν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν μπορεί να καταβάλει τις σχετικές δαπάνες. Όσον αφορά τα τέλη και άλλα έξοδα, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι η μεταχείριση των αιτούντων δεν είναι ευνοϊκότερη από εκείνη που επιφυλάσσεται κατά γενικό κανόνα στους υπηκόους τους σε θέματα σχετικά με τη νομική συνδρομή.

Χωρίς να περιορίζεται αυθαίρετα η πρόσβαση στη νομική συνδρομή, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι δεν χορηγείται δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση, όταν η αρμόδια αρχή ή το δικαστήριο θεωρεί ότι το ένδικο μέσο ή η επανεξέταση δεν έχει πραγματικές πιθανότητες επιτυχίας.

Όταν η απόφαση για τη μη χορήγηση δωρεάν νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο λαμβάνεται από αρχή η οποία δεν είναι δικαστήριο, τα κράτη μέλη προβλέπουν δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά της εν λόγω απόφασης ενώπιον δικαστηρίου.

Κατά την εφαρμογή των απαιτήσεων της παρούσας παραγράφου, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η νομική συνδρομή και εκπροσώπηση

δεν περιορίζονται αυθαίρετα και ότι δεν παρεμποδίζεται η πραγματική πρόσβαση του αιτούντος στη δικαιοσύνη.

Η νομική συνδρομή περιλαμβάνει, οπωσδήποτε, την κατάρτιση των αναγκαίων δικονομικών εγγράφων και την εκπροσώπηση ενώπιον δικαστηρίου και μπορεί να περιορίζεται στους νομικούς συμβούλους ή τους συνηγόρους που καθορίζονται ειδικά από το εθνικό δίκαιο για την παροχή συνδρομής και εκπροσώπησης.

Οι διαδικασίες για την πρόσβαση στη νομική συνδρομή ορίζονται στο εθνικό δίκαιο.

ΤΜΗΜΑ V

Κράτηση για τον σκοπό της μεταφοράς

Άρθρο 28

Κράτηση

1. Τα κράτη μέλη δεν κρατούν ένα πρόσωπο για τον μόνο λόγο ότι υπόκειται στη διαδικασία που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό.

2. Όταν υπάρχει σημαντικός κίνδυνος διαφυγής, τα κράτη μέλη δύνανται να κρατούν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, ούτως ώστε να εξασφαλίζονται οι διαδικασίες μεταφοράς σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, βάσει ατομικής αξιολόγησης και μόνον εφόσον η κράτηση είναι αναλογική, εάν δεν μπορούν να εφαρμοσθούν αποτελεσματικά λιγότερο αυστηρά εναλλακτικά μέτρα.

3. Η κράτηση είναι όσο το δυνατό συντομότερη και δεν διαρκεί περισσότερο από τον χρόνο που εύλογα απαιτείται για την πλήρωση των αναγκαίων διοικητικών διαδικασιών με τη δέουσα επιμέλεια, μέχρι την εκτέλεση της μεταφοράς βάσει του παρόντος κανονισμού.

Όταν ένα πρόσωπο κρατείται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου, η προθεσμία υποβολής αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης δεν υπερβαίνει τον ένα μήνα από την υποβολή της αίτησης. Το κράτος μέλος που διεξάγει τη διαδικασία σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό ζητεί επείγουσα απάντηση σε τέτοιες περιπτώσεις. Η εν λόγω απάντηση δίδεται εντός δύο εβδομάδων από την παραλαβή του αιτήματος. Η έλλειψη απάντησης εντός δύο εβδομάδων ισοδυναμεί με αποδοχή του αιτήματος και συνεπάγεται υποχρέωση αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης πρόβλεψης των κατάλληλων προετοιμασιών για την άφιξη.

Όταν ένα πρόσωπο κρατείται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου, η μεταφορά του εν λόγω προσώπου από το αιτούν κράτος μέλος στο υπεύθυνο κράτος μέλος διεξάγεται μόλις αυτό είναι πρακτικά δυνατό και το αργότερο εντός έξι εβδομάδων από την τυπική ή άτυπη αποδοχή του αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερόμενου προσώπου από άλλο κράτος μέλος ή από τη στιγμή κατά την οποία το ένδικο μέσο ή η προσφυγή παύει να έχει ανασταλτικό χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3.

Όταν το αιτούν κράτος μέλος δεν τηρεί τις προθεσμίες για την υποβολή αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης ή όταν η μεταφορά δεν εκτελείται εντός της προαναφερόμενης στο τρίτο εδάφιο προθεσμίας των έξι εβδομάδων, το πρόσωπο δεν κρατείται πλέον. Τα άρθρα 21, 23, 24 και 29 εξακολουθούν να εφαρμόζονται σχετικά.

4. Όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης προσώπων και τις εγγυήσεις για τους κρατούμενους, προκειμένου να εξασφαλίζονται οι διαδικασίες μεταφορών στο υπεύθυνο κράτος μέλος, εφαρμόζονται τα άρθρα 9, 10 και 11 της οδηγίας 2013/33/ΕΕ.

ΤΜΗΜΑ VI

Μεταφορές

Άρθρο 29

Λεπτομέρειες και προθεσμίες

1. Η μεταφορά του αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ) από το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα προς το υπεύθυνο κράτος μέλος πραγματοποιείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους που υπέβαλε το αίτημα, ύστερα από διαβούλευση μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών, μόλις αυτό είναι πρακτικά δυνατόν και το αργότερο εντός προθεσμίας έξι μηνών από την αποδοχή του αιτήματος περί αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερομένου από άλλο κράτος μέλος ή από την έκδοση οριστικής απόφασης επί ενδίκου μέσου ή επανεξέτασης εφόσον σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3 υπάρχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

Εάν οι μεταφορές στο υπεύθυνο κράτος μέλος εκτελούνται με ελεγχόμενη αναχώρηση ή με συνοδεία, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι εκτελούνται λαμβάνοντας υπόψη τον ανθρώπινο παράγοντα και με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Εάν είναι απαραίτητο, ο αιτών εφοδιάζεται από το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα με άδεια ελεύθερης διέλευσης. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καθορίζει το υπόδειγμα της άδειας ελεύθερης διέλευσης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Το υπεύθυνο κράτος μέλος ενημερώνει το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα, ανάλογα με την περίπτωση, για την ασφαλή άφιξη του ενδιαφερομένου ή για τη μη εμφάνισή του εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας.

2. Εάν η μεταφορά δεν πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας των έξι μηνών, το υπεύθυνο κράτος μέλος απαλλάσσεται των υποχρεώσεων του αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερομένου και η ευθύνη μεταβιβάζεται τότε στο κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται σε ένα έτος κατ' ανώτατο όριο, εάν η μεταφορά δεν κατέστη δυνατόν να πραγματοποιηθεί λόγω φυλάκισης του ενδιαφερομένου ή σε 18 μήνες κατ' ανώτατο όριο αν ο ενδιαφερόμενος διαφεύγει.

3. Εάν ένα πρόσωπο έχει μεταφερθεί εσφαλμένα ή η απόφαση μεταφοράς ακυρώθηκε κατόπιν άσκησης ένδικου μέσου ή επανεξέτασης μετά την εκτέλεση της μεταφοράς, το κράτος μέλος που εκτέλεσε τη μεταφορά αμελλητί αναλαμβάνει εκ νέου το εν λόγω πρόσωπο.

4. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καθορίζει ενιαίους όρους για τη διαβούλευση και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών, ιδίως σε περίπτωση αναβολής ή καθυστέρησης μεταφορών, μεταφορών κατόπιν αυτόματης αποδοχής, μεταφορών ανήλικου ή εξαρτώμενων προσώπων και ελεγχόμενων μεταφορών. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Άρθρο 30

Δαπάνες μεταφορών

1. Οι απαραίτητες δαπάνες για τη μεταφορά αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ) προς το υπεύθυνο κράτος μέλος καλύπτονται από το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά.

2. Όταν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο πρέπει να αποσταλεί πίσω σε κράτος μέλος, λόγω εσφαλμένης μεταφοράς ή απόφασης μεταφοράς που ακυρώθηκε κατόπιν άσκησης ένδικου μέσου ή επανεξέτασης, μετά την εκτέλεση της μεταφοράς, το κράτος μέλος που εκτέλεσε αρχικά τη μεταφορά είναι υπεύθυνο για τις δαπάνες μεταφοράς του ενδιαφερομένου προσώπου πίσω στο έδαφός του.

3. Οι δαπάνες των μεταφορών αυτών δεν μπορούν να βαρύνουν τα πρόσωπα που πρέπει να μεταφερθούν σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 31

Ανταλλαγή συναφών πληροφοριών πριν από την εκτέλεση μεταφοράς

1. Το κράτος μέλος που εκτελεί τη μεταφορά αιτούντος ή άλλου προσώπου που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ) γνωστοποιεί στο υπεύθυνο κράτος μέλος τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του προσώπου που θα μεταφερθεί, τα οποία θεωρούνται δέοντα, συναφή και μη υπερβολικά και τα οποία έχουν ως μόνο στόχο να εξασφαλίσουν ότι οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο στο υπεύθυνο κράτος μέλος έχουν τη δυνατότητα να παράσχουν στο εν λόγω πρόσωπο την κατάλληλη βοήθεια, συμπεριλαμβανομένης της παροχής της άμεσης ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης που απαιτείται για την προστασία των ζωτικών συμφερόντων του και να εξασφαλίσουν τη συνέχεια της προστασίας και των δικαιωμάτων που χορηγούνται από τον παρόντα κανονισμό και από άλλα σχετικά νομικά εργαλεία που αφορούν το άσυλο. Τα δεδομένα αυτά ανακοινώνονται στο υπεύθυνο κράτος μέλος εντός εύλογου χρονικού διαστήματος πριν από την εκτέλεση της μεταφοράς, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι αρμόδιες αρχές του σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο διαθέτουν αρκετό χρόνο για να λάβουν τα αναγκαία μέτρα.

2. Το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά, στον βαθμό που οι εν λόγω πληροφορίες διατίθενται στην αρμόδια αρχή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, διαβιβάζει στο υπεύθυνο κράτος μέλος όλες τις πληροφορίες που έχουν σημασία για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και των άμεσων ειδικών αναγκών του υπό μεταφορά πρόσωπου και συγκεκριμένα:

- α) όλα τα άμεσα μέτρα τα οποία το υπεύθυνο κράτος μέλος πρέπει να λάβει ώστε να εξασφαλίσει ότι καλύπτονται επαρκώς οι ειδικές ανάγκες του προσώπου που θα μεταφερθεί, μεταξύ άλλων, τυχόν απαραίτητη άμεση ιατροφαρμακευτική περίθαλψη,
- β) τα στοιχεία επικοινωνίας των μελών της οικογένειας, συγγενών ή οποιωνδήποτε άλλων προσώπων με τα οποία έχει σχέση στο κράτος μέλος υποδοχής, κατά περίπτωση,
- γ) στην περίπτωση ανηλίκων, πληροφορίες σχετικά με την εκπαίδευσή τους,
- δ) εκτίμηση της ηλικίας του αιτούντος.

3. Η ανταλλαγή πληροφοριών βάσει του παρόντος άρθρου πραγματοποιείται μόνο μεταξύ των αρχών που κοινοποιούνται στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 35 του παρόντος κανονισμού με τη χρήση του ηλεκτρονικού δικτύου επικοινωνίας «DubliNet» που δημιουργήθηκε βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003. Οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται χρησιμοποιούνται μόνο για τον σκοπό της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και δεν τυγχάνουν περαιτέρω επεξεργασίας.

4. Για τη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών, η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, εγκρίνει υπόδειγμα για τη μεταφορά των δεδομένων που απαιτούνται βάσει του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

5. Οι κανόνες που καθορίζονται στο άρθρο 34 παράγραφοι 8 έως 12 εφαρμόζονται στην ανταλλαγή πληροφοριών βάσει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 32

Ανταλλαγή δεδομένων που αφορούν την υγεία πριν από την εκτέλεση μεταφοράς

1. Για τον στόχο μόνο της παροχής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης ή θεραπείας, ιδίως όσον αφορά πρόσωπα με αναπηρία, ηλικιωμένους, εγκύους, ανήλικους και πρόσωπα που έχουν υποστεί βασανιστήρια, βιασμό ή άλλες σοβαρές μορφές ψυχολογικής, σωματικής και σεξουαλικής βίας, το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά διαβιβάζει στο υπεύθυνο κράτος μέλος πληροφορίες, εφόσον αυτές διατίθενται στην αρμόδια αρχή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, σχετικά με οποιεσδήποτε ειδικές ανάγκες του προσώπου που θα μεταφερθεί, στις οποίες σε ειδικές περιπτώσεις μπορούν να περιλαμβάνονται στοιχεία για την κατάσταση της σωματικής ή ψυχικής υγείας του εν λόγω προσώπου. Οι εν λόγω πληροφορίες διαβιβάζονται με κοινό πιστοποιητικό υγείας και τα συνημμένα απαραίτητα έγγραφα. Το υπεύθυνο κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι αυτές οι ειδικές ανάγκες αντιμετωπίζονται δεόντως, συμπεριλαμβανομένης ιδίως οποιασδήποτε ουσιώδους ιατρικής μέριμνας που μπορεί να απαιτείται.

Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, συντάσσει το κοινό πιστοποιητικό υγείας. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 διαβιβάζονται στο υπεύθυνο κράτος μέλος από το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά μόνο εφόσον ο αιτών και/ή ο εκπρόσωπός του έχουν ρητά συναινέσει σε αυτό ή, σε περίπτωση που ο αιτών είναι σωματικά ή νομικά ανίκανος να συναινέσει, όταν αυτό είναι απαραίτητο για την προστασία των ζωτικών συμφερόντων του αιτούντος ή άλλου προσώπου. Η έλλειψη, καθώς και η άρνηση συναινέσης, δεν συνιστά εμπόδιο στην εκτέλεση της μεταφοράς.

3. Η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων που αφορούν την υγεία και αναφέρονται στην παράγραφο 1 διενεργείται μόνο από επαγγελματίες στον τομέα της υγείας που υπόκειται, βάσει του εθνικού δικαίου ή κανόνων που θεσπίζονται από εθνικούς αρμόδιους φορείς, στην υποχρέωση επαγγελματικού απορρήτου ή από άλλο πρόσωπο που υπόκειται σε ισοδύναμη υποχρέωση επαγγελματικού απορρήτου.

4. Η ανταλλαγή πληροφοριών βάσει του παρόντος άρθρου πραγματοποιείται μεταξύ επαγγελματιών του τομέα της υγείας ή άλλων προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 3. Οι ανταλλάσσόμενες πληροφορίες χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς που καθορίζονται στην παράγραφο 1 και δεν τυγχάνουν περαιτέρω επεξεργασίας.

5. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καθορίζει ενιαίους όρους και πρακτικές ρυθμίσεις για την ανταλλαγή των πληροφοριών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

6. Οι κανόνες που καθορίζονται στο άρθρο 34 παράγραφοι 8 έως 12 εφαρμόζονται στην ανταλλαγή πληροφοριών βάσει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 33

Μηχανισμός έγκαιρης προειδοποίησης, προετοιμασίας και διαχείρισης κρίσεων

1. Όταν, βάσει, ιδίως, των πληροφοριών που συλλέγει η ΕΥΥΑ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 439/2010, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού μπορεί να υπονομευθεί λόγω τεκμηριωμένου κινδύνου ιδιαίτερης πίεσης στο σύστημα ασύλου ενός κράτους μέλους και/ή λόγω προβλημάτων στη λειτουργία του συστήματος ασύλου ενός κράτους μέλους, η Επιτροπή, σε συνεργασία με την ΕΥΥΑ, διατυπώνει συστάσεις προς το συγκεκριμένο κράτος μέλος, καλώντας το να καταρτίσει σχέδιο προληπτικής δράσης.

Το εν λόγω κράτος μέλος ενημερώνει το Συμβούλιο και την Επιτροπή για το αν προτίθεται να υποβάλει σχέδιο προληπτικής δράσης, προκειμένου να αντιμετωπίσει την πίεση και/ή τα προβλήματα στη λειτουργία του συστήματος ασύλου, εξασφαλίζοντας, παράλληλα, την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων των αιτούντων διεθνή προστασία.

Ένα κράτος μέλος δύναται, με δική του ευχέρεια και πρωτοβουλία, να καταρτίσει σχέδιο προληπτικής δράσης και επακόλουθες αναθεωρήσεις. Κατά την κατάρτιση του σχεδίου προληπτικής δράσης, το κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει τη βοήθεια της Επιτροπής, άλλων κρατών μελών, της ΕΥΥΑ και άλλων σχετικών οργάνων της Ένωσης.

2. Όταν καταρτίζεται σχέδιο προληπτικής δράσης, το συγκεκριμένο κράτος μέλος το υποβάλλει μαζί με τακτικές εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή του στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή. Στη συνέχεια, η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τα βασικά στοιχεία του σχεδίου προληπτικής δράσης. Η Επιτροπή υποβάλλει εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή του στο Συμβούλιο και τις διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Το συγκεκριμένο κράτος μέλος λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα ώστε να αντιμετωπίσει την κατάσταση της ιδιαίτερης πίεσης στο οικείο σύστημα ασύλου ή να εξασφαλίσει ότι οι ανεπάρκειες που διαπιστώθηκαν θα αντιμετωπισθούν πριν επιδεινωθεί η κατάσταση. Όταν το σχέδιο προληπτικής δράσης περιλαμβάνει μέτρα για την αντιμετώπιση της ιδιαίτερης πίεσης στο σύστημα ασύλου του κράτους μέλους, που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή ζητεί τη συμβουλή της ΕΥΥΑ, πριν υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

3. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει, βάσει ανάλυσης της ΕΥΥΑ, ότι η εφαρμογή του σχεδίου προληπτικής δράσης δεν έχει καλύψει τις ανεπάρκειες που εντοπίστηκαν ή όταν η κατάσταση του ασύλου στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος κινδυνεύει σοβαρά να εξελιχθεί σε κρίση, η οποία είναι απίθανο να αντιμετωπισθεί με σχέδιο προληπτικής δράσης, η Επιτροπή, σε συνεργασία με την ΕΥΥΑ, κατά περίπτωση, δύναται να ζητήσει από το κράτος μέλος να καταρτίσει σχέδιο δράσης για διαχείριση κρίσης και, όταν απαιτείται, τις απαραίτητες αναθεωρήσεις. Το σχέδιο δράσης για διαχείριση κρίσης εξασφαλίζει, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας έγκαιρης προειδοποίησης, προετοιμασίας και διαχείρισης κρίσεων του παρόντος άρθρου, τη συμμόρφωση προς το κεκτημένο της Ένωσης για το άσυλο, ιδίως όσον αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα των αιτούντων διεθνή προστασία.

Μετά το αίτημα κατάρτισης του σχεδίου δράσης για διαχείριση κρίσης, το εν λόγω κράτος μέλος καταρτίζει, σε συνεργασία με την Επιτροπή και την ΕΥΥΑ, το σχέδιο ταχέως και το αργότερο εντός τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος.

Το κράτος μέλος υποβάλλει το οικείο σχέδιο διαχείρισης κρίσεων και διαβιβάζει έκθεση, τουλάχιστον ανά τρίμηνο, σχετικά με την εφαρμογή του, στην Επιτροπή και άλλους σχετικούς φορείς, π.χ. την ΕΥΥΑ, κατά περίπτωση.

Η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για το σχέδιο δράσης για διαχείριση κρίσης, για πιθανές τροποποιήσεις και για την εφαρμογή του. Στις εν λόγω εκθέσεις, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος αναφέρει τα δεδομένα για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης με το σχέδιο δράσης για διαχείριση κρίσης, όπως τη διάρκεια της διαδικασίας, τις συνθήκες κράτησης και την ικανότητα υποδοχής σε σχέση με την εισροή των αιτούντων.

4. Καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας έγκαιρης προειδοποίησης, προετοιμασίας και διαχείρισης κρίσεων του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο παρακολουθεί στενά την κατάσταση και μπορεί να ζητεί περαιτέρω πληροφορίες και να παρέχει πολιτικές κατευθύνσεις, ιδίως όσον αφορά τον επείγοντα χαρακτήρα και τη σοβαρότητα της κατάστασης και, κατά συνέπεια, την ανάγκη κατάρτισης είτε σχεδίου προληπτικής δράσης είτε, εφόσον απαιτείται, σχεδίου δράσης για διαχείριση κρίσης από ένα κράτος μέλος. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δύναται, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας, να συζητούν και να παρέχουν κατευθύνσεις για τυχόν μέτρα αλληλεγγύης, εφόσον κρίνουν ότι ενδείκνυνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 34

Διαβίβαση πληροφοριών

1. Κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει σε οποιοδήποτε κράτος μέλος το ζητήσει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για τον αιτούντα τα οποία είναι προσήκοντα, συναφή και δεν υπερβαίνουν το αναγκαίο μέτρο προκειμένου:

- α) να προσδιορισθεί το υπεύθυνο κράτος μέλος,
- β) να εξετασθεί η αίτηση διεθνούς προστασίας,
- γ) να εκτελεσθούν όλες οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό.

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να καλύπτουν μόνο:

- α) τα στοιχεία ταυτότητας του αιτούντος και, ενδεχομένως, των μελών της οικογένειάς του, συγγενών ή οποιωνδήποτε άλλων προσώπων με τα οποία έχει σχέση (όνομα, επώνυμο και, ενδεχομένως, προηγούμενο όνομα, υποκοριστικά ή ψευδώνυμο, ιδιγένεια, σημερινή ή προηγούμενη, ημερομηνία και τόπος γεννήσεως),
- β) τα έγγραφα ταυτότητας και ταξιδιωτικά έγγραφα (στοιχεία, διάρκεια ισχύος, ημερομηνία έκδοσης, εκδούσα αρχή, τόπος έκδοσης κ.λπ.),
- γ) τα λοιπά απαραίτητα στοιχεία για τον προσδιορισμό της ταυτότητας του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων τα οποία υπόκεινται σε επεξεργασία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 603/2013,

- δ) τους τόπους διαμονής και τα δρομολόγια των ταξιδιών,
- ε) τους τίτλους διαμονής ή τις θεωρήσεις που έχουν εκδοθεί από ένα κράτος μέλος,
- στ) τον τόπο στον οποίο υποβλήθηκε η αίτηση,
- ζ) την ημερομηνία κατάθεσης, ενδεχομένως, προηγούμενης αίτησης διεθνούς προστασίας, την ημερομηνία κατάθεσης της παρούσας αίτησης, το στάδιο της διαδικασίας και το περιεχόμενο της τυχόν ληφθείσας απόφασης.

3. Εξάλλου, και στο μέτρο που αυτό είναι απαραίτητο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, το υπεύθυνο κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από άλλο κράτος μέλος να του γνωστοποιήσει τους λόγους που επικαλείται ο αιτών προς υποστήριξη της αίτησής του και τους λόγους της απόφασης που τυχόν έχει ληφθεί σχετικά με αυτόν. Το άλλο κράτος μέλος μπορεί να αρνηθεί να απαντήσει στο αίτημα που του υποβάλλεται, αν η γνωστοποίηση αυτών των πληροφοριών μπορεί να θίξει τα ουσιαστικά συμφέροντά του ή την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών του ενδιαφερόμενου ή άλλου προσώπου. Σε κάθε περίπτωση, η γνωστοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών εξαρτάται από τη γραπτή συναίνεση του αιτούντος διεθνή προστασία, η οποία λαμβάνεται από το αιτούν κράτος. Σε αυτήν την περίπτωση, ο αιτών πρέπει να γνωρίζει για ποιες συγκεκριμένες πληροφορίες δίνει τη συναίνεσή του.

4. Κάθε αίτημα πληροφοριών αποστέλλεται μόνο στο πλαίσιο ατομικής αίτησης διεθνούς προστασίας. Είναι αιτιολογημένο και, όταν έχει ως στόχο να επαληθεύσει την ύπαρξη κριτηρίου ικανού να θεμελιώσει την ευθύνη του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται, προσδιορίζει σε ποιο αποδεικτικό στοιχείο, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών αξιόπιστων πηγών σχετικά με τα μέσα και τους τρόπους με τους οποίους οι αιτούντες εισήλθαν στα εδάφη των κρατών μελών, ή σε ποιο συγκεκριμένο και επαληθεύσιμο στοιχείο των δηλώσεων του αιτούντος βασίζεται. Εξυπακούεται ότι αυτές καθεαυτές οι σχετικές πληροφορίες των αξιόπιστων πηγών δεν επαρκούν για να καθορισθεί η ευθύνη και η αρμοδιότητα του κράτους μέλους βάσει του παρόντος κανονισμού, αλλά μπορούν να συμβάλουν στην αξιολόγηση άλλων ενδείξεων σχετικών με τον αιτούντα ατομικά.

5. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα είναι υποχρεωμένο να απαντήσει εντός προθεσμίας πέντε εβδομάδων. Κάθε καθυστέρηση της απάντησης δικαιολογείται δεόντως. Η μη συμμόρφωση με την προθεσμία των πέντε εβδομάδων δεν απαλλάσσει το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα από την υποχρέωση απάντησης. Εάν η έρευνα που διεξάγεται από το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα το οποίο δεν τήρησε τη μέγιστη προθεσμία καταλήξει σε πληροφορίες που καταδεικνύουν ότι αυτό είναι υπεύθυνο, το εν λόγω κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί την εκπνοή των προθεσμιών που προβλέπονται στα άρθρα 21, 23 και 24 ως λόγο άρνησης της συμμόρφωσης με αίτημα αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης. Σε αυτήν την περίπτωση, οι προθεσμίες που προβλέπονται στα άρθρα 21, 23 και 24 για την υποβολή αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης παρατείνονται κατά χρονικό διάστημα ανάλογο με την καθυστέρηση απάντησης από το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

6. Η ανταλλαγή πληροφοριών διενεργείται κατόπιν αιτήματος ενός κράτους μέλους και μπορεί να πραγματοποιείται μόνο μεταξύ αρχών ο διορισμός των οποίων από κάθε κράτος μέλος έχει ανακοινωθεί στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 1.

7. Οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς που προβλέπονται στην παράγραφο 1. Σε κάθε κράτος μέλος, αυτές οι πληροφορίες μπορούν, ανάλογα με το χαρακτήρα τους και την αρμοδιότητα της αποδέκτριας αρχής, να γνωστοποιούνται μόνο στις διοικητικές και δικαστικές αρχές που είναι επιφορτισμένες με:

- α) τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους,
- β) την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας,
- γ) την εκτέλεση οποιασδήποτε υποχρέωσης που απορρέει από τον παρόντα κανονισμό.

8. Το κράτος μέλος που διαβιβάζει τις πληροφορίες μεριμνά για την ακρίβειά τους και την ενημέρωσή τους. Εάν προκύψει ότι αυτό διαβίβασε ανακριβή δεδομένα ή δεδομένα που δεν έπρεπε να διαβιβασθούν, τα κράτη μέλη προς τα οποία απευθύνονται αυτά τα δεδομένα ενημερώνονται αμέσως. Οφείλουν να τα διορθώσουν ή να μεριμνούν για τη διαγραφή τους.

9. Ο αιτών έχει το δικαίωμα να ενημερώνεται, κατόπιν αιτήματός του, για τυχόν δεδομένα που υποβάλλονται σε επεξεργασία και τον αφορούν.

Εάν ο αιτών διαπιστώσει ότι τα δεδομένα υπεβλήθησαν σε επεξεργασία κατά παραβίαση του παρόντος κανονισμού ή της οδηγίας 95/46/ΕΚ, ιδίως λόγω του ελλιπούς ή ανακριβούς χαρακτήρα τους, έχει το δικαίωμα να ζητάει τη διόρθωση ή τη διαγραφή τους.

Η αρχή που πραγματοποιεί τη διόρθωση ή τη διαγραφή των δεδομένων ενημερώνει σχετικά, ανάλογα με την περίπτωση, το κράτος μέλος που εξέδωσε ή παρέλαβε τις εν λόγω πληροφορίες.

Ο αιτών έχει το δικαίωμα να εγείρει αγωγή ή να προβεί σε καταγγελία ενώπιον των αρμόδιων αρχών ή δικαστηρίων του κράτους μέλους που απέρριψε το δικαίωμα πρόσβασης ή το δικαίωμα διόρθωσης ή διαγραφής δεδομένων που τον αφορούν.

10. Κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τηρεί μνεία της διαβίβασης και της παραλαβής των πληροφοριών που ανταλλάσσονται, στον ατομικό φάκελο του ενδιαφερομένου προσώπου και/ή σε μητρώο.

11. Τα δεδομένα που ανταλλάσσονται διατηρούνται για διάστημα που δεν υπερβαίνει εκείνο που είναι αναγκαίο για τους σκοπούς για τους οποίους αντηλλάγησαν.

12. Εάν τα δεδομένα δεν υποβληθούν σε αυτόματη επεξεργασία ή δεν περιέχονται ή δεν πρόκειται να καταχωρισθούν σε αρχείο, κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσει την τήρηση του παρόντος άρθρου με αποτελεσματικά μέτρα ελέγχου.

Άρθρο 35

Αρμόδιες αρχές και πόροι

1. Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή αμελλητί τις ειδικές αρχές που είναι υπεύθυνες για την εκτέλεση των υποχρεώσεων οι οποίες απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό και τις τυχόν τροποποιήσεις του. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές αυτές να διαθέτουν τους απαραίτητους πόρους για να φέρουν σε πέρας τα καθήκοντα τους και, ιδίως, για να ανταποκρίνονται, εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών, σε αιτήματα πληροφοριών, καθώς και σε αιτήματα αναδοχής και εκ νέου ανάληψης των αιτούντων.

2. Η Επιτροπή δημοσιεύει ενοποιημένο κατάλογο των αρχών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Εάν υπάρχουν τυχόν τροποποιήσεις του, η Επιτροπή δημοσιεύει επικαιροποιημένο ενοποιημένο κατάλογο ετησίως.

3. Οι αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 λαμβάνουν την αναγκαία κατάρτιση όσον αφορά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

4. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, θεσπίζει ασφαλείς διαύλους ηλεκτρονικής επικοινωνίας μεταξύ των αρχών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, προκειμένου να διαβιβάζονται τα αιτήματα, οι απαντήσεις και όλη η αλληλογραφία και να εξασφαλίζεται ότι οι αποστολές λαμβάνουν αυτομάτως ηλεκτρονική απόδειξη παραλαβής. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Άρθρο 36

Διοικητικοί διακανονισμοί

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν, διμερώς, διοικητικούς διακανονισμούς σχετικά με τις πρακτικές λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να διευκολύνεται η εφαρμογή του και να αυξάνεται η αποτελεσματικότητά του. Αυτοί οι διακανονισμοί μπορούν να αφορούν:

α) ανταλλαγές υπαλλήλων συνδέσμων,

β) απλούστευση των διαδικασιών και μείωση των προθεσμιών διαβίβασης και εξέτασης των αιτημάτων αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης αιτούντων.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να διατηρούν τους διοικητικούς διακανονισμούς που συνάπτονται βάσει του κανονισμού (ΕΚ)

αριθ. 343/2003. Στον βαθμό που οι διακανονισμοί αυτοί δεν συνάδουν με τον παρόντα κανονισμό, τα συγκεκριμένα κράτη μέλη τους τροποποιούν ώστε να εξαλειφθούν τυχόν ασυμβατότητες που έχουν παρατηρηθεί.

3. Πριν συνάψουν ή τροποποιήσουν διακανονισμό της παραγράφου 1 στοιχείο β), τα συγκεκριμένα κράτη μέλη ζητούν τη γνώμη της Επιτροπής όσον αφορά τη συμβατότητά του με τον παρόντα κανονισμό.

4. Εάν η Επιτροπή θεωρεί ότι οι διακανονισμοί της παραγράφου 1 στοιχείο β) είναι ασύμβατοι με τον παρόντα κανονισμό, ενημερώνει, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, τα συγκεκριμένα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για την τροποποίηση του εν λόγω διακανονισμού εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, ώστε να εξαλειφθούν τυχόν ασυμβατότητες που έχουν παρατηρηθεί.

5. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή όλους τους διακανονισμούς της παραγράφου 1, καθώς και κάθε καταγγελία ή τροποποίησή τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗ

Άρθρο 37

Συνδιαλλαγή

1. Όταν τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επιλύσουν διαφορά τους για οποιοδήποτε θέμα σχετικό με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, μπορούν να προσφύγουν στη διαδικασία συνδιαλλαγής που προβλέπεται στην παράγραφο 2.

2. Η διαδικασία συνδιαλλαγής κινείται με αίτημα ενός των διαφωνούντων κρατών μελών, το οποίο απευθύνεται στον πρόεδρο της επιτροπής που συστάθηκε βάσει του άρθρου 44. Αποδεχόμενα την προσφυγή στη διαδικασία συνδιαλλαγής, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη αναλαμβάνουν τη δέσμευση να λάβουν πλήρως υπόψη τη λύση που θα προταθεί.

Ο πρόεδρος της επιτροπής ορίζει τρία μέλη της επιτροπής εκπροσωπούμενα από τρία κράτη μέλη που δεν εμπλέκονται στην υπόθεση. Αυτά τα μέλη της επιτροπής λαμβάνουν γραπτώς ή προφορικά τα επιχειρήματα των μερών και μετά από διαβούλευση προτείνουν, εντός μηνός, λύση η οποία ενδεχομένως απορρύνει από ψηφοφορία.

Της διαβούλευσης προεδρεύει ο πρόεδρος της επιτροπής ή ο αναπληρωτής του. Ο προεδρεύων μπορεί να εκφράσει την άποψή του, αλλά δεν συμμετέχει στην ψηφοφορία.

Η προτεινόμενη λύση, είτε γίνει δεκτή είτε απορριφθεί από τα μέρη, είναι οριστική και αμετάκλητη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΧ

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 38

Ασφάλεια και προστασία δεδομένων

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για την ασφάλεια των διαβιβαζόμενων προσωπικών δεδομένων και, συγκεκριμένα, για την αποφυγή παράνομης ή άνευ αδειάς πρόσβασης ή κοινολόγησης, αλλοίωσης ή απώλειας προσωπικών δεδομένων που αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας.

Κάθε κράτος μέλος προβλέπει ότι η εθνική εποπτική αρχή ή αρχές που έχουν οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1 της οδηγίας 95/46/ΕΚ παρακολουθούν ανεξάρτητα, σύμφωνα με το αντίστοιχο εθνικό δίκαιο, τη νομιμότητα της επεξεργασίας, βάσει του παρόντος κανονισμού, των προσωπικών δεδομένων από το συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Άρθρο 39

Απόρρητο

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρχές του άρθρου 35 δεσμεύονται από τους κανόνες περί απορρήτου στο εθνικό δίκαιο, όσον αφορά κάθε πληροφορία που λαμβάνουν κατά τη διάρκεια της εργασίας τους.

Άρθρο 40

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι κάθε μη ορθή χρήση δεδομένων που υπέστησαν επεξεργασία σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό τιμωρείται με επιβολή κυρώσεων, που είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές και περιλαμβάνουν διοικητικές και/ή ποινικές κυρώσεις σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 41

Μεταβατικά μέτρα

Όταν η εν λόγω αίτηση έχει υποβληθεί μετά την ημερομηνία του άρθρου 49 δεύτερο εδάφιο, τα γεγονότα που μπορούν να θεμελιώσουν την ευθύνη ενός κράτους μέλους δυνάμει του παρόντος κανονισμού λαμβάνονται υπόψη ακόμη και αν είναι προγενέστερα αυτής της ημερομηνίας, εξαιρουμένων των γεγονότων που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 2.

Άρθρο 42

Υπολογισμός προθεσμιών

Οι προθεσμίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό υπολογίζονται ως εξής:

α) Εάν μια προθεσμία προσδιορίζεται σε ημέρες, εβδομάδες ή μήνες, πρέπει να υπολογίζεται από τη στιγμή κατά την οποία επέρχεται ένα γεγονός ή διενεργείται μια πράξη, η δε ημέρα κατά την οποία επέρχεται το γεγονός ή διενεργείται η πράξη δεν υπολογίζεται στην εν λόγω προθεσμία.

β) Εάν μια προθεσμία προσδιορίζεται σε εβδομάδες ή μήνες, λήγει με την παρέλευση της ημέρας της τελευταίας εβδομάδας ή μήνα, η οποία είναι η ίδια ημέρα της εβδομάδας ή η ίδια ημερομηνία με την ημέρα κατά την οποία έλαβε χώρα το γεγονός ή διενεργήθηκε η πράξη που αποτελεί την αφετηρία της προθεσμίας. Όταν, σε προθεσμία προσδιοριζόμενη σε μήνες, δεν υπάρχει, στον τελευταίο μήνα, ημερομηνία αντίστοιχη της ημερομηνίας λήξης της προθεσμίας, η προθεσμία λήγει με την παρέλευση της τελευταίας ημέρας του μήνα αυτού.

γ) Στις προθεσμίες συνυπολογίζονται τα Σάββατα, οι Κυριακές και οι επίσημες εορτές των οικείων κρατών μελών.

Άρθρο 43

Εδαφικό πεδίο εφαρμογής

Όσον αφορά τη Γαλλική Δημοκρατία, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στο ευρωπαϊκό έδαφος της.

Άρθρο 44

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η επιτροπή αυτή είναι επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Όταν η επιτροπή δεν διατυπώνει γνώμη, η Επιτροπή δεν εγκρίνει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και ισχύει το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 45

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης πράξεων κατ' εξουσιοδότηση ανατίθεται στην Επιτροπή σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

2. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 5 και στο άρθρο 16 παράγραφος 3 ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο 5 ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρώς για περιόδους της αυτής διάρκειας, εκτός εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλλει αντίρρηση σε αυτήν την ανανέωση το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη εκάστης περιόδου.

3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 5 και στο άρθρο 16 παράγραφος 3 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης θέτει τέρμα στην ανάθεση της εξουσίας που καθορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Τίθεται σε ισχύ την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευση της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ήδη ισχύουν.

4. Αμέσως μετά την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 5 και του άρθρου 16 παράγραφος 3 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός τεσσάρων μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εάν, πριν λήξει η εν λόγω προθεσμία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλλουν αντιρρήσεις. Η εν λόγω προθεσμία παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 46

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

Μέχρι τις 21 Ιουλίου 2016, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και προτείνει, ενδεχομένως, τις απαραίτητες τροποποιήσεις. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή κάθε χρήσιμη πληροφορία για την προετοιμασία αυτής της έκθεσης έξι μήνες το αργότερο πριν λήξει η εν λόγω προθεσμία.

Η Επιτροπή, μετά από την υποβολή της εν λόγω έκθεσης, υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και, ταυτόχρονα, εκθέσεις για την εφαρμογή του συστήματος Eurodac, όπως προβλέπεται από το άρθρο 40 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 603/2013.

Άρθρο 47

Στατιστικά στοιχεία

Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 862/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, περί κοινοτικών στατιστικών για τη μετανάστευση και τη διεθνή προστασία⁽¹⁾, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, 26 Ιουνίου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
A. SHATTER

στην Επιτροπή (Eurostat) στατιστικά στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003.

Άρθρο 48

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003 καταργείται.

Το άρθρο 11 παράγραφος 1 και τα άρθρα 13, 14 και 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 καταργούνται.

Οι αναφορές στον καταργούμενο κανονισμό ή στα καταργούμενα άρθρα νοούνται ως αναφορές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που παρατίθεται στο παράρτημα II.

Άρθρο 49

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ισχύει για τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται από την πρώτη ημέρα του έκτου μήνα μετά την έναρξη ισχύος του και, από την ημερομηνία αυτή, θα ισχύει για κάθε αίτηση αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης αιτούντων, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας κατά την οποία έγινε η αίτηση. Ο προσδιορισμός του υπεύθυνου κράτους μέλους για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας η οποία υποβάλλεται πριν από αυτή την ημερομηνία πραγματοποιείται σύμφωνα με τα κριτήρια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003.

Οι αναφορές στον παρόντα κανονισμό στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 603/2013, στην οδηγία 2013/32/ΕΕ και στην οδηγία 2013/33/ΕΕ θεωρούνται, έως τις ημερομηνίες εφαρμογής τους, ως παραπομπές στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2725/2000⁽²⁾, στην οδηγία 2003/9/ΕΚ⁽³⁾ και στην οδηγία 2005/85/ΕΚ⁽⁴⁾ αντίστοιχα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 199 της 31.7.2007, σ. 23.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2725/2000 του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με τη θέσπιση του «Eurodac» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή της σύμβασης του Δουβλίνου (ΕΕ L 316 της 15.12.2000, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 2003/9/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη (ΕΕ L 31 της 6.2.2003, σ. 18).

⁽⁴⁾ Οδηγία 2005/85/ΕΚ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα (ΕΕ L 326 της 13.12.2005, σ. 13).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Καταργούμενοι κανονισμοί (που αναφέρονται στο άρθρο 48)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου

(ΕΕ L 50 της 25.2.2003, σ. 1).

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 της Επιτροπής μόνο άρθρο 11 παράγραφος 1 και άρθρα 13, 14 και 17

(ΕΕ L 222 της 5.9.2003, σ. 3).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Πίνακας αντιστοιχίας

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2 στοιχείο α)	Άρθρο 2 στοιχείο α)
Άρθρο 2 στοιχείο β)	διαγράφεται
Άρθρο 2 στοιχείο γ)	Άρθρο 2 στοιχείο β)
Άρθρο 2 στοιχείο δ)	Άρθρο 2 στοιχείο γ)
Άρθρο 2 στοιχείο ε)	Άρθρο 2 στοιχείο δ)
Άρθρο 2 στοιχείο στ)	Άρθρο 2 στοιχείο ε)
Άρθρο 2 στοιχείο ζ)	Άρθρο 2 στοιχείο στ)
—	Άρθρο 2 στοιχείο η)
—	Άρθρο 2 στοιχείο θ)
Άρθρο 2 στοιχείο η)	Άρθρο 2 στοιχείο ι)
Άρθρο 2 στοιχείο θ)	Άρθρο 2 στοιχείο ζ)
—	Άρθρο 2 στοιχείο ια)
Άρθρο 2 στοιχεία ι) και ια)	Άρθρο 2 στοιχεία ιβ) και ιγ)
—	Άρθρο 2 στοιχείο ιδ)
Άρθρο 3 παράγραφος 1	Άρθρο 3 παράγραφος 1
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 17 παράγραφος 1
Άρθρο 3 παράγραφος 3	Άρθρο 3 παράγραφος 3
Άρθρο 3 παράγραφος 4	Άρθρο 4 παράγραφος 1 εισαγωγική φράση
—	Άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως στ)
—	Άρθρο 4 παράγραφοι 2 και 3
Άρθρο 4 παράγραφοι 1 έως 5	Άρθρο 20 παράγραφοι 1 έως 5
—	Άρθρο 20 παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο
—	Άρθρο 5
—	Άρθρο 6
Άρθρο 5 παράγραφος 1	Άρθρο 7 παράγραφος 1
Άρθρο 5 παράγραφος 2	Άρθρο 7 παράγραφος 2
—	Άρθρο 7 παράγραφος 3
Άρθρο 6 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 8 παράγραφος 1
—	Άρθρο 8 παράγραφος 3
Άρθρο 6 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 8 παράγραφος 4
Άρθρο 7	Άρθρο 9

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 8	Άρθρο 10
Άρθρο 9	Άρθρο 12
Άρθρο 10	Άρθρο 13
Άρθρο 11	Άρθρο 14
Άρθρο 12	Άρθρο 15
—	Άρθρο 16
Άρθρο 13	Άρθρο 3 παράγραφος 2
Άρθρο 14	Άρθρο 11
Άρθρο 15 παράγραφος 1	Άρθρο 17 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 15 παράγραφος 2	Άρθρο 16 παράγραφος 1
Άρθρο 15 παράγραφος 3	Άρθρο 8 παράγραφος 2
Άρθρο 15 παράγραφος 4	Άρθρο 17 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο
Άρθρο 15 παράγραφος 5	Άρθρο 8 παράγραφοι 5 και 6 και άρθρο 16 παράγραφος 2
Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο α)
Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 18 παράγραφος 2
Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο γ)	Άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο δ)	Άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ)
Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο ε)	Άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο δ)
Άρθρο 16 παράγραφος 2	Άρθρο 19 παράγραφος 1
Άρθρο 16 παράγραφος 3	Άρθρο 19 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
—	Άρθρο 19 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 16 παράγραφος 4	Άρθρο 19 παράγραφος 3
—	Άρθρο 19 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 17	Άρθρο 21
Άρθρο 18	Άρθρο 22
Άρθρο 19 παράγραφος 1	Άρθρο 26 παράγραφος 1
Άρθρο 19 παράγραφος 2	Άρθρο 26 παράγραφος 2 και άρθρο 27 παράγραφος 1
—	Άρθρο 27 παράγραφοι 2 έως 6
Άρθρο 19 παράγραφος 3	Άρθρο 29 παράγραφος 1
Άρθρο 19 παράγραφος 4	Άρθρο 29 παράγραφος 2
—	Άρθρο 29 παράγραφος 3
Άρθρο 19 παράγραφος 5	Άρθρο 29 παράγραφος 4
Άρθρο 20 παράγραφος 1, εισαγωγική φράση	Άρθρο 23 παράγραφος 1
—	Άρθρο 23 παράγραφος 2
—	Άρθρο 23 παράγραφος 3

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003	Παρών κανονισμός
—	Άρθρο 23 παράγραφος 4
Άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Άρθρο 23 παράγραφος 5 πρώτο εδάφιο
—	Άρθρο 24
Άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 25 παράγραφος 1
Άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχείο γ)	Άρθρο 25 παράγραφος 2
Άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχείο δ)	Άρθρο 29 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχείο ε)	Άρθρο 26 παράγραφοι 1 και 2, άρθρο 27 παράγραφος 1 και άρθρο 29 παράγραφος 1 δεύτερο και τρίτο εδάφιο
Άρθρο 20 παράγραφος 2	Άρθρο 29 παράγραφος 2
Άρθρο 20 παράγραφος 3	Άρθρο 23 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 20 παράγραφος 4	Άρθρο 29 παράγραφος 4
—	Άρθρο 28
—	Άρθρο 30
—	Άρθρο 31
—	Άρθρο 32
—	Άρθρο 33
Άρθρο 21 παράγραφοι 1 έως 9	Άρθρο 34 παράγραφοι 1 έως 9 πρώτο έως τρίτο εδάφιο
—	Άρθρο 34 παράγραφος 9 τέταρτο εδάφιο
Άρθρο 21 παράγραφοι 10 έως 12	Άρθρο 34 παράγραφοι 10 έως 12
Άρθρο 22 παράγραφος 1	Άρθρο 35 παράγραφος 1
—	Άρθρο 35 παράγραφος 2
—	Άρθρο 35 παράγραφος 3
Άρθρο 22 παράγραφος 2	Άρθρο 35 παράγραφος 4
Άρθρο 23	Άρθρο 36
—	Άρθρο 37
—	Άρθρο 40
Άρθρο 24 παράγραφος 1	—
Άρθρο 24 παράγραφος 2	Άρθρο 41
Άρθρο 24 παράγραφος 3	—
Άρθρο 25 παράγραφος 1	Άρθρο 42
Άρθρο 25 παράγραφος 2	—
Άρθρο 26	Άρθρο 43

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 27 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 44 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 27 παράγραφος 3	—
—	Άρθρο 45
Άρθρο 28	Άρθρο 46
—	Άρθρο 47
—	Άρθρο 48
Άρθρο 29	Άρθρο 49

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1560/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 11 παράγραφος 1	—
Άρθρο 13 παράγραφος 1	Άρθρο 17 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 13 παράγραφος 2	Άρθρο 17 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 13 παράγραφος 3	Άρθρο 17 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο
Άρθρο 13 παράγραφος 4	Άρθρο 17 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 14	Άρθρο 37
Άρθρο 17 παράγραφος 1	Άρθρα 9 και 10 και άρθρο 17 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 17 παράγραφος 2	Άρθρο 34 παράγραφος 3

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καλούν την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο, με την επιφύλαξη του δικαιώματός της για ανάληψη πρωτοβουλίας, αναθεώρησης του άρθρου 8, παράγραφος 4 του αναδιατυπωμένου κανονισμού του Δουβλίνου, όταν το Δικαστήριο αποφανθεί επί της υπόθεσης C-648/11 MA κ.α. κατά υφυπουργού Εσωτερικών και το αργότερο εντός των προθεσμιών του άρθρου 46 του κανονισμού του Δουβλίνου. Τότε, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα ασκήσουν τις νομοθετικές αρμοδιότητές τους, λαμβάνοντας υπόψη το μείζον συμφέρον του παιδιού.

Η Επιτροπή, με πνεύμα συμβιβασμού και προκειμένου να εγκριθεί αμέσως η πρόταση, δέχεται να εξετάσει αυτή την υπόδειξη, η οποία θεωρεί ότι περιορίζεται στις συγκεκριμένες περιστάσεις και δεν δημιουργεί προηγούμενο.

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2013/32/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Ιουνίου 2013

σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιτύπωση)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 78 παράγραφος 2 στοιχείο δ),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αφού ζήτησε τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Είναι σκόπιμο να επέλθουν ορισμένες ουσιώδεις αλλαγές στην οδηγία 2005/85/ΕΚ, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα ⁽³⁾. Για λόγους σαφήνειας, είναι σκόπιμη η αναδιτύπωση της εν λόγω οδηγίας.

(2) Η κοινή πολιτική ασύλου, που περιλαμβάνει το κοινό ευρωπαϊκό σύστημα για το άσυλο, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ανοικτού σε εκείνους οι οποίοι, αναγκασμένοι από τις περιστάσεις, αναζητούν νομίμως προστασία στην Ένωση. Η πολιτική αυτή θα πρέπει να διέπεται από την αρχή της αλληλεγγύης και της δίκαιης κατανομής ευθυνών μεταξύ των κρατών μελών, μεταξύ άλλων και στο οικονομικό επίπεδο.

(3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά την έκτακτη σύνοδο στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, συμφώνησε να καταβληθεί προσπάθεια για τη θέσπιση κοινού ευρωπαϊκού συστήματος για το άσυλο, με βάση την πλήρη και συνολική εφαρμογή της σύμβασης της Γενεύης σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων της 28ης Ιουλίου 1951, όπως τροποποιήθηκε με το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967 («σύμβαση της Γενεύης»), επιβεβαιώνοντας έτσι την αρχή της μη επαναπροώθησης και διασφαλίζοντας ότι κανείς δεν αποστέλλεται πίσω σε μέρος όπου θα υφίστατο διώξεις.

(4) Στα συμπεράσματα του Τάμπερε αναφέρεται ότι το κοινό ευρωπαϊκό σύστημα για το άσυλο θα πρέπει βραχυπρόθεσμα να περιλαμβάνει κοινές απαιτήσεις για δίκαιες και αποτελεσματικές διαδικασίες ασύλου στα κράτη μέλη και, πιο μακροπρόθεσμα, ενωσιακούς κανόνες που θα καταλήξουν σε κοινή διαδικασία ασύλου στην Ένωση.

(5) Η πρώτη φάση του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου επιτεύχθηκε μέσω της έκδοσης των συναφών νομικών πράξεων που προβλέπονται στις Συνθήκες, συμπεριλαμβανομένης της οδηγίας 2005/85/ΕΚ, η οποία συνιστούσε ένα πρώτο μέτρο στις διαδικασίες ασύλου.

(6) Στις 4 Νοεμβρίου 2004, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε το πρόγραμμα της Χάγης, το οποίο καθορίζει τους στόχους που πρέπει να υλοποιηθούν στον τομέα της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης κατά την περίοδο 2005-2010. Στο πλαίσιο αυτό, το πρόγραμμα της Χάγης κάλεσε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ολοκληρώσει την αξιολόγηση των νομικών πράξεων της πρώτης φάσης και να υποβάλει τις νομικές πράξεις και τα μέτρα της δεύτερης φάσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο. Κατ'εφαρμογή του προγράμματος της Χάγης, ο στόχος που πρέπει να επιδιωχθεί σε σχέση με την εγκαθίδρυση κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου είναι η θέσπιση κοινής διαδικασίας ασύλου και ομοιόμορφου καθεστώτος το οποίο να ισχύει σε ολόκληρη την Ένωση.

(7) Στο Ευρωπαϊκό σύμφωνο για τη μετανάστευση και το άσυλο, το οποίο εγκρίθηκε στις 16 Οκτωβρίου 2008, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επεσήμανε ότι εξακολουθούσαν να υφίστανται σημαντικές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την παροχή προστασίας και ζητούσε την ανάληψη νέων πρωτοβουλιών, ιδίως πρότασης για τη θέσπιση ενιαίας διαδικασίας ασύλου που να συμπεριλαμβάνει κοινές εγγυήσεις, ενόψει της ολοκλήρωσης της εγκαθίδρυσης κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου, όπως προβλέπεται στο πρόγραμμα της Χάγης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 24 της 28.1.2012, σ. 79.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Απριλίου 2011 (ΕΕ C 296 Ε της 2.10.2012, σ. 184) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 6ης Ιουνίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Ιουνίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ ΕΕ L 326 της 13.12.2005, σ. 13.

- (8) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στη συνεδρίασή του στις 10 και 11 Δεκεμβρίου 2009, ενέκρινε το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, το οποίο επανέλαβε τη δέσμευση προς τον στόχο της εγκαθίδρυσης μέχρι το 2012 ενός κοινού χώρου προστασίας και αλληλεγγύης, που βασίζεται σε κοινή διαδικασία ασύλου και ομοιόμορφου καθεστώτος για τα πρόσωπα στα οποία χορηγείται διεθνής προστασία με βάση υψηλές προδιαγραφές ασφαλείας, και δικαίες και αποτελεσματικές διαδικασίες. Στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης τονίστηκε ότι τα πρόσωπα που χρήζουν διεθνούς προστασίας πρέπει να έχουν εγγυημένη πρόσβαση σε νομικά ασφαλείς και αποτελεσματικές διαδικασίες. Σύμφωνα με το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, θα πρέπει να προσφέρεται στα πρόσωπα ισότιμο επίπεδο μεταχείρισης όσον αφορά όσον αφορά τις διαδικαστικές ρυθμίσεις και τον προσδιορισμό του παρεχόμενου καθεστώτος, ανεξάρτητα από το κράτος μέλος στο οποίο καταθέτουν αίτηση διεθνούς προστασίας. Στόχος είναι οι παρεμφερείς υποθέσεις να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο και να καταλήγουν στο ίδιο αποτέλεσμα.
- (9) Οι πόροι του Ευρωπαϊκού Ταμείου για τους Πρόσφυγες και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο (EYΥΑ) είναι σκόπιμο να αξιοποιούνται με σκοπό την επαρκή υποστήριξη των προσπαθειών των κρατών μελών για την εφαρμογή των απαιτήσεων που θεσπίζονται κατά τη δεύτερη φάση του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου, ιδίως δε των κρατών μελών εκείνων που αντιμετωπίζουν ιδιαίζουσες και δυσανάλογα μεγάλες πιέσεις για τα συστήματα ασύλου τους, εξαιτίας ειδικότερα της γεωγραφικής ή δημογραφικής τους κατάστασης.
- (10) Κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές της EYΥΑ.
- (11) Με σκοπό να διασφαλισθεί η σφαιρική και αποτελεσματική εκτίμηση των αναγκών διεθνούς προστασίας των αιτούντων κατά την έννοια της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας⁽¹⁾, το πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με τις διαδικασίες χορήγησης και ανάκλησης διεθνούς προστασίας ενδεικνύεται να στηρίζεται στην έννοια ενιαίας διαδικασίας.
- (12) Κύριος στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η περαιτέρω ανάπτυξη απαιτήσεων για τις διαδικασίες χορήγησης και ανάκλησης της διεθνούς προστασίας στα κράτη μέλη ενόψει της δημιουργίας κοινής διαδικασίας ασύλου στην Ένωση.
- (13) Η προσέγγιση των κανόνων σχετικά με τις διαδικασίες χορήγησης και ανάκλησης της διεθνούς προστασίας αναμένεται να συμβάλει στον περιορισμό των δευτερογενών μετακινήσεων των αιτούντων διεθνή προστασία μεταξύ των κρατών μελών, όταν αυτές οφείλονται στις διαφορές των νομικών πλαισίων, και να οδηγήσει στη δημιουργία ισοδύναμων συνθηκών για την εφαρμογή της οδηγίας 2011/95/ΕΕ στα κράτη μέλη.
- (14) Θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ περισσότερο ευνοϊκές διατάξεις για τους υπηκόους τρίτων χωρών ή τους ανιθαγενείς που ζητούν διεθνή προστασία από κράτος μέλος, όταν το αίτημα θεωρείται ότι βασίζεται στο γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος χρήζει διεθνούς προστασίας κατά την έννοια της οδηγίας 2011/95/ΕΕ.
- (15) Όσον αφορά τη μεταχείριση των προσώπων που εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη δεσμεύονται από υποχρεώσεις που υπέχουν από πράξεις διεθνούς δικαίου στις οποίες είναι μέρη.
- (16) Είναι βασικό να λαμβάνονται οι αποφάσεις για όλες τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας με βάση τα γεγονότα και πρωτίτως από αρχές το προσωπικό των οποίων έχει την απαραίτητη γνώση ή κατάρτιση στον τομέα της διεθνούς προστασίας.
- (17) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι αιτήσεις για διεθνή προστασία εξετάζονται και οι αποφάσεις επ' αυτών λαμβάνονται αντικειμενικά και αμερόληπτα, είναι αναγκαίο οι επαγγελματίες που ενεργούν στο πλαίσιο των διαδικασιών της παρούσας οδηγίας να εκτελούν τις δραστηριότητές τους τηρώντας απαρέγκλιτα τις ισχύουσες δεοντολογικές αρχές.
- (18) Είναι προς το συμφέρον τόσο των κρατών μελών όσο και των αιτούντων διεθνή προστασία να λαμβάνεται απόφαση επί των αιτήσεων το συντομότερο δυνατό, με την επιφύλαξη της διεξαγωγής κατάλληλης και πλήρους εξέτασης.
- (19) Προκειμένου να μειώνεται η συνολική διάρκεια της διαδικασίας σε ορισμένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την ευελιξία, σύμφωνα με τις εθνικές ανάγκες τους, να εξετάζουν κατά προτεραιότητα μια αίτηση πριν από άλλες, προηγούμενες υποβληθείσες, χωρίς να παρεκκλίνουν από τις συνήθεις διαδικαστικές προθεσμίες, αρχές και εγγυήσεις.
- (20) Σε αυστηρά καθορισμένες περιστάσεις, όταν η αίτηση είναι πιθανώς αβάσιμη ή όταν υπάρχουν σοβαρές ανησυχίες σχετικά με την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιταχύνουν τη διαδικασία εξέτασης, ιδίως με την πρόβλεψη μικρότερων αλλά εύλογων προθεσμιών για ορισμένα διαδικαστικά βήματα, με την επιφύλαξη διεξαγωγής επαρκούς και πλήρους εξέτασης και εφόσον ο αιτών έχει πραγματικά πρόσβαση σε βασικές αρχές και εγγυήσεις που προβλέπει η παρούσα οδηγία.

(¹) EΕ L 337 της 20.12.2011, σ. 9.

- (21) Εφόσον ο αιτών δώσει πειστικές εξηγήσεις, η έλλειψη εγγράφων κατά την εισοδο ή η χρήση πλαστών εγγράφων αυτή καθαυτή δεν θα πρέπει να συνεπάγεται την εφαρμογή συνοριακής ή ταχείας διαδικασίας.
- (22) Επίσης, είναι προς το συμφέρον τόσο των κρατών μελών όσο και των αιτούντων να διασφαλίζεται η ορθή αναγνώριση των αναγκών διεθνούς προστασίας ήδη στον πρώτο βαθμό. Για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να παρέχονται στους αιτούντες, από τον πρώτο βαθμό και δωρεάν, νομικές και διαδικαστικές πληροφορίες, λαμβανομένης υπόψη της προσωπικής τους κατάστασης. Η παροχή αυτών των πληροφοριών θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να επιτρέπει στους αιτούντες να κατανοήσουν καλύτερα τη διαδικασία, και επομένως να τους βοηθήσει να συμμορφωθούν με τις σχετικές υποχρεώσεις. Θα ήταν δυσανάλογο να απαιτηθεί από τα κράτη μέλη να παρέχουν τις πληροφορίες αυτές μόνο μέσω των υπηρεσιών εξειδικευμένων δικηγόρων. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν τα πλέον κατάλληλα μέσα για την παροχή αυτών των πληροφοριών, ιδίως μέσω μη κυβερνητικών οργανώσεων ή επαγγελματιών των κρατικών αρχών ή ειδικευμένων κρατικών υπηρεσιών.
- (23) Στο πλαίσιο των διαδικασιών προσφυγών, θα πρέπει να χορηγείται στους αιτούντες, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση από πρόσωπα που βάσει της εθνικής νομοθεσίας έχουν τις σχετικές ικανότητες. Επιπλέον, σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, οι αιτούντες θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να συμβουλευούνται, ιδία δαπάνη, νομικούς ή άλλους συμβούλους που γίνονται δεκτοί ή στους οποίους επιτρέπεται να λειτουργούν με την ιδιότητα αυτή βάσει του εθνικού δικαίου.
- (24) Η έννοια της δημόσιας τάξης μπορεί μεταξύ άλλων να καλύπτει καταδίκη για διάπραξη σοβαρού εγκλήματος.
- (25) Προς τον σκοπό της ορθής αναγνώρισης των ατόμων που χρήζουν προστασίας ως πρόσφυγες κατά την έννοια του άρθρου 1 της σύμβασης της Γενεύης ή ως πρόσωπα που δικαιούνται επικουρική προστασία, κάθε αιτών θα πρέπει να έχει πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες, τη δυνατότητα να συνεργάζεται και να επικοινωνεί καταλλήλως με τις αρμόδιες αρχές ώστε να υποβάλλει τα στοιχεία της υπόθεσής του, καθώς και επαρκείς διαδικαστικές εγγυήσεις για να προωθεί την υπόθεσή του σε όλα τα στάδια της διαδικασίας. Επιπλέον, η εξέταση μιας αίτησης διεθνούς προστασίας θα πρέπει κανονικά να δίδει στον αιτούντα τουλάχιστον: το δικαίωμα παραμονής εν αναμονή της απόφασης από την αποφαινόμενη αρχή, πρόσβαση σε διεμνηνέα για την παρουσίαση της υπόθεσής του σε περίπτωση συνέντευξης με τις αρχές, δυνατότητα επικοινωνίας με εκπρόσωπο του Ύπατου Αρμοστή του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες (UNHCR) και με οργανώσεις που παρέχουν ενημέρωση ή συμβουλές σε αιτούντες διεθνή προστασία, το δικαίωμα κατάλληλης κοινοποίησης της απόφασης και πραγματικό και νομικό σκεπτικό της απόφασης, τη δυνατότητα συνεννόησης με νομικό ή άλλο σύμβουλο, το δικαίωμα ενημέρωσής του για τη νομική του κατάσταση στα κρίσιμα σημεία της διαδικασίας, σε γλώσσα την οποία κατανοεί ή ευλόγως θεωρείται ότι κατανοεί, καθώς και, σε περίπτωση αρνητικής απόφασης, το δικαίωμα ουσιαστικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου.
- (26) Προκειμένου να διασφαλισθεί αποτελεσματική πρόσβαση στη διαδικασία εξέτασης, οι κρατικοί λειτουργοί που έρχονται πρώτοι σε επαφή με άτομα που αναζητούν διεθνή προστασία, ιδίως οι κρατικοί λειτουργοί που ασχολούνται με την επιτήρηση των χερσαίων ή θαλάσσιων συνόρων ή διενεργούν ελέγχους στα σύνορα, θα πρέπει να λαμβάνουν χρήσιμες πληροφορίες και την αναγκαία κατάρτιση σχετικά με το πώς να αναγνωρίζουν και τι συνέχεια να δίδουν στις αιτήσεις διεθνούς προστασίας, μεταξύ άλλων, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές της ΕΥΥΑ. Θα πρέπει να είναι σε θέση να παρέχουν σε υπηκόους τρίτων χωρών ή ανιθαγενείς που βρίσκονται στο έδαφος, περιλαμβανομένων των συνόρων, στα χωρικά ύδατα ή στις ζώνες διέλευσης των κρατών μελών, και οι οποίοι υποβάλλουν αίτηση για την παροχή διεθνούς προστασίας, χρήσιμες πληροφορίες σχετικά με τον τόπο και τον τρόπο υποβολής αιτήσεων διεθνούς προστασίας. Σε περίπτωση που τα εν λόγω πρόσωπα βρίσκονται στα χωρικά ύδατα κράτους μέλους, θα πρέπει να αποβιβάζονται στην ξηρά και η εξέταση των αιτήσεών τους θα πρέπει να γίνεται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
- (27) Δεδομένου ότι οι υπήκοοι τρίτων χωρών και οι ανιθαγενείς που έχουν εκφράσει την επιθυμία να αιτηθούν διεθνή προστασία είναι αιτούντες διεθνή προστασία, θα πρέπει να τηρούν τις υποχρεώσεις και να απολαύουν των δικαιωμάτων κατά την παρούσα οδηγία και την οδηγία 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία⁽¹⁾. Προς τούτο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταχωρίζουν το γεγονός ότι τα εν λόγω πρόσωπα αποτελούν αιτούντες διεθνή προστασία το ταχύτερο δυνατό.
- (28) Για να διευκολυνθεί η πρόσβαση στη διαδικασία εξέτασης στα συνοριακά σημεία διέλευσης και στα καταστήματα κράτησης, θα πρέπει να παρέχονται πληροφορίες σχετικά με τη δυνατότητα να ζητηθεί διεθνή προστασία. Η βασική επικοινωνία που είναι απαραίτητη προκειμένου να κατανοήσουν οι αρμόδιες αρχές εάν τα πρόσωπα δηλώνουν την επιθυμία τους να υποβάλουν αίτηση διεθνούς προστασίας θα πρέπει να διασφαλίζεται μέσω της δυνατότητας διερμηνείας.
- (29) Ορισμένοι αιτούντες ενδέχεται να χρήζουν ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων λόγω, μεταξύ άλλων, ηλικίας, φύλου, γενετήσιου προσανατολισμού, ταυτότητας φύλου, ψυχικών διαταραχών ή ως συνέπεια βασανισμού, βιασμού ή άλλων σοβαρών μορφών ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προσπαθούν να εντοπίζουν ποιοι αιτούντες χρήζουν ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων πριν από τη λήψη απόφασης σε πρώτο βαθμό. Στους

(1) Βλέπε σελίδα 96 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- εν λόγω αιτούντες θα πρέπει να παρέχεται η κατάλληλη στήριξη, μεταξύ άλλων, αρκετός χρόνος, ούτως ώστε να δημιουργούνται οι συνθήκες που είναι αναγκαίες για την πραγματική πρόσβασή τους στις διαδικασίες και για την επίκληση των στοιχείων που απαιτούνται για την τεκμηρίωση της αίτησής τους διεθνούς προστασίας.
- (30) Όταν είναι αδύνατη η παροχή, στο πλαίσιο ταχείας ή συνοριακής διαδικασίας, της κατάλληλης στήριξης σε αιτούντα ο οποίος χρήζει ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων, ο εν λόγω αιτών θα πρέπει να εξαιρείται των εν λόγω διαδικασιών. Η ανάγκη για ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις που θα μπορούσαν να εμποδίσουν την εφαρμογή ταχείας ή συνοριακής διαδικασίας θα πρέπει επίσης να συνεπάγεται την παροχή πρόσθετων εγγυήσεων στον αιτούντα, όταν η προσφυγή του δεν έχει αυτόματο ανασταλτικό αποτέλεσμα, προκειμένου το ένδικο μέσο να παράγει αποτελέσματα στην περίπτωση του.
- (31) Τα εθνικά μέτρα σχετικά με την εξακρίβωση και τεκμηρίωση συμπτωμάτων και ενδείξεων βασανιστηρίων ή άλλων σοβαρών πράξεων σωματικής ή ψυχολογικής βίας, περιλαμβανομένων των πράξεων σεξουαλικής βίας, στο πλαίσιο διαδικασιών που υπάγονται στην παρούσα οδηγία μπορούν, μεταξύ άλλων, να βασίζονται στο Εγχειρίδιο για την αποτελεσματική διερεύνηση και τεκμηρίωση των βασανιστηρίων και άλλης σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (πρωτόκολλο της Κωνσταντινούπολης).
- (32) Με σκοπό τη διασφάλιση ουσιαστικής ισοτιμίας μεταξύ γυναικών και ανδρών αιτούντων, οι διαδικασίες εξέτασης θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαιτερότητες εκάστου φύλου. Ειδικότερα, οι προσωπικές συνεντεύξεις θα πρέπει να οργανώνονται έτσι, ώστε τόσο οι γυναίκες όσο και οι άνδρες αιτούντες να μπορούν να μιλήσουν για τις εμπειρίες που έχουν βιώσει σε περιπτώσεις διώξεων με βάση το φύλο. Η περιπλοκότητα των προβαλλόμενων ισχυρισμών που άπτονται του φύλου θα πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψη στο πλαίσιο διαδικασιών με βάση την έννοια της ασφαλούς τρίτης χώρας, την έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής ή την έννοια των μεταγενέστερων αιτήσεων.
- (33) Το μείζον συμφέρον του παιδιού, σύμφωνα με τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Χάρτης) και τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών του 1989 για τα δικαιώματα του παιδιού, θα πρέπει να αποτελεί πρωταρχική μέριμνα των κρατών μελών κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Κατά την εκτίμηση του μείζονος συμφέροντος του παιδιού, τα κράτη μέλη θα πρέπει συγκεκριμένα να λαμβάνουν υπόψη την καλή διαβίωση και την κοινωνική ανάπτυξη του, συμπεριλαμβανομένων των καταβολών του.
- (34) Οι διαδικασίες εξέτασης των αναγκών διεθνούς προστασίας θα πρέπει να είναι τέτοιες ώστε οι αρμόδιες αρχές να μπορούν να εξετάζουν ενδελεχώς τις αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας.
- (35) Όταν, στο πλαίσιο επεξεργασίας αίτησης, ο αιτών ερευνάται σωματικά, η εν λόγω έρευνα θα πρέπει να διενεργείται από άτομο του ίδιου φύλου. Η διαδικασία αυτή δεν θα πρέπει να επηρεάζει την έρευνα η οποία διενεργείται για λόγους ασφαλείας βάσει της εθνικής νομοθεσίας.
- (36) Όταν ο αιτών υποβάλλει νέα αίτηση χωρίς να προσκομίζει νέα στοιχεία ή επιχειρήματα, θα ήταν δυσανάλογο να υποχρεούνται τα κράτη μέλη να ανοίγουν νέα πλήρη εξεταστική διαδικασία. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να απορρίπτουν την αίτηση ως απαράδεκτη με βάση την αρχή του δεδικασμένου.
- (37) Όσον αφορά τη συμμετοχή του προσωπικού αρχής διαφορετικής της αποφανόμενης αρχής στη διεξαγωγή έγκαιρων συνεντεύξεων επί της ουσίας της αίτησης, η έννοια «έγκαιρη» θα πρέπει να αξιολογείται βάσει των προθεσμιών του άρθρου 31.
- (38) Πολλές αιτήσεις διεθνούς προστασίας γίνονται στα σύνορα ή στις ζώνες διέλευσης ενός κράτους μέλους πριν από την απόφαση για την εισδοχή του αιτούντος. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν, σε καλά καθορισμένες περιστάσεις, διαδικασίες για την εξέταση του παραδεκτού και/ή της ουσίας των αιτήσεων οι οποίες να επιτρέπουν την επιτόπου λήψη απόφασης επί των αιτήσεων αυτών.
- (39) Όταν προσδιορίζουν αν επικρατεί ανασφάλεια στη χώρα καταγωγής του αιτούντος, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν ακριβή και ενημερωμένα στοιχεία από αρμόδιες πηγές, όπως η ΕΥΥΑ, ο UNHCR, το Συμβούλιο της Ευρώπης και άλλοι συναφείς διεθνείς οργανισμοί. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τυχόν αναβολή της ολοκλήρωσης της διαδικασίας εφαρμόζεται με πλήρη τήρηση των υποχρεώσεων που υπέχουν βάσει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ και του άρθρου 41 του Χάρτη, με την επιφύλαξη της αποτελεσματικότητας και της διαφάνειας των διαδικασιών δυνάμει της παρούσας οδηγίας.
- (40) Κομβικό κριτήριο για το βάσιμο μιας αίτησης διεθνούς προστασίας είναι η ασφάλεια του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του. Όταν μια τρίτη χώρα μπορεί να θεωρηθεί ως ασφαλής χώρα καταγωγής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να τη χαρακτηρίσουν ως ασφαλή για το συγκεκριμένο αιτούντα, εκτός αν αυτός προβάλλει αντεπιχειρήματα.

- (41) Δεδομένου του επιπέδου εναρμόνισης ως προς τον χαρακτηρισμό υπηκόων τρίτων χωρών και ανιθαγενών ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, θα πρέπει να θεσπισθούν κοινά κριτήρια για το χαρακτηρισμό τρίτων χωρών ως ασφαλών χωρών καταγωγής.
- (42) Ο χαρακτηρισμός τρίτης χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας δεν μπορεί να αποτελεί απόλυτη εγγύηση ασφάλειας για τους υπηκόους της εν λόγω χώρας. Εκ φύσεως, η αξιολόγηση στην οποία βασίζεται ο χαρακτηρισμός λαμβάνει υπόψη μόνο τις γενικές κοινωνικές, νομικές και πολιτικές συνθήκες της χώρας και το κατά πόσον οι υπεύθυνοι διώξης, βασανιστηρίων ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας υφίστανται πράγματι κυρώσεις όταν αποδεικνύεται η ενοχή τους στην εν λόγω χώρα. Για το λόγο αυτό είναι σημαντικό να εξασφαλισθεί ότι, όταν ο αιτών καταδεικνύει ότι υπάρχουν έγκυροι λόγοι για τους οποίους η χώρα δεν πρέπει να θεωρείται ασφαλής στην περίπτωση του, ο χαρακτηρισμός της ως ασφαλούς δεν θα ισχύει πλέον καθόσον τον αφορά.
- (43) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάζουν όλες τις αιτήσεις επί της ουσίας, δηλαδή να αξιολογούν κατά πόσον ο συγκεκριμένος αιτών μπορεί να θεωρηθεί ως πρόσωπο που δικαιούται διεθνή προστασία κατά την έννοια της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, εκτός εάν η παρούσα οδηγία προβλέπει άλλως, ιδίως όταν μπορεί να υποτεθεί εύλογα ότι άλλη χώρα θα εξετάσει το θέμα και θα παράσχει επαρκή προστασία. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεωθούν να εξετάζουν μια αίτηση διεθνούς προστασίας επί της ουσίας όταν μια πρώτη χώρα έχει χορηγήσει στον αιτούντα το καθεστώς πρόσφυγα ή άλλη επαρκή προστασία και ο αιτών θα τύχει επανεισοχής στην εν λόγω χώρα.
- (44) Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεωθούν να αξιολογούν μια αίτηση διεθνούς προστασίας επί της ουσίας ούτε όταν ο αιτών, ως εκ της επαρκούς συνδέσεώς του με τρίτη χώρα, όπως ορίζεται από την εθνική νομοθεσία, αναμένεται ευλόγως να αναζητήσει προστασία στην τρίτη αυτή χώρα, και υφίστανται λόγοι για να θεωρηθεί ότι ο αιτών θα τύχει εισδοχής ή επανεισοχής στην εν λόγω χώρα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενεργήσουν έτσι μόνο αν ο συγκεκριμένος αιτών θα είναι ασφαλής στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα. Προς αποφυγή δευτερογενών μετακινήσεων αιτούντων, θα πρέπει να θεσπισθούν κοινές αρχές για τη θεώρηση ή το χαρακτηρισμό τρίτων χωρών ως ασφαλών από τα κράτη μέλη.
- (45) Επιπλέον, όσον αφορά ορισμένες ευρωπαϊκές τρίτες χώρες οι οποίες τηρούν ιδιαίτερως υψηλά πρότυπα ανθρώπινων δικαιωμάτων και προστασίας προσφύγων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν είτε να μη διενεργούν καθόλου είτε να διενεργούν μια περιορισμένη εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας που αφορούν αιτούντες που εισήλθαν στο έδαφός τους από τις ανωτέρω χώρες.
- (46) Όταν τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τις έννοιες της ασφαλούς χώρας κατά περίπτωση ή χαρακτηρίζουν χώρες ως ασφαλείς καταρτίζοντας σχετικούς καταλόγους, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, μεταξύ άλλων, τις κατευθυντήριες γραμμές και τα επιχειρησιακά εγχειρίδια καθώς και τις πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής και τις δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένης της μεθοδολογίας υποβολής εκθέσεων για πληροφορίες σχετικά με τη χώρα καταγωγής της ΕΥΥΑ, που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 439/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο⁽¹⁾, καθώς και τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές του UNHCR.
- (47) Προκειμένου να διευκολυνθούν η τακτική ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με την εθνική εφαρμογή των εννοιών της ασφαλούς χώρας καταγωγής, της ασφαλούς τρίτης χώρας και της ευρωπαϊκής ασφαλούς τρίτης χώρας και η τακτική επανεξέταση από την Επιτροπή της εφαρμογής των εννοιών αυτών από τα κράτη μέλη, και να προετοιμαστεί η δυνατότητα περαιτέρω εναρμόνισης στο μέλλον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ειδοποιούν ή να ενημερώνουν σε περιοδικά διαστήματα την Επιτροπή σχετικά με τις τρίτες χώρες στις οποίες εφαρμόζονται οι έννοιες. Η Επιτροπή θα πρέπει να ενημερώνει τακτικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με το αποτέλεσμα των επανεξετάσεών της.
- (48) Προκειμένου να εφαρμόζονται σωστά οι έννοιες των ασφαλών χωρών μέσω ενημερωμένων στοιχείων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επανεξετάζουν τακτικά την κατάσταση των χωρών βάσει διαφόρων πηγών ενημέρωσης, συμπεριλαμβανομένων ιδίως πληροφοριών από άλλα κράτη μέλη, την ΕΥΥΑ, τον UNHCR, το Συμβούλιο της Ευρώπης και άλλους συναφείς διεθνείς οργανισμούς. Όταν τα κράτη μέλη διαπιστώνουν σημαντική αλλαγή της κατάστασης των ανθρώπινων δικαιωμάτων σε χώρα την οποία έχουν χαρακτηρίσει ασφαλή, θα πρέπει να μεριμνούν ώστε η κατάσταση να επανεξετάζεται το ταχύτερο δυνατό και, εφόσον απαιτείται, να αναθεωρείται ο χαρακτηρισμός της χώρας ως ασφαλούς.
- (49) Όσον αφορά την ανάκληση του καθεστώτος του πρόσφυγα ή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα άτομα που τυγχάνουν διεθνούς προστασίας ενημερώνονται δεόντως για την πιθανή επανεξέταση του καθεστώτος τους και έχουν τη δυνατότητα ακρόασης προτού οι αρχές λάβουν αιτιολογημένη απόφαση ανάκλησής του.
- (50) Σύμφωνα με βασική αρχή της ενωσιακής νομοθεσίας, οι αποφάσεις επί αιτήσεως διεθνούς προστασίας, οι αποφάσεις που αφορούν την άρνηση εκ νέου έναρξης της εξέτασης μιας αίτησης μετά την παύση της, και οι αποφάσεις περί ανακλήσεως του καθεστώτος του πρόσφυγα ή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας πρέπει να επιδέχονται αποτελεσματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου.

(¹) ΕΕ L 132 της 29.5.2010, σ. 11.

- (51) Σύμφωνα με το άρθρο 72 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), η παρούσα οδηγία δεν θίγει την άσκηση των αρμοδιοτήτων των κρατών μελών όσον αφορά την τήρηση του νόμου και της τάξης και τη διασφάλιση της εσωτερικής ασφάλειας.
- (52) Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽¹⁾ διέπει την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων από τα κράτη μέλη δυνάμει της παρούσας οδηγίας.
- (53) Η παρούσα οδηγία δεν αφορά διαδικασίες μεταξύ κρατών μελών που διέπονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή ανιθαγενή⁽²⁾.
- (54) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει για τους αιτούντες στους οποίους εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 604/2013, επιπλέον και με την επιφύλαξη των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού.
- (55) Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας αξιολογείται σε τακτά διαστήματα.
- (56) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η θέσπιση κοινών διαδικασιών για τη χορήγηση και ανάκληση της διεθνούς προστασίας, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί συνεπώς, λόγω της κλίμακας και των επιπτώσεων της παρούσας οδηγίας, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΣΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία περιορίζεται στο ελάχιστο που απαιτείται για την επίτευξη του στόχου της.
- (57) Σύμφωνα με την Κοινή Πολιτική Δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα της 28ης Σεπτεμβρίου 2011⁽³⁾, τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύσουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία θα επξηγείται η σχέση μεταξύ των συστατικών στοιχείων μιας οδηγίας και των αντίστοιχων μερών των πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι αιτιολογημένη.
- (58) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 και το άρθρο 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά το χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεν συμμετέχουν στην έκδοση της παρούσας οδηγίας, δεν δεσμεύονται από αυτήν και δεν υπόκεινται στην εφαρμογή της.
- (59) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της οδηγίας και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.
- (60) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και συνάδει με τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία σκοπεύει να διασφαλίσει τον πλήρη σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και να προωθήσει την εφαρμογή των άρθρων 1, 4, 18, 19, 21, 23, 24 και 47 του Χάρτη και πρέπει να εφαρμοστεί αναλόγως.
- (61) Η υποχρέωση μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο θα πρέπει να περιορίζεται στις διατάξεις εκείνες που αντιπροσωπεύουν ουσιαστική αλλαγή σε σύγκριση με την οδηγία 2005/85/ΕΚ. Η υποχρέωση μεταφοράς των διατάξεων που παραμένουν αμετάβλητες απορρέει από την εν λόγω οδηγία.
- (62) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών σχετικά με την προθεσμία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 2005/85/ΕΚ που ορίζεται στο παράρτημα II μέρος Β,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Σκοπός

Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η θέσπιση κοινών διαδικασιών για τη χορήγηση και ανάκληση της διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

- α) «σύμβαση της Γενεύης»: η σύμβαση της 28ης Ιουλίου 1951 περί του καθεστώτος των προσφύγων, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967·

⁽¹⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

⁽²⁾ Βλέπε σελίδα 31 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽³⁾ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

- β) «αίτηση διεθνούς προστασίας» ή «αίτηση»: η αίτηση παροχής προστασίας από κράτος μέλος που υποβάλλει υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής, ο οποίος μπορεί να θεωρηθεί ότι αιτείται καθεστώς πρόσφυγα ή καθεστώς επικουρικής προστασίας και ο οποίος δεν αιτείται ρητώς να του παρασχεθεί άλλη μορφή προστασίας μη εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, δυναμένη να ζητηθεί αυτοτελώς·
- γ) «αιτών»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής που έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας επί της οποίας δεν έχει εκδοθεί ακόμη τελεσίδικη απόφαση·
- δ) «αιτών που χρίζει ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων»: κάθε αιτών του οποίου η ικανότητα να απολαύει των δικαιωμάτων και να συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία περιορίζεται λόγω ιδιαίτερων περιστάσεων·
- ε) «τελεσίδικη απόφαση»: η απόφαση που ορίζει κατά πόσον χορηγείται στον υπήκοο τρίτης χώρας ή στον ανιθαγενή καθεστώς πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ και η οποία δεν υπόκειται πλέον σε άσκηση ένδικου μέσου στο πλαίσιο του κεφαλαίου V της παρούσας οδηγίας, ασχέτως εάν με την άσκηση τέτοιου ένδικου μέσου οι αιτούντες αποκτούν τη δυνατότητα να παραμένουν στα εν λόγω κράτη μέλη μέχρις ότου εκδοθεί η σχετική απόφαση·
- στ) «αποφαινόμενη αρχή»: κάθε οιονεί δικαστική ή διοικητική αρχή κράτους μέλους υπεύθυνη για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας και αρμόδια για τη λήψη αποφάσεων πρωτοβαθμίας στις εν λόγω υποθέσεις·
- ζ) «πρόσφυγας»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 2011/95/ΕΕ·
- η) «πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 στοιχείο στ) της οδηγίας 2011/95/ΕΕ·
- θ) «διεθνής προστασία»: το καθεστώς πρόσφυγα και το καθεστώς επικουρικής προστασίας, όπως ορίζονται στα στοιχεία ι) και ια)·
- ι) «καθεστώς πρόσφυγα»: η αναγνώριση από ένα κράτος μέλος υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς ως πρόσφυγα·
- ια) «καθεστώς επικουρικής προστασίας»: η αναγνώριση από ένα κράτος μέλος υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς ως πρόσωπου που δικαιούται επικουρική προστασία·
- ιβ) «ανήλικος»: υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής ηλικίας κάτω των 18 ετών·
- ιγ) «ασυνόδευτος ανήλικος»: ο ασυνόδευτος ανήλικος όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο ιβ) της οδηγίας 2011/95/ΕΕ·
- ιδ) «εκπρόσωπος»: το πρόσωπο ή η οργάνωση που έχει οριστεί από τους αρμόδιους φορείς για να συνδράμει και να αντιπροσωπεύει ασυνόδευτο ανήλικο, έτσι ώστε να διασφαλίζει το μείζον συμφέρον του παιδιού και να διενεργεί νομικές πράξεις για λογαριασμό του ανηλίκου οσάκις είναι αναγκαίο. Όταν μια οργάνωση έχει οριστεί εκπρόσωπος, ορίζει ένα πρόσωπο που θα είναι υπεύθυνο για την άσκηση των καθηκόντων του εκπροσώπου όσον αφορά τον ασυνόδευτο ανήλικο, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία·
- ιε) «ανάκληση διεθνούς προστασίας»: η απόφαση της αρμόδιας αρχής να ανακαλέσει, να τερματίσει ή να αρνηθεί να ανανεώσει το καθεστώς πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ·
- ιστ) «παραμονή στο κράτος μέλος»: η παραμονή στο έδαφος, περιλαμβανομένων των συνόρων, ή στις ζώνες διέλευσης του κράτους μέλους στο οποίο υπεβλήθη ή εξετάζεται η αίτηση διεθνούς προστασίας·
- ιζ) «μεταγενέστερη αίτηση»: η περαιτέρω αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται μετά τη λήψη τελεσίδικης απόφασης επί προηγούμενης αίτησης, περιλαμβανομένων περιπτώσεων όπου η αποφαινόμενη αρχή απέρριψε αίτηση μετά από τη σιωπηρή της ανάκληση σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλες τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται στο έδαφος, περιλαμβανομένων των συνόρων, στα χωρικά ύδατα ή στις ζώνες διέλευσης των κρατών μελών, καθώς και στην ανάκληση διεθνούς προστασίας.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται επί αιτήσεων διπλωματικού ή εδαφικού ασύλου που υποβάλλονται σε αντιπροσωπείες των κρατών μελών.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν την παρούσα οδηγία σε διαδικασίες για την έκδοση αποφάσεων όσον αφορά αιτήσεις παροχής οποιασδήποτε μορφής προστασίας που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2011/95/ΕΕ.

Άρθρο 4

Υπεύθυνες αρχές

1. Για όλες τις διαδικασίες, τα κράτη μέλη ορίζουν αποφαινόμενη αρχή υπεύθυνη για τη δέουσα εξέταση των αιτήσεων βάσει της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχονται στην εν λόγω αρχή τα κατάλληλα μέσα, συμπεριλαμβανομένου επαρκούς και ικανού προσωπικού, για την άσκηση των καθηκόντων της σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι υπεύθυνη είναι αρχή διαφορετική από εκείνη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 προς τους εξής σκοπούς:

- α) διεκπεραίωση υποθέσεων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013 και
- β) χορήγηση ή άρνηση εισόδου στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 43, υπό τους όρους όπως προβλέπεται στο άρθρο αυτό και βάσει της αιτιολογημένης γνώμης της αποφαινόμενης αρχής.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το προσωπικό της αποφαινόμενης αρχής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 να είναι καλά καταρτισμένο. Προς τούτο, τα κράτη μέλη παρέχουν σχετική κατάρτιση η οποία θα περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που αναγράφονται στο άρθρο 6 παράγραφος 4 στοιχεία α) έως ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 439/2010. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν επίσης υπόψη τη σχετική κατάρτιση που αποφασίζεται και αναπτύσσεται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο (EYΥΑ). Τα πρόσωπα τα οποία διενεργούν τη συνέντευξη του αιτούντος σύμφωνα με την παρούσα οδηγία διαθέτουν επίσης γενική γνώση των προβλημάτων που θα μπορούσαν να επηρεάσουν αρνητικά την ικανότητα του αιτούντος για συνέντευξη, όπως ενδείξεις ότι ο αιτών μπορεί να έχει υποστεί βασανισμό κατά το παρελθόν.

4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν ορίζεται αρχή σύμφωνα με την παράγραφο 2, το προσωπικό της εν λόγω αρχής να έχει τις κατάλληλες γνώσεις ή να λαμβάνει την απαιτούμενη κατάρτιση ώστε να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

5. Οι αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται σε ένα κράτος μέλος προς τις αρχές άλλου κράτους μέλους, το οποίο διενεργεί εκεί συνοριακούς ελέγχους και ελέγχους μεταναστευσης, διεκπεραιώνονται από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου υποβάλλεται η αίτηση.

Άρθρο 5

Ευνοϊκότερες διατάξεις

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ περισσότερο ευνοϊκές απαιτήσεις για τις διαδικασίες διά των οποίων χορηγείται και ανακαλείται η διεθνής προστασία, εφόσον οι απαιτήσεις αυτές συνάδουν με την παρούσα οδηγία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

Άρθρο 6

Πρόσβαση στη διαδικασία

1. Όταν ένα πρόσωπο υποβάλλει αίτηση διεθνούς προστασίας σε αρχή αρμόδια για την καταχώριση των αιτήσεων αυτών δυνάμει του εθνικού δικαίου, η καταχώριση γίνεται το αργότερο τρεις εργάσιμες ημέρες μετά την υποβολή της αίτησης.

Εάν η αίτηση διεθνούς προστασίας υποβάλλεται σε άλλες αρχές οι οποίες ενδεχομένως λαμβάνουν τέτοιες αιτήσεις αλλά δεν είναι αρμόδιες για την καταχώριση δυνάμει του εθνικού δικαίου, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η καταχώριση να γίνεται το αργότερο έξι εργάσιμες ημέρες μετά την υποβολή της αίτησης.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι άλλες αρχές οι οποίες ενδεχομένως λαμβάνουν αιτήσεις διεθνούς προστασίας, όπως η αστυνομία, η συνοριοφυλακή, οι υπηρεσίες μετανάστευσης και το προσωπικό κέντρων κράτησης, να διαθέτουν τις σχετικές πληροφορίες και οι υπάλληλοί τους να λαμβάνουν το επίπεδο κατάρτισης που απαιτείται για την εκτέλεση των καθηκόντων και των αρμοδιοτήτων τους και τις οδηγίες ώστε να ενημερώνονται οι αιτούντες σχετικά με τον τόπο και τον τρόπο υποβολής αιτήσεων διεθνούς προστασίας.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το πρόσωπο το οποίο έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας να έχει πραγματική δυνατότητα να την καταθέσει το ταχύτερο δυνατό. Όταν ο αιτών δεν καταθέτει την αίτησή του, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν το άρθρο 28 αναλόγως.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας να κατατίθενται αυτοπροσώπως και/ή σε καθορισμένο χώρο.

4. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 3, θεωρείται ότι έχει κατατεθεί αίτηση διεθνούς προστασίας, όταν οι αρμόδιες αρχές του συγκεκριμένου κράτους μέλους λαμβάνουν έντυπο το οποίο έχει υποβάλει ο αιτών ή, όταν προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, επίσημη έκθεση.

5. Όταν μεγάλος αριθμός ταυτόχρονων αιτήσεων διεθνούς προστασίας από υπηκόους τρίτων χωρών ή ανιθαγενείς καθιστά πολύ δύσκολη στην πράξη την τήρηση της προθεσμίας της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν παράταση της προθεσμίας σε 10 εργάσιμες ημέρες.

Άρθρο 7

Υποβολή αιτήσεων εξ ονόματος εξαρτώμενων προσώπων ή ανηλίκων

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε κάθε ενήλικας που διαθέτει νομική ικανότητα να έχει το δικαίωμα να υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας αυτοπροσώπως.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι ο αιτών μπορεί να υποβάλει αίτηση εξ ονόματος των εξαρτώμενων από αυτόν προσώπων. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εξαρτώμενοι ενήλικες να συναινούν στην κατάθεση της αίτησης εξ ονόματός τους ή, εάν αυτό δεν ισχύει, να μπορούν να υποβάλουν την αίτησή τους αυτοπροσώπως.

Η συναίνεση ζητείται κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης ή, το αργότερο, κατά την προσωπική συνέντευξη με τον εξαρτώμενο ενήλικα. Πριν ζητηθεί η συναίνεση, κάθε εξαρτώμενος ενήλικας ενημερώνεται κατ' ιδίαν σχετικά με τις συναφείς διαδικαστικές συνέπειες της αυτοπρόσωπης κατάθεσης αίτησης και σχετικά με το δικαίωμά του να υποβάλει αυτοτελή αίτηση διεθνούς προστασίας.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ένας ανήλικος να έχει το δικαίωμα να υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας είτε αυτοπροσώπως, εάν είναι νομικά ικανός να συμμετέχει στις διαδικασίες σύμφωνα με το δικαίωμά του εν λόγω κράτους μέλους, είτε μέσω των γονέων του ή άλλου ενήλικου μέλους της οικογένειάς του, ή ενήλικου ο οποίος είναι υπεύθυνος γι' αυτόν δυνάμει του δικαίου ή της πρακτικής του εν λόγω κράτους μέλους ή μέσω εκπροσώπου.

4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι κατάλληλοι φορείς για τους οποίους γίνεται λόγος στο άρθρο 10 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών ⁽¹⁾ να έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση διεθνούς προστασίας εξ ονόματος ασυνόδευτου ανηλίκου εφόσον, με βάση εξατομικευμένη εκτίμηση της προσωπικής κατάστασής του, οι εν λόγω φορείς θεωρούν ότι ο ανήλικος έχει ενδεχομένως ανάγκη προστασίας κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2011/95/ΕΕ.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν στην εθνική τους νομοθεσία:

- α) τις περιπτώσεις όπου ένας ανήλικος μπορεί να υποβάλει ο ίδιος αίτηση,
- β) τις περιπτώσεις στις οποίες η αίτηση του ασυνόδευτου ανηλίκου πρέπει να κατατεθεί από εκπρόσωπο όπως προβλέπεται στο άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο α),
- γ) τις περιπτώσεις στις οποίες η κατάθεση αίτησης διεθνούς προστασίας κρίνεται ότι συνιστά επίσης κατάθεση αίτησης διεθνούς προστασίας για οποιονδήποτε άγαμο ενήλικο.

Άρθρο 8

Ενημέρωση και παροχή συμβουλών σε κέντρα κράτησης και στα σημεία διέλευσης των συνόρων

1. Όταν υπάρχουν ενδείξεις ότι υπήκοοι τρίτων χωρών ή αντιδημιουργοί οι οποίοι βρίσκονται σε κέντρα κράτησης ή σημεία διέλευσης συνόρων, συμπεριλαμβανομένων των ζωνών διέλευσης, στα εξωτερικά σύνορα, επιθυμούν να υποβάλουν αίτηση διεθνούς προστασίας, τα κράτη μέλη τους παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τη δυνατότητα να το πράξουν. Στα εν λόγω κέντρα κράτησης και σημεία διέλευσης, τα κράτη μέλη παρέχουν δυνατότητα διερμηνείας στο μέτρο που είναι αναγκαίο για τη διευκόλυνση της πρόσβασης στη διαδικασία ασύλου.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι οργανώσεις και τα πρόσωπα που ενημερώνουν και συμβουλεύουν τους αιτούντες να έχουν πραγματική πρόσβαση στους αιτούντες που βρίσκονται στα σημεία διέλευσης των συνόρων, περιλαμβανομένων των ζωνών διέλευσης, στα εξωτερικά σύνορα. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν κανόνες σχετικά με την παρουσία τέτοιων οργανώσεων και προσώπων στα εν λόγω σημεία διέλευσης των συνόρων και, συγκεκριμένα, να εξαρτούν την πρόσβαση από συμφωνία με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Περιορισμοί στην πρόσβαση αυτή μπορούν να επιβάλλονται μόνο όταν, δυνάμει του εθνικού δικαίου, είναι αντικειμενικά απαραίτητοι για την ασφάλεια, τη δημόσια τάξη ή τη διοικητική διαχείριση του συγκεκριμένου σημείου διέλευσης των συνόρων και εφόσον η πρόσβαση δεν περιορίζεται αυστηρά και δεν καθίσταται αδύνατη.

Άρθρο 9

Δικαίωμα παραμονής στο κράτος μέλος έως ότου εξετασθεί η αίτηση

1. Στους αιτούντες επιτρέπεται να παραμείνουν στο κράτος μέλος, αποκλειστικά για το σκοπό της διαδικασίας, μέχρις ότου η αποφαινόμενη αρχή λάβει την απόφασή της σύμφωνα με τις πρωτοβάθμιες διαδικασίες που ορίζονται στο κεφάλαιο III. Το εν λόγω δικαίωμα παραμονής δεν θεμελιώνει δικαίωμα για χορήγηση άδειας διαμονής.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να δεχθούν εξαίρεση μόνο όταν ένα πρόσωπο υποβάλλει μεταγενέστερη αίτηση που προβλέπεται στο άρθρο 41 ή όταν προτιμούνται να παραδώσουν ή να εκδώσουν, ανάλογα με την περίπτωση, ένα πρόσωπο είτε σε άλλο κράτος μέλος δυνάμει υποχρεώσεων στο πλαίσιο ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως ⁽²⁾ ή άλλως, είτε σε τρίτη χώρα, ή, τέλος, σε διεθνή ποινικά δικαστήρια.

3. Ένα κράτος μέλος δύναται να εκδώσει έναν αιτούντα σε τρίτη χώρα κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 μόνο εφόσον οι αρμόδιες αρχές έχουν πεισθεί ότι η απόφαση για την έκδοση δεν θα οδηγήσει σε άμεση ή έμμεση επαναπρόσβαση κατά παράβαση των διεθνών και ενωσιακών υποχρεώσεων του εν λόγω κράτους μέλους.

⁽¹⁾ ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 98.

⁽²⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190 της 18.7.2002, σ. 1).

Άρθρο 10

Προϋποθέσεις για την εξέταση των αιτήσεων

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας να μην απορρίπτονται ούτε να αποκλείεται η εξέτασή τους εκ μόνου του γεγονότος ότι δεν υποβλήθηκαν το ταχύτερο δυνατόν.

2. Κατά την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας, η αποφαινόμενη αρχή εξακριβώνει καταρχάς κατά πόσον οι αιτούντες μπορούν να αναγνωρισθούν ως πρόσφυγες και, σε αντίθετη περίπτωση, εξακριβώνει κατά πόσον οι αιτούντες δικαιούνται επικουρικής προστασίας.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις της αποφαινόμενης αρχής επί των αιτήσεων διεθνούς προστασίας να λαμβάνονται μετά τη δέουσα εξέταση. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:

α) οι αιτήσεις να εξετάζονται και οι αποφάσεις να λαμβάνονται σε ατομική βάση, αντικειμενικά και αμερόληπτα·

β) να λαμβάνονται συγκεκριμένες και ακριβείς πληροφορίες από διάφορες πηγές, όπως η ΕΥΥΑ και ο UNHCR, και τις σχετικές διεθνείς οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων ως προς τη γενική κατάσταση στις χώρες καταγωγής των αιτούντων και, όπου χρειάζεται, στις χώρες μέσω των οποίων διήλθαν και να προβλέπεται ότι το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για την εξέταση των αιτήσεων και τη λήψη των αποφάσεων έχει πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες·

γ) το προσωπικό που εξετάζει αιτήσεις και λαμβάνει αποφάσεις να γνωρίζει τις συναφείς απαιτήσεις που εφαρμόζονται στον τομέα της νομοθεσίας περί ασύλου και προσφύγων·

δ) το προσωπικό που εξετάζει αιτήσεις και λαμβάνει αποφάσεις να μπορεί να ζητήσει συμβουλές, εφόσον είναι αναγκαίο, από εμπειρογνώμονες επί ειδικών ζητημάτων, π.χ. επί ιατρικών, πολιτιστικών ή θρησκευτικών ζητημάτων ή ζητημάτων που άπτονται των παιδιών ή του φύλου.

4. Οι αρχές που αναφέρονται στο κεφάλαιο V έχουν, μέσω της αποφαινόμενης αρχής ή του αιτούντος ή άλλως, πρόσβαση στις γενικές πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχείο β), οι οποίες είναι απαραίτητες για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους.

5. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κανόνες όσον αφορά τη μετάφραση εγγράφων σχετικών με την εξέταση των αιτήσεων.

Άρθρο 11

Προϋποθέσεις για τη λήψη απόφασης από την αποφαινόμενη αρχή

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις για τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας να δίδονται γραπτώς.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν επίσης ώστε, όταν απορρίπτεται αίτηση όσον αφορά το καθεστώς του πρόσφυγα και/ή το καθεστώς επικουρικής προστασίας, να αναφέρονται στην απόφαση οι πραγματικοί και νομικοί λόγοι και να δίδονται γραπτώς πληροφορίες για τις δυνατότητες προσβολής αρνητικής απόφασης.

Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να παρέχουν γραπτώς πληροφορίες για τις δυνατότητες προσβολής αρνητικής απόφασης όταν ο αιτών έχει ενημερωθεί σχετικά σε προηγούμενο στάδιο γραπτώς ή με ηλεκτρονικό μέσο στο οποίο ο αιτών έχει πρόσβαση.

3. Για τους σκοπούς του άρθρου 7 παράγραφος 2 και οσάκις η αίτηση βασίζεται στην ίδια αιτιολογία, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν μία μόνο απόφαση, που να καλύπτει όλους τους εξαρτούμενους, εκτός εάν αυτό θα οδηγούσε σε κοινολόγηση της ιδιαίτερης κατάστασης αιτούντος που θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο τα συμφέροντά του, ιδίως σε περιπτώσεις διώξεων με βάση το φύλο, τον γενετήσιο προσανατολισμό ή την ταυτότητα φύλου και/ή την ηλικία. Στην περίπτωση αυτή, εκδίδεται χωριστή απόφαση για το συγκεκριμένο πρόσωπο.

Άρθρο 12

Εγγυήσεις για τους αιτούντες

1. Τα κράτη μέλη, με τις διαδικασίες του κεφαλαίου III, μεριμνούν ώστε να παρέχονται σε όλους τους αιτούντες οι ακόλουθες εγγυήσεις:

α) να ενημερώνονται, σε γλώσσα την οποία κατανοούν ή ευλόγως θεωρείται ότι κατανοούν, για τη διαδικασία που ακολουθείται και για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους κατά τη διαδικασία καθώς και για τις τυχόν συνέπειες της μη συμμόρφωσης προς τις υποχρεώσεις τους και της μη συνεργασίας με τις αρχές· να ενημερώνονται για τις προθεσμίες, ως προς τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους ώστε να συμμορφωθούν με την υποχρέωση για υποβολή των στοιχείων όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, καθώς και ως προς τις συνέπειες ρητής ή σιωπηρής ανάκλησης της αίτησης. Οι εν λόγω πληροφορίες τους δίδονται εγκαίρως ώστε να μπορέσουν να ασκήσουν τα δικαιώματα που εγγυάται η παρούσα οδηγία και να συμμορφωθούν με τις υποχρεώσεις που περιγράφονται στο άρθρο 13·

β) να τους παρέχονται υπηρεσίες διερμηνείας, όταν αυτό είναι απαραίτητο για να εκθέσουν την περίπτωσή τους στις αρμόδιες αρχές. Τα κράτη μέλη θεωρούν απαραίτητο να παρέχουν αυτές τις υπηρεσίες τουλάχιστον όταν ο αιτών πρέπει να εξετασθεί στο πλαίσιο συνέντευξης όπως αναφέρεται στα άρθρα 14 έως 17 και 34 και δεν μπορεί να εξασφαλισθεί η δέουσα επικοινωνία χωρίς διερμηνεία. Σε αυτήν την περίπτωση και σε άλλες περιπτώσεις όπου οι αρμόδιες αρχές καλούν τον αιτούντα, οι εν λόγω υπηρεσίες αμείβονται από το Δημόσιο·

γ) να μη στερούνται της ευκαιρίας να επικοινωνούν με τον UNHCR ή κάθε άλλη οργάνωση που παρέχει νομικές ή άλλες συμβουλές σε αιτούντες σύμφωνα με το δίκαιο του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους·

δ) οι ίδιοι και, εάν απαιτείται, οι νομικοί ή άλλοι σύμβουλοι τους σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 1 να έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 στοιχείο β) και στις πληροφορίες που παρέχουν οι εμπειρογνώμονες σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 3 στοιχείο δ), όταν η αποφαινόμενη αρχή συνεκτιμά τις εν λόγω πληροφορίες για να λάβει απόφαση επί της αίτησής τους·

ε) να τους κοινοποιείται σε εύλογο χρόνο η απόφαση της αποφαινόμενης αρχής για την αίτηση. Εάν ένας νομικός ή άλλος σύμβουλος εκπροσωπεί νομίμως τον αιτούντα, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να κοινοποιήσουν την απόφαση σε αυτόν αντί στον αιτούντα·

στ) να ενημερώνονται σχετικά με το αποτέλεσμα της απόφασης της αποφαινόμενης αρχής σε γλώσσα που κατανοούν ή ευλόγως θεωρείται ότι κατανοούν εάν δεν τους παρέχει συνδρομή ή εκπροσώπηση νομικός ή άλλος σύμβουλος. Η παρεχόμενη ενημέρωση περιλαμβάνει πληροφορίες για τη δυνατότητα προσβολής αρνητικής απόφασης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 παράγραφος 2.

2. Τα κράτη μέλη, τηρώντας τις διαδικασίες που προβλέπονται στο κεφάλαιο V, μεριμνούν ώστε όλοι οι αιτούντες να απολαμβάνουν εγγυήσεων ισοδύναμων με εκείνες που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 στοιχεία β) έως ε).

Άρθρο 13

Υποχρεώσεις των αιτούντων

1. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν στους αιτούντες την υποχρέωση να συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές με σκοπό την εξακρίβωση της ταυτότητάς τους και των λοιπών στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν στους αιτούντες άλλες υποχρεώσεις συνεργασίας με τις αρμόδιες αρχές στο μέτρο που οι υποχρεώσεις αυτές είναι αναγκαίες για τη διεκπεραίωση της αίτησης.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν, ιδίως, να προβλέπουν ότι:

α) οι αιτούντες πρέπει να αναφέρονται στις αρμόδιες αρχές ή να παρουσιάζονται ενώπιόν τους αυτοπροσώπως, χωρίς καθυστέρηση ή σε καθορισμένο χρόνο·

β) οι αιτούντες πρέπει να παραδίδουν τα έγγραφα που έχουν στην κατοχή τους και σχετίζονται με την εξέταση της αίτησης, όπως τα διαβατήριά τους·

γ) οι αιτούντες πρέπει να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές για τον παρόντα τόπο διαμονής ή τη διεύθυνσή τους και να τις ενημερώνουν για την αλλαγή του το συντομότερο δυνατόν. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι ο αιτών υποχρεούται να δέχεται κάθε γνωστοποίηση στον πιο πρόσφατο τόπο διαμονής ή στη διεύθυνση που έχει δηλώσει κατά τον τρόπο αυτό·

δ) οι αρμόδιες αρχές μπορούν να κάνουν σωματική έρευνα στον αιτούντα και να ερευνήσουν τα αντικείμενα που φέρει. Με την επιφύλαξη κάθε έρευνας που πραγματοποιείται για λόγους ασφαλείας, η σωματική έρευνα του αιτούντος σύμφωνα με την παρούσα οδηγία διεξάγεται από πρόσωπο του ίδιου φύλου τηρουμένων πλήρως των αρχών της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και της σωματικής και ψυχολογικής ακεραιότητας·

ε) οι αρμόδιες αρχές μπορούν να φωτογραφίζουν τον αιτούντα και

στ) οι αρμόδιες αρχές μπορούν να καταγράφουν τις προφορικές δηλώσεις του αιτούντος, εφόσον έχει ενημερωθεί σχετικά εκ των προτέρων.

Άρθρο 14

Προσωπική συνέντευξη

1. Πριν από τη λήψη απόφασης από την αποφαινόμενη αρχή πρέπει να παρέχεται στον αιτούντα η ευκαιρία προσωπικής συνέντευξης σχετικά με την αίτηση διεθνούς προστασίας του με πρόσωπο αρμόδιο, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, για τη διεξαγωγή ανάλογων συνεντεύξεων. Οι προσωπικές συνεντεύξεις επί της ουσίας της αίτησης διεθνούς προστασίας διεξάγονται από το προσωπικό της αποφαινόμενης αρχής. Το παρόν εδάφιο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του άρθρου 42 παράγραφος 2 στοιχείο β).

Όταν ταυτόχρονα αιτήσεις διεθνούς προστασίας από μεγάλο αριθμό υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών καθιστούν αδύνατη στην πράξη την έγκαιρη διεξαγωγή συνεντεύξεων επί της ουσίας κάθε αίτησης από την αποφαινόμενη αρχή, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το προσωπικό διαφορετικής αρχής μπορεί προσωρινά να συμμετάσχει στη διενέργεια των συνεντεύξεων αυτών. Σε αυτές τις περιπτώσεις, το προσωπικό της εν λόγω διαφορετικής αρχής λαμβάνει εκ των προτέρων σχετική κατάρτιση η οποία περιλαμβάνει τα στοιχεία που αναγράφονται στο άρθρο 6 παράγραφος 4 στοιχεία α) έως ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 439/2010. Τα πρόσωπα τα οποία διενεργούν προσωπικές συνεντεύξεις αιτούντων σύμφωνα με την παρούσα οδηγία διαθέτουν επίσης γενική γνώση των προβλημάτων που θα μπορούσαν να επηρεάσουν αρνητικά την ικανότητα του αιτούντος για συνέντευξη, όπως ενδείξεις ότι ο αιτών μπορεί να έχει υποστεί βασανισμό κατά το παρελθόν.

Όταν ένα πρόσωπο έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας εξ ονόματος των εξαρτώμενων από αυτόν προσώπων, παρέχεται σε κάθε εξαρτώμενο ενήλικο η ευκαιρία προσωπικής συνέντευξης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν στην εθνική νομοθεσία τις περιπτώσεις στις οποίες παρέχεται σε ανήλικο η ευκαιρία προσωπικής συνέντευξης.

2. Η προσωπική συνέντευξη επί της ουσίας της αίτησης μπορεί να παραλειφθεί όταν:

α) η αποφαινόμενη αρχή δύναται να λάβει θετική απόφαση όσον αφορά το καθεστώς του πρόσφυγα βάσει των διαθέσιμων αποδεικτικών στοιχείων· ή

β) η αποφαινόμενη αρχή θεωρεί ότι ο αιτών είναι ανίκανος ή δεν μπορεί να συμμετάσχει σε συνέντευξη, για λόγους που οφείλονται σε μόνιμες καταστάσεις ανεξάρτητες από τη θέλησή του. Εάν υπάρχουν αμφιβολίες, η αποφαινόμενη αρχή συμβουλευτεί επαγγελματία του τομέα της υγείας για να εξακριβώσει κατά πόσον η κατάσταση λόγω της οποίας ο αιτών είναι ανίκανος ή δεν δύναται να συμμετάσχει σε συνέντευξη είναι προσωρινή ή μόνιμη.

Όταν δεν διεξάγεται προσωπική συνέντευξη σύμφωνα με το στοιχείο β) ή, ενδεχομένως, με τον εξαρτώμενο, πρέπει να καταβάλλονται εύλογες προσπάθειες ώστε να δίνεται η δυνατότητα στον αιτούντα ή στον εξαρτώμενο να υποβάλλουν συμπληρωματικά στοιχεία.

3. Η έλλειψη προσωπικής συνέντευξης σύμφωνα με το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει την αποφαινόμενη αρχή να λαμβάνει απόφαση επί αιτήσεως διεθνούς προστασίας.

4. Η έλλειψη προσωπικής συνέντευξης δυνάμει της παραγράφου 2 στοιχείο β) δεν επιδρά δυσμενώς στην απόφαση της αποφαινόμενης αρχής.

5. Ανεξάρτητα από το άρθρο 28 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη, όταν αποφασίζουν επί αιτήσεως διεθνούς προστασίας, μπορούν να λάβουν υπόψη το γεγονός ότι ο αιτών δεν παρουσιάστηκε για την προσωπική συνέντευξη, εκτός εάν είχε σοβαρούς λόγους να απουσιάσει.

Άρθρο 15

Προϋποθέσεις της προσωπικής συνέντευξης

1. Η προσωπική συνέντευξη κατά κανόνα γίνεται χωρίς την παρουσία μελών της οικογένειας, εκτός εάν η αποφαινόμενη αρχή κρίνει ότι η παρουσία τους είναι απαραίτητη προκειμένου να διευρηγηθεί η δέουσα εξέταση.

2. Η προσωπική συνέντευξη πρέπει να διεξάγεται υπό συνθήκες που να εξασφαλίζουν τη δέουσα εμπιστευτικότητα.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι οι προσωπικές συνεντεύξεις διεξάγονται σε συνθήκες που επιτρέπουν στους αιτούντες να εκθέσουν διεξοδικά τους λόγους των αιτήσεών τους. Για αυτό το σκοπό, τα κράτη μέλη:

α) μεριμνούν ώστε το πρόσωπο που διεξάγει τη συνέντευξη να διαθέτει τα προσόντα για να συνεκτιμήσει τις προσωπικές και γενικές συνθήκες που περιβάλλουν την αίτηση, συμπεριλαμβανομένης της πολιτιστικής καταγωγής, του φύλου, του γενετήσιου προσανατολισμού, της ταυτότητας φύλου ή της ευαισθησίας του αιτούντος·

β) οσάκις είναι εφικτό, προβλέπουν ότι η συνέντευξη με τον αιτούντα διεξάγεται από πρόσωπο του ίδιου φύλου, εφόσον το ζητήσει ο αιτών, εκτός εάν η αποφαινόμενη αρχή θεωρεί ευλόγως ότι η εν λόγω αίτηση βασίζεται σε λόγους που δεν συνδέονται με τη δυσκολία του αιτούντος να παρουσιάσει τους λόγους της αίτησής του κατά τρόπο περιεκτικό·

γ) επιλέγουν διερμηνέα δυνάμενο να εξασφαλίσει τη δέουσα επικοινωνία μεταξύ του αιτούντος και του προσώπου που διεξάγει τη συνέντευξη. Η επικοινωνία διενεργείται στη γλώσσα που προτιμά ο αιτών εκτός εάν υπάρχει άλλη γλώσσα την οποία κατανοεί και στην οποία είναι σε θέση να επικοινωνήσει με σαφήνεια. Οσάκις είναι εφικτό, τα κράτη μέλη παρέχουν διερμηνέα του ίδιου φύλου εφόσον το ζητήσει ο αιτών εκτός εάν η αποφαινόμενη αρχή θεωρεί ευλόγως ότι η εν λόγω αίτηση βασίζεται σε λόγους που δεν συνδέονται με τη δυσκολία του αιτούντος να παρουσιάσει τους λόγους της αιτήσής του κατά τρόπο περιεκτικό·

δ) μεριμνούν ώστε το πρόσωπο που διεξάγει τη συνέντευξη επί της ουσίας της αίτησης διεθνούς προστασίας να μη φοράει στρατιωτική στολή ή στολή των δυνάμεων επιβολής του νόμου·

ε) μεριμνούν ώστε οι συνεντεύξεις με ανηλικούς να διεξάγονται με τρόπο κατάλληλο για παιδιά.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν κανόνες όσον αφορά την παρουσία τρίτων στην προσωπική συνέντευξη.

Άρθρο 16

Περιεχόμενο της προσωπικής συνέντευξης

Κατά τη διεξαγωγή προσωπικής συνέντευξης επί της ουσίας της αίτησης διεθνούς προστασίας, η αποφαινόμενη αρχή μεριμνά ώστε να παραχωρείται στον αιτούντα κατάλληλη ευκαιρία για να παρουσιάσει τα στοιχεία που απαιτούνται για την, κατά το δυνατόν, πλήρη τεκμηρίωση της αίτησης σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ. Αυτό περιλαμβάνει την ευκαιρία να παράσχει εξηγήσεις σχετικά με στοιχεία τα οποία ενδεχομένως λείπουν και/ή σχετικά με τυχόν ασυνέπειες ή αντιφάσεις στο πλαίσιο των δηλώσεων του αιτούντος.

Άρθρο 17

Έκθεση και καταγραφή των προσωπικών συνεντεύξεων

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε για κάθε προσωπική συνέντευξη είτε να συντάσσεται διεξοδική και εμπειρισταωμένη έκθεση που να περιλαμβάνει όλα τα ουσιαστικά στοιχεία είτε να γίνεται απομαγνητοφώνηση.

2. Τα κράτη μέλη μπορεί να προβλέπουν την ακουστική ή οπτικοακουστική καταγραφή της προσωπικής συνέντευξης. Σε περίπτωση που γίνεται τέτοια καταγραφή, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η καταγραφή ή το κείμενο της απομαγνητοφώνησης να διατίθενται σε σχέση με το φάκελο του αιτούντος.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο αιτών να έχει την ευκαιρία να διατυπώσει τυχόν παρατηρήσεις και/ή να παράσχει διευκρινίσεις προφορικά και/ή γραπτώς σε σχέση με τυχόν εσφαλμένες μεταφράσεις ή παρερμηνείες που περιλαμβάνονται στην έκθεση ή στο κείμενο της απομαγνητοφώνησης, στο τέλος της προσωπικής συνέντευξης ή εντός καθορισμένου χρονικού ορίου πριν λάβει απόφαση η αποφαινόμενη αρχή. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο αιτών να ενημερώνεται πλήρως για το περιεχόμενο της έκθεσης ή για ουσιώδη στοιχεία του κειμένου της απομαγνητοφώνησης με τη συνδρομή διερμηνέα εάν είναι απαραίτητο. Κατόπιν, τα κράτη μέλη ζητούν από τον αιτούντα να επιβεβαιώσει ότι το περιεχόμενο της έκθεσης ή του κειμένου της απομαγνητοφώνησης αντικατοπτρίζει σωστά τη λόγω συνέντευξη.

Όταν η προσωπική συνέντευξη καταγράφεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 και η καταγραφή είναι παραδεκτή ως αποδεικτικό στοιχείο στις διαδικασίες άσκησης ένδικου μέσου που αναφέρονται στο κεφάλαιο V, τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να ζητήσουν από τον αιτούντα να επιβεβαιώσει ότι το περιεχόμενο της έκθεσης ή του κειμένου της απομαγνητοφώνησης αντικατοπτρίζει σωστά τη συνέντευξη. Με την επιφύλαξη του άρθρου 16, όταν τα κράτη μέλη παρέχουν τόσο κείμενο της απομαγνητοφώνησης όσο και καταγραφή της προσωπικής συνέντευξης τα κράτη μέλη μπορούν να στερούν από τον αιτούντα το δικαίωμα να διατυπώνει παρατηρήσεις και/ή να παρέχει διευκρινίσεις για το κείμενο της απομαγνητοφώνησης.

4. Όταν ο αιτών αρνείται να επιβεβαιώσει ότι το περιεχόμενο της έκθεσης ή του κειμένου της απομαγνητοφώνησης αντικατοπτρίζει σωστά την προσωπική συνέντευξη, οι λόγοι της άρνησής του καταχωρίζονται στον φάκελο του αιτούντος.

Η άρνηση αυτή δεν εμποδίζει την αποφαινόμενη αρχή να λάβει απόφαση επί της αίτησης.

5. Οι αιτούντες και οι νομικοί ή άλλοι σύμβουλοι, όπως ορίζεται στο άρθρο 23, έχουν πρόσβαση στην έκθεση ή στο κείμενο της απομαγνητοφώνησης και, ενδεχομένως, στην καταγραφή, πριν λάβει απόφαση η αποφαινόμενη αρχή.

Όταν τα κράτη μέλη παρέχουν τόσο κείμενο της απομαγνητοφώνησης όσο και καταγραφή της προσωπικής συνέντευξης, τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να παρέχουν πρόσβαση στην καταγραφή, στο πλαίσιο των πρωτοβάθμιων διαδικασιών που αναφέρονται στο κεφάλαιο III. Στις περιπτώσεις αυτές, παρέχουν ωστόσο πρόσβαση στην καταγραφή στο πλαίσιο διαδικασιών άσκησης ένδικου μέσου που αναφέρονται στο κεφάλαιο V.

Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, όταν η αίτηση εξετάζεται σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 8, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η πρόσβαση στην έκθεση ή στο κείμενο της απομαγνητοφώνησης και, κατά περίπτωση, στην καταγραφή παρέχεται ταυτόχρονα με τη λήψη απόφασης.

Άρθρο 18

Ιατρική εξέταση

1. Όταν η αποφαινόμενη αρχή το θεωρεί σκόπιμο για την αξιολόγηση αίτησης διεθνούς προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 4 της

οδηγίας 2011/95/ΕΕ και με την επιφύλαξη της συγκατάθεσης του αιτούντος, τα κράτη μέλη, με την επιφύλαξη της συναίνεσης του αιτούντος, μεριμνούν για την ιατρική εξέταση του αιτούντος όσον αφορά ενδείξεις που ενδεχομένως υποδηλώνουν διώξεις ή σοβαρή βλάβη που υπέστη κατά το παρελθόν. Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι ο αιτών μεριμνά για την ιατρική εξέταση.

Οι ιατρικές εξετάσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο διενεργούνται από κατάλληλα εκπαιδευμένους επαγγελματίες του τομέα της υγείας και τα αποτελέσματά τους υποβάλλονται στην αποφαινόμενη αρχή το ταχύτερο δυνατό. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν τους επαγγελματίες του τομέα της υγείας που μπορούν να διενεργούν αυτές τις ιατρικές εξετάσεις. Η άρνηση αιτούντος να υποβληθεί σε αυτή την ιατρική εξέταση δεν εμποδίζει την αποφαινόμενη αρχή να λάβει απόφαση επί της αίτησης διεθνούς προστασίας.

Τα έξοδα των ιατρικών εξετάσεων που διενεργούνται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο καλύπτονται από δημόσια κονδύλια.

2. Όταν δεν διενεργείται ιατρική εξέταση σύμφωνα με την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη ενημερώνουν τους αιτούντες ότι μπορούν με δική τους πρωτοβουλία και δικά τους έξοδα να μεριμνήσουν για την ιατρική εξέταση όσον αφορά ενδείξεις που ενδεχομένως υποδηλώνουν διώξεις ή σοβαρή βλάβη που υπέστησαν κατά το παρελθόν.

3. Τα αποτελέσματα των ιατρικών εξετάσεων για τις οποίες γίνεται λόγος στις παραγράφους 1 και 2 εκτιμώνται από την αποφαινόμενη αρχή μαζί με τα λοιπά στοιχεία της αίτησης.

Άρθρο 19

Δωρεάν παροχή νομικών και διαδικαστικών πληροφοριών στο πλαίσιο των πρωτοβάθμιων διαδικασιών

1. Στο πλαίσιο των πρωτοβάθμιων διαδικασιών του κεφαλαίου III, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχονται, κατόπιν αιτήματος, δωρεάν νομικές και διαδικαστικές πληροφορίες στους αιτούντες, συμπεριλαμβανομένων, τουλάχιστον, των πληροφοριών σχετικά με τη διαδικασία με γνώμονα τις ιδιαιτερότητες της περίπτωσης του αιτούντος. Σε περίπτωση αρνητικής απόφασης επί αίτησης σε πρώτο βαθμό, τα κράτη μέλη παρέχουν στους αιτούντες, κατόπιν αιτήματος, πληροφορίες —πέραν όσων προβλέπονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 και στο άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο στ)— με τις οποίες εξηγούνται οι λόγοι της απόφασης και οι δυνατότητες άσκησης προσφυγής κατ' αυτής

2. Η δωρεάν παροχή νομικών και διαδικαστικών πληροφοριών υπόκειται στους όρους που θεσπίζονται με το άρθρο 21.

Άρθρο 20**Δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση στις διαδικασίες άσκησης ένδικου μέσου**

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχεται, κατόπιν αιτήματος, δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση στο πλαίσιο των διαδικασιών άσκησης ένδικου μέσου που προβλέπονται στο κεφάλαιο V. Περιλαμβάνει, τουλάχιστον, την κατάρτιση των αναγκαίων διαδικαστικών εγγράφων και τη συμμετοχή εξ' ονόματος του αιτούντος σε ακροαματική διαδικασία ενώπιον πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

2. Επίσης, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν δωρεάν νομική συνδρομή και/ή εκπροσώπηση στις πρωτοβάθμιες διαδικασίες που προβλέπονται στο κεφάλαιο III. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, δεν εφαρμόζεται το άρθρο 19.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι δεν χορηγείται δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση εάν ένα δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή θεωρεί ότι το ένδικο μέσο του αιτούντος δεν έχει πραγματικές πιθανότητες επιτυχίας.

Όταν λαμβάνεται απόφαση για τη μη παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο από αρχή η οποία δεν είναι δικαστήριο, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο αιτών έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά της εν λόγω απόφασης ενώπιον δικαστηρίου.

Κατ' εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να μην περιορίζεται αυθαιρέτως η νομική συνδρομή και εκπροσώπηση και να μην εμποδίζεται η ουσιαστική πρόσβαση του αιτούντος στη δικαιοσύνη.

4. Η δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση υπόκειται στους όρους που θεσπίζονται στο άρθρο 21.

Άρθρο 21**Όροι για τη δωρεάν παροχή νομικών και διαδικαστικών πληροφοριών και τη δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση**

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι δωρεάν νομικές και διαδικαστικές πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 19 παρέχονται από μη κυβερνητικές οργανώσεις ή από επαγγελματίες κρατικών αρχών ή από ειδικευμένες κρατικές υπηρεσίες.

Η δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση που προβλέπονται στο άρθρο 20 παρέχονται από πρόσωπα που γίνονται δεκτά ή αναγνωρίζονται με την ιδιότητα αυτή βάσει του εθνικού δικαίου.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι δωρεάν νομικές και διαδικαστικές πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 19 και η δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση που αναφέρονται στο άρθρο 20 χορηγούνται:

α) μόνο σε όσους δεν έχουν επαρκείς πόρους και/ή

β) μόνο μέσω των υπηρεσιών που παρέχονται από νομικούς ή άλλους συμβούλους που καθορίζονται ειδικά από την εθνική νομοθεσία για συνδρομή και εκπροσώπηση των αιτούντων.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση που αναφέρονται στο άρθρο 20 χορηγούνται μόνο για διαδικασίες άσκησης ένδικου μέσου σύμφωνα με το κεφάλαιο V ενώπιον πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και όχι για περαιτέρω προσφυγή ή έλεγχο που προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένης της επανεκδίκασης ή του ελέγχου προσφυγής.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέπουν ότι η δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση που προβλέπονται στο άρθρο 20 δεν παρέχονται σε αιτούντες οι οποίοι δεν βρίσκονται πλέον στο έδαφός τους, κατ' εφαρμογή του άρθρου 41 παράγραφος 2 στοιχείο γ).

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν κανόνες σχετικά με την υποβολή και τη διεκπεραίωση των αιτημάτων παροχής δωρεάν νομικών και διαδικαστικών πληροφοριών βάσει του άρθρου 19 και δωρεάν νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης βάσει του άρθρου 20.

4. Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν:

α) να επιβάλλουν χρηματικά και/ή χρονικά όρια στη δωρεάν παροχή νομικών και διαδικαστικών πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 19 και στη δωρεάν παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης που αναφέρεται στο άρθρο 20, εφόσον τα όρια αυτά δεν περιορίζουν αυθαιρέτως την πρόσβαση στην παροχή νομικών και διαδικαστικών πληροφοριών και στη νομική συνδρομή και εκπροσώπηση·

β) να προβλέπουν ότι, όσον αφορά τα τέλη και άλλα έξοδα, η μεταχείριση των αιτούντων δεν θα είναι ευνοϊκότερη από εκείνη που επιφυλάσσεται κατά γενικό κανόνα στους υπηκόους τους σε θέματα σχετικά με τη νομική συνδρομή.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν να τους επιστραφεί το σύνολο ή μέρος των καταβληθέντων εξόδων εάν και από τη στιγμή που έχει βελτιωθεί σημαντικά η οικονομική κατάσταση του αιτούντος ή εάν η απόφαση χορήγησης αυτών των εξόδων είχε ληφθεί με βάση ψευδείς πληροφορίες που είχε δώσει ο αιτών.

Άρθρο 22**Δικαίωμα νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης σε όλα τα στάδια της διαδικασίας**

1. Στους αιτούντες παρέχεται η δυνατότητα, να συμβουλευονται, ίδια δαπάνη και κατά τρόπο ουσιαστικό, νομικό ή άλλο σύμβουλο, που γίνεται δεκτός ή αναγνωρίζεται με την ιδιότητα αυτή βάσει του εθνικού δικαίου, σε θέματα σχετικά με τις οικείες αιτήσεις διεθνούς προστασίας, σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, ακόμα και μετά από αρνητική απόφαση.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν σε μη κυβερνητικές οργανώσεις να παράσχουν νομική συνδρομή και/ή εκπροσώπηση σε αιτούντες στο πλαίσιο των διαδικασιών που προβλέπονται στο κεφάλαιο III και στο κεφάλαιο V σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 23

Πεδίο εφαρμογής της νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο νομικός ή άλλος σύμβουλος, που γίνεται δεκτός ή αναγνωρίζεται με την ιδιότητα αυτή βάσει της εθνικής νομοθεσίας και που παρέχει συνδρομή ή εκπροσώπηση σε αιτούντα βάσει της εθνικής νομοθεσίας, να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες του φακέλου του αιτούντος βάσει των οποίων λαμβάνεται ή θα ληφθεί απόφαση.

Τα κράτη μέλη δύνανται να κάνουν εξαίρεση όταν η αποκάλυψη των πληροφοριών ή των πηγών ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια, την ασφάλεια των οργανισμών ή προσώπων που παρέχουν τις πληροφορίες ή την ασφάλεια των προσώπων τα οποία αφορούν οι πληροφορίες ή εάν θίγονται οι έρευνες σχετικά με την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ή οι διεθνείς σχέσεις των κρατών μελών. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη:

- α) καθιστούν προσβάσιμες στις αρχές που αναφέρονται στο κεφάλαιο V τις εν λόγω πληροφορίες ή πηγές· και
- β) θεσπίζουν στο εθνικό δίκαιο διαδικασίες που εξασφαλίζουν τον σεβασμό των δικαιωμάτων υπεράσπισης του αιτούντος.

Όσον αφορά το στοιχείο β), τα κράτη μέλη μπορούν, ιδίως, να παρέχουν σε νομικό ή άλλο σύμβουλο, ο οποίος έχει υποβληθεί σε έλεγχο ασφαλείας, πρόσβαση στις συγκεκριμένες πληροφορίες ή πηγές, εφόσον οι πληροφορίες έχουν σημασία για την εξέταση της αίτησης ή για τη λήψη απόφασης περί ανάκλησης της διεθνούς προστασίας.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο νομικός ή άλλος σύμβουλος που παρέχει συνδρομή ή εκπροσώπηση στον αιτούντα να έχει πρόσβαση σε κλειστές ζώνες, όπως χώρους κράτησης και ζώνες διέλευσης, για να συνεννοείται με τον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 και το άρθρο 18 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ) της οδηγίας 2013/33/ΕΕ.

3. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στον αιτούντα να προσέλθει στην προσωπική συνέντευξη συνοδευόμενος από νομικό ή άλλο σύμβουλο που γίνεται δεκτός ή αναγνωρίζεται με την ιδιότητα αυτή βάσει του εθνικού δικαίου.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι ο νομικός ή άλλος σύμβουλος μπορεί να παρεμβαίνει μόνο στο τέλος της προσωπικής συνέντευξης.

4. Με την επιφύλαξη του παρόντος άρθρου ή του άρθρου 25 παράγραφος 1 στοιχείο β), τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν κανόνες για την παράσταση των νομικών ή άλλων συμβούλων σε όλες τις συνεντεύξεις κατά τη διαδικασία.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν την παρουσία του αιτούντος στην προσωπική συνέντευξη έστω κι αν αυτός εκπροσωπείται βάσει της εθνικής νομοθεσίας από νομικό ή άλλο σύμβουλο και μπορούν να ζητήσουν από τον αιτούντα να απαντήσει αυτοπροσώπως στις υποβαλλόμενες ερωτήσεις.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 25 παράγραφος 1 στοιχείο β), η απουσία νομικού ή άλλου συμβούλου δεν εμποδίζει την αρμόδια αρχή να διεξαγάγει προσωπική συνέντευξη με τον αιτούντα.

Άρθρο 24

Αιτούντες που χρήζουν ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων

1. Τα κράτη μέλη εκτιμούν, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος μετά την υποβολή της αίτησης διεθνούς προστασίας, αν ο αιτών χρήζει ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων.

2. Η εκτίμηση της παραγράφου 1 μπορεί να εντάσσεται στις ισχύουσες εθνικές διαδικασίες και/ή στην εκτίμηση που αναφέρεται στο άρθρο 22 της οδηγίας 2013/33/ΕΕ και δεν χρειάζεται να λαμβάνει τη μορφή διοικητικής διαδικασίας.

3. Τα κράτη μέλη, αφού εκτιμήσουν ότι οι αιτούντες χρήζουν ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων, τους εξασφαλίζουν επαρκή υποστήριξη, ώστε να μπορούν να απολαύουν των δικαιωμάτων και να συμμορφούνται προς τις υποχρεώσεις της παρούσας οδηγίας καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας ασύλου.

Όταν η κατάλληλη υποστήριξη δεν μπορεί να παρέχεται εντός του πλαισίου των διαδικασιών του άρθρου 31 παράγραφος 8 και του άρθρου 43, ιδίως όταν τα κράτη μέλη θεωρούν ότι ο αιτών χρήζει ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων συνεπεία βασανισμού, βιασμού ή άλλων σοβαρών μορφών ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας, τα κράτη μέλη δεν εφαρμόζουν ή παύουν να εφαρμόζουν το άρθρο 31 παράγραφος 8 και το άρθρο 43. Όταν τα κράτη μέλη εφαρμόζουν το άρθρο 46 παράγραφος 6 σε αιτούντες στους οποίους δεν μπορούν να εφαρμοσθούν το άρθρο 31 παράγραφος 8 και το άρθρο 43, σύμφωνα με το παρόν εδάφιο, παρέχουν τουλάχιστον τις εγγυήσεις του άρθρου 46 παράγραφος 7.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι αντιμετωπίζεται επίσης η ανάγκη για ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, εφόσον η ανάγκη αυτή ανακύψει σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας, χωρίς να απαιτείται εκ νέου κίνηση της διαδικασίας.

Άρθρο 25

Εγγυήσεις για τους ασυνόδευτους ανήλικους

1. Για όλες τις διαδικασίες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία και με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 14 έως 17, τα κράτη μέλη:

α) λαμβάνουν το συντομότερο δυνατόν μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι ο ασυνόδευτος ανήλικος διαθέτει εκπροσώπηση και συνδρομή από εκπρόσωπο προκειμένου να μπορέσει να επωφεληθεί των δικαιωμάτων και να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Ο ασυνόδευτος ανήλικος ενημερώνεται αμέσως ότι έχει ορισθεί εκπρόσωπος. Ο εκπρόσωπος ασκεί τα καθήκοντά του σύμφωνα με την αρχή του μείζονος συμφέροντος του παιδιού και διαθέτει την κατάλληλη εμπειρογνώμηση για τον σκοπό αυτό. Το πρόσωπο που ενεργεί ως εκπρόσωπος αντικαθίσταται μόνο εφόσον απαιτείται. Οι οργανώσεις και τα πρόσωπα τα συμφέροντα των οποίων συγκρούονται ή θα μπορούσαν ενδεχομένως να συγκρουσθούν με τα συμφέροντα του ασυνόδευτου ανήλικου δεν είναι επιλέξιμα να καταστούν εκπρόσωποι. Ο εκπρόσωπος μπορεί επίσης να είναι ο εκπρόσωπος που αναφέρεται στην οδηγία 2013/33/ΕΕ.

β) μεριμνούν ώστε να παρέχεται η ευκαιρία στον εκπρόσωπο να ενημερώνει τον ασυνόδευτο ανήλικο σχετικά με το νόημα και τις πιθανές συνέπειες της προσωπικής συνέντευξης και, εφόσον ενδείκνυται, σχετικά με τον τρόπο που θα πρέπει να προετοιμασθεί για την προσωπική συνέντευξη. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο εκπρόσωπος και/ή ο νομικός ή άλλος σύμβουλος που αναγνωρίζεται ή του επιτρέπεται με την ιδιότητα αυτή βάσει του εθνικού δικαίου να παρίστανται στην εν λόγω προσωπική συνέντευξη και να έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν ερωτήσεις ή παρατηρήσεις, εντός του πλαισίου που ορίζει ο διεξάγων τη συνέντευξη.

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν την παρουσία του ασυνόδευτου ανήλικου στην προσωπική συνέντευξη ακόμη κι αν ο εκπρόσωπος είναι παρών.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να μη διορίσουν εκπρόσωπο εφόσον ο ασυνόδευτος ανήλικος κατά πάσα πιθανότητα θα συμπληρώσει το 18ο έτος προτού ληφθεί απόφαση σε πρώτο βαθμό.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:

α) εάν ένας ασυνόδευτος ανήλικος έχει κληθεί σε προσωπική συνέντευξη για την αίτησή του για διεθνή προστασία όπως ορίζεται στα άρθρα 14 έως 17 και στο άρθρο 34, η συνέντευξη αυτή να διεξάγεται από πρόσωπο που έχει τις απαραίτητες γνώσεις για τις ειδικές ανάγκες των ανήλικων·

β) ένας υπάλληλος που έχει τις αναγκαίες γνώσεις σχετικά με τις ειδικές ανάγκες των ανήλικων να προετοιμάζει την απόφαση της αποφαινόμενης αρχής επί της αιτήσεως του ασυνόδευτου ανήλικου.

4. Στους ασυνόδευτους ανήλικους και στους εκπροσώπους τους παρέχονται δωρεάν οι νομικές και διαδικαστικές πληροφορίες που

αναφέρονται στο άρθρο 19, καθώς και οι πληροφορίες για τις διαδικασίες ανάκλησης της διεθνούς προστασίας που προβλέπονται στο κεφάλαιο IV.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν ιατρικές εξετάσεις για τον προσδιορισμό της ηλικίας των ασυνόδευτων ανήλικων στο πλαίσιο της εξέτασης αιτήσεως διεθνούς προστασίας όταν, μετά τις γενικές δηλώσεις ή άλλες συναφείς ενδείξεις, τα κράτη μέλη έχουν αμφιβολίες σχετικά με την ηλικία του αιτούντος. Εάν, αργότερα, τα κράτη μέλη εξακολουθούν να έχουν αμφιβολίες σχετικά με την ηλικία του αιτούντος, θεωρούν ότι ο αιτών είναι ανήλικος.

Οποιαδήποτε ιατρική εξέταση πραγματοποιείται με πλήρη σεβασμό της αξιοπρέπειας του αιτούντος, διενεργείται με την επιλογή των λιγότερο παρεμβατικών εξετάσεων και διενεργείται από κατάλληλα εκπαιδευμένους επαγγελματίες του τομέα της υγείας, ώστε να επιτυγχάνεται όσο το δυνατόν πιο αξιόπιστο αποτέλεσμα.

Όταν χρησιμοποιούνται ιατρικές εξετάσεις, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:

α) οι ασυνόδευτοι ανήλικοι να ενημερώνονται, πριν από την εξέταση της αίτησής τους διεθνούς προστασίας, και σε γλώσσα την οποία κατανοούν ή τεκμαίρεται ευλόγως ότι κατανοούν, σχετικά με τη δυνατότητα προσδιορισμού της ηλικίας με ιατρική εξέταση· πρόκειται μεταξύ άλλων για πληροφορίες σχετικά με τη μέθοδο εξέτασης και τον ενδεχόμενο αντίκτυπο των αποτελεσμάτων της ιατρικής εξέτασης στην εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, καθώς και ως προς τον αντίκτυπο της άρνησης του ασυνόδευτου ανήλικου να υποβληθεί στην ιατρική εξέταση·

β) οι ασυνόδευτοι ανήλικοι και/ή οι εκπρόσωποί τους να συναινούν στη διενέργεια ιατρικής εξέτασης για τον προσδιορισμό της ηλικίας των συγκεκριμένων ανήλικων· και

γ) η απόφαση απόρριψης αίτησης διεθνούς προστασίας ασυνόδευτου ανήλικου που αρνήθηκε να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση να μη βασίζεται μόνο στην άρνηση αυτή.

Το γεγονός ότι ένας ασυνόδευτος ανήλικος έχει αρνηθεί να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση δεν εμποδίζει την αποφαινόμενη αρχή να λαμβάνει απόφαση επί της αιτήσεως διεθνούς προστασίας.

6. Το μείζον συμφέρον του παιδιού αποτελεί το κύριο μέλημα των κρατών μελών κατά την εφαρμογή της προύσας οδηγίας.

Όταν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αίτησης ασύλου τα κράτη μέλη χαρακτηρίζουν ένα πρόσωπο ως ασυνόδευτο ανήλικο, μπορούν:

α) να εφαρμόζουν ή να εξακολουθούν να εφαρμόζουν το άρθρο 31 παράγραφος 8, μόνο εφόσον:

ι) ο αιτών προέρχεται από χώρα η οποία πληροί τα κριτήρια για το χαρακτηρισμό της ως ασφαλούς χώρας καταγωγής, κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, ή

- ii) ο αιτών έχει υποβάλει μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας η οποία είναι απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 5, ή
- iii) ο αιτών μπορεί, εξαιτίας σοβαρών λόγων, να θεωρείται επικίνδυνος για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη ή έχει απελαθεί διά της βίας, εξαιτίας σοβαρών λόγων εθνικής ασφάλειας ή δημόσιας τάξης, βάσει του εθνικού δικαίου·
- β) να εφαρμόζουν ή να εξακολουθούν να εφαρμόζουν το άρθρο 43, σύμφωνα με τα άρθρα 8 έως 11 της οδηγίας 2013/33/ΕΕ, μόνο εφόσον:
- i) ο αιτών προέρχεται από χώρα η οποία πληροί τα κριτήρια για το χαρακτηρισμό της ως ασφαλούς χώρας καταγωγής, κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, ή
- ii) ο αιτών έχει υποβάλει μεταγενέστερη αίτηση, ή
- iii) ο αιτών μπορεί, εξαιτίας σοβαρών λόγων, να θεωρείται επικίνδυνος για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη του κράτους μέλους ή έχει απελαθεί διά της βίας, εξαιτίας σοβαρών λόγων εθνικής ασφάλειας ή δημόσιας τάξης, βάσει του εθνικού δικαίου, ή
- iv) συντρέχουν βάσιμοι λόγοι ώστε μια χώρα η οποία δεν είναι κράτος μέλος να θεωρείται ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 38, ή
- v) ο αιτών έχει παραπλανήσει τις αρχές υποβάλλοντας πλαστά έγγραφα, ή
- vi) ο αιτών έχει καταστρέψει ή εγκαταλείψει, κακή την πίστει, έγγραφο ταυτότητας ή ταξιδιού, το οποίο θα είχε βοηθήσει στην εξακρίβωση της ταυτότητας ή της ιθαγένειάς του.
- Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν τα σημεία v) και vi) μόνο σε ιδιαίτερες περιπτώσεις, όταν συντρέχουν σοβαροί λόγοι ώστε να θεωρείται ότι ο αιτών επιχειρεί να αποκρύψει σημαντικά στοιχεία τα οποία ενδεχομένως θα οδηγήσουν στη λήψη αρνητικής απόφασης και εφόσον έχει δοθεί στον αιτούντα η πλήρης δυνατότητα, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών διαδικαστικών αναγκών για τους ασυνόδευτους ανηλίκους, να αιτιολογήσει πειστικά τη συμπεριφορά που περιγράφεται στα σημεία v) και vi), συμπεριλαμβανομένης της διαβούλευσης με τον εκπρόσωπό του,
- γ) να θεωρούν την αίτηση απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο γ), εάν μια χώρα η οποία δεν είναι κράτος μέλος θεωρείται ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 38, εφόσον αυτό εξυπηρετεί τα μείζονα συμφέροντα του ανηλίκου·
- δ) να εφαρμόζουν τη διαδικασία του άρθρου 20 παράγραφος 3, όταν ο εκπρόσωπος του ανηλίκου διαθέτει νομική κατάρτιση, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 41, τα κράτη μέλη παρέχουν στους ασυνόδευτους ανηλίκους, κατά την εφαρμογή του άρθρου 46 παράγραφος 6, τουλάχιστον τις εγγυήσεις του άρθρου 46 παράγραφος 7 σε όλες τις περιπτώσεις.

Άρθρο 26

Κράτηση

1. Τα κράτη μέλη δεν υποβάλλουν σε κράτηση ένα πρόσωπο για το λόγο και μόνο ότι είναι αιτών. Οι λόγοι και οι συνθήκες κράτησης, καθώς και οι εγγυήσεις των οποίων απολαύουν οι αιτούντες που τελούν υπό κράτηση, συνάδουν με την οδηγία 2013/33/ΕΕ.

2. Όταν υποβάλλουν έναν αιτούντα σε κράτηση, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να υπάρχει η δυνατότητα ταχείας δικαστικής επανεξέτασης σύμφωνα με την οδηγία 2013/33/ΕΕ.

Άρθρο 27

Διαδικασία σε περίπτωση ανάκλησης της αίτησης

1. Εφόσον τα κράτη μέλη προβλέπουν τη δυνατότητα ρητής ανάκλησης της αίτησης στην εθνική τους νομοθεσία, όταν ένας αιτών ανακαλέσει ρητά την αίτησή του για διεθνή προστασία, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αποφαινόμενη αρχή να αποφασίσει είτε να σταματήσει την εξέταση είτε να απορρίψει την αίτηση.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέψουν ότι η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να αποφασίσει να σταματήσει την εξέταση χωρίς λήψη απόφασης. Σε αυτήν την περίπτωση, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αποφαινόμενη αρχή να συμπεριλάβει σχετικό σημείωμα στο φάκελο του αιτούντος.

Άρθρο 28

Διαδικασία σε περίπτωση σιωπηρής ανάκλησης της αίτησης ή υπαναχώρησης από αυτήν

1. Όταν υπάρχει εύλογη αιτία να θεωρείται ότι ο αιτών έχει σιωπηρά ανακαλέσει την αίτησή του, ή έχει υπαναχωρήσει από αυτήν, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αποφαινόμενη αρχή να αποφασίσει είτε να σταματήσει την εξέταση είτε, σε περίπτωση που η αποφαινόμενη αρχή θεωρήσει την αίτηση ως αβάσιμη αφού την εξετάσει επαρκώς επί της ουσίας σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, να απορρίψει την αίτηση.

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεωρήσουν ότι ο αιτών έχει ανακαλέσει σιωπηρά την αίτησή του για διεθνή προστασία ή έχει υπαναχωρήσει από αυτήν, ιδίως όταν διαπιστώνεται ότι:

- a) δεν ανταποκρίθηκε σε αιτήματα για παροχή πληροφοριών με ουσιώδη σημασία για την αίτησή του σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 4 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ή δεν παρέστη στην προσωπική συνέντευξη όπως προβλέπεται στα άρθρα 14 έως 17 της εν λόγω οδηγίας, εκτός εάν ο αιτών αποδείξει εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος ότι αυτό οφείλεται σε συνθήκες ανεξάρτητες από τη θέλησή του·

β) διέφυγε ή αναχώρησε χωρίς άδεια από το μέρος όπου ζούσε ή ευρισκόταν υπό κράτηση, χωρίς να έρθει σε επαφή με την αρμόδια αρχή εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, ή δεν εκπλήρωσε εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος την υποχρέωση αναφοράς ή άλλες υποχρεώσεις επικοινωνίας, εκτός εάν αποδείξει ότι αυτό οφειλόταν σε συνθήκες ανεξάρτητες από τη θέλησή του.

Για τον σκοπό της εφαρμογής των προκειμένων διατάξεων, τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να ορίσουν χρονικά όρια ή κατευθυντήριες γραμμές.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο αιτών που αναφέρεται και πάλι στην αρμόδια αρχή μετά τη λήψη απόφασης να σταματήσει η εξέταση όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου να δικαιούται να ζητήσει την επανεξέταση της υπόθεσής του ή να υποβάλλει νέα αίτηση η οποία δεν υπόκειται στη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 40 και 41.

Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν ένα χρονικό όριο τουλάχιστον εννέα μηνών μετά το οποίο η υπόθεση του αιτούντος δεν θα μπορεί να επανεξετασθεί ή η νέα αίτηση θα μπορεί να αντιμετωπιστεί ως μεταγενέστερη αίτηση και να υπόκειται στη διαδικασία που αναφέρεται στα άρθρα 40 και 41. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η υπόθεση του αιτούντος μπορεί να επανεξετασθεί μόνο μία φορά.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το πρόσωπο αυτό να μην απομακρυνθεί κατά παράβαση της αρχής της μη επαναπροώθησης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν στην αποφαινόμενη αρχή να συνεχίσει την εξέταση από το στάδιο στο οποίο είχε σταματήσει.

3. Το παρόν άρθρο ισχύει με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013.

Άρθρο 29

Ο ρόλος του UNHCR

1. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στον UNHCR:

α) να έχει πρόσβαση στους αιτούντες, συμπεριλαμβανομένων των τελούντων υπό κράτηση, στα σύνορα και στις ζώνες διέλευσης·

β) να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες για τις ατομικές αιτήσεις διεθνούς προστασίας, για την πρόοδο της διαδικασίας και τις αποφάσεις που λαμβάνονται, υπό την προϋπόθεση ότι ο αιτών συμφωνεί σχετικά·

γ) να παρουσιάζει τις απόψεις της ενώπιον των αρμόδιων αρχών, κατά την άσκηση των εποπτικών της δραστηριοτήτων βάσει του άρθρου 35 της σύμβασης της Γενεύης, σχετικά με τις ατομικές αιτήσεις διεθνούς προστασίας σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται επίσης σε οργάνωση που εργάζεται στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους εξ ονόματος του UNHCR βάσει συμφωνίας με αυτό το κράτος μέλος.

Άρθρο 30

Συλλογή πληροφοριών σχετικά με ατομικές περιπτώσεις

Για τον σκοπό της εξέτασης ατομικών περιπτώσεων, τα κράτη μέλη:

α) δεν αποκαλύπτουν τις πληροφορίες που αφορούν ατομικές αιτήσεις διεθνούς προστασίας, ή το γεγονός ότι έχει υποβληθεί αίτηση, στους φερόμενους ως υπεύθυνους της δίωξης ή της πρόκλησης σοβαρής βλάβης·

β) δεν ζητούν πληροφορίες από τους φερόμενους ως υπεύθυνους της δίωξης ή της πρόκλησης σοβαρής βλάβης κατά τρόπο που θα είχε ως αποτέλεσμα να τους αποκαλυφθεί άμεσα το γεγονός ότι ο αιτών έχει υποβάλει αίτηση ασύλου και θα έδινε σε κίνδυνο τη σωματική ακεραιότητα του αιτούντος ή των εξαρτώμενων από αυτόν προσώπων ή την ελευθερία και την ασφάλεια των μελών της οικογενείας του που εξακολουθούν να ζουν στη χώρα καταγωγής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΒΑΘΜΟ

ΤΜΗΜΑ I

Άρθρο 31

Διαδικασία εξέτασης

1. Τα κράτη μέλη εξετάζουν τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας στο πλαίσιο διαδικασίας εξέτασης σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου II.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η διαδικασία εξέτασης ολοκληρώνεται το ταχύτερο δυνατό με την επιφύλαξη κατάλληλης και πλήρους εξέτασης.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η διαδικασία εξέτασης ολοκληρώνεται εντός έξι μηνών από την κατάθεση της αίτησης.

Όταν αίτηση υπόκειται στη διαδικασία του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, η προθεσμία των έξι μηνών αρχίζει από τη στιγμή κατά την οποία ορίζεται ένα κράτος μέλος ως υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης, σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, ο αιτών βρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους και τον έχει αναλάβει η αρμόδια αρχή.

Τα κράτη μέλη δύνανται να παρατείνουν την προθεσμία των έξι μηνών που ορίζεται στην παρούσα παράγραφο για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο από εννέα επιπλέον μήνες, σε περιπτώσεις στις οποίες:

α) ανακύπτουν περίπλοκα ουσιαστικά και/ή νομικά ζητήματα·

β) μεγάλος αριθμός υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών αιτούνται ταυτόχρονα διεθνή προστασία, γεγονός που καθιστά στην πράξη πολύ δύσκολη την ολοκλήρωση της διαδικασίας εντός της προθεσμίας των έξι μηνών·

γ) η καθυστέρηση μπορεί να αποδοθεί σαφώς στη μη συμμόρφωση του αιτούντος με τις υποχρεώσεις του δυνάμει του άρθρου 13.

Κατ' εξαίρεση, τα κράτη μέλη, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, υπερβαίνουν τις προθεσμίες της παρούσας παραγράφου κατά τρεις μήνες το πολύ, εφόσον είναι απαραίτητο για την κατάλληλη και πλήρη εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

4. Με την επιφύλαξη των άρθρων 13 και 18 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, τα κράτη μέλη μπορούν να αναβάλουν την ολοκλήρωση της διαδικασίας εξέτασης στην περίπτωση που δεν μπορεί εύλογα να αναμένεται από την αποφαινόμενη αρχή να αποφασίσει εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 3 λόγω της αβέβαιης κατάστασης στη χώρα καταγωγής η οποία αναμένεται να είναι πρόσκαιρη. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη:

α) επανεξετάζουν την κατάσταση στη χώρα καταγωγής τουλάχιστον ανά έξι μήνες·

β) ενημερώνουν τους ενδιαφερόμενους αιτούντες εντός εύλογου χρονικού διαστήματος σχετικά με τους λόγους της αναβολής·

γ) ενημερώνουν την Επιτροπή εντός εύλογου χρονικού διαστήματος σχετικά με την αναβολή των διαδικασιών για τη χώρα καταγωγής·

5. Εν πάση περιπτώσει, τα κράτη μέλη ολοκληρώνουν τη διαδικασία εξέτασης το αργότερο εντός 21 μηνών μετά την κατάθεση της αίτησης.

6. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όταν δεν μπορεί να ληφθεί απόφαση εντός εξαμήνου, ο ενδιαφερόμενος αιτών:

α) ενημερώνεται σχετικά με την καθυστέρηση· και

β) λαμβάνει, κατόπιν αιτήσεως, πληροφορίες σχετικά με τους λόγους της καθυστέρησης και τον χρόνο κατά τον οποίο αναμένεται η απόφαση επί της αιτήσεώς του.

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να δώσουν προτεραιότητα στην εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου II ιδίως:

α) όταν η αίτηση είναι πιθανόν να θεωρηθεί ως βάσιμη·

β) όταν ο αιτών είναι ευάλωτο πρόσωπο, κατά την έννοια του άρθρου 22 της οδηγίας 2013/33/ΕΕ, ή χρειάζεται ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις, ιδίως οι ασυνόδευτοι ανήλικοι.

8. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ότι μια διαδικασία εξέτασης σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου II μπορεί να επιταχυνθεί και/ή να διενεργηθεί στα σύνορα ή σε ζώνες διέλευσης σύμφωνα με το άρθρο 43, εφόσον:

α) ο αιτών, κατά την υποβολή της αίτησης και την παρουσίαση των περιστατικών, απλώς έθεσε θέματα τα οποία είναι άνευσημασίας για την εξέταση του εάν πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί δικαιούχος διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ· ή

β) ο αιτών προέρχεται από ασφαλή χώρα καταγωγής κατά την έννοια της οδηγίας αυτής· ή

γ) ο αιτών παραπλάνησε τις αρχές με την παρουσίαση ψευδών πληροφοριών ή εγγράφων ή με την απόκρυψη σχετικών πληροφοριών ή εγγράφων όσον αφορά την ταυτότητα και/ή την ιθαγένειά του, που μπορούσαν να επηρεάσουν αρνητικά την απόφαση· ή

δ) είναι πιθανόν ότι ο αιτών έχει καταστρέψει ή πετάξει κακόπιστα έγγραφο ταυτότητας ή ταξιδιωτικό έγγραφο που θα βοηθούσε στον προσδιορισμό της ταυτότητας ή της ιθαγένειάς του· ή

ε) ο αιτών έχει παρουσιάσει προδήλως ασυνεπείς και αντιφατικές πληροφορίες, ή σαφώς ψευδείς ή προφανώς απίθανες πληροφορίες οι οποίες έρχονται σε αντίθεση με επαρκώς τεκμηριωμένες πληροφορίες της χώρας καταγωγής, καθιστώντας έτσι σαφώς μη πειστική τη δήλωσή του ως προς το εάν πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τον χαρακτηρισμό του ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ· ή

στ) ο αιτών έχει υποβάλει μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας, η οποία είναι απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 5· ή

ζ) ο αιτών υποβάλει την αίτηση μόνο για να καθυστερήσει ή να εμποδίσει την εκτέλεση προγενέστερης ή επικείμενης απόφασης που θα οδηγούσε στην απομάκρυνσή του ή

η) ο αιτών εισήλθε παράνομα στο έδαφος του κράτους μέλους ή παρέτεινε παράνομα τη διαμονή του και, χωρίς σοβαρό λόγο, δεν παρουσιάστηκε στις αρχές ή δεν υπέβαλε αίτηση για διεθνή προστασία το συντομότερο δυνατό, δεδομένων των συνθηκών της εισόδου του· ή

θ) ο αιτών αρνείται να συμμορφωθεί με την υποχρέωση λήψης των δακτυλικών αποτυπωμάτων του, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 603/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση του «Eurodac» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα και σχετικά με αιτήσεις της αντιπαραβολής με τα δεδομένα Eurodac που υποβάλλουν οι αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών και η Ευρωπόλ για σκοπούς επιβολής του νόμου ⁽¹⁾· ή

ι) ο αιτών ενδέχεται, για σοβαρούς λόγους, να θεωρείται ότι συνιστά κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη του κράτους μέλους, ή έχει απελαθεί διά της βίας για σοβαρούς λόγους δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας τάξης δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας.

9. Τα κράτη μέλη ορίζουν προθεσμίες για την έκδοση απόφασης κατά την πρωτοβάθμια διαδικασία σύμφωνα με την παράγραφο 8. Οι προθεσμίες αυτές είναι εύλογες.

Με την επιφύλαξη των παραγράφων 3 έως 5, τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν τις προθεσμίες, εφόσον είναι απαραίτητο για την κατάλληλη και πλήρη εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

Άρθρο 32

Αβάσιμες αιτήσεις

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 27, τα κράτη μέλη μπορούν να απορρίψουν αίτηση ως αβάσιμη εφόσον η αποφαινόμενη αρχή διαπιστώσει ότι ο αιτών δεν πληροί τις προϋποθέσεις για χορήγηση καθεστώτος διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ.

2. Στις περιπτώσεις αβάσιμων αιτήσεων για τις οποίες ισχύουν οποιεσδήποτε από τις περιστάσεις που απαριθμούνται στο άρθρο 31 παράγραφος 8, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να θεωρούν μια αίτηση προδηλώς αβάσιμη, εφόσον λαμβάνει το χαρακτηρισμό αυτό στην εθνική νομοθεσία.

ΤΜΗΜΑ II

Άρθρο 33

Περιπτώσεις απαράδεκτων αιτήσεων

1. Πέραν των περιπτώσεων κατά τις οποίες μια αίτηση δεν εξετάζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, τα κράτη μέλη δεν οφείλουν να εξετάζουν εάν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις για διεθνή προστασία σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ όταν μια αίτηση θεωρείται ως απαράδεκτη δυνάμει του παρόντος άρθρου.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεωρήσουν αίτηση για διεθνή προστασία ως απαράδεκτη μόνο εάν:

α) η διεθνής προστασία έχει χορηγηθεί από άλλο κράτος μέλος·

β) μια χώρα που δεν είναι κράτος μέλος θεωρείται ως πρώτη χώρα ασύλου για τον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 35·

γ) μια χώρα που δεν είναι κράτος μέλος θεωρείται ως ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 38·

δ) η αίτηση είναι μεταγενέστερη αίτηση στο πλαίσιο της οποίας δεν προέκυψαν ή υποβλήθηκαν από τον αιτούντα νέα στοιχεία ή πορίσματα σχετικά με την εξέταση του εάν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί δικαιούχος διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ· ή

ε) πρόσωπο εξαρτώμενο από τον αιτούντα υποβάλει αίτηση, αφού το πρόσωπο αυτό έχει συναινέσει, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 να αποτελεί η περίπτωση του τμήμα αίτησης υποβαλλόμενης για λογαριασμό του και δεν υπάρχουν στοιχεία σχετικά με την κατάσταση του προσώπου αυτού τα οποία να δικαιολογούν την υποβολή χωριστής αίτησης.

Άρθρο 34

Ειδικοί κανόνες σχετικά με τη συνέντευξη για το παραδεκτό της αίτησης

1. Πριν από τη λήψη απόφασης από την αποφαινόμενη αρχή για το παραδεκτό αίτησης διεθνούς προστασίας, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στους αιτούντες να εκθέσουν τις απόψεις τους σχετικά με την εφαρμογή των λόγων που προβλέπει το άρθρο 33 στην περίπτωση τους. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη προβαίνουν σε προσωπική συνέντευξη σχετικά με το παραδεκτό της αίτησης. Τα κράτη μέλη δύνανται κατ' εξαίρεση να μην εφαρμόσουν την παρούσα διάταξη μόνο σύμφωνα με το άρθρο 42 σε περιπτώσεις μεταγενέστερων αιτήσεων.

Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφος 2 στοιχείο α) της παρούσας οδηγίας και του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η προσωπική συνέντευξη για το παραδεκτό της αίτησης διεθνούς προστασίας διενεργείται από το προσωπικό αρχών διαφορετικών της αποφαινόμενης αρχής. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το προσωπικό αυτό να έχει λάβει εκ των προτέρων την απαραίτητη βασική κατάρτιση, ιδίως όσον αφορά το διεθνές δίκαιο περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το κεκτημένο της Ένωσης για το άσυλο και τις τεχνικές της συνέντευξης.

ΤΜΗΜΑ III

Άρθρο 35

Έννοια της πρώτης χώρας ασύλου

Μια χώρα μπορεί να θεωρηθεί ως πρώτη χώρα ασύλου για ένα συγκεκριμένο αιτούντα εάν:

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- α) έχει αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας από τη χώρα αυτή και απολαύει ακόμη της σχετικής προστασίας· ή
- β) απολαύει άλλης επαρκούς προστασίας στην εν λόγω χώρα, επωφελούμενος μεταξύ άλλων από την αρχή της μη επαναπροώθησης,

με την προϋπόθεση ότι θα γίνει εκ νέου δεκτός στη χώρα αυτή.

Κατά την εφαρμογή της έννοιας της πρώτης χώρας ασύλου στη συγκεκριμένη περίπτωση του αιτούντος, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τους το άρθρο 38 παράγραφος 1. Δίδεται στον αιτούντα η δυνατότητα να αμφισβητήσει την εφαρμογή της έννοιας της πρώτης χώρας ασύλου στη συγκεκριμένη περίπτωση του.

Άρθρο 36

Έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής

1. Τρίτη χώρα που έχει χαρακτηριστεί ως ασφαλής χώρα καταγωγής σύμφωνα με την παρούσα οδηγία μπορεί, έπειτα από ατομική εξέταση της αίτησης, να θεωρηθεί ως ασφαλής χώρα καταγωγής για συγκεκριμένο αιτούντα μόνο εφόσον ο αιτών:

- α) έχει την ιθαγένεια της χώρας αυτής· ή
- β) είναι ανιθαγενής και είχε προηγουμένως τη συνήθη διαμονή του στην εν λόγω χώρα

και δεν έχει προβάλει σοβαρούς λόγους για να θεωρηθεί ότι η χώρα δεν είναι ασφαλής χώρα καταγωγής υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες στις οποίες ευρίσκεται και όσον αφορά τον χαρακτηρισμό του ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ.

2. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν στην εθνική νομοθεσία τους περαιτέρω κανόνες και λεπτομερείς διατάξεις για την εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς τρίτης χώρας.

Άρθρο 37

Εθνικός χαρακτηρισμός τρίτων χωρών ως ασφαλών χωρών καταγωγής

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν νομοθεσία που προβλέπει, σύμφωνα με το παράρτημα I, τον εθνικό χαρακτηρισμό ασφαλών χωρών καταγωγής για την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας.

2. Τα κράτη μέλη επανεξετάζουν τακτικά την κατάσταση στις τρίτες χώρες που χαρακτηρίζονται ασφαλείς χώρες καταγωγής σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

3. Η αξιολόγηση του κατά πόσον μια τρίτη χώρα είναι ασφαλής χώρα καταγωγής σύμφωνα με το παρόν άρθρο βασίζεται σε σειρά πηγών πληροφοριών, περιλαμβανομένων ειδικότερα πληροφοριών από άλλα κράτη μέλη, την ΕΥΥΑ, τον UNHCR, το Συμβούλιο της Ευρώπης και άλλους σχετικούς διεθνείς οργανισμούς.

4. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις χώρες που χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής βάσει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 38

Έννοια των ασφαλών τρίτων χωρών

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν την έννοια των ασφαλών τρίτων χωρών μόνο εφόσον οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι η μεταχείριση του αιτούντος διεθνή προστασία στην οικεία τρίτη χώρα θα πληροί τα εξής κριτήρια:

- α) δεν απειλούνται η ζωή και η ελευθερία λόγω φυλής, θρησκείας, ιθαγένειας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων·
- β) δεν υπάρχει κίνδυνος σοβαρής βλάβης, όπως ορίζεται στην οδηγία 2011/95/ΕΕ·
- γ) τηρείται η αρχή της μη επαναπροώθησης σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης·
- δ) τηρείται η απαγόρευση της απομάκρυνσης κατά παράβαση του δικαιώματος αποφυγής των βασανιστηρίων και της σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης, όπως ορίζεται στο διεθνές δίκαιο· και
- ε) υπάρχει η δυνατότητα να ζητηθεί το καθεστώς του πρόσφυγα και, στην περίπτωση που ο αιτών αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, να του χορηγηθεί προστασία σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης.

2. Η εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς τρίτης χώρας υπόκειται στους κανόνες του εθνικού δικαίου, περιλαμβανομένων:

- α) των κανόνων που απαιτούν σύνδεσμο μεταξύ του αιτούντος και της οικείας τρίτης χώρας, βάσει της οποίας θα ήταν εύλογο για τον αιτούντα να μεταβεί στη συγκεκριμένη χώρα·
- β) των κανόνων σχετικά με τη μεθοδολογία που πρέπει να ακολουθούν οι αρμόδιες αρχές προκειμένου να κρίνουν ότι η έννοια της ασφαλούς τρίτης χώρας μπορεί να εφαρμοσθεί σε συγκεκριμένη χώρα ή συγκεκριμένο αιτούντα. Η μεθοδολογία αυτή μπορεί π.χ. να περιλαμβάνει μια εξέταση του ασφαλούς χαρακτήρα της χώρας για συγκεκριμένο αιτούντα και/ή τον εθνικό χαρακτηρισμό των χωρών που θεωρούνται ως γενικά ασφαλείς·
- γ) των κανόνων σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο οι οποίοι επιτρέπουν να εξετάζεται χωριστά κατά πόσον η οικεία τρίτη χώρα είναι ασφαλής για συγκεκριμένο αιτούντα και οι οποίοι επιτρέπουν, τουλάχιστον, στον αιτούντα να προσβάλλει την εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς τρίτης χώρας επικαλούμενος ως λόγο το γεγονός ότι η τρίτη χώρα δεν είναι ασφαλής υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες στις οποίες ευρίσκεται. Ο αιτών έχει επίσης τη δυνατότητα να αμφισβητήσει την ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ αυτού και της τρίτης χώρας σύμφωνα με το στοιχείο α).

3. Κατά την εφαρμογή απόφασης που βασίζεται αποκλειστικά στο παρόν άρθρο, τα κράτη μέλη:

α) ενημερώνουν σχετικά τον αιτούντα· και

β) του χορηγούν έγγραφο με το οποίο ενημερώνονται οι αρχές της εν λόγω τρίτης χώρας, στη γλώσσα της χώρας αυτής, ότι η αίτηση δεν έχει εξετασθεί επί της ουσίας.

4. Όταν η τρίτη χώρα δεν επιτρέπει στον αιτούντα να εισέλθει στο έδαφός της, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε αυτός να έχει πρόσβαση σε διαδικασία σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις που περιγράφονται στο κεφάλαιο II.

5. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν περιοδικώς την Επιτροπή σχετικά με τις χώρες έναντι των οποίων εφαρμόζεται η αρχή αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 39

Έννοια της ευρωπαϊκής ασφαλούς τρίτης χώρας

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας και της ασφάλειας του αιτούντος υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες στις οποίες ευρίσκεται, όπως περιγράφεται στο κεφάλαιο II, δεν διεξάγεται ή δεν διεξάγεται πλήρως όταν η αρμόδια αρχή διαπιστώνει βάσει των γεγονότων ότι ο αιτών επιδιώκει να εισέλθει ή έχει μόλις εισέλθει παράνομα στο έδαφος της χώρας της από ασφαλή τρίτη χώρα σύμφωνα με την παράγραφο 2.

2. Μια τρίτη χώρα μπορεί να θεωρηθεί ως ασφαλής τρίτη χώρα κατά την έννοια της παραγράφου 1 μόνον εφόσον:

α) έχει επικυρώσει και τηρεί τις διατάξεις της σύμβασης της Γενεύης χωρίς γεωγραφικούς περιορισμούς·

β) εφαρμόζει διαδικασία ασύλου προβλεπόμενη από τη νομοθεσία· και

γ) έχει επικυρώσει την ευρωπαϊκή σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και τηρεί τις διατάξεις της, περιλαμβανομένων των κανόνων περί πραγματικής προσφυγής.

3. Ο αιτών έχει τη δυνατότητα να αμφισβητήσει την εφαρμογή της έννοιας της ευρωπαϊκής ασφαλούς τρίτης χώρας επειδή οι συνθήκες στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα δεν είναι ασφαλείς όσον αφορά την ιδιαίτερη περίπτωση του.

4. Τα οικεία κράτη μέλη θεσπίζουν στην εθνική νομοθεσία τους τις λεπτομερείς διατάξεις για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 και ορίζουν τις συνέπειες των αποφάσεων δυνάμει των διατάξεων αυτών σύμφωνα με την αρχή της μη επαναπροώδησης, συμπεριλαμβανομένης της πρόβλεψης εξαιρέσεων από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου για ανθρωπιστικούς ή πολιτικούς λόγους ή για λόγους δημοσίου διεθνούς δικαίου.

5. Κατά την εφαρμογή απόφασης που βασίζεται αποκλειστικά στο παρόν άρθρο, τα οικεία κράτη μέλη:

α) ενημερώνουν σχετικά τον αιτούντα· και

β) του χορηγούν έγγραφο με το οποίο ενημερώνονται οι αρχές της εν λόγω τρίτης χώρας, στη γλώσσα της χώρας αυτής, ότι η αίτηση δεν έχει εξετασθεί επί της ουσίας.

6. Όταν η ασφαλής τρίτη χώρα δεν δέχεται εκ νέου τον αιτούντα, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε αυτός να έχει πρόσβαση σε διαδικασία σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις που περιγράφονται στο κεφάλαιο II.

7. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν περιοδικώς την Επιτροπή σχετικά με τις χώρες έναντι των οποίων ισχύει η έννοια αυτή σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

ΤΜΗΜΑ IV

Άρθρο 40

Μεταγενέστερες αιτήσεις

1. Όταν ένα πρόσωπο που έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας σε κράτος μέλος προβαίνει σε περαιτέρω διαβήματα ή υποβάλλει μεταγενέστερη αίτηση στο ίδιο κράτος μέλος, το εν λόγω κράτος μέλος εξετάζει τα περαιτέρω διαβήματα ή τα στοιχεία της μεταγενέστερης αίτησης στο πλαίσιο της εξέτασης της προηγούμενης αίτησης ή της εξέτασης της αίτησης επανεξέτασης ή του ένδικου μέσου, εφόσον οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λάβουν υπόψη τους και να εξετάσουν όλα τα στοιχεία στα οποία βασίζονται τα περαιτέρω διαβήματα ή η μεταγενέστερη αίτηση στο πλαίσιο αυτό.

2. Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με το παραδεκτό αίτησης για διεθνή προστασία σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο δ), η μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας υποβάλλεται καταρχήν σε προκαταρκτική εξέταση προκειμένου να καθοριστεί εάν προέκυψαν ή υποβλήθηκαν από τον αιτούντα νέα στοιχεία ή πορίσματα σχετικά με την εξέταση του εάν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τον χαρακτηρισμό του ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ.

3. Εάν η προκαταρκτική εξέταση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 καταλήξει στο συμπέρασμα ότι νέα στοιχεία ή πορίσματα έχουν προκύψει ή υποβληθεί από τον αιτούντα τα οποία αυξάνουν σημαντικά τις πιθανότητες χαρακτηρισμού του αιτούντος ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, η αίτηση εξετάζεται περαιτέρω σύμφωνα με το κεφάλαιο II. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβάλουν άλλους λόγους για την περαιτέρω εξέταση μεταγενέστερης αίτησης.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η αίτηση εξετάζεται περαιτέρω μόνο εάν ο συγκεκριμένος αιτών, χωρίς υπαιτιότητα του, δεν μπόρεσε να επικαλεσθεί τα στοιχεία που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου κατά την προηγούμενη διαδικασία, ιδίως με την άσκηση του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 46.

5. Σε περίπτωση μη περαιτέρω εξέτασης μιας μεταγενέστερης αίτησης δυνάμει του παρόντος άρθρου, η αίτηση θεωρείται απαράδεκτη σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο δ).

6. Η διαδικασία του παρόντος άρθρου μπορεί να εφαρμόζεται επίσης και στην περίπτωση:

α) εξαρτωμένου προσώπου το οποίο υποβάλλει αίτηση αφού έχει συνανέσει, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2, να αποτελέσει η περίπτωση του τμήμα αίτησης η οποία υποβάλλεται για λογαριασμό του· και/ή

β) άγαμου ανηλικού ο οποίος υποβάλλει αίτηση μετά από την υποβολή αίτησης για λογαριασμό του δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 5 στοιχείο γ).

Στις εν λόγω περιπτώσεις, η προκαταρκτική εξέταση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 θα αφορά την ενδεχόμενη ύπαρξη στοιχείων που να δικαιολογούν την υποβολή χωριστής αίτησης εκ μέρους του εξαρτωμένου προσώπου ή του άγαμου ανηλικού.

7. Εφόσον ένα πρόσωπο έναντι του οποίου πρέπει να εκτελεσθεί απόφαση μεταφοράς σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013 προβαίνει σε περαιτέρω διαβήματα ή υποβάλλει μεταγενέστερη αίτηση στο κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά, τα εν λόγω διαβήματα ή μεταγενέστερες αιτήσεις εξετάζονται από το αρμόδιο κράτος μέλος, όπως ορίζεται στον εν λόγω κανονισμό, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 41

Εξαιρέσεις από το δικαίωμα παραμονής σε περίπτωση μεταγενέστερης αίτησης

1. Τα κράτη μέλη προβαίνουν σε εξαίρεση από το δικαίωμα παραμονής στο έδαφος όταν ένα πρόσωπο:

α) έχει υποβάλει πρώτη μεταγενέστερη αίτηση, η οποία δεν εξετάζεται περαιτέρω βάσει του άρθρου 40 παράγραφος 5, απλώς για να καθυστερήσει ή να παρεμποδίσει την εκτέλεση απόφασης, η οποία θα οδηγούσε στην άμεση απομάκρυνσή του από το συγκεκριμένο κράτος μέλος· ή

β) υποβάλλει δεύτερη μεταγενέστερη αίτηση στο ίδιο κράτος μέλος, μετά την έκδοση τελεσίδικης απόφασης με την οποία η πρώτη μεταγενέστερη αίτηση κρίνεται απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 5, ή μετά την έκδοση τελεσίδικης απόφασης με την οποία απορρίπτεται η εν λόγω αίτηση ως αβάσιμη.

Τα κράτη μέλη δύνανται να προβαίνουν σε αυτήν την εξαίρεση, μόνο όταν η αποφαινόμενη αρχή θεωρεί ότι η απόφαση επιστροφής δεν θα οδηγήσει σε άμεση ή έμμεση επαναπροώθηση κατά παράβαση των διεθνών και ενωσιακών υποχρεώσεων του οικείου κράτους μέλους.

2. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης:

α) να παρεκκλίνουν από τις προθεσμίες που ισχύουν κανονικά για τις συνοπτικές διαδικασίες, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, όταν η διαδικασία εξέτασης επιταχύνεται σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο ζ)·

β) να παρεκκλίνουν από τις προθεσμίες που ισχύουν κανονικά για τις διαδικασίες κρίσης του παραδεκτού που προβλέπονται στα άρθρα 33 και 34, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο· και/ή

γ) να παρεκκλίνουν από το άρθρο 46 παράγραφος 8.

Άρθρο 42

Διαδικαστικοί κανόνες

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αιτούντες των οποίων η αίτηση υπόκειται σε προκαταρκτική εξέταση σύμφωνα με το άρθρο 40 να απολαμβάνουν των εγγυήσεων που απαριθμούνται στο άρθρο 12 παράγραφος 1.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν στην εθνική τους νομοθεσία κανόνες για την προκαταρκτική εξέταση σύμφωνα με το άρθρο 40. Οι κανόνες αυτοί μπορούν μεταξύ άλλων:

α) να υποχρεώνουν τον συγκεκριμένο αιτούντα να αναφέρει τα γεγονότα και να παρέχει αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν τη νέα διαδικασία·

β) να επιτρέπουν τη διεξαγωγή της προκαταρκτικής εξέτασης μόνο βάσει γραπτών παρατηρήσεων χωρίς προσωπική συνέντευξη, εξαιρουμένων των περιπτώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 40 παράγραφος 6.

Οι κανόνες αυτοί δεν πρέπει να καθιστούν αδύνατη την πρόσβαση των αιτούντων σε νέα διαδικασία ούτε να οδηγούν πρακτικώς στη ματαίωση ή στο σοβαρό περιορισμό της πρόσβασης αυτής.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο αιτών να ενημερώνεται καταλλήλως για την έκβαση της προκαταρκτικής εξέτασης και, αν η αίτηση δεν θα εξετασθεί περαιτέρω, για τους λόγους και για τις δυνατότητες άσκησης ένδικου μέσου ή υποβολής αίτησης επανεξέτασης της απόφασης.

ΤΜΗΜΑ V

Άρθρο 43

Διαδικασίες στα σύνορα

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν διαδικασίες, σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου II, προκειμένου να αποφασίζουν, στα σύνορα ή τις ζώνες διέλευσης των κρατών μελών, σχετικά με:

α) το παραδεκτό μιας αίτησης, δυνάμει του άρθρου 33, που υποβάλλεται στα σημεία αυτά· και/ή

β) την ουσία μιας αίτησης σε διαδικασία δυνάμει του άρθρου 31 παράγραφος 8.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η απόφαση στο πλαίσιο των διαδικασιών της παραγράφου 1 να λαμβάνεται εντός εύλογης προθεσμίας. Αν δεν έχει ληφθεί απόφαση εντός τεσσάρων εβδομάδων, επιτρέπεται στον αιτούντα η είσοδος στο έδαφος του κράτους μέλους προκειμένου να εξετασθεί η αίτησή του σύμφωνα με τις λοιπές διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

3. Στην περίπτωση αφίξεων που αφορούν μεγάλο αριθμό υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών οι οποίοι υποβάλλουν αιτήσεις διεθνούς προστασίας στα σύνορα ή σε ζώνη διέλευσης, με αποτέλεσμα να είναι αδύνατη στην πράξη η εκεί εφαρμογή της παραγράφου 1, οι εν λόγω διαδικασίες μπορούν να εφαρμόζονται επίσης όπου και επί όσο χρονικό διάστημα φιλοξενούνται κανονικά οι συγκεκριμένοι υπήκοοι τρίτων χωρών ή ανιθαγενείς σε σημεία πλησίον των συνόρων ή της ζώνης διέλευσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΝΑΚΛΗΣΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Άρθρο 44

Ανάκληση διεθνούς προστασίας

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να μπορεί να αρχίζει εξέταση για την ανάκληση διεθνούς προστασίας συγκεκριμένου προσώπου, όταν έρχονται στο φως νέα στοιχεία ή πορίσματα που δείχνουν ότι υπάρχουν λόγοι επανεξέτασης της διεθνούς προστασίας του.

Άρθρο 45

Διαδικαστικοί κανόνες

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όταν η αρμόδια αρχή εξετάζει το ενδεχόμενο ανάκλησης διεθνούς προστασίας υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς σύμφωνα με το άρθρο 14 ή 19 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, ο ενδιαφερόμενος απολαύει των ακόλουθων εγγυήσεων:

- α) ενημερώνεται εγγράφως ότι η αρμόδια αρχή επανεξετάζει αν συγκεντρώνει τις απαραίτητες προϋποθέσεις για να είναι δικαιούχος διεθνούς προστασίας και ενημερώνεται επίσης για τους λόγους της επανεξέτασης αυτής και
- β) έχει τη δυνατότητα να προβάλει, στο πλαίσιο προσωπικής συνέντευξης σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο β) και τα άρθρα 14 έως 17 ή με γραπτή δήλωση, τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι δεν πρέπει να ανακληθεί η διεθνής προστασία του.

2. Επιπλέον, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας που καθορίζεται στην παράγραφο 1:

- α) η αρμόδια αρχή είναι σε θέση να λαμβάνει ακριβείς και επίκαιρες πληροφορίες από διάφορες πηγές, όπως, ανάλογα με την περίπτωση, πληροφορίες από την ΕΥΥΑ και τον UNHCR, όσον

αφορά τη γενική κατάσταση που επικρατεί στις χώρες καταγωγής των ενδιαφερομένων προσώπων· και

- β) όταν συλλέγονται πληροφορίες σχετικά με τη συγκεκριμένη περίπτωση προκειμένου να επανεξετασθεί η διεθνής προστασία, οι πληροφορίες αυτές δεν λαμβάνονται από τους υπεύθυνους της δίωξης ή της πρόκλησης σοβαρής βλάβης κατά τρόπο που θα είχε ως αποτέλεσμα να πληροφορούνται απευθείας οι εν λόγω φορείς ότι ο ενδιαφερόμενος είναι δικαιούχος διεθνούς προστασίας του οποίου το καθεστώς είναι υπό επανεξέταση, ή να τίθεται σε κίνδυνο η σωματική ακεραιότητα του ενδιαφερομένου ή των προσώπων που εξαρτώνται από αυτόν, ή η ελευθερία και η ασφάλεια των μελών της οικογενείας του που εξακολουθούν να διαμένουν στη χώρα καταγωγής.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η απόφαση της αρμόδιας αρχής να ανακαλέσει τη διεθνή προστασία δίδεται γραπτώς. Η απόφαση αναφέρει τους πραγματικούς και νομικούς λόγους και παρέχεται γραπτώς πληροφορίες σχετικά με τις δυνατότητες προσβολής της απόφασης.

4. Μόλις ληφθεί από την αρμόδια αρχή η απόφαση περί ανάκλησης διεθνούς προστασίας, ισχύουν εξίσου τα άρθρα 20 και 22, το άρθρο 23 παράγραφος 1 και το άρθρο 29.

5. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1 έως 4 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι η διεθνής προστασία εκπνέει εκ του νόμου εάν ο δικαιούχος διεθνούς προστασίας έχει παραιτηθεί κατά τρόπο κατηγορηματικό από την αναγνώρισή του ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας. Ένα κράτος μέλος μπορεί ακόμη να θεσπίσει διάταξη σύμφωνα με την οποία η διεθνής προστασία εκπνέει εκ του νόμου σε περίπτωση που ο δικαιούχος διεθνούς προστασίας έχει αποκτήσει την ιθαγένεια του εν λόγω κράτους μέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΕΝΔΙΚΟΥ ΜΕΣΟΥ

Άρθρο 46

Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αιτούντες να έχουν δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου κατά των ακόλουθων αποφάσεων:

- α) απόφαση επί της αιτήσεως διεθνούς προστασίας, περιλαμβανομένων των αποφάσεων:
  - i) με τις οποίες κρίνουν αίτηση ως αβάσιμη όσον αφορά το καθεστώς του πρόσφυγα και/ή το καθεστώς επικουρικής προστασίας,
  - ii) με τις οποίες η αίτηση κρίνεται ως απαράδεκτη σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2,
  - iii) που λαμβάνονται στα σύνορα ή τις ζώνες διέλευσης κράτους μέλους όπως περιγράφεται στο άρθρο 43 παράγραφος 1,

iv) να μη διεξαχθεί εξέταση σύμφωνα με το άρθρο 39·

β) άρνηση να αρχίσει εκ νέου η εξέταση της αίτησης η οποία σταμάτησε σύμφωνα με τα άρθρα 27 και 28·

γ) απόφαση ανάκλησης διεθνούς προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 45.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα πρόσωπα τα οποία έχει αναγνωρίσει η αποφαινόμενη αρχή ότι πληρούν τις προϋποθέσεις επικουρικής προστασίας να έχουν δικαίωμα πραγματικής προσφυγής δυνάμει της παραγράφου 1 έναντι της απόφασης που κρίνει αίτηση ως αβάσιμη όσον αφορά το καθεστώς του πρόσφυγα.

Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 στοιχείο γ), όταν το καθεστώς επικουρικής προστασίας το οποίο χορηγείται από κράτος μέλος παρέχει τα ίδια δικαιώματα και ευεργετήματα με αυτά που παρέχει το καθεστώς του πρόσφυγα δυνάμει του ενωσιακού και εθνικού δικαίου, το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να θεωρήσει απαράδεκτη την προσφυγή κατά απόφασης με την οποία κρίνεται αίτηση ως αβάσιμη όσον αφορά το καθεστώς του πρόσφυγα λόγω ανεπαρκούς ενδιαφέροντος του αιτούντος για τη συνέχιση της διαδικασίας.

3. Προκειμένου να τηρούν τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η πραγματική προσφυγή να εξασφαλίζει πλήρη και *ex nunc* εξέταση τόσο των πραγματικών όσο και των νομικών ζητημάτων, ιδίως, κατά περίπτωση, εξέταση των αναγκών διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ, τουλάχιστον κατά τις διαδικασίες άσκησης ένδικου μέσου ενώπιον πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

4. Τα κράτη μέλη ορίζουν εύλογες προθεσμίες και θεσπίζουν τις λοιπές απαιτούμενες διατάξεις για την άσκηση του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής από τον αιτούντα σύμφωνα με την παράγραφο 1. Οι προθεσμίες δεν καθιστούν αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση του εν λόγω δικαιώματος.

Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να προβλέπουν αυτεπάγγελτη επανεξέταση των αποφάσεων που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 43.

5. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 6, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στους αιτούντες να παραμείνουν στο έδαφός τους μέχρι να λήξει η προθεσμία εντός της οποίας μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμά τους σε πραγματική προσφυγή και, σε περίπτωση άσκησης εντός της προθεσμίας του εν λόγω δικαιώματος, εν αναμονή της έκβασης της προσφυγής.

6. Σε περίπτωση απόφασης:

α) με την οποία κρίνεται μια αίτηση προδήλως αβάσιμη, σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 2, ή αβάσιμη μετά την εξέταση, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 8, εξαιρουμένων των

περιπτώσεων κατά τις οποίες οι αποφάσεις βασίζονται στις περιστάσεις του άρθρου 31 παράγραφος 8 στοιχείο η)·

β) με την οποία κρίνεται μια αίτηση απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο α), β) ή δ)·

γ) με την οποία απορρίπτεται η επανεξέταση της υπόθεσης του αιτούντος αφότου έχει σταματήσει, σύμφωνα με το άρθρο 28· ή

δ) μη εξέτασης ή μη πλήρους εξέτασης της αίτησης, σύμφωνα με το άρθρο 39,

η δυνατότητα παραμονής του αιτούντος στο έδαφος του κράτους μέλους κρίνεται από δικαστήριο είτε με αίτημα του ενδιαφερόμενου αιτούντος είτε αυτεπάγγελτα, εάν η εν λόγω απόφαση έχει ως αποτέλεσμα την παύση ισχύος του δικαιώματος παραμονής του αιτούντος στο κράτος μέλος και εφόσον, σε τέτοιες περιπτώσεις, το δικαίωμα παραμονής στο κράτος μέλος εν αναμονή της έκβασης της προσφυγής δεν προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο.

7. Η παράγραφος 6 εφαρμόζεται μόνο στις διαδικασίες του άρθρου 43 εφόσον:

α) ο αιτών έχει την απαραίτητη συνδρομή διερμηνέα και νομική συνδρομή και προθεσμία τουλάχιστον μιας εβδομάδας ώστε να προετοιμάσει την αίτηση και να υποβάλει στο δικαστήριο τα επιχειρήματα υπέρ της αναγνώρισης του δικαιώματος παραμονής του στο έδαφος του κράτους μέλους, εν αναμονή της έκβασης της προσφυγής· και

β) στο πλαίσιο της εξέτασης του αιτήματος της παραγράφου 6, το δικαστήριο εξετάζει τα πραγματικά και νομικά ζητήματα της αρνητικής απόφασης της αποφαινόμενης αρχής.

Εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις των στοιχείων α) και β), εφαρμόζεται η παράγραφος 5.

8. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στον αιτούντα να παραμείνει στο έδαφός τους εν αναμονή της έκβασης της διαδικασίας σχετικά με το εάν ο αιτών δύναται ή όχι να παραμείνει στο έδαφος που αναφέρεται στις παραγράφους 6 και 7.

9. Οι παράγραφοι 5, 6 και 7 ισχύουν με την επιφύλαξη του άρθρου 26 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013.

10. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν προθεσμίες για την εξέταση της απόφασης της αποφαινόμενης αρχής από το δικαστήριο σύμφωνα με την παράγραφο 1.

11. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν στην εθνική νομοθεσία τους όρους σύμφωνα με τους οποίους να μπορεί να τεκμαίρεται ότι ο αιτών ανακάλεσε σιωπηρά ή παραιτήθηκε από την προσφυγή του σύμφωνα με την παράγραφο 1 καθώς και τους κανόνες για τη διαδικασία που ακολουθείται σε αυτές τις περιπτώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 47

Προσβολή εκ μέρους των δημόσιων αρχών

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τη δυνατότητα των δημόσιων αρχών να προσβάλλουν τις διοικητικές και/ή δικαστικές αποφάσεις όπως προβλέπεται στην εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 48

Απόρρητο

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές που εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία να δεσμεύονται από την αρχή του απορρήτου, όπως ορίζεται στην εθνική νομοθεσία, σε σχέση με οποιαδήποτε πληροφορία λαμβάνουν στο πλαίσιο της εργασίας τους.

Άρθρο 49

Συνεργασία

Κάθε κράτος μέλος ορίζει εθνικό σημείο επαφής και ανακοινώνει τη διεύθυνσή του στην Επιτροπή. Η Επιτροπή ανακοινώνει την πληροφορία αυτή και στα υπόλοιπα κράτη μέλη.

Τα κράτη μέλη, σε συνεννόηση με την Επιτροπή, λαμβάνουν κάθε πρόσφορο μέτρο για την καθιέρωση άμεσης συνεργασίας και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών.

Όταν καταφεύγουν στη χρήση των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 5, στο άρθρο 14 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο και στο άρθρο 31 παράγραφος 3 στοιχείο β), τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή μόλις παύσουν να συντρέχουν οι λόγοι εφαρμογής των εν λόγω έκτακτων μέτρων και τουλάχιστον σε ετήσια βάση. Η ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει, ει δυνατόν, δεδομένα σχετικά με το ποσοστό των αιτήσεων για τις οποίες εφαρμόστηκαν παρεκκλίσεις επί του συνολικού αριθμού αιτήσεων που έγιναν αντικείμενο επεξεργασίας κατά τη συγκεκριμένη περίοδο.

Άρθρο 50

Υποβολή εκθέσεων

Το αργότερο την 20ή Ιουλίου 2017, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη και προτείνει τις τυχόν τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες. Τα κράτη μέλη αποστέλλουν στην Επιτροπή όλα τα πληροφοριακά στοιχεία που είναι χρήσιμα για την κατάρτιση της έκθεσής της. Μετά την υποβολή της έκθεσης, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη τουλάχιστον ανά πενταετία.

Στο πλαίσιο της πρώτης έκθεσης, η Επιτροπή παρέχει, ιδίως, στοιχεία για την εφαρμογή του άρθρου 17 και τα διάφορα μέσα που χρησιμοποιούνται σχετικά με την υποβολή εκθέσεων για την προσωπική συνέντευξη.

Άρθρο 51

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με

τα άρθρα 1 έως 30, το άρθρο 31 παράγραφοι 1, 2 και 6 έως 9, τα άρθρα 32 έως 46, τα άρθρα 49 και 50 και το παράρτημα I έως τις 20 Ιουλίου 2015 το αργότερο. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο αυτών των μέτρων.

2. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με το άρθρο 31 παράγραφοι 3, 4 και 5 έως τις 20 Ιουλίου 2018. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των μέτρων αυτών.

3. Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις διατάξεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την παραπομπή αυτή κατά την επίσημη έκδοσή τους. Οι εν λόγω διατάξεις περιλαμβάνουν επίσης δήλωση που διευκρινίζει ότι οι παραπομπές στην οδηγία που καταργείται από την παρούσα οδηγία, οι οποίες περιέχονται στις ισχύουσες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία. Ο τρόπος αυτής της παραπομπής και της διατύπωσης αυτής της δήλωσης καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

4. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 52

Μεταβατικές διατάξεις

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 51 παράγραφος 1 στις αιτήσεις διεθνούς προστασίας που κατατίθενται και στις διαδικασίες ανάκλησης διεθνούς προστασίας που κινούνται μετά την 20ή Ιουλίου 2015 ή σε προηγούμενη ημερομηνία. Αιτήσεις που υποβάλλονται πριν από την 20ή Ιουλίου 2015 και διαδικασίες για την ανάκληση του καθεστώτος του πρόσφυγα που κινούνται πριν από την εν λόγω ημερομηνία διέπονται από τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που θεσπίστηκαν δυνάμει της οδηγίας 2005/85/EK.

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 51 παράγραφος 2 στις αιτήσεις διεθνούς προστασίας που κατατίθενται μετά την 20ή Ιουλίου 2018 ή σε προηγούμενη ημερομηνία. Αιτήσεις που υποβάλλονται πριν από την εν λόγω ημερομηνία διέπονται από τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που θεσπίστηκαν δυνάμει της οδηγίας 2005/85/EK.

Άρθρο 53

Κατάργηση

Η οδηγία 2005/85/EK καταργείται για τα κράτη μέλη που δεσμεύονται από την παρούσα οδηγία από την 21η Ιουλίου 2015, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά την προθεσμία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας που εμφανίζεται στο παράρτημα II μέρος B.

Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφανίζεται στο παράρτημα III.

Άρθρο 54**Έναρξη ισχύος και εφαρμογή**

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα άρθρα 47 και 48 εφαρμόζονται από την 21ή Ιουλίου 2015.

Άρθρο 55**Αποδέκτες**

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, 26 Ιουνίου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. SHATTER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Χαρακτηρισμός των ασφαλών χωρών καταγωγής κατά την έννοια του άρθρου 37 παράγραφος 1

Μια χώρα θεωρείται ως ασφαλής χώρα καταγωγής εάν, βάσει της νομικής κατάστασης, της εφαρμογής του δικαίου στο πλαίσιο δημοκρατικού συστήματος και των γενικών πολιτικών συνθηκών, καταδεικνύεται σαφώς ότι γενικά και μόνιμα δεν υφίσταται δίωξη όπως ορίζεται στο άρθρο 9 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ούτε βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία ούτε απειλή που προκύπτει από τη χρήση αδιάκριτης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύγκρουσης.

Κατά την εκτίμηση αυτή λαμβάνεται μεταξύ άλλων υπόψη ο βαθμός στον οποίο παρέχεται προστασία κατά της δίωξης ή της κακομεταχείρισης με τα εξής:

- α) σχετικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις της χώρας και τρόπος εφαρμογής τους·
- β) τήρηση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών που ορίζονται στην Ευρωπαϊκή σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και/ή στο διεθνές σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα και/ή στη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά των βασανιστηρίων, ιδίως δε των δικαιωμάτων από τα οποία δεν χωρεί παρέκκλιση δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 2 της εν λόγω Ευρωπαϊκής σύμβασης·
- γ) τήρηση της αρχής της μη επαναπροώθησης σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης·
- δ) πρόβλεψη μηχανισμού πραγματικής προσφυγής κατά των παραβιάσεων των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργούμενη οδηγία

(αναφέρεται στο άρθρο 53)

Οδηγία 2005/85/ΕΚ του Συμβουλίου

(ΕΕ L 326 της 13.12.2005, σ. 13)

ΜΕΡΟΣ Β

Προθεσμία για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

(αναφέρεται στο άρθρο 51)

Οδηγία	Προθεσμίες για τη μεταφορά
2005/85/ΕΚ	Πρώτη προθεσμία: 1η Δεκεμβρίου 2007 Δεύτερη προθεσμία: 1η Δεκεμβρίου 2008

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Πίνακας αντιστοιχίας

Οδηγία 2005/85/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2 στοιχεία α) έως γ)	Άρθρο 2 στοιχεία α) έως γ)
—	Άρθρο 2 στοιχείο δ)
Άρθρο 2 στοιχεία δ) έως στ)	Άρθρο 2 στοιχεία ε) έως ζ)
—	Άρθρο 2 στοιχεία η) και θ)
Άρθρο 2 στοιχείο ζ)	Άρθρο 2 στοιχείο ι)
—	Άρθρο 2 στοιχεία ια) και ιβ)
Άρθρο 2 στοιχεία η) έως ια)	Άρθρο 2 στοιχεία ιγ) έως ιστ)
—	Άρθρο 2 στοιχείο ιζ)
Άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 3 παράγραφος 3	—
Άρθρο 3 παράγραφος 4	Άρθρο 3 παράγραφος 3
Άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	—
Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο α)
Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχεία β) έως δ)	—
Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο ε)	Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο β)
Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο στ)	—
—	Άρθρο 4 παράγραφος 3
Άρθρο 4 παράγραφος 3	Άρθρο 4 παράγραφος 4
—	Άρθρο 4 παράγραφος 5
Άρθρο 5	Άρθρο 5
Άρθρο 6 παράγραφος 1	Άρθρο 6 παράγραφος 1
—	Άρθρο 6 παράγραφοι 2 έως 4
Άρθρο 6 παράγραφοι 2 και 3	Άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 2
—	Άρθρο 7 παράγραφος 3
—	Άρθρο 7 παράγραφος 4
Άρθρο 6 παράγραφος 4	Άρθρο 7 παράγραφος 5
Άρθρο 6 παράγραφος 5	—
—	Άρθρο 8
Άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 9 παράγραφοι 1 και 2

Οδηγία 2005/85/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
—	Άρθρο 9 παράγραφος 3
Άρθρο 8 παράγραφος 1	Άρθρο 10 παράγραφος 1
—	Άρθρο 10 παράγραφος 2
Άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως γ)	Άρθρο 10 παράγραφος 3 στοιχεία α) έως γ)
—	Άρθρο 10 παράγραφος 3 στοιχείο δ)
Άρθρο 8 παράγραφοι 3 και 4	Άρθρο 10 παράγραφοι 4 και 5
Άρθρο 9 παράγραφος 1	Άρθρο 11 παράγραφος 1
Άρθρο 9 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 11 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 9 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	—
Άρθρο 9 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 11 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 9 παράγραφος 3	Άρθρο 11 παράγραφος 3
Άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ)	Άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ)
—	Άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο δ)
Άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχεία δ) και ε)	Άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και στ)
Άρθρο 10 παράγραφος 2	Άρθρο 12 παράγραφος 2
Άρθρο 11	Άρθρο 13
Άρθρο 12 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 14 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 12 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	—
—	Άρθρο 14 παράγραφος 1 δεύτερο και τρίτο εδάφιο
Άρθρο 12 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 14 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο
Άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο α)
Άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο β)	—
Άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο γ)	—
Άρθρο 12 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο β)
Άρθρο 12 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 14 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 12 παράγραφοι 4 έως 6	Άρθρο 14 παράγραφοι 3 έως 5
Άρθρο 13 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 15 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 13 παράγραφος 3 στοιχείο α)	Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο α)
—	Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο β)
Άρθρο 13 παράγραφος 3 στοιχείο β)	Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο γ)
—	Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο δ)
—	Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο ε)
Άρθρο 13 παράγραφος 4	Άρθρο 15 παράγραφος 4

Οδηγία 2005/85/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 13 παράγραφος 5	—
—	Άρθρο 16
Άρθρο 14	—
—	Άρθρο 17
—	Άρθρο 18
—	Άρθρο 19
Άρθρο 15 παράγραφος 1	Άρθρο 22 παράγραφος 1
Άρθρο 15 παράγραφος 2	Άρθρο 20 παράγραφος 1
—	Άρθρο 20 παράγραφοι 2 έως 4
—	Άρθρο 21 παράγραφος 1
Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο α)	—
Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχεία β) και γ)	Άρθρο 21 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β)
Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο δ)	—
Άρθρο 15 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο	—
Άρθρο 15 παράγραφοι 4 έως 6	Άρθρο 21 παράγραφοι 3 έως 5
—	Άρθρο 22 παράγραφος 2
Άρθρο 16 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 23 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 16 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο πρώτη περίοδος	Άρθρο 23 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο αρχικές λέξεις
—	Άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο α)
Άρθρο 16 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο δεύτερη περίοδος	Άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 16 παράγραφος 2 πρώτη περίοδος	Άρθρο 23 παράγραφος 2
Άρθρο 16 παράγραφος 2 δεύτερη περίοδος	—
—	Άρθρο 23 παράγραφος 3
Άρθρο 16 παράγραφος 3	Άρθρο 23 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 16 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο	—
Άρθρο 16 παράγραφος 4 δεύτερο και τρίτο εδάφιο	Άρθρο 23 παράγραφος 4 δεύτερο και τρίτο εδάφιο
—	Άρθρο 24
Άρθρο 17 παράγραφος 1	Άρθρο 25 παράγραφος 1
Άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 25 παράγραφος 2
Άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ)	—
Άρθρο 17 παράγραφος 3	—
Άρθρο 17 παράγραφος 4	Άρθρο 25 παράγραφος 3
—	Άρθρο 25 παράγραφος 4
Άρθρο 17 παράγραφος 5	Άρθρο 25 παράγραφος 5

Οδηγία 2005/85/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
—	Άρθρο 25 παράγραφος 6
Άρθρο 17 παράγραφος 6	Άρθρο 25 παράγραφος 7
Άρθρο 18	Άρθρο 26
Άρθρο 19	Άρθρο 27
Άρθρο 20 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 28 παράγραφοι 1 και 2
—	Άρθρο 28 παράγραφος 3
Άρθρο 21	Άρθρο 29
Άρθρο 22	Άρθρο 30
Άρθρο 23 παράγραφος 1	Άρθρο 31 παράγραφος 1
Άρθρο 23 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 31 παράγραφος 2
—	Άρθρο 31 παράγραφος 3
—	Άρθρο 31 παράγραφοι 4 και 5
Άρθρο 23 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 31 παράγραφος 6
Άρθρο 23 παράγραφος 3	—
—	Άρθρο 31 παράγραφος 7
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο α)	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο α)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο β)	—
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο γ) σημείο i)	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο β)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο γ) σημείο ii)	—
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο δ)	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο γ)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο ε)	—
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο στ)	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο δ)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο ζ)	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο ε)
—	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο στ)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχεία η) και θ)	—
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο ι)	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο ζ)
—	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχεία η) και θ)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχεία ια) και ιβ)	—
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο ιγ)	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο ι)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχεία ιδ) και ιε)	—
—	Άρθρο 31 παράγραφος 9
Άρθρο 24	—
Άρθρο 25	Άρθρο 33
Άρθρο 25 παράγραφος 1	Άρθρο 33 παράγραφος 1

Οδηγία 2005/85/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως γ)	Άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως γ)
Άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχεία δ) και ε)	—
Άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχεία στ) και ζ)	Άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχεία δ) και ε)
—	Άρθρο 34
Άρθρο 26	Άρθρο 35
Άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο α)
—	Άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχεία β) έως δ)	Άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχεία γ) έως ε)
Άρθρο 27 παράγραφοι 2 έως 5	Άρθρο 38 παράγραφοι 2 έως 5
Άρθρο 28	Άρθρο 32
Άρθρο 29	—
Άρθρο 30 παράγραφος 1	Άρθρο 37 παράγραφος 1
Άρθρο 30 παράγραφοι 2 έως 4	—
—	Άρθρο 37 παράγραφος 2
Άρθρο 30 παράγραφοι 5 και 6	Άρθρο 37 παράγραφοι 3 και 4
Άρθρο 31 παράγραφος 1	Άρθρο 36 παράγραφος 1
Άρθρο 31 παράγραφος 2	—
Άρθρο 31 παράγραφος 3	Άρθρο 36 παράγραφος 2
Άρθρο 32 παράγραφος 1	Άρθρο 40 παράγραφος 1
Άρθρο 32 παράγραφος 2	—
Άρθρο 32 παράγραφος 3	Άρθρο 40 παράγραφος 2
Άρθρο 32 παράγραφος 4	Άρθρο 40 παράγραφος 3 πρώτη περίοδος
Άρθρο 32 παράγραφος 5	Άρθρο 40 παράγραφος 3 δεύτερη περίοδος
Άρθρο 32 παράγραφος 6	Άρθρο 40 παράγραφος 4
—	Άρθρο 40 παράγραφος 5
Άρθρο 32 παράγραφος 7 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 40 παράγραφος 6 στοιχείο α)
—	Άρθρο 40 παράγραφος 6 στοιχείο β)
Άρθρο 32 παράγραφος 7 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 40 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο
—	Άρθρο 40 παράγραφος 7
—	Άρθρο 41
Άρθρο 33	—
Άρθρο 34 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 42 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 στοιχείο α)
Άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β)	—
Άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο γ)	Άρθρο 42 παράγραφος 2 στοιχείο β)

Οδηγία 2005/85/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 34 παράγραφος 3 στοιχείο α)	Άρθρο 42 παράγραφος 3
Άρθρο 34 παράγραφος 3 στοιχείο β)	—
Άρθρο 35 παράγραφος 1	Άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο α)
—	Άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 35 παράγραφος 2 και παράγραφος 3 στοιχεία α) έως στ)	—
Άρθρο 35 παράγραφος 4	Άρθρο 43 παράγραφος 2
Άρθρο 35 παράγραφος 5	Άρθρο 43 παράγραφος 3
Άρθρο 36 παράγραφος 1 έως παράγραφος 2 στοιχείο γ)	Άρθρο 39 παράγραφος 1 έως παράγραφος 2 στοιχείο γ)
Άρθρο 36 παράγραφος 2 στοιχείο δ)	—
Άρθρο 36 παράγραφος 3	—
—	Άρθρο 39 παράγραφος 3
Άρθρο 36 παράγραφοι 4 έως 6	Άρθρο 39 παράγραφοι 4 έως 6
—	Άρθρο 39 παράγραφος 7
Άρθρο 36 παράγραφος 7	—
Άρθρο 37	Άρθρο 44
Άρθρο 38	Άρθρο 45
—	Άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i)
Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i) και ii)	Άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία ii) και iii)
Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii)	—
Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ)	—
Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο ε)	Άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο γ)
—	Άρθρο 46 παράγραφοι 2 και 3
Άρθρο 39 παράγραφος 2	Άρθρο 46 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο
—	Άρθρο 46 παράγραφος 4 δεύτερο και τρίτο εδάφιο
Άρθρο 39 παράγραφος 3	—
—	Άρθρο 46 παράγραφοι 5 έως 9
Άρθρο 39 παράγραφος 4	Άρθρο 46 παράγραφος 10
Άρθρο 39 παράγραφος 5	—
Άρθρο 39 παράγραφος 6	Άρθρο 41 παράγραφος 11
Άρθρο 40	Άρθρο 47
Άρθρο 41	Άρθρο 48
—	Άρθρο 49
Άρθρο 42	Άρθρο 50

Οδηγία 2005/85/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 43 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 51 παράγραφος 1
—	Άρθρο 51 παράγραφος 2
Άρθρο 43 δεύτερο και τρίτο εδάφιο	Άρθρο 51 παράγραφοι 3 και 4
Άρθρο 44	Άρθρο 52 πρώτο εδάφιο
—	Άρθρο 52 δεύτερο εδάφιο
—	Άρθρο 53
Άρθρο 45	Άρθρο 54
Άρθρο 46	Άρθρο 55
Παράρτημα I	—
Παράρτημα II	Παράρτημα I
Παράρτημα III	—
—	Παράρτημα II
—	Παράρτημα III

ΟΔΗΓΙΑ 2013/33/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Ιουνίου 2013

σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία (αναδιатύπωση)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 78 παράγραφος 2 στοιχείο στ),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ορισμένες ουσιαστικές τροποποιήσεις πρέπει να επέλθουν στην οδηγία 2003/9/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη ⁽⁴⁾. Για λόγους σαφήνειας, η οδηγία θα πρέπει να αναδιатυπωθεί.
- (2) Η κοινή πολιτική ασύλου, η οποία περιλαμβάνει ένα κοινό ευρωπαϊκό σύστημα για το άσυλο, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ανοικτού σε εκείνους οι οποίοι, αναγκασμένοι από τις περιστάσεις, αναζητούν νομίμως προστασία στην Ένωση. Η εν λόγω πολιτική θα πρέπει να διέπεται από την αρχή της αλληλεγγύης και της δίκαιης κατανομής των ευθυνών μεταξύ των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών της επιπτώσεων.
- (3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά την ειδική σύνοδο που πραγματοποιήθηκε στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, συμφώνησε να εργασθεί για τη θέσπιση ενός κοινού

ευρωπαϊκού συστήματος για το άσυλο, βασιζόμενου στην πλήρη και συνολική εφαρμογή της σύμβασης της Γενεύης, της 28ης Ιουλίου 1951, περί του καθεστώτος των προσφύγων, όπως συμπληρώθηκε με το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης, της 31ης Ιανουαρίου 1967 («σύμβαση της Γενεύης»), επιβεβαιώνοντας έτσι την αρχή της μη επαναπροώθησης. Η πρώτη φάση του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου επιτεύχθηκε με την έκδοση των οικείων νομικών εργαλείων, περιλαμβανομένης της οδηγίας 2003/9/ΕΚ, που προβλέπεται στις Συνθήκες.

- (4) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά τη σύνοδο του της 4ης Νοεμβρίου 2004, ενέκρινε το πρόγραμμα της Χάγης, το οποίο όρισε τους προς υλοποίηση στόχους στον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης για την περίοδο 2005-2010. Στο πλαίσιο αυτό, το πρόγραμμα της Χάγης κάλεσε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ολοκληρώσει την αξιολόγηση των νομικών εργαλείων της πρώτης φάσης και να υποβάλει τα εργαλεία και τα μέτρα της δεύτερης φάσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (5) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά τη σύνοδο του στις 10-11 Δεκεμβρίου 2009, ενέκρινε το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, το οποίο επανέλαβε τη δέσμευσή του στον στόχο της δημιουργίας, έως το 2012, ενός κοινού χώρου προστασίας και αλληλεγγύης, βάσει κοινής διαδικασίας ασύλου και ομοιόμορφου καθεστώτος για τα πρόσωπα στα οποία χορηγείται διεθνή προστασία με βάση πρότυπα υψηλής προστασίας καθώς και δίκαιες και αποτελεσματικές διαδικασίες. Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης προβλέπει ακόμη ότι είναι σημαντικό να προσφέρεται στα πρόσωπα, ανεξάρτητα από το κράτος μέλος στο οποίο ασκούν αίτηση διεθνούς προστασίας, το ίδιο επίπεδο μεταχείρισης όσον αφορά τις συνθήκες υποδοχής.
- (6) Θα πρέπει να αξιοποιηθούν οι πόροι του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο, ώστε να δοθεί η δέουσα υποστήριξη στις προσπάθειες των κρατών μελών κατά την υλοποίηση των απαιτήσεων που ορίζονται στη δεύτερη φάση του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου, ιδίως σε εκείνα τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν ειδικές και δυσανάλογες πιέσεις στα συστήματα ασύλου τους, κυρίως λόγω της γεωγραφικής τους θέσης ή της δημογραφικής τους κατάστασης.
- (7) Βάσει των αποτελεσμάτων των αξιολογήσεων που πραγματοποιήθηκαν σχετικά με την υλοποίηση των πράξεων του πρώτου σταδίου, κρίνεται σκόπιμο, κατά το παρόν στάδιο, να επιβεβαιωθούν οι αρχές στις οποίες βασίζεται η οδηγία 2003/9/ΕΚ με σκοπό να εξασφαλισθούν βελτιωμένες συνθήκες υποδοχής για τους αιτούντες διεθνή προστασία («αιτούντες»).

⁽¹⁾ ΕΕ C 317 της 23.12.2009, σ. 110 και ΕΕ C 24 της 28.1.2012, σ. 80.

⁽²⁾ ΕΕ C 79 της 27.3.2010, σ. 58.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Μαΐου 2009 (ΕΕ C 212 Ε της 5.8.2010, σ. 348) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 6ης Ιουνίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Ιουνίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 31 της 6.2.2003, σ. 18.

- (8) Για να εξασφαλισθεί η ίση μεταχείριση των αιτούντων στο σύνολο της Ένωσης, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται σε όλα τα στάδια και τους τύπους διαδικασιών που αφορούν τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας, σε όλους τους χώρους και τις εγκαταστάσεις που φιλοξενούν αιτούντες και για όσο διάστημα έχουν τη δυνατότητα παραμονής στο έδαφος των κρατών μελών ως αιτούντες.
- (9) Κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιδιώκουν την επίτευξη πλήρους συμμόρφωσης με τις αρχές του μείζονος συμφέροντος του παιδιού και της ενότητας της οικογένειας, σύμφωνα με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού του 1989 και την ευρωπαϊκή σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών αντίστοιχα.
- (10) Όσον αφορά τη μεταχείριση των προσώπων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη δεσμεύονται από υποχρεώσεις που απορρέουν από πράξεις διεθνούς δικαίου των οποίων είναι μέρη.
- (11) Είναι σκόπιμο να θεσπισθούν πρότυπα για την υποδοχή των αιτούντων, τα οποία, θα επαρκούν για την εξασφάλιση αξιοπρεπούς επιπέδου και συγκρίσιμων συνθηκών διαβίωσης σε όλα τα κράτη μέλη.
- (12) Η εναρμόνιση των συνθηκών υποδοχής των αιτούντων θα πρέπει να συμβάλλει στον περιορισμό των δευτερογενών μετακινήσεων των αιτούντων, οι οποίες επηρεάζονται από την ανομοιογένεια των συνθηκών υποδοχής τους.
- (13) Για να εξασφαλισθεί η ίση μεταχείριση όλων των αιτούντων διεθνή προστασία και να διασφαλισθεί η συνοχή με το ισχύον ενωσιακό κεκτημένο στον τομέα του ασύλου, ιδίως με την οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας⁽¹⁾, είναι σκόπιμο να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας ώστε να συμπεριλάβει τους αιτούντες επικουρική προστασία.
- (14) Η υποδοχή προσώπων με ειδικές ανάγκες υποδοχής θα πρέπει να αποτελεί πρωταρχικό μέλημα των εθνικών αρχών, ώστε να διασφαλίζεται ότι η υποδοχή τους έχει σχεδιασθεί ειδικά με σκοπό την κάλυψη των ειδικών αναγκών υποδοχής.
- (15) Η κράτηση των αιτούντων θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τη βασική αρχή ότι ένα πρόσωπο δεν θα πρέπει να κρατείται απλώς και μόνον επειδή επιζητεί διεθνή προστασία, ιδίως σύμφωνα με τις διεθνείς νομικές υποχρεώσεις των κρατών μελών και το άρθρο 31 της σύμβασης της Γενεύης. Η κράτηση αιτούντων θα πρέπει να είναι δυνατή μόνον σε σαφώς καθορισμένες, εξαιρετικές περιστάσεις οι οποίες προβλέπονται στην παρούσα οδηγία και να διέπεται από την αρχή της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας όσον αφορά τόσο τον τρόπο όσο και τον σκοπό της εν λόγω κράτησης. Σε περίπτωση που ένας αιτών τελεί υπό κράτηση, ο αιτών θα πρέπει να έχει αποτελεσματική πρόσβαση στις αναγκαίες διαδικαστικές εγγυήσεις, όπως το δικαίωμα προσφυγής ενώπιον εθνικής δικαστικής αρχής.
- (16) Όσον αφορά τις διοικητικές διαδικασίες που συνδέονται με τους λόγους κράτησης, η έννοια της «δέουσας επιμέλειας» τουλάχιστον υποχρεώνει τα κράτη μέλη να λάβουν συγκεκριμένα και ουσιαστικά μέτρα για να εξασφαλιστεί ότι ο χρόνος που απαιτείται για την επαλήθευση των λόγων κράτησης είναι όσο το δυνατόν συντομότερος και ότι υπάρχει πραγματική προοπτική η εξακρίβωση αυτή να μπορεί να γίνει με επιτυχία το συντομότερο δυνατόν. Ο χρόνος κράτησης δεν πρέπει να υπερβαίνει τον χρόνο που εύλογα απαιτείται για την ολοκλήρωση των σχετικών διαδικασιών.
- (17) Οι λόγοι κράτησης που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία δεν θίγουν άλλους λόγους κράτησης, συμπεριλαμβανομένων των λόγων κράτησης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, που ισχύουν βάσει του εθνικού δικαίου και οι οποίοι δεν σχετίζονται με την αίτηση υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς για διεθνή προστασία.
- (18) Οι αιτούντες που τελούν υπό κράτηση θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με πλήρη σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και η υποδοχή τους θα πρέπει να έχει σχεδιασθεί ειδικά με σκοπό την κάλυψη των αναγκών που οφείλονται στην κατάσταση αυτή. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν για την εφαρμογή του άρθρου 37 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών του 1989 για τα δικαιώματα του παιδιού.
- (19) Σε ορισμένες περιπτώσεις ενδέχεται να μην είναι στην πράξη εφικτό να διασφαλισθούν αμέσως ορισμένες εγγυήσεις υποδοχής κατά την κράτηση, παραδείγματος χάρι λόγω της γεωγραφικής θέσης ή της συγκεκριμένης διάρθρωσης της εγκαταστάσεως κράτησης. Ωστόσο, κάθε παρέκκλιση από τις εν λόγω εγγυήσεις θα πρέπει να είναι προσωρινή και θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνο στις περιστάσεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Οι παρεκκλίσεις θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνον σε εξαιρετικές περιστάσεις και θα πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένες, λαμβανομένων υπόψη των εκάστοτε περιστάσεων, καθώς και του επιπέδου σοβαρότητας της εφαρμοζόμενης παρέκκλισης, της διάρκειάς της και των επιπτώσεών της για τον ενδιαφερόμενο αιτούντα.

(¹) ΕΕ L 337 της 20.12.2011, σ. 9.

- (20) Προκειμένου να εξασφαλίζεται καλύτερα η σωματική και ψυχολογική ακεραιότητα των αιτούντων, η κράτηση θα πρέπει να αποτελεί μέτρο έσχατης ανάγκης και μπορεί να εφαρμόζεται μόνον εφόσον έχουν δεόντως εξεταστεί όλα τα μη στερητικά της ελευθερίας εναλλακτικά μέτρα. Κάθε εναλλακτικό μέτρο κράτησης πρέπει να σέβεται τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα των αιτούντων.
- (21) Προκειμένου να διασφαλίζεται η τήρηση των διαδικαστικών εγγυήσεων που συνίστανται στην παροχή της δυνατότητας επικοινωνίας με οργανώσεις ή ομάδες προσώπων που παρέχουν νομική συνδρομή, θα πρέπει να παρέχεται πληροφόρηση στις εν λόγω οργανώσεις και ομάδες προσώπων.
- (22) Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με τις ρυθμίσεις στέγασης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη το ύψιστο συμφέρον του παιδιού, καθώς και τις ιδιαίτερες συνθήκες οποιουδήποτε αιτούντος εξαρτάται από μέλη της οικογένειας ή άλλους στενούς συγγενείς, όπως ανήλικα άγαμα αδέρφια ευρισκόμενα ήδη στο κράτος μέλος.
- (23) Προκειμένου να ενισχυθεί η ανεξαρτησία των αιτούντων και να περιοριστούν οι μεγάλες αποκλίσεις μεταξύ κρατών μελών, είναι ουσιαστικής σημασίας να θεσπιστούν σαφείς κανόνες σχετικά με την πρόσβαση των αιτούντων στην αγορά εργασίας.
- (24) Προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η υλική συνδρομή που παρέχεται στους αιτούντες συνάδει με τις αρχές της παρούσας οδηγίας, είναι ανάγκη να καθοριστούν τα κράτη μέλη το επίπεδο της συνδρομής αυτής με βάση αντίστοιχες αναφορές. Αυτό δεν συνεπάγεται ότι το ποσό που παρέχεται θα πρέπει να είναι το ίδιο με αυτό που παρέχεται για τους υπηκόους. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση σε αιτούντες από εκείνη που παρέχεται σε υπηκόους, όπως προσδιορίζεται στην παρούσα οδηγία.
- (25) Θα πρέπει να περισταλεί η δυνατότητα κατάχρησης του συστήματος υποδοχής με τον καθορισμό των περιστάσεων κατά τις οποίες οι υλικές συνθήκες υποδοχής των αιτούντων ενδέχεται να περιοριστούν ή να ανακληθούν, διασφαλίζοντας παράλληλα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης για όλους τους αιτούντες.
- (26) Θα πρέπει να διασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα των εθνικών συστημάτων υποδοχής και της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών σε θέματα υποδοχής των αιτούντων.
- (27) Θα πρέπει να ενθαρρύνεται ο κατάλληλος συντονισμός μεταξύ των αρμόδιων αρχών όσον αφορά την υποδοχή των αιτούντων και οι αρμονικές σχέσεις μεταξύ των τοπικών κοινωνιών και των κέντρων φιλοξενίας.
- (28) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ ευνοϊκότερες διατάξεις για τους υπηκόους τρίτων χωρών και τους ανιθαγενείς που ζητούν διεθνή προστασία από ένα κράτος μέλος.
- (29) Βάσει της ίδιας λογικής, τα κράτη μέλη καλούνται επίσης να εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας κατά τις διαδικασίες εξέτασης των αιτήσεων που αφορούν άλλες μορφές προστασίας, εκτός από εκείνες που προβλέπονται από την οδηγία 2011/95/ΕΕ.
- (30) Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να αξιολογείται ανά τακτά χρονικά διαστήματα.
- (31) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, ήτοι η θέσπιση προτύπων για την υποδοχή των αιτούντων στα κράτη μέλη, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται, συνεπώς, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της παρούσας οδηγίας, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως εκτίθεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως εκτίθεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (32) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011 ⁽¹⁾, σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα, τα κράτη μέλη έχουν αναλάβει την υποχρέωση να συνοδεύουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα που εξηγούν τη σχέση ανάμεσα στα συστατικά στοιχεία μιας οδηγίας και στα αντίστοιχα μέρη των νομικών πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι δικαιολογημένη.
- (33) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 και το άρθρο 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεν συμμετέχουν στην έκδοση της παρούσας οδηγίας και δεν δεσμεύονται από αυτήν ούτε υπόκεινται στην εφαρμογή της.
- (34) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας, το οποίο είναι προσαρτημένο στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας οδηγίας και, συνεπώς, δεν δεσμεύεται από αυτήν, ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

- (35) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και συνάδει με τις αρχές που αναγνωρίζονται, ιδίως στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία αποβλέπει στη διασφάλιση του πλήρους σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και στην προώθηση της εφαρμογής των άρθρων 1, 4, 6, 7, 18, 21, 24 και 47 του Χάρτη και πρέπει να εφαρμοσθεί αναλόγως.
- (36) Η υποχρέωση μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο θα πρέπει να περιοριστεί στις διατάξεις που συνιστούν ουσιώδη μεταβολή σε σχέση με την οδηγία 2003/9/ΕΚ. Η υποχρέωση μεταφοράς των διατάξεων που παραμένουν αμετάβλητες προκύπτει ήδη από την εν λόγω οδηγία.
- (37) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 2003/9/ΕΚ που περιέχεται στο παράρτημα II μέρος Β,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΣΚΟΠΟΣ, ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Σκοπός

Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η θέσπιση προτύπων για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία («αιτούντες») στα κράτη μέλη.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) «αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας»: η αίτηση για διεθνή προστασία, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο η) της οδηγίας 2011/95/ΕΕ·
- β) «αιτών»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής ο οποίος έχει ασκήσει αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας, επί της οποίας δεν έχει ληφθεί ακόμη οριστική απόφαση·
- γ) «μέλη της οικογένειας»: υπό την προϋπόθεση ότι η οικογένεια υπήρχε ήδη στη χώρα καταγωγής, τα ακόλουθα μέλη της οικογένειας του αιτούντος που ευρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος σε σχέση με την αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας:
- ο/η σύζυγος ή ο εκτός γάμου συμβίον με τον αιτούντα στα πλαίσια σταθερής σχέσης, υπό την προϋπόθεση ότι ο νόμος ή η πρακτική του οικείου κράτους μέλους αντιμετωπίζει τα άγαμα ζεύγη κατά τρόπο συγκρίσιμο προς τα έγγαμα, δυνάμει της περί υπηκόων τρίτων χωρών νομοθεσίας του,
    - τα ανήλικα τέκνα ζευγαριών που μνημονεύονται στην πρώτη περίπτωση ή τα τέκνα του αιτούντος, υπό την προϋπόθεση ότι είναι άγαμα, χωρίς να έχει σημασία αν γεννήθηκαν εντός ή εκτός γάμου ή αν είναι υιοθετημένα, όπως ορίζεται από το εθνικό δίκαιο,
    - ο πατέρας, η μητέρα ή άλλος ενήλικας που έχει την ευθύνη του αιτούντος είτε σύμφωνα με τον νόμο είτε σύμφωνα με την πρακτική του οικείου κράτους μέλους, αν ο εν λόγω αιτών είναι ανήλικος και άγαμος·
- δ) «ανήλικος»: υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής ηλικίας κάτω των 18 ετών·
- ε) «ασυνόδευτος ανήλικος»: ανήλικος που φτάνει στο έδαφος των κρατών μελών χωρίς να συνοδεύεται από ενήλικο υπεύθυνο για αυτόν σύμφωνα με τον νόμο ή την πρακτική του οικείου κράτους μέλους και εφόσον κανένας ενήλικος δεν ασκεί στην πράξη την επιμέλειά του. Ο ορισμός καλύπτει και τον ανήλικο που παύει να συνοδεύεται μετά την είσοδό του στο έδαφος των κρατών μελών·
- στ) «συνθήκες υποδοχής»: η πλήρης δέσμη μέτρων που τα κράτη μέλη εφαρμόζουν προς όφελος των αιτούντων σύμφωνα με την παρούσα οδηγία·
- ζ) «υλικές συνθήκες υποδοχής»: οι συνθήκες υποδοχής που περιλαμβάνουν την παροχή στέγης, τροφής και ρουχισμού, σε είδος ή υπό μορφή οικονομικού βοήθηματος ή δελτίων, ή συνδυασμό των τριών, καθώς και ένα βοήθημα για τα καθημερινά έξοδα·
- η) «κράτηση»: ο περιορισμός σε ειδικό χώρο που επιβάλλει ένα κράτος μέλος σε αιτούντα, με αποτέλεσμα τη στέρηση της ελευθερίας κυκλοφορίας του/της·
- θ) «κέντρο φιλοξενίας»: κάθε χώρος που χρησιμοποιείται για την ομαδική φιλοξενία των αιτούντων·
- ι) «εκπρόσωπος»: πρόσωπο ή οργάνωση που έχει οριστεί από τις αρμόδιες αρχές με καθήκον να συνδράμει και να αντιπροσωπεύει ασυνόδευτο ανήλικο σε διαδικασίες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, ώστε να διασφαλίζει το μείζον συμφέρον του παιδιού, και να ασκεί νομική ικανότητα για λογαριασμό του οσάκις είναι αναγκαίο. Σε περίπτωση που οργάνωση ορίζεται εκπρόσωπος, ορίζει ένα πρόσωπο υπεύθυνο για να επιτελεί τα καθήκοντα εκπροσώπου όσον αφορά τον ασυνόδευτο ανήλικο, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία·
- ια) «αιτών με ειδικές ανάγκες υποδοχής»: ευάλωτο πρόσωπο, σύμφωνα με το άρθρο 21, που χρειάζεται ειδικές εγγυήσεις ώστε να απολαύει των δικαιωμάτων και να συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που προβλέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλους τους υπηκόους τρίτων χωρών και τους ανιθαγενείς που ασκούν αίτηση για παροχή διεθνούς προστασίας στο έδαφος, περιλαμβανομένων των συνόρων, στα χωρικά ύδατα ή στις ζώνες διέλευσης κράτους μέλους, εφόσον τους επιτρέπεται να παραμείνουν στο έδαφος ως αιτούντες, καθώς και στα μέλη της οικογένειάς τους, εφόσον καλύπτονται από αυτήν την αίτηση για παροχή διεθνούς προστασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση των αιτήσεων χορήγησης διπλωματικού ή εδαφικού ασύλου που υποβάλλονται σε αντιπροσωπείες των κρατών μελών.

3. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων της οδηγίας 2001/55/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 2001, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων⁽¹⁾.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στις διαδικασίες εξέτασης των αιτήσεων παροχής άλλων μορφών προστασίας εκτός από εκείνη που απορρέει από την οδηγία 2011/95/ΕΕ.

Άρθρο 4

Ευνοϊκότερες διατάξεις

Τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ ευνοϊκότερες διατάξεις σχετικά με τις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων και άλλων στενών συγγενών του αιτούντος που ευρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος όταν εξαρτώνται από αυτόν ή για ανθρωπιστικούς λόγους, υπό την προϋπόθεση ότι οι διατάξεις αυτές συμβιβάζονται με την παρούσα οδηγία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ

Άρθρο 5

Ενημέρωση

1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τους αιτούντες, μέσα σε εύλογη προθεσμία η οποία δεν υπερβαίνει τις δεκαπέντε ημέρες από την υποβολή της αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας, τουλάχιστον για τις τυχόν παροχές που προβλέπονται και για τις υποχρεώσεις προς τις οποίες πρέπει να συμμορφώνονται σε σχέση με τις συνθήκες υποδοχής.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αιτούντες ενημερώνονται για τις οργανώσεις ή τις ομάδες προσώπων που παρέχουν ειδική νομική βοήθεια και για τις οργανώσεις οι οποίες δύνανται να συνδράμουν ή να ενημερώνουν τους αιτούντες για τις υπάρχουσες συνθήκες υποδοχής τους, συμπεριλαμβανομένης της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η κατά την παράγραφο 1 ενημέρωση παρέχεται γραπτώς και σε γλώσσα που κατανοεί ή ευλόγως εικάζεται ότι κατανοεί ο αιτών. Κατά περίπτωση, η ενημέρωση αυτή μπορεί να παρέχεται και προφορικά.

Άρθρο 6

Επίσημα έγγραφα

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, εντός τριών ημερών από την πρώτη υποβολή αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας, χορηγείται στον αιτούντα έγγραφο το οποίο εκδίδεται στο όνομά του/της και το οποίο πιστοποιεί ότι πρόκειται για αιτούντα ή ότι του/της επιτρέπεται να παραμείνει στο έδαφος του κράτους μέλους επί όσο διάστημα εκκρεμεί ή εξετάζεται η αίτησή του/της.

Αν το πρόσωπο αυτό δεν μπορεί να κυκλοφορεί ελεύθερα στο σύνολο ή σε τμήμα του εδάφους του κράτους μέλους, το έγγραφο πιστοποιεί επίσης το γεγονός αυτό.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποκλείουν την εφαρμογή του παρόντος άρθρου όταν ο αιτών κρατείται και εφόσον διαρκεί η εξέταση αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας που έχει ασκηθεί στα σύνορα ή στο πλαίσιο διαδικασίας με την οποία κρίνεται το δικαίωμα του αιτούντος να εισέλθει στο έδαφος κράτους μέλους. Σε ειδικές περιπτώσεις, τα κράτη μέλη δύνανται, καθόσο χρόνο διαρκεί η εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, να παρέχουν στους αιτούντες άλλα αποδεικτικά ισοδύναμα προς το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν χρειάζεται να πιστοποιεί την ταυτότητα του αιτούντος.

4. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα για να παρέχουν στους αιτούντες το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το οποίο πρέπει να ισχύει καθόσο χρόνο οι αιτούντες επιτρέπεται να παραμείνουν στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

5. Τα κράτη μέλη χορηγούν στους αιτούντες ταξιδιωτικό έγγραφο οσάκις ανακύπτουν σοβαροί ανθρωπιστικοί λόγοι οι οποίοι υπαγορεύουν την παρουσία τους σε άλλο κράτος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 212 της 7.8.2001, σ. 12.

6. Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν περιττή ή δυσανάλογη υποχρέωση υποβολής επίσημων εγγράφων ή άλλες διοικητικές διατυπώσεις στους αιτούντες πριν τους χορηγήσουν τα δικαιώματα τα οποία δικαιούνται δυνάμει της παρούσας οδηγίας, απλώς και μόνον επειδή οι αιτούντες ζητούν να τους παρασχεθεί διεθνής προστασία.

Άρθρο 7

Διαμονή και ελευθερία κυκλοφορίας

1. Οι αιτούντες μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής ή στην περιοχή την οποία τους ορίζει αυτό το κράτος μέλος. Η οριζόμενη περιοχή δεν θίγει την αναπαλλοτρίωτη σφαίρα της ιδιωτικής ζωής και αφήνει αρκετά περιθώρια για την εξασφάλιση της πρόσβασης σε όλα τα πλεονεκτήματα στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν σχετικά με τη διαμονή του αιτούντος, για λόγους δημόσιου συμφέροντος, δημόσιας τάξης ή, όταν είναι αναγκαίο, για την ταχεία επεξεργασία και την αποτελεσματική παρακολούθηση της αίτησής του/της για παροχή διεθνούς προστασίας.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να συνδέουν την παροχή των υλικών συνθηκών υποδοχής με την πραγματική διαμονή των αιτούντων σε συγκεκριμένο τόπο, τον οποίο καθορίζουν τα κράτη μέλη. Η σχετική απόφαση, η οποία μπορεί να είναι γενικού χαρακτήρα, πρέπει να λαμβάνεται σε ατομική βάση και θεσπίζεται από το εθνικό δίκαιο.

4. Τα κράτη μέλη προβλέπουν τη δυνατότητα να παρέχεται στους αιτούντες προσωρινή άδεια απομάκρυνσης από τον τόπο διαμονής που αναφέρεται στις παραγράφους 2 και 3 ή/και την οριζόμενη περιοχή που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Οι αποφάσεις λαμβάνονται σε ατομική, αμερόληπτη και αντικειμενική βάση και πρέπει να αιτιολογούνται όταν είναι απορριπτικές.

Ο αιτών δεν χρειάζεται να ζητεί άδεια προκειμένου να παρουσιασθεί στις αρχές ή να εμφανισθεί ενώπιον δικαστηρίου, εφόσον η παρουσία του είναι αναγκαία.

5. Τα κράτη μέλη ζητούν από τους αιτούντες να γνωστοποιούν στις αρμόδιες αρχές τη διεύθυνσή τους και να τους κοινοποιούν οποιαδήποτε μεταβολή της διεύθυνσης αυτής, το συντομότερο δυνατόν.

Άρθρο 8

Κράτηση

1. Τα κράτη μέλη δεν υποβάλλουν σε κράτηση ένα πρόσωπο απλώς και μόνο διότι είναι αιτών σύμφωνα με την οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (1).

2. Εφόσον κρίνεται αναγκαίο, και κατόπιν ατομικής αξιολόγησης κάθε περίπτωσης, τα κράτη μέλη μπορούν να θέσουν αιτούντα υπό κράτηση, εάν δεν είναι δυνατό να εφαρμοστούν αποτελεσματικά άλλα λιγότερο περιοριστικά εναλλακτικά μέτρα.

3. Ο αιτών μπορεί να υποβληθεί σε κράτηση μόνο:

α) προκειμένου να διαπιστωθεί ή να επαληθευτεί η ταυτότητα ή η υπηκοότητά του,

β) προκειμένου να προσδιοριστούν τα στοιχεία εκείνα στα οποία βασίζεται η αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας, η απόκτηση των οποίων θα ήταν σε άλλη περίπτωση αδύνατη, ιδίως όταν υπάρχει κίνδυνος διαφυγής του αιτούντος,

γ) για να αποφασιστεί, στο πλαίσιο διαδικασίας, το δικαίωμα του αιτούντος για είσοδο στο έδαφος,

δ) όταν κρατείται στο πλαίσιο της διαδικασίας επιστροφής δυνάμει της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (2), προκειμένου να προετοιμάζεται η επιστροφή και/ή να διεξάγεται η διαδικασία απομάκρυνσης, και το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος είναι σε θέση να τεκμηριώνει βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, συμπεριλαμβανομένου του γεγονότος ότι το πρόσωπο είχε ήδη την ευκαιρία πρόσβασης στη διαδικασία χορήγησης ασύλου, ότι υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρείται ότι το πρόσωπο ασκεί αίτηση διεθνούς προστασίας, προκειμένου να καθυστερεί απλώς ή να εμποδίζει την εκτέλεση απόφασης επιστροφής,

ε) όταν απαιτείται για την προστασία της εθνικής ασφάλειας ή της δημόσιας τάξης,

στ) σύμφωνα με το άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (3).

Οι λόγοι κράτησης προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο.

4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το εθνικό δίκαιο να προβλέπει κανόνες που αφορούν εναλλακτικές της κράτησης λύσεις, όπως η τακτική εμφάνιση ενώπιον των αρχών, η κατάθεση χρηματικής εγγύησης ή η υποχρέωση διαμονής σε υποδεικνυόμενο μέρος.

(1) Βλέπε σελίδα 60 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

(2) ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 98.

(3) Βλέπε σελίδα 31 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

Άρθρο 9

Εγγυήσεις για κρατούμενους αιτούντες

1. Η κράτηση αιτούντος έχει τη μικρότερη δυνατή διάρκεια και εφαρμόζεται μόνο για όσο διάστημα ισχύουν οι λόγοι που καθορίζονται στο άρθρο 8 παράγραφος 3.

Οι διοικητικές διαδικασίες που συνδέονται με τους λόγους κράτησης που καθορίζονται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 εκτελούνται χωρίς περιττές καθυστερήσεις. Καθυστερήσεις των διοικητικών διαδικασιών που δεν μπορούν να αποδοθούν στο αιτούντα δεν δικαιολογούν συνέχιση της κράτησης.

2. Η κράτηση αιτούντος διατάσσεται εγγράφως από τις δικαστικές ή διοικητικές αρχές. Στη διαταγή κράτησης αναφέρονται οι πραγματικοί και νομικοί λόγοι στους οποίους αυτή βασίζεται.

3. Όταν η κράτηση διατάσσεται από διοικητικές αρχές, τα κράτη μέλη προβλέπουν την ταχεία δικαστική επανεξέταση της νομιμότητας της κράτησης αυτεπαγγέλτως και/ή κατόπιν αιτήσεως του αιτούντος. Όταν διεξάγεται αυτεπαγγέλτως, η επανεξέταση αυτή αποφασίζεται το συντομότερο δυνατό μετά την έναρξη της κράτησης. Όταν διεξάγεται κατόπιν αίτησης του αιτούντος, αποφασίζεται το συντομότερο δυνατό μετά την έναρξη της σχετικής διαδικασίας. Προς τούτο, τα κράτη μέλη ορίζουν στο εθνικό δίκαιο το χρονικό διάστημα εντός του οποίου διεξάγεται η αυτεπάγγελτη δικαστική επανεξέταση και/ή η δικαστική επανεξέταση κατόπιν αίτησης του αιτούντος.

Όταν, κατόπιν της δικαστικής επανεξέτασης, η κράτηση θεωρείται παράνομη, ο αιτών αφήνεται αμέσως ελεύθερος.

4. Οι κρατούμενοι αιτούντες ενημερώνονται αμέσως εγγράφως, σε γλώσσα που κατανοούν ή μπορεί ευλόγως να υποτεθεί ότι κατανοούν, για τους λόγους κράτησης και τις διαδικασίες που προβλέπει το εθνικό δίκαιο για την προσβολή της εντολής κράτησης, καθώς και για τη δυνατότητα να ζητούν δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση.

5. Η κράτηση επανεξετάζεται από δικαστική αρχή σε εύλογα χρονικά διαστήματα, αυτεπαγγέλτως και/ή μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου αιτούντος, ιδίως όταν είναι παρατεταμένης διάρκειας, όταν υπάρξουν σχετικές περιστάσεις ή όταν προκύψουν νέα στοιχεία τα οποία ενδέχεται να επηρεάζουν τη νομιμότητα της κράτησης.

6. Σε περιπτώσεις δικαστικής επανεξέτασης της διαταγής κράτησης που προβλέπεται στην παράγραφο 3, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αιτούντες να έχουν πρόσβαση σε δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση. Το ανωτέρω περιλαμβάνει, τουλάχιστον, την κατάρτιση των αναγκαίων διαδικαστικών εγγράφων και τη συμμετοχή εξ' ονόματος του αιτούντος σε ακροαματική διαδικασία ενώπιον των δικαστικών αρχών.

Δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση παρέχεται από κατάλληλα ειδικευμένο προσωπικό που γίνεται δεκτό ή αναγνωρίζεται βάσει του εθνικού δικαίου και του οποίου τα συμφέροντα δεν συγκρούονται ή δεν θα μπορούσαν να συγκρούονται ενδεχομένως με εκείνα του αιτούντος.

7. Τα κράτη μέλη μπορεί να μεριμνούν επίσης ότι η δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση χορηγούνται:

α) μόνο σε όσους δεν διαθέτουν επαρκείς πόρους και/ή

β) μόνο μέσω των υπηρεσιών που παρέχονται από νομικούς ή άλλους συμβούλους που καθορίζονται ειδικά από το εθνικό δίκαιο για συνδρομή και εκπροσώπηση των αιτούντων.

8. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης:

α) να επιβάλλουν χρηματικά και/ή χρονικά όρια στη δωρεάν παροχή νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης, εφόσον τα όρια αυτά δεν περιορίζουν αυθαίρετως την πρόσβαση σε νομική συνδρομή και εκπροσώπηση,

β) να προβλέπουν ότι, όσον αφορά τα τέλη και άλλα έξοδα, η μεταχείριση των αιτούντων δεν θα είναι ευνοϊκότερη από εκείνη που επιφυλάσσεται κατά γενικό κανόνα στους υπηκόους τους σε θέματα σχετικά με τη νομική συνδρομή.

9. Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν να τους επιστραφεί το σύνολο ή μέρος των καταβληθέντων εξόδων εάν και από τη στιγμή που έχει βελτιωθεί σημαντικά η οικονομική κατάσταση του αιτούντος ή εάν η απόφαση καταβολής αυτών των εξόδων είχε ληφθεί με βάση ψευδείς πληροφορίες που είχε δώσει ο αιτών.

10. Οι διαδικασίες πρόσβασης σε νομική συνδρομή και εκπροσώπηση προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 10

Συνθήκες κράτησης

1. Η κράτηση αιτούντων γίνεται, κατά κανόνα, σε ειδικές εγκαταστάσεις κράτησης. Οσάκις κράτος μέλος δεν μπορεί να εξασφαλίσει διαμονή σε ειδική εγκατάσταση κράτησης και είναι υποχρεωμένο να χρησιμοποιεί σωφρονιστικό κατάστημα, ο υπό κράτηση αιτών κρατείται χωριστά από τους κρατούμενους του κοινού δικαίου και ισχύουν οι συνθήκες κράτησης που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

Στο μέτρο του δυνατού, οι αιτούντες που τελούν υπό κράτηση κρατούνται χωριστά από άλλους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν έχουν υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας.

Όταν δεν είναι δυνατόν αιτούντες να κρατούνται χωριστά από άλλους υπηκόους τρίτων χωρών, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι εφαρμόζονται οι συνθήκες κράτησης που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία

2. Οι αιτούντες που τελούν υπό κράτηση έχουν πρόσβαση σε υπαίθριους χώρους.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα πρόσωπα που εκπροσωπούν τον Υπατο Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (ΥΑΗΕΠ) να έχουν τη δυνατότητα να επικοινωνούν και να επισκέπτονται τους αιτούντες σε συνθήκες που σέβονται τα δικαιώματα ιδιωτικού βίου. Τούτη η δυνατότητα ισχύει και για οργανώσεις που δραστηριοποιούνται στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους για λογαριασμό του ΥΑΗΕΠ, βάσει συμφωνίας με το εν λόγω κράτος μέλος.

4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε μέλη της οικογένειας, νομικοί σύμβουλοι ή συνήγοροι και πρόσωπα που εκπροσωπούν συναφείς μη κυβερνητικές οργανώσεις που αναγνωρίζονται από το οικείο κράτος μέλος να έχουν τη δυνατότητα να επικοινωνούν και να επισκέπτονται τους αιτούντες σε συνθήκες που σέβονται τα δικαιώματα ιδιωτικού βίου. Περιορισμοί στην πρόσβαση στην εγκατάσταση κράτησης μπορεί να επιβληθούν μόνον όταν, δυνάμει του εθνικού δικαίου, είναι αντικειμενικά απαραίτητοι για την ασφάλεια, τη δημόσια τάξη ή τη διοικητική διαχείριση της εγκαταστάσεως κράτησης, εφόσον η εν λόγω πρόσβαση δεν περιορίζεται υπερβολικά ούτε καθίσταται αδύνατη.

5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αιτούντες που τελούν υπό κράτηση να λαμβάνουν συστηματικά πληροφορίες στις οποίες επεξηγούνται οι κανόνες που εφαρμόζονται στην εγκατάσταση και ορίζονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις τους σε γλώσσα την οποία κατανοούν ή ευλόγως εικάζεται ότι κατανοούν. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από την υποχρέωση αυτή σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις και για εύλογη περίοδο η οποία είναι όσο το δυνατόν συντομότερη, όταν ο αιτών κρατείται σε συνοριακό φυλάκιο ή σε ζώνη διέλευσης. Η παρέκκλιση αυτή δεν ισχύει σε περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 43 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ.

Άρθρο 11

Κράτηση ευάλωτων ατόμων και αιτούντων με ειδικές ανάγκες υποδοχής

1. Η υγεία, συμπεριλαμβανομένης της ψυχικής υγείας, των αιτούντων υπό κράτηση που είναι ευάλωτα άτομα αποτελεί πρωταρχικό μέλημα των εθνικών αρχών.

Σε περίπτωση κράτησης ευάλωτων ατόμων, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τακτική παρακολούθηση και επαρκή υποστήριξη λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαίτερη κατάστασή τους, συμπεριλαμβανομένης της υγείας τους.

2. Οι ανήλικοι τίθενται υπό κράτηση μόνο σε έσχατη ανάγκη και εφόσον αποδειχθεί ότι δεν μπορούν να εφαρμοσθούν αποτελεσματικά άλλα εναλλακτικά, λιγότερο περιοριστικά μέτρα. Η εν λόγω κράτηση είναι όσο το δυνατόν συντομότερη και καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για την απελευθέρωση των κρατούμενων ανηλίκων και για την τοποθέτησή τους σε κατάλληλα για ανηλίκους καταλύματα.

Το μείζον συμφέρον του ανήλικου, όπως καθορίζεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2, αποτελεί πρωταρχικό μέλημα για τα κράτη μέλη.

Σε περίπτωση κράτησης ανηλίκων, έχουν τη δυνατότητα να ασχολούνται με δραστηριότητες ελεύθερου χρόνου, συμπεριλαμβανομένων των παιχνιδιών και των ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων που αρμόζουν στην ηλικία τους.

3. Ασυνόδευτοι ανήλικοι κρατούνται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για την απελευθέρωση των κρατούμενων ασυνόδευτων ανηλίκων το συντομότερο δυνατόν.

Οι ασυνόδευτοι ανήλικοι δεν κρατούνται ποτέ σε σωφρονιστικά καταστήματα.

Στους ασυνόδευτους ανηλίκους παρέχεται κατά το δυνατόν κατάλυμα σε ιδρύματα τα οποία διαθέτουν προσωπικό και εγκαταστάσεις που λαμβάνουν υπόψη τις ανάγκες προσώπων της ηλικίας τους.

Σε περίπτωση κράτησης ασυνόδευτων ανηλίκων, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε αυτοί να στεγάζονται χωριστά από τους ενηλίκους.

4. Στις οικογένειες υπό κράτηση παρέχεται χωριστό κατάλυμα το οποίο εξασφαλίζει επαρκή σεβασμό της ιδιωτικής ζωής.

5. Σε περίπτωση κράτησης αιτουσών γυναικών, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να στεγάζονται χωριστά από τους άντρες αιτούντες, εκτός εάν οι τελευταίοι αποτελούν μέλη οικογένειας και εάν όλοι οι ενδιαφερόμενοι έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους.

Εξαιρέσεις στο πρώτο εδάφιο μπορούν επίσης να ισχύσουν όσον αφορά τη χρήση κοινόχρηστων χώρων που έχουν σχεδιαστεί για ψυχαγωγικές ή κοινωνικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένης της χορήγησης γευμάτων.

6. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις και για εύλογο χρονικό διάστημα, το οποίο πρέπει να είναι όσο το δυνατόν συντομότερο, τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2, από την παράγραφο 4 και από το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5, όταν ο αιτών κρατείται σε συνοριακό φυλάκιο ή σε ζώνη διέλευσης, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 43 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ.

Άρθρο 12

Οικογένειες

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, στο μέτρο του δυνατού, τα κατάλληλα μέτρα για τη διατήρηση της ενότητας οικογενείας που ευρίσκεται στο έδαφός τους, εάν παρέχεται στους αιτούντες στέγαση από το συγκεκριμένο κράτος μέλος. Τα μέτρα αυτά εφαρμόζονται με τη συμφωνία του αιτούντος.

Άρθρο 13

Ιατρικές εξετάσεις

Τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν την υποβολή των αιτούντων σε ιατρικές εξετάσεις για λόγους δημόσιας υγείας.

Άρθρο 14

Μαθητεία και εκπαίδευση των ανηλίκων

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν στα ανήλικα τέκνα των αιτούντων και στους ανηλικούς αιτούντες πρόσβαση στο εκπαιδευτικό σύστημα, υπό προϋποθέσεις ανάλογες με αυτές που ισχύουν για τους δικούς τους υπηκόους, ενόσω δεν είναι εκτελεστό μέτρο απομάκρυνσης κατ' αυτών των ιδίων ή των γονέων τους. Η εκπαίδευση μπορεί να παρέχεται στα κέντρα φιλοξενίας.

Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι η πρόσβαση αυτή πρέπει να περιορίζεται στο σύστημα δημόσιας εκπαίδευσης.

Τα κράτη μέλη δεν ανακαλούν το δικαίωμα παρακολούθησης δευτεροβάθμιων σπουδών αποκλειστικά και μόνο λόγω ενηλικίωσης του ανηλίκου.

2. Η πρόσβαση στο εκπαιδευτικό σύστημα δεν πρέπει να καθυστερεί πέραν των τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας από τον ανήλικο ή εξ' ονόματος αυτού.

Προπαρασκευαστικά μαθήματα, συμπεριλαμβανομένων γλωσσικών μαθημάτων, παρέχονται στους ανηλικούς, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, για τη διευκόλυνση της πρόσβασης και συμμετοχής τους στο εκπαιδευτικό σύστημα, όπως εκτίθεται στην παράγραφο 1.

3. Όταν η πρόσβαση στο εκπαιδευτικό σύστημα, όπως εκτίθεται στην παράγραφο 1, είναι αδύνατη λόγω της ειδικής κατάστασης του

ανηλίκου, το οικείο κράτος μέλος προσφέρει άλλες εκπαιδευτικές ρυθμίσεις σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο και τις εθνικές πρακτικές.

Άρθρο 15

Απασχόληση

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν στους αιτούντες πρόσβαση στην αγορά εργασίας το αργότερο εννέα μήνες μετά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης διεθνούς προστασίας, εάν δεν έχει ληφθεί πρωτοδίκως απόφαση από την αρμόδια αρχή και η καθυστέρηση δεν μπορεί να αποδοθεί στον αιτούντα.

2. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν υπό ποιες προϋποθέσεις επιτρέπεται η πρόσβαση του αιτούντος στην αγορά εργασίας, σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, εξασφαλίζοντας παράλληλα στους αιτούντες ουσιαστική πρόσβαση στην αγορά εργασίας.

Για λόγους σχετικούς με την πολιτική για την αγορά εργασίας, τα κράτη μέλη μπορούν να δίνουν προτεραιότητα στους πολίτες της Ένωσης και στους υπηκόους των κρατών που είναι μέρη της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, καθώς και στους νομίμως διαμένοντες υπηκόους τρίτων χωρών.

3. Η πρόσβαση στην αγορά εργασίας δεν ανακαλείται κατά τη διάρκεια των διαδικασιών προσφυγής, εφόσον η προσφυγή κατά απορριπτικής απόφασης με τακτική διαδικασία έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, έως ότου κοινοποιηθεί απορριπτική απόφαση επί της προσφυγής.

Άρθρο 16

Επαγγελματική κατάρτιση

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στους αιτούντες πρόσβαση στην επαγγελματική κατάρτιση, ασχέτως του αν έχουν πρόσβαση στην αγορά εργασίας.

Η πρόσβαση σε επαγγελματική κατάρτιση που συνδέεται με σύμβαση απασχόλησης εξαρτάται από το κατά πόσον ο αιτών έχει πρόσβαση στην αγορά εργασίας σύμφωνα με το άρθρο 15.

Άρθρο 17

Γενικοί κανόνες για τις υλικές συνθήκες υποδοχής και την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την παροχή υλικών συνθηκών υποδοχής στους αιτούντες όταν ασκούν αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι υλικές συνθήκες υποδοχής να εξασφαλίζουν στους αιτούντες επαρκές βιοτικό επίπεδο, το οποίο να διασφαλίζει τη συντήρησή τους και να προστατεύει τη σωματική και την ψυχική τους υγεία.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να επιτυγχάνεται αυτό το βιοτικό επίπεδο στην ειδική περίπτωση των ευάλωτων προσώπων, σύμφωνα με το άρθρο 21, καθώς και στην περίπτωση των προσώπων που τελούν υπό κράτηση.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαρτούν την παροχή του συνόλου ή μέρους των υλικών συνθηκών υποδοχής και της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης από την προϋπόθεση ότι οι αιτούντες δεν διαθέτουν επαρκείς πόρους που να τους εξασφαλίζουν κατάλληλο βιοτικό επίπεδο από απόψεως υγείας και να καθιστούν δυνατή τη συντήρησή τους.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τους αιτούντες να καλύπτουν πλήρως ή εν μέρει το κόστος των υλικών συνθηκών υποδοχής και της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης που προβλέπει η παρούσα οδηγία, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 3, όταν οι αιτούντες διαθέτουν επαρκείς πόρους, παραδείγματος χάριν εάν έχουν εργασθεί επί εύλογο χρονικό διάστημα.

Εάν αποκαλυφθεί ότι ο αιτών διαθέτει επαρκείς πόρους για την κάλυψη των υλικών συνθηκών υποδοχής και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης καθόσο χρόνο καλύπτονταν οι εν λόγω βασικές ανάγκες, τα κράτη μέλη μπορούν να ζητούν την επιστροφή από τον αιτούντα.

5. Όταν τα κράτη μέλη παρέχουν υλικές συνθήκες υποδοχής υπό μορφή οικονομικού βοηθήματος ή δελτίων, το ποσό τους καθορίζεται σύμφωνα με το επίπεδο ή τα επίπεδα που έχει καθορίσει το οικείο κράτος μέλος είτε νομοθετικά είτε στην πράξη για να εξασφαλίζει επαρκές βιοτικό επίπεδο στους υπηκόους του. Τα κράτη μέλη δύνανται να παρέχουν στους αιτούντες λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση από ό,τι στους υπηκόους τους στις περιπτώσεις αυτές, ειδικότερα όταν υλικές συνθήκες υποδοχής παρέχονται εν μέρει σε είδος ή στην περίπτωση που τα εν λόγω επίπεδα, που παρέχονται στους υπηκόους τους, αποσκοπούν στο να τους εξασφαλίσουν βιοτικό επίπεδο υψηλότερο από αυτό που περιγράφεται για τους αιτούντες στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 18

Λεπτομέρειες για τις υλικές συνθήκες υποδοχής

1. Εφόσον η στέγαση παρέχεται σε είδος, θα πρέπει να λαμβάνει μία από τις κατωτέρω μορφές ή να αποτελεί συνδυασμό τους:

α) χώρο που χρησιμοποιείται προς τον σκοπό της στέγασης των αιτούντων κατά τη διάρκεια της εξέτασης αίτησης διεθνούς προστασίας που ασκείται στα σύνορα ή σε ζώνες διέλευσης·

β) κέντρα φιλοξενίας που εξασφαλίζουν κατάλληλο βιοτικό επίπεδο·

γ) ιδιωτικές κατοικίες, διαμερίσματα, ξενοδοχεία ή άλλοι χώροι προσαρμοσμένοι για τη στέγαση αιτούντων.

2. Με την επιφύλαξη οποιωνδήποτε ειδικών όρων κράτησης, όπως ορίζεται στα άρθρα 10 και 11, σχετικά με τη στέγαση που αναφέρεται στα στοιχεία α), β) και γ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:

α) να εξασφαλίζεται στους αιτούντες η προστασία της οικογενειακής τους ζωής·

β) οι αιτούντες να έχουν δυνατότητα επικοινωνίας με συγγενείς, νομικούς συμβούλους ή συνηγόρους, εκπροσώπους του ΥΑΗΕΠ και άλλες σχετικές εθνικές, διεθνείς και μη κυβερνητικές οργανώσεις και φορείς·

γ) Προκειμένου να παρέχεται συνδρομή στους αιτούντες, παρέχεται πρόσβαση στα μέλη της οικογένειας, στους συνηγόρους ή νομικούς συμβούλους, στους εκπροσώπους του ΥΑΗΕΠ και στις σχετικές μη κυβερνητικές οργανώσεις τις οποίες έχει αναγνωρίσει το σχετικό κράτος μέλος. Περιορισμοί στην πρόσβαση αυτή μπορούν να επιβάλλονται μόνο για λόγους που σχετίζονται με την ασφάλεια των χώρων και των αιτούντων.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη ιδιαίτερα ζητήματα σχετικά με το φύλο και την ηλικία, καθώς και την κατάσταση ευάλωτων προσώπων, στην περίπτωση αιτούντων εντός των χώρων και των κέντρων φιλοξενίας που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β).

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την αποτροπή βιαιοπραγιών και της βίας που έχει σχέση με το φύλο, συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής κακοποίησης και παρενόχλησης, στους χώρους και τα κέντρα φιλοξενίας που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β).

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν όσο το δυνατόν περισσότερο ότι οι εξαρτώμενοι ενήλικοι αιτούντες με ειδικές ανάγκες υποδοχής στεγάζονται μαζί με τους στενούς ενήλικες συγγενείς που ευρίσκονται ήδη στο ίδιο κράτος μέλος και που έχουν την ευθύνη αυτών σύμφωνα με τον νόμο ή την πρακτική του οικείου κράτους μέλους.

6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η μεταφορά αιτούντων από ένα χώρο στέγασης σε άλλο να πραγματοποιείται μόνον όταν είναι αναγκαία. Τα κράτη μέλη παρέχουν στους αιτούντες τη δυνατότητα να ενημερώνουν τους νομικούς τους συμβούλους ή συνηγόρους για τη μεταφορά και για τη νέα τους διεύθυνση.

7. Το προσωπικό που εργάζεται στα κέντρα φιλοξενίας πρέπει να διαθέτει κατάλληλη κατάρτιση και να δεσμεύεται από τους κανόνες εμπιστευτικότητας, όπως προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο, για τις πληροφορίες τις οποίες γνωρίζει εκ της εργασίας του.

8. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν στους αιτούντες να συμμετέχουν στη διαχείριση των υλικών μέσων και των άυλων παραμέτρων της ζωής στο κέντρο, μέσω μιας συμβουλευτικής επιτροπής ή ενός αντιπροσωπευτικού συμβουλευτικού οργάνου των διαμενόντων.

9. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μπορούν κατ' εξαίρεση να θεσπίζουν λεπτομέρειες όσον αφορά τις υλικές συνθήκες υποδοχής διαφορετικές από τις προβλεπόμενες στο παρόν άρθρο, για εύλογη χρονική περίοδο η οποία είναι όσο το δυνατόν συντομότερη, όταν:

- α) απαιτείται εκτίμηση των ειδικών αναγκών του αιτούντος άσυλο, σύμφωνα με το άρθρο 22,
- β) έχουν εξαντληθεί προσωρινά οι συνήθως διαθέσιμες δυνατότητες στέγασης.

Αυτές οι διαφορετικές συνθήκες καλύπτουν σε κάθε περίπτωση τις βασικές ανάγκες.

Άρθρο 19

Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αιτούντες να λαμβάνουν την απαραίτητη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, η οποία περιλαμβάνει, τουλάχιστον, τις πρώτες βοήθειες και την αναγκαία θεραπεία ασθενειών και σοβαρών πνευματικών διαταραχών.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν την απαραίτητη ιατρική ή άλλη συνδρομή στους αιτούντες με ειδικές ανάγκες υποδοχής, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της κατάλληλης ψυχιατρικής περίθαλψης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ Η ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΥΠΟΔΟΧΗΣ

Άρθρο 20

Περιορισμός ή ανάκληση των υλικών συνθηκών υποδοχής

1. Τα κράτη μέλη δύνανται να περιορίζουν ή, σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, να ανακαλούν τις υλικές συνθήκες υποδοχής όταν ο αιτών:

- α) εγκαταλείπει τον τόπο διαμονής που έχει καθορίσει η αρμόδια αρχή χωρίς να την ενημερώσει ή, εφόσον απαιτείται, χωρίς άδεια, ή
- β) δεν συμμορφούται με υποχρεώσεις δήλωσης στοιχείων ή δεν ανταποκρίνεται σε αιτήσεις παροχής πληροφοριών ή δεν προσέρχεται, στα πλαίσια της διαδικασίας ασύλου, σε προσωπική συνέντευξη εντός εύλογης προθεσμίας που ορίζεται από το εθνικό δίκαιο, ή
- γ) έχει υποβάλει μεταγενέστερη αίτηση όπως καθορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο ιζ) της οδηγίας 2013/32/ΕΕ.

Για τις περιπτώσεις α) και β), όταν ο αιτών εντοπισθεί ή προσέλθει αυτοβούλως στην αρμόδια αρχή, λαμβάνεται δεόντως αιτιολογημένη απόφαση, βασισμένη στους λόγους της εξαφάνισης, σχετικά με την ανανέωση της παροχής μερικών ή όλων των υλικών συνθηκών υποδοχής που είχαν αποσυρθεί ή περιορισθεί.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να περιορίζουν τις υλικές συνθήκες υποδοχής, όταν διαπιστώνουν ότι ο αιτών, χωρίς δικαιολογημένη αιτία, δεν έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας το συντομότερο ευλόγως δυνατόν, μετά την άφιξη στο εν λόγω κράτος μέλος.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να περιορίζουν ή να αφαιρούν την πρόσβαση στις υλικές συνθήκες υποδοχής, όταν ο αιτών έχει αποκρύψει τους οικονομικούς του πόρους και έχει, κατά συνέπεια, επωφεληθεί με τρόπο αθέμιτο από τις υλικές συνθήκες υποδοχής.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν τις κυρώσεις που ισχύουν για σοβαρές παραβάσεις των κανόνων των κέντρων φιλοξενίας, καθώς για την επίδειξη ιδιαίτερα βίαιης συμπεριφοράς.

5. Οι αποφάσεις για τον περιορισμό ή την αφαίρεση πρόσβασης στις υλικές συνθήκες υποδοχής ή για κυρώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου λαμβάνονται σε ατομική, αντικειμενική και αμερόληπτη βάση και πρέπει να αιτιολογούνται. Οι αποφάσεις βασίζονται στην ειδική κατάσταση του συγκεκριμένου προσώπου, ιδίως όσον αφορά τα πρόσωπα τα οποία καλύπτονται από το άρθρο 21, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της αναλογικότητας. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν υπό οποιεσδήποτε συνθήκες την πρόσβαση σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σύμφωνα με το άρθρο 19 και εξασφαλίζουν αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης για όλους τους αιτούντες.

6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι δεν ανακαλούνται ούτε περιορίζονται οι υλικές συνθήκες υποδοχής πριν ληφθεί απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 5.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΕΥΛΩΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Άρθρο 21

Γενική αρχή

Κατά τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τους την ειδική κατάσταση των ευάλωτων προσώπων, όπως οι ανήλικοι, οι ασυνόδευτοι ανήλικοι, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, οι ηλικιωμένοι, οι εγκυμονούσες, οι μονογονεϊκές οικογένειες με ανήλικα παιδιά, τα θύματα εμπορίας ανθρώπων, τα άτομα με σοβαρές ασθένειες, τα άτομα με πνευματικές διαταραχές και τα άτομα που έχουν υποστεί βασανιστήρια, βιασμό ή άλλες σοβαρές μορφές ψυχολογικής, φυσικής ή σεξουαλικής βίας, όπως γυναίκες θύματα ακρωτηριασμού των γεννητικών οργάνων.

Άρθρο 22

Αξιολόγηση των ειδικών αναγκών υποδοχής των ευάλωτων προσώπων

1. Για την αποτελεσματική εφαρμογή του άρθρου 21, τα κράτη μέλη εκτιμούν κατά πόσον οι αιτών είναι αιτών με ειδικές ανάγκες υποδοχής. Τα κράτη μέλη αναφέρουν επίσης τη φύση των αναγκών αυτών.

Η εν λόγω εκτίμηση δρομολογείται εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από την άσκηση αίτησης για διεθνή προστασία και μπορεί να εντάσσεται στο πλαίσιο των ισχυουσών εθνικών διαδικασιών. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εν λόγω ειδικές ανάγκες αντιμετωπίζονται επίσης, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, εάν καταστούν εμφανείς σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας ασύλου.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η υποστήριξη που παρέχεται σε αιτούντες με ειδικές ανάγκες υποδοχής σύμφωνα με την παρούσα οδηγία λαμβάνει υπόψη τις ειδικές ανάγκες υποδοχής τους καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας ασύλου και μεριμνούν για την κατάλληλη παρακολούθηση της κατάστασής τους.

2. Η εκτίμηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν χρειάζεται να λαμβάνει τη μορφή διοικητικής διαδικασίας.

3. Μόνο ευάλωτα άτομα σύμφωνα με το άρθρο 21 μπορεί να θεωρούνται ότι έχουν ειδικές ανάγκες υποδοχής και συνεπώς να επωφελούνται της ειδικής στήριξης που παρέχεται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία

4. Η εκτίμηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ισχύει με την επιφύλαξη της εκτίμησης των αναγκών διεθνούς προστασίας βάσει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ.

Άρθρο 23

Ανήλικοι

1. Το μείζον συμφέρον του παιδιού αποτελεί το πρωταρχικό μέλημα των κρατών μελών κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας σχετικά με τους ανήλικους. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν στον ανήλικο επίπεδο διαβίωσης κατάλληλο για τη σωματική, πνευματική, διανοητική, ηθική και κοινωνική ανάπτυξη του.

2. Κατά την εκτίμηση του μείζονος συμφέροντος του παιδιού, τα κράτη μέλη λαμβάνουν δεόντως υπόψη ιδίως τους ακόλουθους παράγοντες:

- α) τις δυνατότητες επανένωσης της οικογένειας,
- β) την ποιότητα ζωής και την κοινωνική ανάπτυξη του ανήλικου, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη το υπόβαθρο του ανήλικου,
- γ) ζητήματα ασφάλειας και προστασίας, ιδίως εάν υπάρχει κίνδυνος να καταστεί ο ανήλικος θύμα εμπορίας ανθρώπων,

δ) τις απόψεις του ανήλικου ανάλογα με την ηλικία και την ωριμότητά του.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ανήλικοι να έχουν πρόσβαση σε δραστηριότητες ελεύθερου χρόνου, συμπεριλαμβανομένων των παιχνιδιών και των ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων που αρμόζουν στην ηλικία τους, εντός των χώρων και των κέντρων φιλοξενίας που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β), καθώς και σε δραστηριότητες ανοικτού χώρου.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την πρόσβαση σε υπηρεσίες αποκατάστασης σε ανήλικους που είναι θύματα κάθε μορφής κατάχρησης, αμέλειας, εκμετάλλευσης, βασανιστηρίων ή σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή που έχουν υποφέρει από ένοπλες συγκρούσεις, και εξασφαλίζουν ότι τους παρέχεται κατάλληλη ψυχολογική φροντίδα, καθώς και εξειδικευμένη θεραπεία, εφόσον απαιτείται.

5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα ανήλικα τέκνα των αιτούντων ή οι ανήλικοι αιτούντες να διαμένουν με τους γονείς τους, τα ανήλικα άγαμα αδέρφια τους ή με τον ενήλικο συγγενή που έχει την ευθύνη τους σύμφωνα με τον νόμο ή με την πρακτική του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, εφόσον αυτό είναι προς το μείζον συμφέρον των εν λόγω ανηλίκων.

Άρθρο 24

Ασυνόδευτοι ανήλικοι

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν το ταχύτερο δυνατόν μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι ο ασυνόδευτος ανήλικος διαθέτει εκπροσώπηση και συνδρομή από εκπρόσωπο προκειμένου να επωφεληθεί των δικαιωμάτων και να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Ο ασυνόδευτος ανήλικος ενημερώνεται αμέσως για τον διορισμό του εκπροσώπου. Ο εκπρόσωπος ασκεί τα καθήκοντά του σύμφωνα με την αρχή του μείζονος συμφέροντος του παιδιού, όπως προβλέπεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2, και διαθέτει την αναγκαία εμπειρογνώση για τον σκοπό αυτό. Για να εξασφαλιστεί η ευημερία και κοινωνική ανάπτυξη του ανήλικου που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο β), η αλλαγή του προσώπου που ενεργεί ως εκπρόσωπος πραγματοποιείται μόνον όταν κρίνεται αναγκαίο. Οργανισμοί ή ιδιώτες των οποίων τα συμφέροντα συγκρούονται ή θα μπορούσαν ενδεχομένως να συγκρούονται με εκείνα των ασυνόδευτων ανηλίκων δεν είναι επιλέξιμοι για να καθίστανται εκπρόσωποι.

Πραγματοποιείται τακτικά αξιολόγηση από τις αρμόδιες αρχές, καθώς και όσον αφορά τη διαθεσιμότητα των αναγκαίων μέσων για την εκπροσώπηση του ασυνόδευτου ανήλικου.

2. Οι ασυνόδευτοι ανήλικοι που ασκούν αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας, από τη στιγμή που γίνονται δεκτοί στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο ασκήθηκε ή εξετάζεται η αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας έως τη στιγμή που υποχρεούνται να το εγκαταλείψουν, φιλοξενούνται:

- α) μαζί με ενήλικους συγγενείς·

β) από ανάδοχο οικογένεια·

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

Άρθρο 26

Προσφυγές

γ) σε κέντρα φιλοξενίας με ειδικές ρυθμίσεις για ανηλίκους·

δ) σε άλλου είδους καταλύματα κατάλληλα για ανηλίκους.

Τα κράτη μέλη δύνανται να τοποθετούν ασυνόδευτους ανηλίκους ηλικίας 16 ετών ή άνω σε κέντρα φιλοξενίας για ενηλίκους αιτούντες, εάν αυτό είναι προς το μείζον συμφέρον τους, όπως προβλέπεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2.

Τα αδέρφια παραμένουν ενωμένα, στο μέτρο του δυνατού, λαμβανομένου υπόψη του μείζονος συμφέροντος του ενδιαφερομένου ανηλίκου και, ειδικότερα, της ηλικίας και του βαθμού ωριμότητάς του/της. Οι μεταβολές κατοικίας των ασυνόδευτων ανηλικών περιορίζονται στο ελάχιστο.

3. Τα κράτη μέλη αρχίζουν να αναζητούν τα μέλη της οικογένειας του ασυνόδευτου ανηλίκου, εν ανάγκη με τη βοήθεια διεθνών ή άλλων σχετικών οργανώσεων, το συντομότερο δυνατόν αφότου ασκηθεί αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας, προστατεύοντας παράλληλα το μείζον συμφέρον του. Σε περίπτωση που υπάρχει κίνδυνος να απειληθεί η ζωή ή η ακεραιότητα του ανηλίκου ή των στενών συγγενών του, ιδίως αν αυτοί διαμένουν στη χώρα καταγωγής, πρέπει να διασφαλίζεται ότι η συλλογή, επεξεργασία και διαβίβαση των πληροφοριών που αφορούν τα εν λόγω πρόσωπα γίνεται εμπιστευτικά, ώστε να μην διακυβεύεται η ασφάλειά τους.

4. Οι απασχολούμενοι με ασυνόδευτους ανηλίκους πρέπει να διαθέτουν και να συνεχίζουν να λαμβάνουν κατάλληλη κατάρτιση σχετικά με τις ανάγκες των ανηλικών και να δεσμεύονται από τους κανόνες εμπιστευτικότητας που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο, για τις πληροφορίες των οποίων έλαβαν γνώση κατά την άσκηση της εργασίας τους.

Άρθρο 25

Θύματα βασανιστηρίων και βίας

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα πρόσωπα που έχουν υποστεί βασανιστήρια, βιασμό ή άλλες σοβαρές πράξεις βίας, λαμβάνουν την αναγκαία περίθαλψη για τη ζημία που προκλήθηκε από τέτοιες πράξεις, ιδίως πρόσβαση σε κατάλληλη ιατρική και ψυχολογική θεραπεία ή περίθαλψη.

2. Οι απασχολούμενοι με θύματα βασανιστηρίων, βιασμού ή άλλων σοβαρών πράξεων βίας διαθέτουν και συνεχίζουν να λαμβάνουν κατάλληλη κατάρτιση σχετικά με τις ανάγκες των ανηλικών και δεσμεύονται από τους κανόνες εμπιστευτικότητας που καθορίζονται στο εθνικό δίκαιο, για τις πληροφορίες των οποίων λαμβάνουν γνώση κατά την άσκηση της εργασίας τους.

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις όσον αφορά την παροχή, την απόσυρση ή τον περιορισμό πλεονεκτημάτων κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας ή οι αποφάσεις που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 7, οι οποίες θίγουν ατομικά τους αιτούντες, να μπορούν να προσβάλλονται με τις διαδικασίες που προβλέπει το εθνικό δίκαιο. Στον τελευταίο βαθμό τουλάχιστον χορηγείται η δυνατότητα προσφυγής ή επανεξέτασης, για νομικούς ή πραγματικούς λόγους, ενώπιον δικαστικής αρχής.

2. Σε περιπτώσεις προσφυγής ή επανεξέτασης ενώπιον δικαστικής αρχής που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι διατίθενται κατόπιν αιτήματος δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση, στον βαθμό που αυτή η βοήθεια είναι αναγκαία για τη διασφάλιση της ουσιαστικής πρόσβασης στη δικαιοσύνη. Τούτο περιλαμβάνει τουλάχιστον την κατάρτιση των απαιτούμενων διαδικαστικών εγγράφων και τη συμμετοχή εξ' ονόματος του αιτούντος σε ακροαματική διαδικασία ενώπιον των δικαστικών αρχών.

Η δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση παρέχονται από κατάλληλα ειδικευμένα πρόσωπα, εφόσον είναι αποδεκτά ή αναγνωρίζονται βάσει του εθνικού δικαίου, τα συμφέροντα των οποίων δεν συγκρούονται ή δεν θα μπορούσαν δυνητικά να συγκρούονται με εκείνα του αιτούντος.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να προβλέπουν ότι δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση παρέχεται:

α) μόνο σε όσους δεν διαθέτουν επαρκείς πόρους και/ή

β) μόνο μέσω των υπηρεσιών που παρέχονται από τους νομικούς ή άλλους συμβούλους που καθορίζονται ειδικά από το εθνικό δίκαιο για συνδρομή και εκπροσώπηση των αιτούντων.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι δεν θα πρέπει να παρέχεται δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση εάν μια αρμόδια αρχή θεωρεί ότι η προσφυγή ή επανεξέταση δεν έχει πραγματικές πιθανότητες επιτυχίας. Σ' αυτήν την περίπτωση, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να μην περιορίζεται αυθαιρέτως η νομική συνδρομή και εκπροσώπηση και να μην εμποδίζεται η ουσιαστική πρόσβαση του αιτούντος στη δικαιοσύνη.

4. Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν:

α) να επιβάλλουν χρηματικά και/ή χρονικά όρια στην παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης, εφόσον τα όρια αυτά δεν περιορίζουν αυθαιρέτως την πρόσβαση σε νομική συνδρομή και εκπροσώπηση,

β) να προβλέπουν ότι, όσον αφορά τα τέλη και άλλα έξοδα, η μεταχείριση των αιτούντων δεν θα είναι ευνοϊκότερη από εκείνη που επιφυλάσσεται κατά γενικό κανόνα στους υπηκόους τους σε θέματα σχετικά με τη νομική συνδρομή.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν να τους επιστραφεί το σύνολο ή μέρος των καταβληθέντων εξόδων, εάν και από τη στιγμή που έχει βελτιωθεί σημαντικά η οικονομική κατάσταση του αιτούντος ή εάν η απόφαση καταβολής αυτών των εξόδων είχε ληφθεί με βάση ψευδείς πληροφορίες που είχε δώσει ο αιτών.

6. Οι διαδικασίες πρόσβασης σε νομική αρωγή και εκπροσώπηση καθορίζονται από το εθνικό δίκαιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ

Άρθρο 27

Αρμόδιες αρχές

Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή τις αρχές που είναι αρμόδιες για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σε περίπτωση οποιασδήποτε αλλαγής της ταυτότητας των εν λόγω αρχών.

Άρθρο 28

Σύστημα προσανατολισμού, παρακολούθησης και ελέγχου

1. Τα κράτη μέλη, τηρουμένης δεόντως της συνταγματικής τους διάρθρωσης, θεσπίζουν τους αναγκαίους μηχανισμούς για να εξασφαλίζουν την καθιέρωση κατάλληλου προσανατολισμού, παρακολούθησης και ελέγχου του επιπέδου των συνθηκών υποδοχής.

2. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν τις σχετικές πληροφορίες στην Επιτροπή χρησιμοποιώντας το υπόδειγμα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I, έως τις 20 Ιουλίου 2016 το αργότερο.

Άρθρο 29

Προσωπικό και πόροι

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι αρχές και οι λοιποί φορείς που εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία να έχουν λάβει την απαραίτητη βασική κατάρτιση αναφορικά με τις ανάγκες των αιτούντων, τόσο των ανδρών όσο και των γυναικών.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν τους αναγκαίους πόρους σε συνάρτηση με το εθνικό δίκαιο που εφαρμόζει την παρούσα οδηγία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 30

Εκθέσεις

Έως τις 20 Ιουλίου 2017 το αργότερο, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και προτείνει τυχόν τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες.

Τα κράτη μέλη αποστέλλουν στην Επιτροπή όλες τις πληροφορίες που ενδείκνυται για την κατάρτιση της έκθεσης έως τις 20 Ιουλίου 2016.

Μετά την υποβολή της πρώτης έκθεσης η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, τουλάχιστον ανά πενταετία, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 31

Μεταφορά

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με τα άρθρα 1 έως 12, 14 έως 28 και 30 και με το παράρτημα I έως τις 20 Ιουλίου 2015 το αργότερο. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω μέτρων.

Τα μέτρα αυτά, όταν θεσπίζονται από κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Τα εν λόγω μέτρα περιλαμβάνουν επίσης δήλωση που διευκρινίζει ότι οι αναφορές στις ισχύουσες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις στην οδηγία που καταργείται από την παρούσα οδηγία, θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία. Ο τρόπος πραγματοποίησης αυτής της παραπομπής και η διατύπωση αυτής της δήλωσης καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των κύριων διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 32

Καταργούμενες διατάξεις

Η οδηγία 2003/9/EK καταργείται για τα κράτη μέλη που δεσμεύονται από την παρούσα οδηγία από τις 21 Ιουλίου 2015, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής των οδηγιών που εμφανίζονται στο παράρτημα II μέρος Β.

Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία νοούνται ως αναφορές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος III.

Άρθρο 33**Έναρξη ισχύος και εφαρμογή**

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα άρθρα 13 και 29 εφαρμόζονται από τις 21 Ιουλίου 2015.

Άρθρο 34**Αποδέκτες**

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, 26 Ιουνίου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. SHATTER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Υπόδειγμα αναφοράς των πληροφοριών που πρέπει να υποβάλλουν τα κράτη μέλη, όπως προβλέπεται στο άρθρο 28 παράγραφος 2

Μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 28 παράγραφος 2, οι πληροφορίες που πρέπει να υποβάλλουν τα κράτη μέλη υποβάλλονται εκ νέου στην Επιτροπή σε περίπτωση που επήλθε ουσιαστική αλλαγή στο εθνικό δίκαιο ή πρακτική αφότου υποβλήθηκαν οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν.

1. Βάσει του άρθρου 2 στοιχείο ια) και του άρθρου 22, παρακαλούμε αναφέρετε αναλυτικά τα διάφορα στάδια που ακολουθούνται για τον εντοπισμό των προσώπων με ειδικές ανάγκες υποδοχής, συμπεριλαμβανομένης της συγκεκριμένης χρονικής στιγμής κίνησης της διαδικασίας και των συνεπειών της όσον αφορά την αντιμετώπιση των εν λόγω αναγκών, ιδίως όσον αφορά τους ασυνόδευτους ανήλικους, τα θύματα βασανιστηρίων, βιασμού ή άλλων σοβαρών μορφών ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας και τα θύματα εμπορίας ανθρώπων.
2. Να δοθούν πλήρη στοιχεία για τον τύπο, την ονομασία και τη μορφή των εγγράφων που προβλέπονται στο άρθρο 6.
3. Εν σχέσει προς το άρθρο 15, παρακαλούμε επισημάνετε κατά πόσο υπάρχουν ιδιαίτεροι όροι για την πρόσβαση των αιτούντων στην αγορά εργασίας και περιγράψτε λεπτομερώς αυτούς τους περιορισμούς.
4. Εν σχέσει προς το άρθρο 2 στοιχείο ζ), παρακαλούμε περιγράψτε τον τρόπο με τον οποίο παρέχονται οι υλικές συνθήκες υποδοχής (δηλαδή ποιες υλικές συνθήκες υποδοχής παρέχονται σε είδος, σε χρήμα, σε δελτία ή σε συνδυασμό των εν λόγω στοιχείων) και αναφέρετε το ύψος του χρηματικού βοηθήματος για τα καθημερινά έξοδα που παρέχεται στους αιτούντες.
5. Κατά περίπτωση, εν σχέσει προς το άρθρο 17 παράγραφος 5, παρακαλούμε αναφέρετε αναλυτικά το σημείο ή τα σημεία αναφοράς που εφαρμόζει το εθνικό δίκαιο ή πρακτική για τον καθορισμό του ύψους της οικονομικής ενίσχυσης που χορηγείται στους αιτούντες. Εάν οι αιτούντες τυγχάνουν λιγότερο ευνοϊκής μεταχείρισης σε σχέση με τους υπηκόους του κράτους μέλους, εξηγήστε τους λόγους που υπαγορεύουν την εν λόγω μεταχείριση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργούμενη οδηγία

(που αναφέρεται στο άρθρο 32)

Οδηγία 2003/9/ΕΚ του Συμβουλίου

(ΕΕ L 31 της 6.2.2003, σ. 18).

ΜΕΡΟΣ Β

Προθεσμία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο

(που αναφέρεται στο άρθρο 32)

Οδηγία	Λήξη προθεσμίας μεταφοράς
2003/9/ΕΚ	6 Φεβρουαρίου 2005

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Πίνακας αντιστοιχίας

Οδηγία 2003/9/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2 εισαγωγική φράση	Άρθρο 2 εισαγωγική φράση
Άρθρο 2 στοιχείο α)	—
Άρθρο 2 στοιχείο β)	—
—	Άρθρο 2 στοιχείο α)
Άρθρο 2 στοιχείο γ)	Άρθρο 2 στοιχείο β)
Άρθρο 2 στοιχείο δ) εισαγωγική φράση	Άρθρο 2 στοιχείο γ) εισαγωγική φράση
Άρθρο 2 στοιχείο δ) σημείο i)	Άρθρο 2 στοιχείο γ) πρώτη περίπτωση
Άρθρο 2 στοιχείο δ) σημείο ii)	Άρθρο 2 στοιχείο γ) δεύτερη περίπτωση
—	Άρθρο 2 στοιχείο γ) τρίτη περίπτωση
Άρθρο 2 στοιχεία ε), στ) και ζ)	—
—	Άρθρο 2 στοιχείο δ)
Άρθρο 2 στοιχείο η)	Άρθρο 2 στοιχείο ε)
Άρθρο 2 στοιχείο θ)	Άρθρο 2 στοιχείο στ)
Άρθρο 2 στοιχείο ι)	Άρθρο 2 στοιχείο ζ)
Άρθρο 2 στοιχείο ια)	Άρθρο 2 στοιχείο η)
Άρθρο 2 στοιχείο ιβ)	Άρθρο 2 στοιχείο θ)
—	Άρθρο 2 στοιχείο ι)
—	Άρθρο 2 στοιχείο ια)
Άρθρο 3	Άρθρο 3
Άρθρο 4	Άρθρο 4
Άρθρο 5	Άρθρο 5
Άρθρο 6 παράγραφοι 1 έως 5	Άρθρο 6 παράγραφοι 1 έως 5
—	Άρθρο 6 παράγραφος 6
Άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 7 παράγραφος 3	—
Άρθρο 7 παράγραφοι 4 έως 6	Άρθρο 7 παράγραφοι 3 έως 5

Οδηγία 2003/9/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
—	Άρθρο 8
—	Άρθρο 9
—	Άρθρο 10
—	Άρθρο 11
Άρθρο 8	Άρθρο 12
Άρθρο 9	Άρθρο 13
Άρθρο 10 παράγραφος 1	Άρθρο 14 παράγραφος 1
Άρθρο 10 παράγραφος 2	Άρθρο 14 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
—	Άρθρο 14 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 10 παράγραφος 3	Άρθρο 14 παράγραφος 3
Άρθρο 11 παράγραφος 1	—
—	Άρθρο 15 παράγραφος 1
Άρθρο 11 παράγραφος 2	Άρθρο 15 παράγραφος 2
Άρθρο 11 παράγραφος 3	Άρθρο 15 παράγραφος 3
Άρθρο 11 παράγραφος 4	—
Άρθρο 12	Άρθρο 16
Άρθρο 13 παράγραφοι 1 έως 4	Άρθρο 17 παράγραφοι 1 έως 4
Άρθρο 13 παράγραφος 5	—
—	Άρθρο 17 παράγραφος 5
Άρθρο 14 παράγραφος 1	Άρθρο 18 παράγραφος 1
Άρθρο 14 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο εισαγωγική φράση στοιχεία α) και β)	Άρθρο 18 παράγραφος 2 εισαγωγική φράση στοιχεία α) και β)
Άρθρο 14 παράγραφος 7	Άρθρο 18 παράγραφος 2 στοιχείο γ)
—	Άρθρο 18 παράγραφος 3
Άρθρο 14 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 18 παράγραφος 4
Άρθρο 14 παράγραφος 3	—
—	Άρθρο 18 παράγραφος 5

Οδηγία 2003/9/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 14 παράγραφος 4	Άρθρο 18 παράγραφος 6
Άρθρο 14 παράγραφος 5	Άρθρο 18 παράγραφος 7
Άρθρο 14 παράγραφος 6	Άρθρο 18 παράγραφος 8
Άρθρο 14 παράγραφος 8 πρώτο εδάφιο εισαγωγική φράση πρώτη περίπτωση	Άρθρο 18 παράγραφος 9 πρώτο εδάφιο εισαγωγική φράση στοιχείο α)
Άρθρο 14 παράγραφος 8 πρώτο εδάφιο δεύτερη περίπτωση	—
Άρθρο 14 παράγραφος 8 πρώτο εδάφιο τρίτη περίπτωση	Άρθρο 18 παράγραφος 9 πρώτο εδάφιο στοιχείο β)
Άρθρο 14 παράγραφος 8 πρώτο εδάφιο τέταρτη περίπτωση	—
Άρθρο 14 παράγραφος 8 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 18 παράγραφος 9 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 15	Άρθρο 19
Άρθρο 16 παράγραφος 1 εισαγωγική φράση	Άρθρο 20 παράγραφος 1 εισαγωγική φράση
Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) πρώτο εδάφιο πρώτη, δεύτερη και τρίτη περίπτωση	Άρθρο 20 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α), β) και γ)
Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 20 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο β)	—
Άρθρο 16 παράγραφος 2	—
—	Άρθρο 20 παράγραφοι 2 και 3
Άρθρο 16 παράγραφοι 3 έως 5	Άρθρο 20 παράγραφοι 4 έως 6
Άρθρο 17 παράγραφος 1	Άρθρο 21
Άρθρο 17 παράγραφος 2	—
—	Άρθρο 22
Άρθρο 18 παράγραφος 1	Άρθρο 23 παράγραφος 1
—	Άρθρο 23 παράγραφοι 2 και 3
Άρθρο 18 παράγραφος 2	Άρθρο 23 παράγραφος 4
—	Άρθρο 23 παράγραφος 5
Άρθρο 19	Άρθρο 24
Άρθρο 20	Άρθρο 25 παράγραφος 1
—	Άρθρο 25 παράγραφος 2
Άρθρο 21 παράγραφος 1	Άρθρο 26 παράγραφος 1

Οδηγία 2003/9/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
—	Άρθρο 26 παράγραφοι 2 έως 5
Άρθρο 21 παράγραφος 2	Άρθρο 26 παράγραφος 6
Άρθρο 22	—
—	Άρθρο 27
Άρθρο 23	Άρθρο 28 παράγραφος 1
—	Άρθρο 28 παράγραφος 2
Άρθρο 24	Άρθρο 29
Άρθρο 25	Άρθρο 30
Άρθρο 26	Άρθρο 31
—	Άρθρο 32
Άρθρο 27	Άρθρο 33 πρώτο εδάφιο
—	Άρθρο 33 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 28	Άρθρο 34
—	Παράρτημα Ι
—	Παράρτημα ΙΙ
—	Παράρτημα ΙΙΙ

Τιμή συνδρομής 2013 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 420 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	910 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί), DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωση για τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

